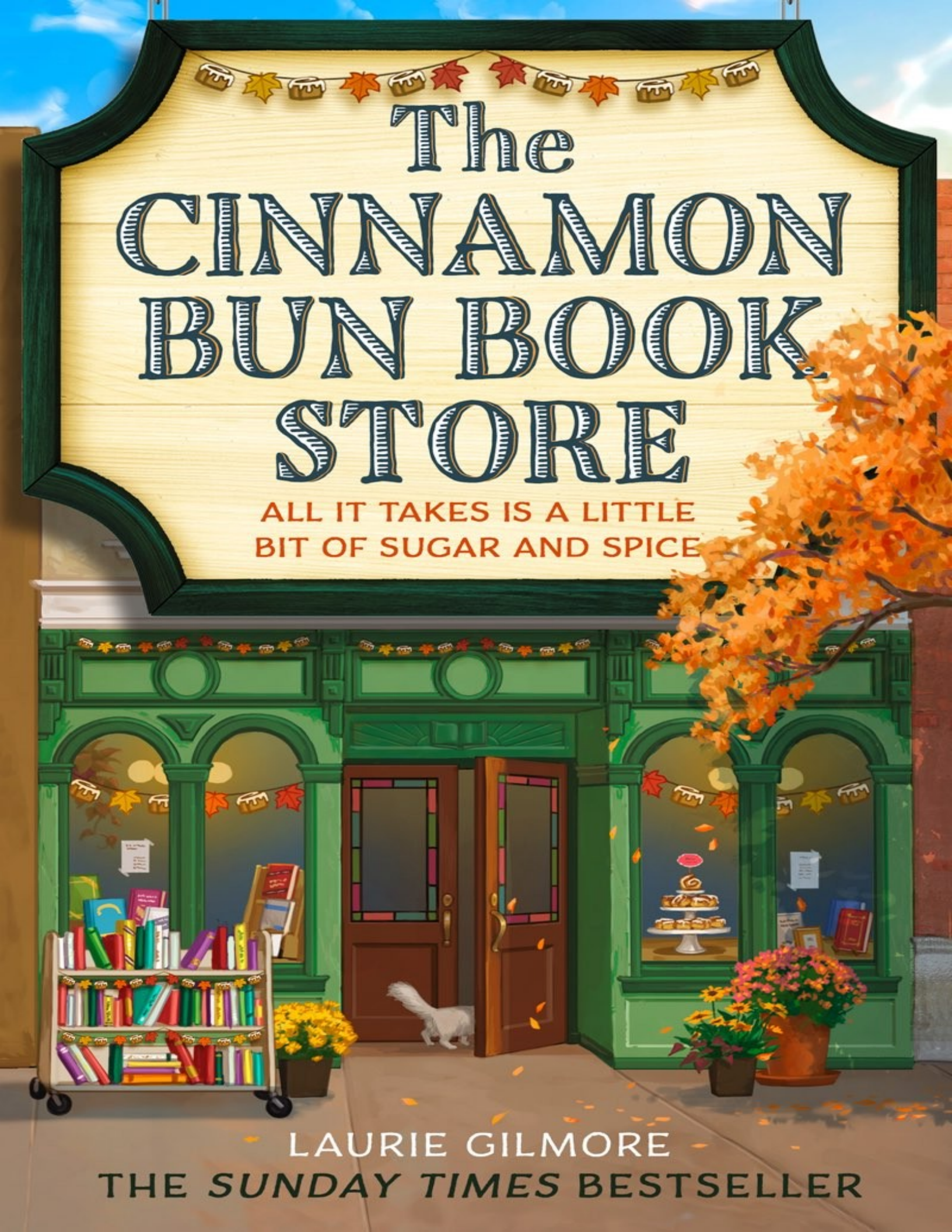

The
CINNAMON
BUN BOOK
STORE
ALL IT TAKES IS A LITTLE
BIT OF SUGAR AND SPICE
LAURIE GILMORE
THE SUNDAY TIMES BESTSELLER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

TARÇINLI ÇÖREK KITAP DÜKKANI

Rüya Limanı Serisi

Kitap 2

LAURIE GILMORE

Oceanof PDF.com

One More Chapter a division of
HarperCollinsPublishers Ltd
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

İlk yayınlayan HarperCollinsPublishers Ltd 2024 Telif

hakkı © Laurie Gilmore 2024

Kapak tasarımı © Lucy *Bennett/HarperCollinsPublishers* Ltd 2024
Kapak illüstrasyonları: Kelly McMorris / Shannon Associates

Laurie Gilmore bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu ileri sürmektedir.

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü çoğaltılamaz, iletilemez, aşağı yüklenemez, HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla derlenemez, tersine mühendislik yapılamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

Kaynak ISBN: 9780008641580
e-Kitap Baskısı © Nisan 2024 ISBN: 9780008641573
Sürüm: 2024-05-28

Oceanof PDF.com

İçindekiler

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Sonsöz

Teşekkür
Noel Ağacı Çiftliği: Noel Ağacı
Çiftliği'ne geri dönün: Alıntı Kredileri
Okuduğunuz için
teşekkürler... Siz de
seveceksiniz...

Yazar Hakkında
Ayrıca Laurie Gilmore tarafından
OMC Haber Bültenine Abone Olun
Yayıncı Hakkında

Oceanof PDF.com

Bu okuyucular için. Benimle birlikte Rüya Limanı'na döndüğünüz için teşekkürler. *Oceanof PDF.com*

Playlist

'I:is I:he clamn season - Taylor Swift
Scarlets - Holly Humberstone
Omt:oDer Passecl Me By - g irl in reel
Scott Street - Phoebe Briclgers
Sheet Me In Tl-se Woo<ls - Lorcl Huran
rush - Taylor SwiN
Little Freak - *Hczrry* Styles
İşe yaramayacağını biliyorum - Gracie Abrams
BOz>kstore Kızı - Chcirlie Berg
Bcsgs - Clairo
Cinnom<sn Girl - Lano Del Rey

Beginning **End**

Hz mesick - Noah Kahan, Som Fencler
Heaven - Niall Horan
Fczcle Info You- Mazzy Star
Tüm Hayaletlerim - Lizzy McAlpine
TwoSweet - Hazier
Ail My Love - Noah Kohan
Belong Together - Mark Ambor
Roclio - Lana Del Rey
There Size Goes - The Let's
görünmez ip - Taylor Swift

Oceanof PDF.com

Birinci Bölüm

Hazel Kelly iyi bir hikâyeyi severdi. Sadece kendine ait bir hikâyesi yoktu, bu da Tarçınlı Çörek Kitabevi'nde tezgâhın arkasında, son on beş yıldır durduğu yerde dururken açıkça belli oluyordu.

Şey, sürekli değil. Her günün sonunda eve gidiyor ve
Ama yine de hisler aynıydı. Aynı yerde on beş yıl.

Hazel önündeki ücretsiz kitap ayracı yığınlarını yeniden düzenlerken içini çekti. Sakin bir gündü, aydınlık ve güneşli, insanların dışarıda koşuşturmak isteyeceği türden bir gündü, bir kitapçının raflarına göz atmak değil. Hazel'ın bu mantığı anladığından değil. O *her zaman* bir kitapçının raflarına göz atmak isterdi.

Burada, lise ikinci sınıfın sonunda ilk vardiyasında durduğu tezgâhın arkasında olmayı sevmediğinden değil, hayatında başka hiçbir şeyin değişmemiş olmasından kaynaklanıyordu. Aynı iş. Aynı kasaba. Aynı arkadaşlar. Aslında, her sabah uyandığında sırtında hafif bir sızı dışında değişen tek şey, patronunun iki yılda bir değiştirdiği kitapçının adıydı.

Hazel'ın etrafı kelimenin tam anlamıyla muhteşem hikâyelerle, aşk, macera ve *hayat* dolu kitaplarla çevriliydi ama Hazel'ın kendisi sıkışıp kalmıştı.

"Ve iki ay sonra otuz yaşında olacağım," diye mırıldandı, dükkân boş olduğu için kimseye belli etmeden.

Uzakta beliren otuz, tehditkâr bir şekilde ona bakıyordu. Tarih, 28 Eylül, zihnine kazınmıştı. Hazel, bazı insanlar için otuz yaşının, yirmili yaşlarının vahşi ve hikayeli günlerinin sonu anlamına geldiğini varsayıyordu. Yerleşmek, ciddileşmek, yetişkin olmak için bir zaman.

Hazel'ın otuzla ilgili farklı bir sorunu vardı.

Vahşi ve hikayeli günleri olduğunu unutmuştu. Yirmili yaşları... sakin miydi? Sorumlu mu? Sıkıcı. Hazel aslında on beş yaşından beri otuzlu yaşlarındaydı. Ya da Annie'ye sorarsanız daha çok yetmişli yaşlarındaydı, o olmasaydı Hazel muhtemelen kafasını kitaptan kaldıramazdı.

Ve bu Hazel'ı daha önce hiç rahatsız etmemişti. Kitapçısını seviyordu. Papatya çayını, yağmurlu günleri ve Pazar sabahı bulmacasını seviyordu. Sakin hayatını seviyordu. Ama şimdi, birdenbire, otuz yaş ona meşhur dilini uzatırken, Hazel aniden bir şeyleri kaçırıp kaçırmadığını merak etti. Belki de bazı şeyleri denemeyi unutmuştu. Belki de, şaşırtıcı bir şekilde, kitaplarının dışında şimdiye kadar deneyimlemesi gereken daha fazla hayat vardı.

Güneş büyük ön pencereden onunla alay ediyordu. Ağustos ayı için "Sahilde Okunacak Kitaplar" sergisini yeni asmıştı ama Hazel en son ne zaman sahile bir kitap götürdüğünü hatırlamıyordu. Bir seferde on dakikadan fazla güneşte kaldığında yanmaya meyilliydi, bu belki de şu anki sorununun ve belki de muhtemelen araştırması gereken bir D vitamini eksikliğinin göstergesiydi.

Hazel'ın bir maceraya

ihtiyacı vardı. Ve yakında.

Ya da en azından bir dahaki sefere Mac'in barında Annie'nin onun hakkındaki son teorilerini dinlerken anlatabileceği iyi bir hikâye. Ya da Jeanie ve Logan'ın çiftlik evini yenileme planlarını.

sonunda taşınmaya karar verdi. Hazel bir kez olsun arkadaşlarını ve kendini şok etmek istiyordu. Hazel bir kez olsun Hazel'a yakışmayan bir şey yapmak ister.

Ama şimdi değil. Çünkü şu anda Hazel'ın bakışları romanlar bölümündeki eğri bir kitaba takılmıştı ve Hazel'ın yapması gereken şey onu düzeltmekti. Ve açıkçası bu onun işiydi. Rafa doğru yürüdü, yürürken birilerinin gelip uğrama ihtimaline karşı kapıdan dışarı baktı ama sokaklar bomboştu. Mükemmel bir yaz sonu öğleden sonrasıydı ve tüm Dream Harbor sahilde ya da bir patikada yürüyüş yapıyor ya da bir havuz kenarında dinleniyor, hava dönmeden önce sıcaklığı içlerine çekmeye çalışıyor gibiydi.

Annie bile günün içeride olmak için fazla güzel olduğunu ilan etmiş ve Şeker Eriği Fırını'nı erkenden kapatıp birkaç kız kardeşiyle birlikte bir üzüm bağında gezintiye çıkmıştı. Hazel iç çekti. Yarın her şeyi duyacağından emindi, oysa bu çarpık kitabın heyecan verici hikâyesi dışında sohbete katacak hiçbir şeyi yoktu.

Başını iki yana salladı. Bu bunalımdan kurtulması gerekiyordu. Ve bunu yapmak için ortalığı toplamaktan daha iyi bir yol olabilir miydi? Rüya Limanı Kitap Kulübü'nün lobi faaliyetleri ve bu türe duydukları sevgi sayesinde romantizm bölümü son birkaç yılda katlanarak büyümüştü. Hazel bazı kapaklara bakarken bile kızarıyordu ama eğer bu iş için iyiyse, o zaman o da katılıyordu.

Eğri büğrü kitap sadece eğri büğrü değil, aynı zamanda yanlış yerde rafa konmuştu, bu yüzden onu çıkardı, ön kapaktaki yarı çıplak adamla göz temasından kaçındı ve sayfalardan birinin köpek kulağı olduğunu fark ettiğinde onu yeniden saklamak üzereydi.

"Bu da ne?" diye mırıldandı. İnsanların hiç mi saygısı yoktu? Daha kitabı bile almamışlardı ama sayfayı mı işaretlemişlerdi? Neredeyse "Dünya nereye gidiyor?" diye ekleyecekti ama bu günlerde yaşlı kadın eğilimlerini mümkün olduğunca yakalamaya çalışıyordu, bu yüzden sadece düşündü.

İşaretli sayfayı çevirerek açtı ve vurgulanmış bir cümle buldu. Kitaplarından birinde altı çizili bir cümle! Ne kadar kabul edilemez! İnanılır gibi değil! Birisi buraya gelip kitaplarından birini tahrif etmiş ve satın alma zahmetine bile girmemişti!

Vurgulanan satırın kendisi dikkatini çekmemiş olsaydı Hazel günün geri kalanında içten içe öfkelenmeye devam edecekti.

Pek iyi değildi. Özlü ya da derin değildi. Ama sanki kitap ya da onu vurgulayan her kimse, doğrudan Hazel'la konuşuyor gibiydi.

"Macera istiyorsan benimle gel genç kız.

Neredeyse kitabı düşürüyordu.

Dükkânın etrafına baktı ve yarı yarıya birinin onu izleyip gülmesini bekledi. Şüphesiz bu bir tür şakaydı. Ama kim bırakmış olabilirdi ki? Ve bütün gün ne düşündüğünü kim bilebilirdi ki?

Dükkan hâlâ boştu. Tabii ki boştu. Bu garip bir tesadüftü.

Hazel rafa tekrar baktı. Başka hiçbir kitap sıra dışı değildi. Sadece bu kitap. Hâlâ elinde sıkıca tuttuğu kitap. Kapağında bir korsan vardı, saçlarını da geriye savuran çok güçlü deniz rüzgârı yüzünden gömleği yırtılmıştı. Üstünde *Aşk Esiri* yazıyordu.

Bir yere kıvrılıp kitabı baştan sona okumak için garip ve ani bir istek duydu ama işteydi ve bu kitap ona tehlikeli geliyordu. İşyerinin ortasında kesinlikle okumak istemeyeceği bir şey gibi.

Sadece bu adam, bu teorik, hayali adam onu gerçekten bir maceraya götürebilirmiş gibi görünüyordu.

Altı çizili satıra geri döndü, sanki sadece bakarak kimin altını çizip rafına yamuk bıraktığının gizemini çözebilecekmiş gibi okudu. Düşüncelerine o kadar dalmıştı ki dükkânın kapısının açıldığını duymadı.

Kulağının hemen yanında alçak bir ses gürleyene kadar hiçbir şey duymadı. "Ne okuyorsun?

Hazel kitabı odanın diğer ucuna fırlattı. Pencerenin yanındaki okuma köşesine bir gümbürtüyle düştü. Döndüğünde Noah Barnett'in ona sırıttığını gördü.

Noah, Dream Harbor'ın tek balıkçılık turu şirketinin sahibi/işletmecisi. Birkaç yıl önce kasabaya gelen Noah, kısa sürede Logan'la arkadaş olmuş ve şimdi Hazel'ın hayatının çevresinde seksi bir uydu gibi dolaşıyordu. Başını iki yana salladı. Kasabadaki her kadının ve erkeklerin en az yarısının Noah'yı çekici bulması, onun cazibesine kapılacağı anlamına gelmiyordu.

"O kadar iyi, ha?" dedi tembel bir gülümsemeyle.

Büyüleyiciydi. Aslında o kadar çekiciydi ki, kadın turistlerle olan maceraları neredeyse efsaneleşmişti. Bu yüzden neden kitapçının etrafında dolaşıp durduğu Hazel için hâlâ bir muammaydı.

"Beni korkuttun.

"Açıkça.

Kalbi hızla çarpıyordu ve bunun tek nedeni mesai saatleri içinde müstehcen şeyler okurken yakalanmasıydı. Diğer nedeni ise... şey, Noah ona yine öyle gülümsediği içindi.

Bunu gerçekten anlayamıyordu. Noah objektif olarak çok yakışıklıydı, bunu kabul edebilirdi. Ve objektif olarak onun tipi değildi. Kendisinin de onun tipi olmadığını biliyordu, çünkü aslında Rüya Limanı'nda yaşıyordu, bu yüzden Noah'ın sanki onun bilmediği bir şeyi biliyormuş gibi ona sürekli gülümsemesini tuhaf buluyordu.

Annie ondan hoşlandığını söylemişti ama Hazel bunun saçma olduğunu biliyordu. Hiç kimse, hatta bir avuç dolusu eski erkek arkadaşı bile ondan hoşlanmamıştı. Hazel sevimliydi. Bunu kabul edebilirdi. Koalanın ağaca tırmanması gibi bir şekilde sevimliydi. Pantolonuna girmek istiyorum tarzında sevimli değil. Ve bu iyiydi. Bununla barışmıştı.

Ama Noah hâlâ ona *öyle* bakıyordu.

Dönüp kitabı almaya gitti, kapağını dikkatle göğsünde saklıyordu. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı?" diye sordu, Noah'nın tezgâha yaslanıp onun kendisine doğru yürüyüşünü izlemesine aldırmadan.

"Belki?"

"Belki?

"Evet, ben sadece... Bakışları kızın yüzünden arkasındaki raflara kaydı ve tekrar geri döndü. Bu tipik bir Noah ziyaretiydi. İki haftada bir kitap almak için gelirdi ama ne aradığını asla bilmezdi.

Annie bunun ondan hoşlandığının kanıtı olduğunu söyledi ama Hazel hâlâ ikna olmamıştı. Annie, Hazel'ın ikna olması için adamın mağazanın ortasında pantolonunu indirmesi gerektiğini söyledi ama Hazel bunun olmayacağını umuyordu.

"Sadece okuyacak yeni bir şeye ihtiyacım var. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, bunu yaparken ön kolları esniyordu. Sıcak hava beraberinde daha az kıyafet getirmişti ve şimdi Noah'ın tüm dövmeleri sergileniyordu. Hazel'ın yanakları, sol pazusuna sarılmış yarı çıplak denizkızını görünce kızardı.

Hikayeleri olan bir adamdı. O kadar çok ki, onları vücuduna kazımıştı.

Hazel boğazını temizledi. 'Sana verdiğim son kitabı beğendin mi? *Kan ve Kurtların Laneti*.

Noah başını salladı, kumral saçları akşamüstü ışığında parlıyordu. "Evet, bayıldım.

Harika. İkinci kitabı daha geçen gün aldık. Onu alayım.'

Tek başına gitmeyi planlıyordu ama Noah onu fantezi koridorunda takip etti, güneş ışığı ve tuzdan oluşan baş döndürücü kokusunu da beraberinde getirdi. Hazel daha önce bir erkeğin kokusunu hiç fark etmemişti. Annie bunu Hazel'ın Noah'dan hoşlandığının kanıtı olarak kabul edecekti.

Hangisi aptalca olurdu? Boşuna mı? Maceracı.

"İşte burada.

Arkasını döndüğünde Noah çok yakındaydı ve neredeyse onun geniş göğsüne çarpıyordu.

"Oops.

"Özür dilerim!

Her iki kitap da yere düştü ve Hazel onları almak için çabaladı, ancak Noah daha hızlıydı ve Hazel kitabı geri alamadan elleri yarı çıplak korsanın üzerindeydi bile.

"*Aşk Esiri* mi?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Şimdi ikisi de koridorda çömelmişlerdi, Hazel'ın gözünden kaçamayacak kadar yakındılar. "Benim değil. Yani okumuyordum. Sadece yeniden rafa kaldırıyordum.

Noah'nın gülümsemesi büyüdü. "Kulağa hoş geliyor. Küpeli sayfayı çevirdi. "Okumadığını sanıyordum?

"Ben... şey...

Bakışları altı çizili satıra takıldı. "Macera istiyorsan benimle gel genç kız.

Olamaz, Noah'nın derin sesiyle okuduğu o satır ona bir şeyler yapıyordu... ateşli şeyler. Bugün neler oluyordu?! Hazel başını salladı.

"Sadece yeniden rafa kaldırıyordum," diye tekrarladı ve Nuh daha fazla okuyup her şeyi daha da kötüleştirmeden ayağa kalktı.

"Ama biri işaretlemiş," dedi, ayağa kalkıp onu cüceleştirerek. Neden bu kadar büyük olmak ve bu kadar güzel kokmak zorundaydı? Kafasını karıştırıyordu ve bu hiç hoşuna gitmiyordu.

"Biliyorum.

"Yani birisi onu işaretledi ve sonra rafa geri mi koydu?" "Evet.

"Tuhaf.

"Biliyorum ve onu doğru yere bile koymamışlar. Onun iri, güzel kokulu bedenine temas etmekten kaçınarak yanından geçip gitti ve mağazanın ön tarafındaki görece güvenli yere doğru ilerledi.

Noah da onu takip etti. "Sanki senin bulmanı istiyorlarmış gibi.

Hazel durdu ve onunla yüzleşmek için döndü. Neredeyse tekrar çarpışıyorlardı ama Noah da kayarak durdu. "Bunu neden söyledin?

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Sadece bir ipucu gibi görünüyor' dedi.

"Bir ipucu mu?" Hazel gözlerini kıstı. "Noah, benimle kafa mı buluyorsun?" "Seninle kafa mı buluyorum?" Gerçekten kafası karışmış görünüyordu ama Hazel öyle düşünmüyordu.

Satın alıyorum.

'Kitaplarımı şaka olsun diye mi karıştırdın? Eğer yaptıysan bunu ödemek zorunda kalacaksın. Kaşları başının üzerinde yukarı kalkarken kitabı onun önünde salladı.

"Tabii ki yapmadım. Seninle uğraşmazdım. Ve kesinlikle kitaplarınızla da uğraşmazdım. Göğsünün üzerinde küçük bir 'x' işareti yaptı. "Kalbimin üstüne. Balıkçı onuru.'

Kaşlarını kaldırma sırası Hazel'daydı. 'Balıkçı onuru mu? Öyle bir şey olduğunu sanmıyorum.'

"Artık öyle.

"Hmm.

"Yine de bunun bir ipucu olabileceğini

düşünüyorum. "Neden biri bana bir ipucu

bıraksın ki?

Tekrar omuz silkti ama açık kahverengi gözleri heyecanla parlıyordu. "Bir macera için sanırım.

Bir macera.

Noah sırıttı ve Hazel'ın kalbi hızlandı ve elindeki kitap onu çağırdı ve belki de bu bir ipucuydu.

En azından belki iyi bir hikaye olur.

Oceanof PDF.com

İkinci Bölüm

Noah, Hazel Kelly'den hoşlanıyordu. Bu durum onu şaşırttığı kadar Hazel'ı da şaşırtmıştı. Birlikte olduğu diğer kadınlara hiç benzemiyordu. Örneğin bugün. Yüksek belli pantolonunun içine soktuğu bol düğmeli gömleği, boynundaki bir dizi zarif altın zinciri ve ayağındaki bir çift şirin düz ayakkabısıyla... şey, onun için fazla iyi görünüyordu. Zeki ve sofistike görünüyordu. Yüzünü çevreleyen yumuşak bukleler bulutundan ya da şu anda yaptığı gibi gözlüklerini burnuna doğru iterek ona bir tür uzaylı türüymüş gibi bakmasından bahsetmesine bile gerek yoktu.

Durumu kötüydü.

Gerçekten kötü.

Ki bu onun başına hiç gelmemişti. Noah kadınları severdi. Hem de çok. Ve en azından hayatında şimdiye kadar, onları cezbetmekte oldukça iyiydi. Ama daha önce hiç böyle hissetmemişti. Bu talihsiz bir durumdu çünkü Hazel'ın da aynı şekilde hissetmediğinden oldukça emindi.

Genellikle ona şu anda olduğu gibi bakardı. Sanki onu tam olarak anlayamıyormuş gibi. En azından bu his karşılıklıydı. Daha ne kadar açık olabileceğini bilmiyordu. İki haftada bir buraya geliyor, onu etkilemek ve gözüne girmek için elinden geleni yapıyordu ama işe yarıyor gibi görünmüyordu.

Gerçi son birkaç ayda tüm hayatı boyunca okuduğundan daha fazla kitap okumuştu, bu da bir bonus oldu.

Muhtemelen dürüst olup ona çıkma falan teklif etmeliydi. Eninde sonunda Logan için işe yaramıştı ve şimdi Jeanie'ye sahipti ve birlikte mide bulandırıcı bir şekilde mutluydular.

Ama onlar farklıydı. Hazel farklıydı. Ve Noah tamamen kendi elementinin dışındaydı.

"Bir macera mı?" diye sordu, onu sevimliliği ve beceriksizliği hakkındaki girdaplı düşüncelerinden uyandırarak.

"Evet. Bilmiyorum. Belki birileri size ipucu bırakıyordur, çöpçü avı gibi bir şey.

"Hmm. Hazel kaşlarını çattı, kaşlarının arasında küçük bir kırışıklık oluştu. "Pek olası görünmüyor.

"Olabilir. Ama beklenmedik şeyler her zaman olur.

Bir ara benimle çıkmayı kabul etmen gibi.

Neredeyse söyleyecekti, neredeyse ona soracaktı ama o hızla tezgâhın arkasına geçti ve yeni kitabının parasını ödedi.

"Hepsi bu mu?

'Ah... evet. Hepsi bu kadar.'

"Yirmi bir doksan beş, lütfen.

Kesinlikle hepsi bu değildi ama Noah kartını uzattı. Bu akıllı, sevimli kadının onunla çıkmak istemesine imkân yoktu. Noah'nın sadece yaz için burada olan kızlara, turistlere ve tek gecelik ilişkilere gitmesinin bir nedeni vardı. Noah eğlence için, kaçamak için iyiydi. Hazel Kelly gibi ciddi kızlar için değil.

Ona kitabını uzattı ve parmakları onunkilere değdi. Bir nefes boyunca onun bakışlarını tuttu ve o anda Noah neredeyse onun da bunu, kıvılcımı hissettiğine inanacaktı. Ama sonra gözlerini kaçırdı ve vedalaşmaya başladı ve ayakları onu kapıya doğru götürüyordu.

Hazel Kelly gibi kızlar ona göre değildi. En azından bunu bilecek kadar zekiydi.

Kitapçıdan çıkıp günün sıcağına adımını attı. Yağışlı bir Temmuz ayından sonraki ilk güneşli gündü ve kasaba doğrudan yaz moduna geri dönmüştü. New England'da yaz kısa sürerdi. Eğer hemen içine dalmazsanız, tamamen kaçırırdınız. Ağustos ayında olmamıza rağmen, Ana Cadde hala 4 Temmuz kutlamalarından kalma kırmızı-beyaz-mavi pankartlar ve çoğu dükkânın üzerinde bayraklarla süslenmişti. Yaz her zaman Noah'ın en sevdiği mevsim olmuştu. Yaz demek plaj, sonsuz dondurma ve okulun olmaması demekti. Özgürlük demekti. Okulda hiçbir zaman iyi olmamıştı. Çok fazla oturuyordu. Oturmakta hiç iyi değildi. Ya da bir yerde çok uzun süre kalmayı. Evden ayrıldıktan sonra hiçbir yerde bir ya da iki aydan fazla kalmamış, sıkılınca toparlanıp gitmişti. Ama Rüya Limanı'yla ilgili bir şey onu buralarda tutmuştu. En azından şimdilik.

Noah buzlu çay içmek için The Pumpkin Spice Café'ye uğramayı düşündü ama çok yorgundu ve sadece eve gidip biraz kestirmek istiyordu. Günün ilk turunda sabahın dördünde kalkmış ve sabahı şehirden gelen bir grup züppeye balık tutmayı öğreterek geçirmişti. Ne yazık ki Noah'ın işlerinin büyük kısmı su, tekne ya da balık hakkında hiçbir şey bilmeyen adamlardan geliyordu ve onları dışarı çıkarıp biliyorlarmış gibi hissettirmek onun işiydi.

Gerçekte işin çoğunu Noah yapıyor, balıkların yakalandığından, temizlendiğinden ve eve götürülmek üzere paketlendiğinden emin oluyor, çocuklar ise güneşin altında sarhoş oluyordu. Ama faturaları ödüyordu ve denizde olması gerekiyordu, bu yüzden kötü bir anlaşma değildi. Ve ailesinin deniz ürünleri imparatorluğunu devralmaktan daha iyiydi. North Shore. Kız kardeşleri zaten bu işi daha iyi yürütüyorlardı - her ne kadar ayrıldığı için kendini suçlu hissetse de bunun doğru olduğunu bilmek için burada kalmasına gerek yoktu. Ama bu işle ilgili olmaktan çok insanlarla ilgiliydi. Bunu o da biliyordu, sadece henüz bununla uğraşmak istemiyordu.

Noah bir işi yürütmek için biçilmiş kaftan değildi. En azından o kadar büyük bir işi. Anne ve babası küçük balıkçılık işlerini yıllar içinde ülke çapında yüzlerce restorana deniz ürünleri tedarik eden milyonlarca dolarlık bir şirkete dönüştürmüşlerdi. Anne ve babası emekli olduktan sonra, ablaları CEO ve CFO olarak görevi devraldı. Ve Noah kaçtı.

Yürürken alnındaki teri sildi, suçluluk ve utancın tanıdık karışımı içinde yuvarlanıyordu. Bir insanın ailesini hayal kırıklığına uğratması için kaçıp gitme zamanının gelmesi gerekirdi ve o kotasını oldukça erken doldurmuştu.

Ayrıca, küçük balıkçılık turlarının üstesinden gelebilirdi. Onları planlayabilir ve hepsini kendi başına yürütebilirdi. Ve bu, tüm girişim kaçınılmaz olarak battığında hayal kırıklığına uğratacak kimse olmadığı anlamına geliyordu. Böylesi çok daha basit.

Kız kardeşlerini nasıl araması gerektiğini, Hazel'ı ve haftanın geri kalanı için kaç tur planladığını düşünerek kasabada ilerledi, yürürken zihninin konudan konuya atlamasına izin verdi ve geçmişteki hatalarının anılarını yavaşça bıraktı.

Ev göründüğünde, düşünceleri Hazel'a, okuduğu kitaba ve teknesi olan erkeklerden hoşlanıp hoşlanmadığına geri dönmüştü. Çünkü kendisi de teknesi olan bir adamdı. Belki de ona çıkma teklif etmeliydi.

Noah kayalık kıyı şeridinden aşağı doğru tırmanmaya başladı. Burada eskiden yoldan sahile inen bir patika vardı ama yıllar içinde aşınmıştı, bu yüzden şimdi kuma inmek için bazı büyük kayaların ve beton parçalarının üzerinden tırmanmak gerekiyordu. Ama Noah buna aldırmadı. Yolun birkaç mil aşağısındaki halk plajına erişim çok daha iyiydi ve böyle bir günde tıklım tıklım olurdu ama burası sessizdi.

Kuma ulaştığında ayakkabılarını çıkardı ve ayaklarını içine soktu, hemen sakinleştiğini hissetti.

Birkaç yıl önce Rüya Limanı'na geldiğinde, Nuh bir süre teknesinde yaşamış, daha sonra bir balıkçı kulübesi bulmuştu.

unutulmuş bir sahil şeridiydi, eğer biri onları onarırsa kısa dönemli kiralık mülk olarak harika iş çıkaracaklarından emindi. Yaklaşık bir yıl önce küçük bir yan proje olarak bunlardan birine tam da bunu yapmaya başlamıştı ve yarı yarıya birinin gelip ona yapamayacağını söylemesini bekliyordu. Ama şimdiye kadar kimse gelmemişti.

Artık bazen gizlice burada kamp kuruyordu. Hâlâ çoğu zaman Mac'in barının üstündeki dairede kalıyordu ve meraklı kasaba halkının bildiği kadarıyla o daire onun eviydi. Bir gün Belediye Başkanı Kelly'ye fikirlerinden bahsedecek ve bu eski kulübeleri satın almayı düşünecekti. Belki de.

Belki de aptalca bir fikirdi. Hayatında bunlardan hiç eksik olmamıştı.

Ya da belki de işgalden tutuklanacaktı. Tam olarak emin değildi. Ama şimdilik burayı seviyordu. Küçük evin kapısını açtı ve serin iç mekâna adım attı. Ön pencerelerden içeri giren deniz meltemi, bugünkü gibi sıcak günlerde bile evi rahat tutuyordu. Kışı geçirmek isteyenlerin daha iyi bir yalıtıma ihtiyacı vardı ama Noah çoktan çatıyı onarmış ve yeni döşemeler döşemişti. Neyse ki çocukken büyükbabasını sık sık takip etmiş ve bitmek bilmeyen sorular sormuştu. Büyükbabasının tüm hileleri ve ipuçları sonunda işe yaramıştı.

Cömert davranırsa tüm ev belki 400 metre kareydi, ama bir mini mutfak, bir kraliçe yatak ve ondan daha eski ve en iyi ihtimalle şüpheli bir su tesisatı olan bir banyo sığıyordu.

Noah yeni kitabını yatağın üzerine fırlattı ve mini mutfakta tuttuğu soğutucudan soğuk bir bira çıkardı. Elektrik, su tesisatının yanı sıra kendi başına tamir edemediği diğer şeydi, bu yüzden hala zorlanıyordu, ama burası o kadar huzurluydu ki aldırmadı. Çırpınan dalgaların sesi evi dolduruyordu ve Noah daha kitabını açmadan uyuyacağını biliyordu.

Yatak olarak kullandığı şilteye uzandı ve içkisinden bir yudum alarak düşüncelerinin Hazel'a dönmesine izin verdi. Bu ev ve onun fikirleri hakkında ne düşünecekti? Onun saçmaladığını düşünür müydü?

Uykuya dalmadan ve rüyasında belli bir kitapçıyı yakalayıp teknesiyle uzaklara götürdüğünü görmeden önce bunu uzun süre düşünecek zamanı olmadı.

Oceanof PDF.com

Üçüncü Bölüm

Başka bir kitap eğriydi. Ve ters. Ve Hazel ona bakmayı reddediyordu. Umurunda değildi. Bu sadece bir müşterinin gelişigüzel rafa geri koyduğu kötü raflanmış bir kitaptı. Bu her zaman olur.

Alex bunu daha sonra vardiyaya geldiklerinde halledecekti. Hazel'in yapacak daha önemli işleri vardı; gelecek ayın kitap siparişi üzerinde çalışmak ve Eylül ayındaki yazar etkinliklerini planlamak gibi. Ne de olsa operasyon müdürüydü. Kitapları düzeltme işini Alex'e, Lyndsay'e, Pazar günleri gelen yeni elemana ya da kendisi dışında herhangi birine bırakabilirdi.

Lanet olsun. Yine ona bakıyordu.

Son çarpık kitap olayının üzerinden iki gün geçmişti ve Hazel bunun kesinlikle kendisiyle ilgili olmayan ve kesinlikle bir daha yaşanmayacak tuhaf bir olay olduğuna resmen karar vermişti. Ve şimdi bakın. Bir tane daha.

Biri onunla uğraşıyordu.

Bunun bir ipucu olabileceğini düşündüğünde Noah'nın heyecanlı yüzünün görüntüsü zihninde parladı. Bunu çabucak kapattı. Çok çabuk. Bu fikri reddettiğinde yakışıklı yüzü hayal kırıklığına uğramıştı.

Bu konuda kendini kötü hissetmişti ama ipuçları, gerçekten mi? Bu çok saçmaydı. Ve sırf sıkışmışlığıyla ilgili kendi kafasına takıldı diye ve sonra Noah tüm kafa karıştırıcı yakışıklılığıyla içeri daldı diye, kitaplarında aniden gizli mesajlar olduğu anlamına gelmiyordu. Çünkü bu çılgınlık olurdu.

Hazel parmaklarını tezgâha vurdu. Yine durgun bir gün. İnsanlar yazın kitap okumuyor muydu? Zaten düz olan kitap ayraçlarını düzeltti ve çayını yudumladı.

Lanet olsun.

Hazel kitabı düzeltmek ve muhtemelen bugün o tür bir deli kadın olduğu için aklının bir parçasını vermek için Romantizm bölümüne doğru yürüdü. Kitabı çıkardı ve tıpkı diğer kitapta olduğu gibi bir köşesinin aşağı doğru çevrilmiş olduğunu gördü. Eğer o da çizilmişse kitabı rafa geri koyamazdı. Tahrif edilmiş bir kitabı satamazdı.

Kontrol etmesi gerekiyordu.

Yaban mersinleri ağzında ekşi ve parlak bir şekilde patladı. Tadı yaz ve yeni başlangıçlar gibiydi.

Hazel bir anda çocukken yaban mersini topladığı, dilinde tatlı bir meyve patlaması hissettiği, olgunlaşmış olanları bulmak için çalıları taradığı ve eve dönerken babasının ona aldığı dondurmaya geri döndü. Gözlerini kapadı ve rafa yaslandı. En son ne zaman yabanmersini toplamaya gitmişti?

"İş başında uyuklamak mı?

Annie'nin alaycı sesiyle Hazel'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Romantizm bölümünde tuhaf şeyler yaparken yakalanmayı bırakmalıydı. Rahatsız edici kitabı rafa geri itti ve arkadaşlarını selamlamak için döndü.

"Hayır, tabii ki değil.

"Sana öğle yemeği getirdik," dedi Annie, pencere kenarındaki en sevdiği rahat koltuğuna çökerek.

"Ve bir de buzlu çay. Jeanie içeceği uzattı ve Hazel dikkatini dağıttığı için mutlu bir şekilde içeceği aldı.

"Teşekkürler.

"Her şey yolunda mı? Annie sordu. Başını eğip Hazel'ı incelerken sarı atkuyruğu omzunun üzerinden kaymıştı. Arkadaştılar

Hazel'ın ailesi dokuzuncu sınıfta buraya taşındığından beri Annie onu biraz fazla iyi tanıyordu.

"Evet. Tamam. Hazel, Annie'nin sandviçinin diğer yarısını aldı ve onun karşısına oturdu. Ayaklarını ayakkabılarından çıkarıp altına soktu. Normalde arka odada yemeleri için ısrar ederdi ama mağaza o kadar boştu ki bunun bir önemi yokmuş gibi görünüyordu.

"Emin misin? Biraz garip

görünüyorsun.' "Biraz garip

görünüyorsun.

Annie dilini çıkardı ve Jeanie kıkırdadı.

Annie, Hazel onu duymuyormuş gibi Jeanie'ye, "Sıcak onu hep huysuz yapar," diye fısıldadı.

'Beni huysuz yapmıyor. Sadece en sevdiğim şey değil.'

'Hazel güneş ışığından nefret eder. Vampir gibidir.

"Değilim! Sadece içeride olmayı tercih ediyorum. Ben bir iç kedisiyim.'

Jeanie tekrar güldü, bakışları iki eski arkadaş arasında gidip geliyordu. "İçeride yaşayan bir kedi olduğun için gelmek istemeyebilirsin ama Logan'ı bu gece şenlik ateşi yakmamız gerektiğine ikna ettim.

"Şenlik ateşi mi?

"Ya da normal bir kamp ateşi gibi. Bilemiyorum. Ama s'mores

olacak!' "Ve içecekler? Annie sordu.

"Ve içecekler.

"Harika, ben varım. Ya sen, küçük iç kedi? Arkadaşlarınla eğlenmek için birkaç saatliğine dışarı çıkabilir misin? Annie sadece şaka yapıyordu ama sözleri biraz fazla yakındı. Hazel'ın arkadaşları onun bir kamp ateşine bile tahammül edemeyeceğini mi düşünüyorlardı?

Kaşlarını çattı. "Tabii ki yapabilirim.

"Mükemmel! Jeanie heyecanla ellerini çırptı ve Hazel az önce neye imza attığını anladı. Böcekler, duman ve pislik. Ve Logan'ın arkadaşı olduğu düşünülürse büyük olasılıkla Noah. Balıkçıyı düşününce midesi altüst oldu.

Lanet olsun.

Geri çekilmek için çok geçti. Jeanie çoktan sandviçinin kalanını paketlemiş ve aceleyle kapıdan çıkmıştı. "Gitmem gerek. Crystal'ı öğle yemeği telaşıyla baş başa bıraktım ama sonra görüşürüz çocuklar. Sekiz gibi!

Hazel, Annie'nin gözleriyle tekrar buluşmadan önce ona zayıf bir el salladı. En iyi arkadaşı sarı kaşlarını kaldırdı. "İyi olduğuna emin misin?

Hazel iç çekti. İyi değildi. Bir çeşit orta yaş krizi yaşıyordu. Ya da çeyrek yaşam krizi? Öyle bir şey var mıydı? Her iki durumda da, otuzuncu yaş gününe kadar kendine gösterecek bir şeyi olsun diye, bir kasaba kitabından esinlenerek bir çöpçü avına çıkmayı düşünüyordu. Bunların hiçbiri iyi görünmüyordu ama henüz bunları Annie'yle paylaşmak istemiyordu.

Evet. Ben iyiyim. Sadece müşteri eksikliği konusunda biraz endişeliyim.

Annie boş dükkâna göz gezdirdi. 'Ben olsam fazla endişelenmezdim, Haze. O uzun ve yağışlı Temmuz ayından sonra herkes biraz kafayı yemiş durumda. Geri döneceklerdir.

Hazel başını salladı. "Evet, haklısın.

Annie gülümsedi ve ona taze pişmiş bir kurabiye uzattı. Bir barış teklifi.

Yemeklerinin geri kalanını arkadaşça bir sessizlik içinde yediler ama Hazel'ın dikkati sürekli eğri büğrü kitaba, yaban mersinlerine ve önünde uzanan puslu, sıcak ve geniş yaza kaydı.

Hazel şimdiden en az on beş böcek tarafından ısırılmıştı ve ateşin etrafında nereye otururbut otursun duman yüzüne çarpıyor gibiydi. Bir elinde ılık bir bira, diğer elinde de içinde yanmış lokum bulunan bir s'more tutuyordu. İyi vakit geçiriyormuş gibi davranıyordu.

İyi vakit geçirmiyordu.

Noah az önce güneşten öpülmüş ve çilli bir şekilde içeri girmişti ve karnı yine o sallanma hareketini yapıyordu.

"Herkese merhaba. Selamlamak için elini kaldırdı ve herkes merhaba dedi.

Hazel'ın iki yanında Annie ve kitap kulübü Jacob kamp sandalyelerinde otururken, Hazel her an pes edebileceğinden emin olduğu eski bir mutfak sandalyesine sıkışıp kalmıştı. Fırından George da buradaydı ve elinde birasıyla bir lokum kızartıyordu. Jeanie'nin diğer kitap kulübü arkadaşı Isabel, evi aramak ve çocukların kendisi olmadan uyuduğundan emin olmak için gruptan ayrılmıştı. Herkes mutlu ve rahat görünüyordu. Kimse canlı canlı yeniyor gibi görünmüyordu.

Logan, Hazel'ın bir ateşe bakmak için gerekli olduğunu düşündüğünden daha fazla konsantrasyon ve stratejiyle ateşe bakıyordu ama o bile gecenin gidişatından memnun görünüyordu. Annie haklıydı. Yaz Hazel'ı huysuzlaştırıyordu. "Hey, Noah! Jeanie bir bira kapmadan önce onu kucaklayarak selamladı.

ve grubun geri kalanına katıldı. "Gelebilmenize çok sevindim.

'Evet, tabii ki. Bir s'more için hemen hemen her şeyi yaparım.

Hazel gölgelerin arasında yeterince gizlendiğini düşünüyordu ama bir şekilde Noah'ın bakışları onunkileri buldu ve ağzı o kafa karıştırıcı gülümsemeye dönüştü. Gözlerini kaçırdı ve kömürleşmiş tadına rağmen oldukça iyi olduğunu kabul etmek zorunda kaldığı s'more'una odaklandı. Tekrar kafasını kaldırdığında Noah onun parmaklarındaki lokum yapışkanını yalamasını izliyordu.

"Hey, Noah, ben de sana bir şey sormak istiyordum. Annie'nin sesi dikkatini Hazel'ın parmaklarından çekti, Tanrı'ya şükür, çünkü Hazel parmaklarından yaladığı lokum kadar yapış yapış olmak üzereydi.

"Ah?" Bir kaşını kaldırdı ve eğlendiği zaman yaptığı gibi sırıttı. Hazel onun yüzüne değil, yapış yapış parmaklarına dikkat etti.

"Nasıl oluyor da hiç kokmuyorsun?

Jacob'ın ağzından bir kahkaha patladı. "Bu nasıl bir soru böyle Annie?

"Bütün gün kokuşmuş bir balıkçı teknesinde ve bir kez bile üzerinde balık kokusu almadım!

"Yani onu bütün gün ne yaptığı konusunda yalan söylemekle mi suçluyorsun? Jacob birasından bir yudum alarak sordu.

Annie omuz silkti. "Bilmiyorum, biraz şüpheli bir durum.

Noah güldü. "Duşların oldukça işe yaradığını görüyorum.

Annie gözlerini kısarak onu inceledi. "Gerçekten güçlü bir sabunun olmalı.

"Çok sert fırçalıyorum. Ona göz kırptı ve Annie güldü.

Aslında şimdi herkes gülüyordu. Hazel hariç, o tüm zihinsel enerjisini sabunlu, çıplak bir Noah'ın duşta kendini keselediğini hayal etmemek için kullanıyordu.

"Ne kaçırdım? Isabel ateş ışığının halkasına yeniden girerek sordu.

"Sadece Noah'nın duş alma alışkanlıklarını tartışıyorduk. Annie elindeki birayla Noah'ya işaret edince Noah, Isabel'in temizliğine hayran kalmasını istercesine kollarını uzattı.

Etkilenmiş gibi görünmüyordu, bu garipti çünkü Hazel, Noah'nın pazuları tişörtünün kollarına doğru esnediğinde ateşin sıcaklığının arttığına yemin edebilirdi.

'Vay be, aylardır çocuklardan uzakta geçirdiğim ilk gece ve Noah'nın duş alması hakkında konuşmak zorunda mıyız?

Logan ateşin yanında çömeldiği yerden kalkarak, "Ben de konu değişikliğine oy veriyorum," diye mırıldandı. Jeanie onun yanağına bir öpücük kondurdu.

"Ağustos ayı kitap seçimimize ne dersiniz? Jacob söze karıştı ve Logan inledi.

"Duşta Nuh'u tartışmaktan müstehcen kitaplara mı geçeceğiz?

Jeanie kıkırdadı. "Evet.

'Yazlık bir şeylere ihtiyacımız var. Ooo, belki korsanlar! Isabel'in gözleri fikriyle parladı.

"Hazel geçen gün ilginç bir korsan kitabı okuyordu. Noah, Hazel'ın bakışlarını şakacı bir sırıtışla karşıladı.

"Okumuyordum. Yeniden rafa kaldırıyordum. Omuz silkti. "İyi görünüyordu.

"Neydi o? Jacob öne doğru eğildi, şimdi tüm ilgisi bu müstehcen korsan kitabındaydı ve Noah hâlâ ona bakıyordu ve bir sivrisinek daha kalçasına kondu. Bu da neydi böyle?

"*Kaçırılan Sevgili*... Ya da hayır, o değildi ... Tuzağa mı düştün? Yakalandı mı? *Korsan tarafından* mı *bağlandı*?'

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Eğer Noah bu kitapla ya da korsanlar tarafından bağlanmakla ilgili tek bir kelime daha ederse, onu bu lokum çubuğuyla şişleyecekti.

"*Aşk Esiri*'ydi," diye mırıldandı, yarı karanlık kızgın yanaklarını gizlediği için mutluydu.

"Kulağa mükemmel geliyor! Jeanie ellerini çırptı. "Eminim korsanlar çok kötü kokuyordur.

Jacob, Annie'nin koluna vurmak için Hazel'a doğru uzandı. "Seksi korsanları benim için mahvetme!

Grubun geri kalanı korsanların temizliği hakkında sohbete dalmışken Noah hâlâ ona bakıyordu. Sanki o kitabı eve götürüp baştan sona okuduğunu ve hayalindeki korsanın kapaktakine hiç benzemediğini biliyormuş gibi ona bakıyordu...

"Gitmem gerek-" Hazel çok hızlı ayağa kalktı ve sandalyesi devrildi. "Uh... tuvalete. *Bunu herkese duyurmana gerek yoktu!*

'Eve dönerken dikkatli ol. Hava kararıyor ve Bobs yine dışarı çıktı,' dedi Jeanie özür dileyen bir gülümsemeyle.

'Tamam, evet. Sorun değil. Hazel ateşin etrafındaki ışık halkasından ve arkadaşlarının kahkahalarından hızla uzaklaştı. Güneş alçalmıştı

Gökyüzündeki uzun gölgeler tarladaki çukurları ve çukurları gizliyordu.
Harika, ya bileğimi kıracağım ya da keçilerin saldırısına uğrayacağım.

Arka tarladan Logan'ın büyükanne ve büyükbabasının evine giden yolu karanlıkta gidebilecek kadar iyi biliyordu; yıllardır buraya geliyordu. Ama şu anki haliyle kendini bir çukurda bulursa hiç şaşırmazdı. Ya da daha kötüsü, Logan'ın değerli tavuk sürüsü tarafından gagalanarak öldürülürse.

Hazel ürperdi ve aceleyle eve doğru koştu. Gitmek zorunda bile değildi ama güzel kokulu balıkçılardan ve kana susamış böceklerden uzaklaşması gerekiyordu, o yüzden bu da iyi bir plan gibi görünüyordu.

Eve girdiğinde Nana ve Büyükbaba Henry'yi oturma odasında televizyonun karşısında uyuklarken buldu. O içeri girdiğinde irkilerek uyandılar.

"Hazel Kelly sen misin?

'Benim, Nana. Nasılsın?'

"Güzel, güzel. Acıktıysan güveçte yemek artıkları var.'

"Kimse bunu istemez, canım. Henry onun bacağını sevgiyle okşadı ve Estelle ona ters ters baktı. Hazel gülümsedi. Logan'la birlikte lisede eve dönmek gibiydi bu. Uzun zaman önce birbirlerini kardeş olarak benimsemişlerdi, çünkü ikisinin de kardeşi yoktu.

"Aslında çok fazla s'mores yedim. Sadece tuvaleti kullanmak için geldim.' "Tamam canım. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver.

Hazel başını salladı ve koridordan mutfağın yanındaki küçük banyoya doğru ilerledi. Hâlâ aynı soluk duvar kâğıdı ve aynı mavi karo zemin vardı. Aynaya baktı ve lisede gördüğü yansımanın aynısını buldu.

Belki biraz farklı. Biraz daha yaşlı. Ama aynı hissediyordu.

Aynı eski Hazel.

Yapmadığınız şeylerle ilgili anılarınız olabilir mi? Logan'ın banyosunda duran Hazel, yapmadığı her şeyi hatırlamaktan kendini alamıyordu.

yapardı. Önemli bir şeyi kaçıracağından endişe ettiği için tek bir gün bile okula gitmediği gerçeği gibi. Ya da lisede sadece bir kez çakırkeyif olmuş olması, o da burada, çiftlik evindeydi ve sonra kendini o kadar suçlu hissetmişti ki ninesine itiraf etmişti.

Üniversite boyunca da evde yaşadı. Kulüplere gitmemiş, tek gecelik bir ilişki yaşamamış, tutuklanmamıştı.

Tamam, belki de hiç tutuklanmamış olması iyi bir şeydi, ama asıl mesele şu ki hiç umursamaz olmamıştı, en ufak bir şekilde bile.

Hazel genel olarak kendini seviyordu. Hayatını seviyordu. Ama yine de bir şeylerin eksik olduğunu hissetmekten kendini alamıyordu. Anılarındaki tüm o boşluklar pişmanlık gibi bir şeye dönüşüyordu. Otuzlu yaşlarına beraberinde getirmek istemediği pişmanlıklar.

Nuh'un gülümsemelerini, o çarpık kitapları ve yaban mersini toplamayı düşündü. Belki de sıkışıp kalmak zorunda değildi. Belki önümüzdeki iki ay boyunca... eğlenceli olabilirdi. Eğlenebilirdi, değil mi? Yaz bunun içindi, değil mi?

Jeanie'nin masaya koymayı unuttuğu şarabı alıp mutfağa doğru ilerlerken döşeme tahtaları ayaklarının altında gıcırdadı.

Eğlence. Macera. Birazcık pervasızlık. Bunu

yapabilirdi.

Bu gece başlayacaktı.

Büyükbaba Henry'nin özel bahçesine açılan yan kapıdan çıktı ve beklenmedik bir sürprizle karşılaştı. *Yabanmersini çalıları*! Logan'ın çiftliğinde var olduğunu tamamen unuttuğu yaban mersini çalıları. Bahçenin kenarında durdu, karanlık gökyüzünün kenarlarından içeri süzülüyordu ve kendini yaşının her zerresinde hissetti. Artık lisede ya da üniversitede değildi. Geri dönüp geçmişi değiştiremezdi ve değiştirmek de istemiyordu, gerçekten. Ama doğum gününe yaklaşan aylarda kendi dışına çıkmak istiyordu. Kendini bırakmak. Çok geç olmadan genç, eğlenceli ve yirmili yaşlarda olmak istiyordu.

Belki de çok fazla odun dumanı solumuştu ama eğri büğrü kitapların onu işaret ettiği yere gelmiş olması görmezden gelinemeyecek kadar büyük bir işaret gibiydi. Kitaplar macerasının anahtarıydı. Dikkat etmeye başlamasının zamanı gelmişti.

Oceanof PDF.com

Dördüncü Bölüm

Noah, Hazel'ı küçük bahçede biraz sarhoş buldu. Hava toprak ve odun dumanı gibi kokuyordu. Hava tamamen kararmıştı ve Hazel elinde yarısı boş bir şarap şişesiyle bahçenin kenarında oturuyordu.

'Hey, senin için endişelendik. Keçiler tarafından yenmiş olabileceğini düşündük.'

Hazel ona baktı. "Kitapta yazıyordu.

Belki de düşündüğünden daha sarhoştu. Kitapta ne vardı?
İyi olduğuna emin misin? Annie'yi çağırmamı ister misin?

Hazel burnunu kırıştırdı ve onu yanına çekti. "Başka bir kitap vardı. Ona neden bahsettiğini bilmesi gerekiyormuş gibi bakıyordu ama kesinlikle bilmiyordu ve açıkçası şu anda düşünebildiği tek şey ne kadar yakın olduğu ve ne kadar tatlı koktuğu ve onu hiç görmediği bir şort giydiği ve bacaklarındaki güzel, yumuşak ten ve...

"Bir ipucu daha!" dedi, sanki bir sırmış gibi sesini alçaltarak. Hazel Kelly ile sırları olsun istiyordu. "İçinde başka bir ipucu olan başka bir kitap buldum.

'Oh! Doğru ya. Kitap ipuçları.'

"Evet." Başını salladı ve bukleleri omuzlarına döküldü. "Ve yaban mersini yemekle ilgiliydi ve bakın! Yukarı doğru çevirdi

Yakındaki bir bitkinin yapraklarını koparmış ve altındaki taze meyveyi ortaya çıkarmıştır. "Yaban mersini. Sesi kısıktı, sanki bu meyveler onun için bir tür cevap barındırıyordu.

"Bu... harika. Bu yetersiz bir yanıttı ama Hazel yine başını salladı ve meyvelerden birini kopardı.

"Gerçekten de çok güzeller. Meyveyi dudaklarına götürüp ağzına attı ve Noah'nın dünyası durdu. O anda var olan tek şey Hazel'ın ağzı, küçük mutluluk iç çekişi ve başının etrafında yanan ateş böcekleriydi.

Çilekleri yerken gözleri kapandı ve Noah sadece baktı. Hazel'ın cehennem kadar seksi olduğunu fark etmeyen herkesin kafası kıçının içindeydi.

"Bir tane ister misin?" diye sordu, gözleri yeniden açılarak. Birkaç çilek daha topladı ve saygıyla avucuna koydu.

"Teşekkürler. Kelime boğuk bir şekilde çıktı ve Noah boğazını temizledi. "Al bakalım. Hazel ona şarabı uzattı ve o da uzun bir yudum aldıktan sonra

meyveleri yerken. Kombinasyon ekşi, tatlı ve yaz gibiydi.

Hazel ona gülümsedi. Başı döndü.

"Sanırım yardımına ihtiyacım var.

Herhangi bir şey. "Tamam.

Gözlüklerini burnuna doğru itti. 'Yazım için yardıma ihtiyacım var... Yani... Eğlenmek için yardıma ihtiyacım var.

"Eğlenmek için yardıma ihtiyacın var mı?

"Bir macera. Elini sallayarak her şeyi mi işaret ediyordu? "İpuçlarını takip etmek istiyorum, daha fazlası olacağını varsayıyorum ve sadece

... Bilmiyorum. Pervasız olmak istiyorum. Tüm hayatımı güvende olarak geçirdim ve şimdi macera, heyecan istiyorum. İçki içerken anlatacak iyi bir hikaye istiyorum.'

"Ve sana yardım etmemi mi istiyorsun?

Hazel omuz silkti, şimdi ondan uzağa bakıyordu. "Bu işte iyi olacağa benziyorsun. Eğlenceli, yaz maceralarında. Yaptığın şey bu, değil mi?

"Beni ... işe mi alıyorsunuz?

"Hayır!" Hazel'ın gözleri kocaman oldu. "Hayır, demek istediğim bu değildi. Özür dilerim, her şeyi berbat ediyorum. Sadece ipuçları konusunda heyecanlı göründüğünü düşündüm ve sen tanıdığım herkesten daha ... Bilmiyorum... tanıdığım herkesten daha ilginçsin... ve bana yardım etmek isteyebileceğini düşündüm. Üzgünüm, bir şey söylememeliydim.'

"Hazel.

Öyle mi?

"Elbette sana yardım edeceğim. Bir yanı bu yardımın pervasızca eğlenmekten başka bir şeyle ilgili olmasını istiyor muydu? Elbette. Ama Noah onun güçlü yanlarının farkındaydı.

"Yapacak mısın?

"Evet, kitap ipuçlarına yardım etmeyi çok isterim. Gözleri parladı. Hazel Kelly'yi mutlu etmişti.

Bu düşüncenin tadını çıkaramadı çünkü o daha ne olduğunu anlayamadan Hazel'ın ağzı onunkine çarptı ve Tanrım, Hazel'ın tadı çilek ve şarap gibiydi. Durduramadan ağzından yumuşak bir inilti çıktı ve Hazel ona doğru daha da eğildi. Elleri onun göğsünde duruyordu ve parmaklarını gömleğinin içinde döndürerek onu daha yakına çekti.

Ve Noah onu öpmek istedi. Hazel Kelly'ye o kadar çok şey yapmak istiyordu ki, zihni bunların hepsiyle dolup taşıyordu ve Hazel onun dudaklarına karşı iç çekiyordu ama Hazel sarhoştu. Ve ondan pervasız olmasına yardım etmesini istemiş olsa da, kastettiği şeyin bu olmadığından oldukça emindi.

Ve Noah'nın Hazel'ın pişman olacağı bir şey olmaya hiç niyeti yoktu.

"Haze," diye fısıldadı. Bu isim dilinde yeni ve samimi bir his uyandırmıştı. Ona daha önce hiç böyle hitap etmemişti ama etmek istemişti.

Geri çekildi, gözlüklerinin arkasındaki gözleri kocaman olmuştu. 'Aman Tanrım, aman Tanrım. Özür dilerim. Çok özür dilerim. Bana neler oluyor bilmiyorum. Ayağa kalkmaya çalıştı ama ayakkabıları ayağından çıkmıştı ve onları tekrar giyecek gibi görünmüyordu.

"Hey. Elini tutarak onu yanında tuttu. "Suçu yaban mersinlerine atarız.

Hazel yumuşadı ve ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Bunlar gerçekten güçlü yaban mersinleri.

Noah'dan şaşkın bir kahkaha yükseldi. "Evet, öyle.

"Bunu yapmamalıydım. Çenesi şimdi yukarı doğru çekilmiş dizlerinin üzerindeydi ve sözlerini çıplak ayak parmaklarına yöneltti, ayakkabıları unutulmuştu. "Yardımına ihtiyacım var derken bunu kastetmemiştim.

"Özür dilemene gerek yok.

"İstiyorum! Ona döndüğünde yüzünde ciddi bir ifade vardı. "İstediğim bu değildi ve senden faydalanmaya çalıştığımı düşünmeni istemiyorum. Bilmiyorum... senden faydalanmaya çalıştığımı düşünmeni istemiyorum.

Kız bu kadar içten ve endişeli görünmeseydi Noah gülerdi. "Haze, eğer biraz sarhoş olmasaydın seni öpmeye devam ederdim.

Nedense gözleri daha da büyüdü. "Gerçekten mi?"

"Evet.

"Oh. Ben ... Yani sen... sensin.' "Doğru.

"Ve ben...

"Sıcak.

Hazel'ın kahkahası etraflarındaki sessizliği bozdu. "Ve ben senin tipin değilim.

"Ateşli kesinlikle benim tipim.

Sanki onun ciddi olduğuna inanamıyormuş gibi başını salladı. Ve şimdi yeni bir görevi vardı. Hazel Kelly'yi çok seksi olduğuna ve onu istediğine ikna etmek.

"Yani ipuçlarını benimle birlikte mi çözeceksin?

"Elbette. Sence onları kim terk ediyor?'

Omuz silkti. 'Belki kitap kulübüdür? Neden böyle bir şey yaptıklarını bilmiyorum ama her zaman bir şeylerin peşindeler. Ayrıca, bütün kitaplar

romantizm bölümü, ve orası onların her zamanki uğrak yeri, yani ... Bu ipuçlarının benim için olup olmadığını bile bilmiyorum ama sanki... Bilmiyorum... belki yardımcı olurlar.'

Noah hâlâ onun ne demek istediğini tam olarak bilmiyordu ama biliyormuş gibi başını salladı ve dizlerini göğsüne çekti. Kollarını dizlerine dayadı ve bitkilere baktı. Yaban mersini çalılarının yanı sıra çilek bitkileri de vardı ama meyveler yazın başlarında toplanmıştı. Henry'nin ünlü çilek reçeli buradan geliyor olmalıydı. Noah bir an için yaşlı adamın dışarı çıkıp onlara bağırabileceğinden endişelendi. Sevimli bir kız ve muhtemelen çalınmış bir şişe şarapla karanlıkta dışarıda oturmak ona kendini yeniden on altı yaşında hissettirdi.

"Otuz yaşıma girmek üzereyim. Hazel'ın sesi karanlıkta sessizdi, etraflarındaki cırcır böceklerinin korosu tarafından neredeyse bastırılıyordu. "İki ay sonra ben de otuzuma basacağım.

"Sana bir hediye alacağımdan emin olabilirsin.

Devam etmeden önce küçük bir kahkaha attı. 'Yirmili yaşlarımı unutmuşum gibi hissediyorum. Sanki onları tam olarak yaşamamışım gibi. Kendimi... sıkışmış hissediyorum.

"Peki ipuçları sizi çözecek mi?

Hazel'ın soluk soluğa kahkahası Noah'nın omurgasında küçük bir heyecan yarattı. "Kulağa aptalca geliyor.

"Aptal değil.

'Sadece eğlenceli bir yaz geçirmek istiyorum. Geriye ne kaldıysa.' "Doğru adamı işe almışsın.

"Sana ödeme yapmıyorum.

Noah güldü. "Güzel. Bu beni kirli hissettirirdi.

Hazel onun koluna vurdu ve kendini düzeltmeden önce hafifçe ona doğru eğildi. "Bekle, kaç yaşındasın?" diye sordu, sanki bu aniden çok önemliymiş gibi. Çakırkeyif Hazel'ı severdi. Daha dürüsttü. Ve ona hangi gezegenden geldiğini anlamamış gibi değil de onu tekrar öpmek istiyormuş gibi bakıyordu.

Bu çok hoşuna
gitti. "Yirmi beş.
Elleriyle yüzünü kapatarak inledi. "Hayır..." "Hayır mı?
'Hayır, yirmi beş yaşında olamazsın! Tanrım, şimdi de şehvet düşkünü yaşlı bir kadın oldum!
'Eğer şehvet düşkünlüğü pantolonuma girmek istediğin anlamına geliyorsa, benim için sorun yok.
O.'

Bir başka şakacı şaplak, bir başka lezzetli Hazel
kıkırdaması. "Ve neredeyse otuz yaşında olmak yaşlı
olmak değildir.
'Yirmi beşten çok daha yaşlı. Ve arkadaşlarımın çoğuna sorarsanız daha çok yetmiş yaşındaymışım gibi davrandığımı söylerlerdi.'
'Arkadaşlarınız mı? Logan hayvanlarla konuşuyor, Jeanie burada mı yoksa kendi dairesinde mi yaşayacağına karar veremiyor ve Annie şehirdeki tek iyi barın sahibiyle tek taraflı bir kavgaya tutuşmuş durumda. Bu arkadaşlar sana nasıl davranman gerektiğini söylememeli, Haze.
Yine gülüyordu, şimdi kıkırdayarak iki büklüm olmuştu, saçları yüzüne düşüyordu. "Bilmek istediğim şey," dedi soluk soluğa nefesler arasında, "hayvanlar karşılık veriyor mu?
Noah şarabından bir yudum daha aldı. "Tanrım,
umarım öyle değildir. "Yine de onları seviyorum," dedi,
kıkırdamaları azalmıştı.
"Elbette biliyorsun. Demek istediğim, kendiniz hakkında nasıl düşündüğünüzü dikte etmelerine izin vermeyin.
"Bu kadar genç biri için çok akıllıca.
Noah ofladı ve neredeyse itiraz edecekti ama Hazel şimdi ona doğru eğilmişti, vücudunun yan tarafı onunkine bastırıyordu ve cümleler kuramıyor ya da düşüncelerini tamamlayamıyordu, bu yüzden sadece şarabından bir yudum daha aldı ve sonra şişeyi ona uzattı.
O da bir yudum aldı ve iç çekti. Başı neredeyse adamın omzundaydı, yumuşak bukleleri adamın çenesine değiyordu.

"Bu neyden?" Parmağı ön kolunun iç tarafındaki akrep dövmesinin üzerinde hafifçe gezindi. Noah ürperdi.

'Lise son sınıfta. Havalı görüneceğini ve bir kızı etkileyeceğini düşündüm.'

"Öyle mi? Soru yumuşak ve uykuluydu. Parmağı hâlâ kolunda geziniyordu ve Noah beynini düşünmeye zorlamak zorunda kaldı.

"Havalı mı görünüyorum? Pek sayılmaz. Kızı etkilemek mi? Evet.'

Hazel'ın küçük kahkahası kolunun üzerinden kayarak geçti. "Bahse girerim kızları her zaman etkiliyorsundur.

Noah boğazını temizledi. "Bazıları.

'Bunları nereden buluyorsun? Hep merak etmişimdir. Parmakları adamın bileğine taktığı renkli örgü bileziklerin üzerinde gezindi. Arkadaşlık bilezikleri, kızların yaz kampında yaptıkları türden.

"Yeğenlerim benim için yapıyor ve postayla gönderiyorlar.

"Ve onları giyiyorsun.

"Onları her zaman taktığıma dair fotoğraflı kanıt istiyorlar. Bir sessiz kahkaha daha. "Sen iyi bir amcasın.

Omuz silkecekti ama Hazel'ın başını omzunda durduğu yerden kaldıracak bir şey yapmak istemiyordu. Aslında oldukça berbat bir amcaydı, eve gitmekten mümkün olduğunca kaçınıyordu ama bunu Hazel'a da söylemek istemiyordu. Onun iyi bir amca olduğunu düşünmesini istiyordu. Ve yaşının ötesinde bilge. Ve gerçekten de umursamaz, eğlenceli zaman geçirmekten başka bir şey olduğunu.

Ama eğer ihtiyacı olan şey pervasızca eğlenmekse, o zaman ona vereceği şey buydu. Onunla daha fazla zaman geçirmek için her şeyi yapardı.

'İşte buradasınız! Gittiğinizi sanmıştık. Annie'nin sesi sessizliği yardı ve Hazel'ı ondan uzaklaştırdı. Adam dirseğinden yakalayıp onu dik tutmasaydı Hazel devrilecekti.

"Ya da öldürüldüler," diye ekledi Jeanie, el feneriyle arkasından takip ederek.

"Burada kimse öldürülmeyecek. Logan arkaya çekildi, küçük siyah bir kedi kollarına sarılmıştı. Bu şey de nereden çıkmıştı? Sanki adam sokak kedilerini kendine çekiyor gibiydi.

'Burası çok karanlık. Geldiğini asla göremeyiz. Jeanie ışığı çilek tarlasının üzerinde parlatarak Hazel'ın, şarabın ve yanındaki Noah'nın suçlayıcı sahnesini aydınlattı. Jeanie'nin kaşları kalktı.

"Ne yapıyorsunuz?

Hazel gözlerini ışıktan koruyarak, "Çilek yiyorum," dedi.

"Sen ve Noah burada karanlıkta oturmuş çilek mi yiyordunuz? Annie hayal edebileceği en saçma şeymiş gibi 'çilek yemek' dedi.

"Evet. Biz de bunu yapıyorduk. Noah ayağa kalktı ve Hazel'a elini uzattı, o da elini tuttu ve kendisini yukarı çekmelerine izin verdi. Poposundaki kiri fırçaladı ve arkadaşlarıyla yüzleşti.

"Bütün şarabını içtiğim için özür dilerim. Logan'a boş şişeyi uzatarak karanlıkta tehlikeli bir şekilde ilerledi.

"Onu eve ben bırakırım. Noah, arkadaşlarının şaşkın ve meraklı yüzlerini görmezden gelerek onu araba yoluna kadar takip etti.

Onun evine! Senin evine değil! Annie arkasından seslendi ve o da el sallayarak onu uzaklaştırdı. O öpücüğü tarlada bırakmıştı, değil mi? Hazel'dan ya da başka bir kadından asla faydalanmazdı ama birlikte maceraya başlayacakları için fazlasıyla heyecanlıydı.

Sonunda, şaraba gerek kalmadan onu öpecekti.

Oceanof PDF.com

Beşinci Bölüm

Hazel akşamdan kalmaydı. Ama günlerden perşembeydi ve babasıyla perşembe günleri kahvaltı randevusu vardı, işte Main ve Central'ın köşesindeki, en iyi krepleri ve vasat kahvesi olan lokantada her zamanki yerlerindeydiler. Gerçekten içilebilir bir şeyler içmek için işe giderken Pumpkin Spice Café'de dururdu.

Lokanta her zamanki gibi hafta içi kalabalığıyla doluydu ve çoğunlukla gürültücü yaşlılardan oluşuyordu. Amir Sharma, Rico Stephens'la aralarındaki futbol maçı hakkında tartışmak için sesini her yükselttiğinde Hazel'ın başı dönüyordu ve arka köşedeki emekli kalabalığı her geçen saniye daha da gürültülü bir hal alıyordu.

"Berbat görünüyorsun, Fındık.

'Teşekkürler baba. Bunu söylemen çok hoş.'

Babası kahvesinden bir yudum aldı. "Dürüstlüğe değer verdiğimi biliyorsun. "Akşamdan kalmayım.

"Perşembe günü mü? Belediye başkanı gerçekten skandala uğramış görünüyordu. Belki de 'ergen gibi davranma' görevi tamamlanmıştır?

"Evet. Logan ve Jeanie dün gece şenlik ateşi için birilerini çağırdılar. "Ve ortalık karıştı mı?

Hazel portakal suyuna homurdandı. Ortalık karışmamıştı, sadece aklını kaçırmış, bir böğürtlen tarlasında sarhoş olmuş ve bir balıkçıya saldırmıştı.

Bunun yirmili yaşlarının son aylarına istediği gibi bir başlangıç olduğundan tam olarak emin değildi ama pervasızca olduğu kesindi.

"Öyle de denebilir.

"Umarım eve bu halde dönmemişsinizdir.

Hazel eve dönüş yolculuğunu, Noah'nın direksiyonu çevirirken kollarını nasıl esnettiğini ya da onu kapıya kadar geçirip içeri girmesine nasıl yardım ettiğini düşünmeyi reddetti. Yanağına bıraktığı öpücüğü ya da "İyi geceler Haze" deyişini düşünmüyordu. Adamın derin sesiyle fısıldadığı takma adı vücudunu ürpertiyordu. Hayır. Hayır, düşünmüyordu.

"Tabii ki eve o şekilde gitmedim. "Sadece

emin olmak istedim.

"Yirmi dokuz yaşındayım baba.

"Ve her nasılsa, hala benim bebeğim.

Babası gülünç ve aynı zamanda sevimli biriydi, bu yüzden görmezden geldi. Bugün lastik ördeklerle kaplı bir kravat, gök mavisi bir düğme ve sürekli burnundan aşağı kayan kendine özgü gözlüklerini takmıştı. Ona kızgın kalmak çok zordu.

"Frank nasıl?

"O iyi, sana bir öpücük yolladı. Frank babasının kocasıydı ve Dream Harbor'a taşınmalarının tek sebebiydi. Hazel için başka bir babaydı ama muhtemelen ona hep Frank diyecekti.

"Ya annem?

"Annem iyi, okul yılı için hazırlanmaya başladı. Hazel'in annesi de onlarla birlikte Dream Harbor'a taşındı ve hep birlikte paylaştıkları iki ailelik evin üst katında yaşadı. Bazı insanlar bunu tuhaf buluyordu ama Hazel hiç tuhaf bulmamıştı. Anne ve babası hiç bu şekilde birlikte olmamıştı. Sadece iki arkadaş birlikte bebek yapmaya karar vermişler ve bu herkes için gayet iyi sonuçlanmıştı.

Annesinin iki Fransız buldogu Diego ve Frida'yı saymazsak Hazel'in hiç kardeşi yoktu, ki annesi kesinlikle vardı. Sanat öğretti

ve boş zamanlarında yaptığı genellikle skandal yaratan, her zaman çıplak heykellerle tanınıyordu.

'Ortaokul çocukları zordur. Bunu nasıl başarıyor bilmiyorum. "Annen meydan okumayı sever.

"Hmm. Sanırım öyle. Hazel, önüne bir tabak dolusu krep koyan yeni garsona gülümsedi. "Teşekkür ederim.

"Belediye Başkanı Kelly. Kadının elleri boşalır boşalmaz babası elini uzattı. "Tanıştığımızı sanmıyorum. En büyük gülümsemesini takındı ve Hazel babasının ne kadar inek olduğunu görünce dudağını ısırdı.

Kadın gülümseyerek karşılık verdi ve elini tuttu. "Maribel. Tanıştığımıza memnun oldum.

"Kasabada yeni misin?

"Evet. Birkaç hafta önce taşındık. "Peki şu ana kadar nasıl buldunuz?" "Çok iyi, teşekkürler.

Hazel kahvaltısına gömülürken babasının hoş geldiniz konuşmasına kulaklarını tıkadı. Rüya Limanı'nın giriş ve çıkışlarını zaten çok iyi biliyordu. Ancak Maribel, yan masada birbirlerine sokulmuş olan Dot ve Norman'ın siparişlerini almak için ilerlerken sohbetten memnun görünüyordu.

"Bu kasabadaki herkesi tanıyamayacağını biliyorsun, değil mi?

Babası hoşgörüyle gülümseyerek omletini kesti. "Deneyebilirim.

"Baba, hiç kendini... Bilmiyorum... sıkışmış?

Bir çatal dolusu omleti ağzına götürmek üzereyken durakladı. Çatalını indirdi. 'Elbette. Bazen herkes böyle hisseder, sanırım. Neden? Her şey yolunda mı?'

Hazel onun endişesini eliyle savuşturdu. "Ciddi bir şey değil. Sadece, bilmiyorum... huzursuz hissediyorum.

Babası gülümseyerek yemeğine devam etti. "Eğlenceli bir yaza ihtiyacın var gibi görünüyor," dedi lokmalar arasında.

Eğlenceli bir yaz.

Seni öpmeye devam ederdim.

Noah'nın sözleri bütün gece olduğu gibi beyninde yankılandı. Sıcaklığın yüzüne hücum ettiğini hissetti. Babasını seviyordu ama *bu* tür eğlenceli bir yazı onunla kesinlikle tartışmayacaktı.

"Evet, muhtemelen haklısın.

'Tabii ki haklıyım. Ben senin babanım.'

Hazel sırıtarak son krepini de mideye indirdi. "Doğru. Tamam, işe gitmeliyim. Kabinden kayarak çıktı ve babasının yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni seviyorum.

"Seni seviyorum. Hazel çıkarken babası el salladı ve Hazel dışarı çıktığında babası çoktan belediye başkan yardımcısı Mindy ve en yakın arkadaşı Tammy'nin yanına gitmişti. Hazel pencereden onlara gülümsedi. Babası insanlarla konuşmaktan hiç sıkılmazdı.

Ilık bir sabahtı ama henüz sıcak değildi ve Hazel yüzüne vuran erken güneşin tadını çıkarıyordu. Kitapçıya yürüyüş kısaydı ve yeni favorisi elma şarabı buzlu çay için kafede bir mola vermesine rağmen Hazel erkenciydi. Dükkanın yarım saat daha açılmaması gerekiyordu, bu da zümrüt yeşili kapısına dayanmış bir balıkçı bulmasını daha da şaşırtıcı hale getirdi.

"Noah.

Yüzünde yavaş bir sırıtış belirdi ve Hazel buzlu çayını daha sıkı kavradı. O gülümsemeye karşı koruma.

"Hey," dedi, alçak sesle ve derinden, ses kızın tüm tutarlı düşüncelerini kaybetmesine neden olacak şekilde titreşiyordu.

"Burada ne yapıyorsun?

"Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim.

"Tabii ki iyiyim. Sesi istediğinden daha huysuz çıkmıştı ama henüz Noah'yla yüzleşmeye hazır değildi, hele de dün geceden sonra. En azından bir ya da iki hafta boyunca ondan uzak durmayı umuyordu. Ya da muhtemelen sonsuza kadar.

"Şey, dün gece sen...

"Ben iyiyim. Sadece işe gitmem gerekiyor. Adamın hâlâ eğildiği ve kaçışını engellediği kapıya doğru eliyle işaret etti.

"Doğru, özür dilerim, sadece düşündüm ki...

Adam ayaklarını sürüyerek yoldan çekildi ve Hazel kapının kilidini açtı ama kapıyı adamın suratına çarpamazdı, bu yüzden onun kendisini takip etmesine izin vermekten başka çaresi yoktu.

"Buranın adı hep Tarçınlı Çörek Kitabevi miydi?" diye sordu, onun peşinden giderken.

"Hayır.

"Neden değiştirdin?

"Ev sahibi her şeyi taze tutmayı seviyor.

"Peki... tarçınlı çörekler var mı?" diye sordu, sesindeki umut açıktı.

Hazel gülümsemesini bastırdı. "Her Pazar sabahı. Bu, Hazel'in yeniden markalaşmayla ilgili en sevdiği şeydi; her Pazar tarçın ve şeker kokusu hafta sonları çalışmayı bir zevk haline getiriyordu.

"Bunu nasıl bilmem?" Hazel

omuz silkti. "Bu biraz yeni.

"Her neyse, sadece iyi olduğundan emin olmak istedim," diye tekrar denedi ve Hazel yüzünü ona döndü. Sabah güneşi bakır saçlarındaki altın çizgileri belirginleştiriyordu. Burnunda ve yanaklarında güneş yanığı vardı ama her nasılsa her zamanki gibi dev bir kabuklu hayvan gibi görünmek yerine sağlıklı ve seksi görünüyordu. Kaşlarının arasında alışılmadık derecede endişeli bir kırışıklık vardı.

İç çekti. Adam onun için gerçekten endişelenmiş görünüyordu. "Ben iyiyim. Gerçekten.'

Bakışları, sanki dün gece evden ayrıldıktan sonra bir şekilde kuyuya düşmüş ya da başka bir şey olmuş gibi, hasar tespiti yapar gibi onu taradı. İlk büyük pervasız gecesiydi ve Hazel hayatındaki iki erkek için alarm zillerini çaldırmıştı. Üstelik bahçeden bile çıkmamıştı. A

Son yirmi dokuz yıldır çok güvenli bir şekilde yaşadığının açık bir işaretiydi.

Noah onun bakışlarına karşılık verdi ve başını salladı, görünüşe göre onun iyi olduğuna inanıyordu. "Harika. Yüz ifadesi endişeliden muzipliğe dönüştü. "Peki, ipuçlarına ne zaman başlıyoruz?

Dün gece söylediği her şeyi, istediği ve itiraf ettiği şeyleri hatırlayınca yanaklarına bir sıcaklık yayıldı. O çılgın öpücük. O kadar sarhoş değildi, sadece dürüst olacak kadar gevşemişti. Gerçekten yapmak istediği şeyleri yapmak için.

'Bunu yapmak zorunda değilsin. Bu çılgınca

bir fikirdi. Gülümsemesi kayboldu. "Oh.

Seni öpmeye devam ederdim.

O ne yapıyordu? Bu adam, bu çok seksi adam, yazın geri kalanını onunla geçirmeyi teklif ediyordu ve o sadece, ne? Yapmayacak mıydı? İstediği tam olarak bu değil miydi? Yirmili yaşlarının son günlerini pervasız maceralarla geçirme şansı?

Ve şu anda Noah'ya bakarken, güneşte kızarmış ve rüzgârda savrulmuş, kahverengi gözleri onu izlerken, bu fikir *çok* pervasızca geliyordu. Noah ile vakit geçirmek, tekneden denize düşmesinden, bu kasabayla gerçek bir bağı olmayan ve her an çekip gidebilecek bu adama karşı gerçek duygular beslemeye kadar pek çok şekilde geri tepebilirdi.

Ama Hazel resmen tedbiri, mantığı ve pratikliği pencereden dışarı atıyordu. Önümüzdeki iki ay için. Bu sabah, tamamen ayık ve günün parlak ışığında, Hazel bir karar veriyordu. Bunu kendisi için yapacaktı. Noah'ın teklifini kabul edecekti. Ve bu yaz ona başka ne verdiyse.

"Ancak, henüz yeni bir ipucu yok. Arkasındaki özenle düzenlenmiş rafları işaret etti. Yüzü yeniden aydınlandı. Noah'ın duygularının hiçbir zaman yüzeyden uzak olmadığını çabucak öğreniyordu.

yakışıklı yüzü ve belki de ona bakıp gülümsemesi
... *gerçekten* ondan hoşlanıyor mu?

Kendini aşmaya başlamıştı. Noah ona eğlenceli bir yaz geçirmesine yardım etmeyi teklif etti, yaz kaçamağı olmayı değil. Değil mi? Doğru. Bu garip olurdu. Birinden seninle *böyle* eğlenceli bir yaz geçirmesini isteyemezsin.

Lanet olsun. Muhtemelen şu anda kulaklarına kadar kızarıyordu. "Ama olduğunda bana haber vereceksin, değil mi?

Evet. Yani eğer daha fazlası varsa. Kim bilir.'

"Eğer yoksa o zaman kendi eğlencemizi kendimiz yaratmak zorunda kalacağız. Gülümsemesi büyüdü ve neyse ki Hazel'ın buzlu çayı metal bir seyahat kupasındaydı yoksa şimdiye kadar fincanı kırmıştı. "Bu öğleden sonra bir turum var ama bir şey bulursan bana mesaj at. Sanki her şey çok sıradanmış gibi kelimeleri omzunun üzerinden savurdu. Sanki Hazel az önce çok yakışıklı bir korsanla haince bir anlaşma yapmış gibi hissetmiyordu.

Çılgınlık yapıyordu.

Noah bir arkadaştı. Onlar sadece kitapçıda bırakılan ipuçlarını takip etmeye karar veren iki arkadaştı. Hayır, bu hala kulağa çılgınca geliyor.

"Tamam, tabii. Noah giderken elini veda etmek için kaldırdı. Onun ön pencerelerin önünden geçip sokakta kayboluşunu izledi. Bu işin iyi bitmesi için fazla yakışıklıydı ama artık çok geçti. Kasabanın seksi balıkçısını maceralı bir yaz sonu/yirmili yaşlarının sonu geçirmesine yardım etmesi için işe almıştı ve birden kendini boyundan büyük bir işe kalkışmış gibi hissetti.

Hazel içini çekti ve açılış saatinden önce çantasını arka ofise asmaya gitti. Herkesin paltolarını ve çantalarını koyduğu ve personelin genellikle öğle yemeklerini yediği kanepenin bulunduğu yer olduğu için burayı kendi ofisi olarak görmüyordu. Ama masa ona aitti.

Ve başını dinlemek ve az önce kabul ettiği şeyi düşünmek için mükemmel bir yerdi.

Oceanof PDF.com

Altıncı Bölüm

Hazel bir sonraki ipucunu bulana kadar neredeyse bir hafta geçti. Neredeyse onları unutmak, her şeyin aptalca bir yanlış anlaşılma olduğunu fark etmek için yeterli bir süre. Önümüzdeki birkaç ayı Noah ile geçirmenin aslında berbat bir fikir olduğuna karar vermek için yeterli zaman.

Yine de biraz istiyordu.

Ama Noah'ya ipucundan bahsetmemesinin asıl nedeni aslında oldukça sıradan olmasıydı. Tamamen kendi başına takip edebileceği bir ipucuydu. Zaten bunu yapmayı planlıyordu, gerçekten. Yani bir rehbere ya da maceracı bir arkadaşa hiç ihtiyacı yoktu.

Bu yüzden markette tek başına milkshake için malzeme alıyordu. Ayrıca bu yüzden dondurulmuş gıda reyonunda saklanıyordu çünkü az önce Noah'nın içeri girdiğini görmüştü ve şimdi o kendisini fark etmeden önce çıkış yapıp yapamayacağını hesaplamaya çalışıyordu. Ki bu çılgıncaydı. Bugün başka bir işaretli kitap bulduğunu bilmesine gerek yoktu, bu kitapta vanilyalı shake içmekle ilgili bir satır vardı, sanki ipuçlarını bırakan kişi yaz bitmeden önce en sevdiği tatları tattığından emin olmak istiyordu. Verdiği sözü tutmadığını bilmesine gerek yoktu.

Sadece markette olabilirdi. Normal bir insan gibi. Ki öyle de oldu.

Tamam. Sorun değil. Bir kutu vanilyalı dondurma aldı ve sepetine, sütün ve üstüne eklemek için seçtiği serpintilerin yanına koydu. Ve kendinden emin bir şekilde kasaya doğru yürümeye hazırdı ki arkasından gelen bir ses onu durdurdu.

"Hazel Kelly. Dondurulmuş gıda reyonunda keşfetmek istemediği şeyleri ona yapan alçak, derin bir gümbürtü. Ya da belki hiç.

Döndüğünde Noah'nın yüzünde muzip bir sırıtışla donduruculara yaslandığını gördü.

"Seninle burada karşılaşmak ne güzel," dedi, sinsice yaklaşarak.

Hazel sepetini vücuduna yapıştırdı. "Sadece biraz yiyecek alıyordum. Noah onun sepetine baktı. "Dondurma ve şekerleme, nefis.

"Ve süt. Hazel, sanki onun da süt alıyor olmasının bir önemi varmış gibi, sanki bu onu yalanlarından arındırıyormuş gibi işaret etti.

"Milkshake mi yapıyorsun?" diye sordu, hâlâ onun sırrını biliyormuş gibi gülümseyerek.

"Canım çok çekti ve en sevdiğim shake dükkânı geçen yıl kapandı, ben de onun yerine bir tane yapayım dedim. Saçmalıyordu. Bu çok saçmaydı. Noah'nın onu sürekli böyle telaşlandırmaya hakkı yoktu. O sadece sıradan bir insandı. Ve Hazel onun ikinci kez ipuçlarından birinin olduğu yerde ortaya çıktığını düşünmeyi reddediyordu. Burası bakkaldı. Burada bir sürü insan vardı.

Az önce Andy'yle manav reyonunda, Joe'yla da pişirme reyonunda karşılaşmış olması garip değildi. Burası küçük bir kasabaydı. Bu beklenen bir şeydi. Yakışıklı adamın onu yemek ve bunu bir milkshake ile yıkamak istercesine ona bakması da dahil olmak üzere, tüm bunlar beklenen şeylerdi.

Hazel zorlukla yutkundu.

"Yani... Sepeti diğer koluna geçirdi.

"İçkinin tadını çıkar, Haze. Adam uzaklaşmak üzereydi ve kadın ona izin veremezdi çünkü o buradaydı. *Yine* buradaydı. Ve o içmek istemiyordu.

her halükarda yalnız sallamak. Ve söz verdi.

"Bu bir ipucuydu!" diye ağzından kaçırdı ve Noah'nın kaşları kalktı. "Sana söylemedim. Başka bir kitap ipucu buldum ve milkshake'lerle ilgiliydi ama o da sıkıcı geldi, o yüzden sana söylemedim.

Noah'nın gülümsemesi büyüdü. "Bir ipucu mu?

Hazel içini çekti. 'Vanilyalı milkshake objektif olarak daha iyidir. Daha soğuk ve daha tatlı. Evie pipetinin etrafında gülümsedi ve bir yudum daha aldı. Hazel bu sabah bulduğu ipucunu ezberinden aktardı ve bunu söylerken Noah'nın yüzü yerine omzunun üzerinden bir yere baktı.

"Mükemmel!" dedi, sanki okul müsameresindeki rolünü çok iyi

oynamış gibi. "Mükemmel mi?

'Evet, aynı fikirdeyim. Vanilyalı shake'ler en iyisidir.' "Doğru.

'Ve şu anda ikimiz de buradayız... yani...'

Hazel, Noah'nın umutlu ses tonu karşısında gülümsemesine engel olamadı. "Benimle bir milkshake içmek ister misin?" diye sordu.

"Yapmayı tercih edeceğim başka bir şey yok. Bakışlarını onun üzerinde tuttu ve Hazel ona inandı. Anlaşıldığı üzere o da yapmayı tercih edeceği tek bir şey bile düşünemiyordu.

"Sözümü tutmadığım için özür dilerim.

"Seni affediyorum. Kolunu onunkiyle birleştirdi ve dondurulmuş gıda reyonuna kadar ona eşlik etti. "Ama bilgin olsun Haze, milkshake asla sıkıcı değildir.

Hazel güldü, içinden rahatlama, sıcaklık ve heyecan akıyordu.

Tamam, evren ya da her kimsen, bu şeyle savaşmaktan resmen bıktım. Önden buyurun.

"Senin blenderin mi benimki mi? Akşamın ılık havasına doğru yürürlerken Noah sordu.

Hazel henüz Noah'nın kendi alanına girmesine izin vermeye hazır hissetmiyordu. Bu çok ileri bir adım gibi geliyordu. "Senin," dedi ve Noah'nın alışveriş poşetlerini arabaya koymasına izin verdi.

Arabasının bagajında.

"Mükemmel. Orada buluşuruz.'

Arabayla uzaklaşırken Noah'nın markete her ne için geldiyse onu almadığını fark etti.

Belki onu da kızdırmıştır?

Noah'nın aslında bir blender'ı olmadığını söylemesi gerekirdi ama Hazel'ın düşüncelerini karıştırma eğilimi vardı.

Ama her şey yolunda gidiyordu.

Mac'in yerinde sakin bir geceydi ve bar sahibi/ev sahibi onların bara gelip kendisininkini ödünç almalarına aldırmıyor gibiydi. Ya da en azından onları kovmamıştı. Henüz kovmamıştı.

"Buraya dönmemize izin verildiğinden emin misin?" diye fısıldadı Hazel, sıkışık mutfakta ona daha da yaklaşarak.

"Tabii ki. Mac'in en sevdiği çalışanı olarak...'

Danny bulaşık makinesinden duyulacak kadar yüksek sesle homurdandı. Noah boğazını temizledi. "Mac'in en sevdiği çalışanlardan biri. Hazel güldü.

"Bazı avantajları var," diye devam etti Noah, en üstteki metal raftan blenderi alarak. Mac bu şeyi sadece donmuş margarita gecelerinde çıkarırdı. Hazel çantasından dondurma ve sütü çıkarırken Noah onu tezgâhın üzerine koydu.

"Oh, gerçekten mi?

"Elbette. Gece geç saatlerde atıştırmak için her zaman buraya uğrarım.

Hazel tekrar güldü, bakışları onun omzunun üzerinden geçti. "Öyle mi? Mac aldırmıyor mu?'

'Mac'in bilmediği şey ona zarar veremez,' dedi göz kırparak.

"Güvenlik kameralarımız olduğunu biliyorsun, değil mi? Mac'in sesi Noah'yı bir elini göğsüne kapatacak kadar korkuttu.

"Tanrım! Neden bu kadar sessizsin?'

"Tuhaf palavraların yüzünden beni duyamadın. Mac kara, alaycı olmayan bir kaşını çattı. "Hey, Hazel.

Hazel kıkırdamaktan iki büklüm olmuştu ve Noah sırf bu sesi dinleyebilmek için Mac'in onunla bütün gün dalga geçmesine izin verecekti.

"Hey, Mac," dedi biraz nefes nefese kalarak.

"Bunu sen temizleyeceksin. Mac zaten yaptıkları dağınıklığı işaret etti. 'Ve gecenin bir yarısı buraya gizlice girecekseniz üzerinize bir şeyler giyin. Senin sıska kıçını videoda görmekten bıktım.

Hazel öyle bir güldü ki, kız homurdandı ve bu onun daha da çok gülmesine neden oldu.

Noah sırıttı. 'O kadar da sıska değil. Kaslı olarak tanımlayabilirim
O.'

Hazel elinin tersiyle gözlerini sildi. "Kaslı mı?
ciyakladı, kıkırdamaları hala içinden fışkırıyordu.

"Evet, doğru," diye mırıldandı Mac, arka ofise doğru ilerlerken.

"Kızgın mı? Hazel sonunda kahkahasını kontrol altına alarak sordu.

Noah diğer adama el salladı. "Mac'i bilirsin.

Hazel başını salladı. Elbette Mac'i tanıyordu. Bu tuhaf küçük kasabadaki herkes gibi o da hayatının çoğunu Mac'le geçirmişti ve Noah bir an için onu neredeyse kıskandı. Hazel'la kendisinden çok daha uzun yıllar geçirmiş olan insanları kıskandı.

Başını iki yana salladı. Şimdi buradaydı, ona gülümsüyordu, gözleri hâlâ kahkahalarla doluydu.

"Hazır mısın?" diye sordu dondurmaya
uzanarak. "Hem de çok.

Karıştırıcıyı dondurma ve shake'leri içilebilir hale getirecek kadar sütle doldurdular ve ardından karışımı, shake için mantıklı bulabildikleri tek şey olan uzun bira bardaklarına döktüler.

Hazel her birinin üzerine serpiştirdiği şekerleri bir
çırpıda silkeledi. "İşte. Bu onları özel yapıyor.

Noah ona özel olduklarını söyleme dürtüsüne direndi çünkü o buradaydı ve özeldi. Bir dahaki sefere kendisine gelmesine izin vereceğine dair kendi kendine yemin ettikten sonra onu markette köşeye sıkıştırmıştı bile. Bir gün için bu kadar aşırıya kaçmak yeterliydi.

Onun yerine, pipetten zar zor geçirebildiği shake'ini yudumladı. Yoğun, soğuk ve tatlıydı.

"Çok iyi," diye inledi Hazel ve Noah düşüncelerini gitmek istedikleri yerden, yani Hazel'ın çok farklı bir şey hakkında bu sözleri inlediğini duymaktan zorla uzaklaştırdı. Uyluklarının arasında onu içeren bir şey.

'Teşekkürler,' dedi.

Noah gözlerini kırpıştırdı. "Uh... ne için?

'Sallama. Benimkilerden çok daha iyi çıktı.' "Süslü
blender'dan olmalı.

Hazel gülümsedi, pipet dişlerinin arasındaydı. "Öyle
olmalı. "Ya da iyi bir takım olduğumuzu.

Başını eğmiş, onu inceliyordu. Bir şeye karar veriyordu. Onunla ilgili bir şeye. Ve o an kendini son derece önemli hissetti. Olmaması gerektiği halde. Mac'in mutfağında milkshake içiyor olsalar ve Danny birkaç metre ötede bulaşık yıkıyor olsa bile. Bu anla ilgili hiçbir şey önemli değildi.

Ve yine de.

"Evet, sanırım öyle.

Testi geçmiş gibi hissetmekten başka bir şey yapamadı.

Oceanof PDF.com

Yedinci Bölüm

"Bir lex mi?

"Evet?" Hazel'ın en iyi çalışanı, halıdan boya kalemlerini topladıkları yerden başını kaldırdı. Alex'in mor saçları, harika bir sesli okuma yeteneği ve Dream Harbor tarihi hakkında ansiklopedik bir bilgisi vardı. Hem en genç hem de en yaşlı müşteriler tarafından çok sevilirdi.

"Masal saatinde bu rafların etrafında dolaşan birini gördünüz mü?

Alex, Hazel'ın aşk kitapları bölümüne baktığı yerin yanına geldi. 'Aşk kitaplarını karıştıran okul öncesi çocuklar gördüm mü? Uh, hayır.'

Hazel ofladı pufladı. "Peki ya yetişkinleri?

'Birkaç kişi buradayken bazı kitaplar aldı. Romantik olup olmadıklarını gerçekten hatırlamıyorum. Kontrol etmemi ister misiniz? Alex bilgisayarı işaret etti ama Hazel onları başından savdı.

"Hayır, hayır, sorun değil. Alex soru sormadan önce raftan ters çevrilmiş, yıpranmış kitabı çoktan almıştı ama yine de Alex'in şüpheli bir şey görüp görmediğini merak ediyordu. Her şeyi açıklamadan bunu söyleyemezdi, ki bunu yapmaya hiç de hazır değildi.

Okul öncesi hikaye saati kalabalık olma eğilimindeydi ve bugün de farklı değildi. Hazel her ay farklı bir yerel yazarı son kitaplarını paylaşması için davet etti.

ve eski bir favoriyi okuduk. Annie'nin pastanesi ikramlar gönderdi ve ebeveynler ve çocuklar buna bayıldı. Hazel da sevdi. Ama o kadar meşguldü ki, son küçük müşteriler dışarı çıkana ve ters çevrilmiş bir kitap görene kadar ipuçlarını tamamen unutmuştu.

Aklından bugün buraya kimlerin geldiği geçti. Isabel ve çocukları, George küçük yeğeniyle gelmişti, Annie tabii ki kurabiyeleri bırakmak için, Tammy torunuyla ve bu sadece başlangıçtı. Tam bir hayvanat bahçesi gibiydi. Hazel'ın şüphelilerin sayısını azaltmasına imkân yoktu.

Bunun gerçekten önemli olduğundan emin değildi ama bu mesajları kimin bıraktığını bilmek istiyordu. Ve onları takip etmek için kendi nedenleri olsa bile, yine de bunu neden yaptıklarını bilmek istiyordu. Hepsi büyük bir şaka mıydı?

Şaka konusu olduğunu düşünmekten hoşlanmıyordu.

Alex temizlik işlerine geri dönmüş, halıdaki boya kalemlerini kazımaya başlamıştı, Hazel da tezgâhın arkasına geçip kitabın içine göz attı.

Dönme dolabın inişi sinirden midesinin bulanmasına neden oldu.

Hazel dönme dolaplardan nefret ederdi. Ya da genel olarak yükseklikten. Ama bu engelin beklemesi gerekecekti.

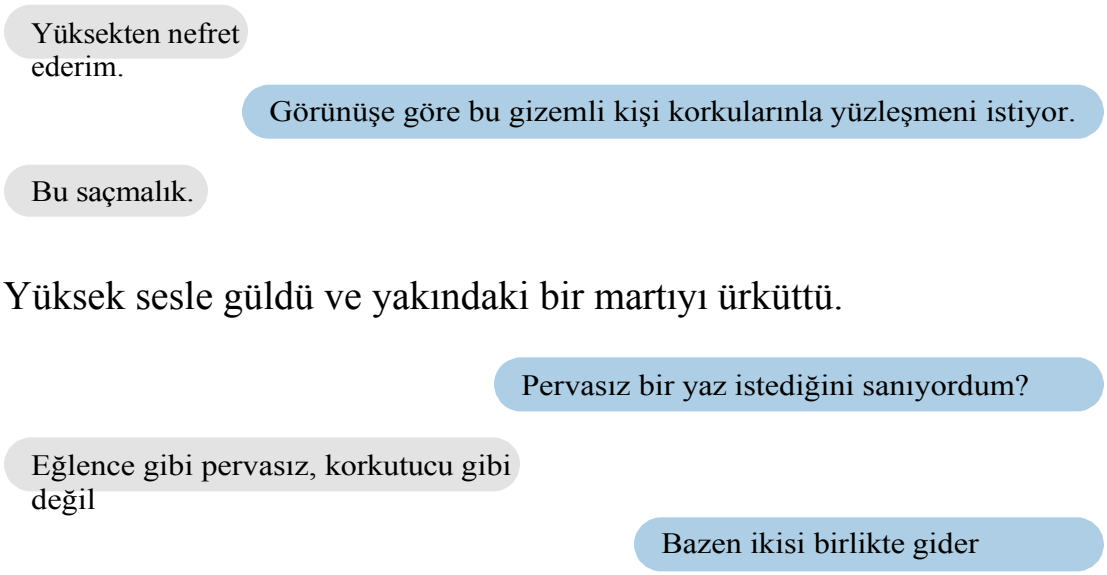
Kazınacak boya kalemleri ve dezenfekte edilecek yüzeyler vardı. Okul öncesi çocuklar vahşiydi.

Noah tam teknesinden iniyordu ki telefonuna bir mesaj geldi. Bir kitap sayfasının resmiydi. Vurgulanmış tek bir satırın olduğu bir sayfa.

Sırıttı.

Dönme dolap, ha?

Rıhtımdaki bir direğe yaslanmış, onun cevabını bekliyordu. Başka bir mesajın görünmesi uzun sürmedi.

Yüksek sesle güldü ve yakındaki bir martıyı ürküttü.

Bundan sonra gönderdiği tek şey huysuz suratlı bir emojiydi, bu yüzden Noah marinanın otoparkına park ettiği arabasına doğru yürümeye devam etti. Burası küçük bir marinaydı; Dream Harbor'ın adını aldığı liman, kayalık bir sahili olan bir girintiden başka bir şey değildi. Noah'nın teknesinin yanı sıra birkaç balıkçı teknesi ve birkaç gezi teknesi daha yanaşmıştı.

Dream Harbor büyük bir turizm merkezi değildi, en azından sahildeki diğer kasabalarla kıyaslandığında. Tepedeki eski han ve birkaç yıl önce inşa ettikleri yeni, gösterişli spa ve tatil köyü dışında insanların kalabileceği pek fazla yer yoktu ama yine de nüfus her yaz dinlendirici bir tatil arayan misafirlerle artıyordu. Noah, küçük sahil evi fikrinin, diğer yerlerdeki tıklım tıklım plajlar ve aşırı kalabalık restoranlar olmadan sakin bir deniz kenarı kaçamağı arayan insanları kasabaya çekeceğine inanıyordu. Ve sadece bir avuç ev olduğu için, sürekli bir misafir sirkülasyonu bile aslında kasabanın nüfusuna çok fazla katkıda bulunmayacaktı. Bunun kasaba halkının bazı endişelerini hafifleteceğini umuyordu.

Bu iyi bir fikirdi. Buna gerçekten inanmasa bile öyle olduğunu biliyordu. Tek yapması gereken bunu kasaba konseyine nasıl kabul ettireceğini düşünmekti.

Kasabanın münzevilerine karşı inanılmaz derecede korumacıydılar. Logan'a göre, Dream Harbor'ın iyi insanlarını bir spa inşa etmenin aslında tüm kasabayı yok etmeyeceğine ikna etmek yıllar, birçok hararetli tartışma ve birden fazla Belediye Başkanı Kelly rüyası almıştı.

Ve eğer han olmasaydı, Noah'ın hiç işi olmazdı. Kalacak yerleri olmayan yabancıları balıkçılık turlarına çıkaramazdı. Ama Noah bir turist kasabasında büyüdü. Dream Harbor'ın neden kendini tamamen geçici sakinlere bırakmak istemediğini anlıyordu.

Yine de bu ikisini dengelemenin bir yolu olduğundan emindi. Bir gün fikrini sunma fırsatı bulacaktı. Belki de.

Noah camları açık bırakarak arabasına bindi. Annie'nin söylediklerine rağmen, tekneden indiğinde gerçekten de oldukça balık kokuyordu ve bir duş almak için sabırsızlanıyordu. Arabayı çekmeden önce Hazel'a bir mesaj daha attı.

Görünüşe göre bu hafta sonu karnavala gidiyoruz.

Kadının yanıtı anında oldu ve adam gülümsemesine engel olamadı.

Karnavala gideceğim ama dönme dolap yok.

Göreceğiz.

DÖNME DOLAP YOK

Güldü ve telefonunu bir kenara fırlattı. Her gezintiye çıkmaları ya da hiçbir şey yapmadan öylece durmaları umurunda değildi. Hazel Kelly ile bir randevusu vardı. Ve bunu elde etmek için ihtiyacı olan tek şey bir kitabın sayfalarında beliren bazı şifreli mesajlardı. Her zamanki tarzı değildi ama kabul etti.

Duştan çıkıp yatağına uzandığında Hazel'dan üç mesaj daha almıştı.

Bence karnavalda buluşmalıyız.

8 civarı.

Ve belki de bu ipucu olayından kimseye bahsetme.

Kaşlarını çattı.

Neden?

Bilmiyorum, hala bu konuda biraz saçma hissediyorum. Ayrıca bazı şüpheliler bulmamız gerekiyor.

Şüpheliler mi?

Evet, onları kimin ve neden terk ettiği gibi.

Yüzünde bir gülümsemeyle sırt üstü yuvarlandı. Hazel'la konuşmayı seviyordu. Konuşmak zorunda olması hoşuna gidiyordu.

Bu düzenlemede gizem çözme bileşeni olacağını fark etmemiştim.

Buna anlaşma deme. Kulağa garip geliyor.

Tamam. Adını ne koyayım? Hazel ve Noah'ın Eğlence Yazı!

Hayır
.

Kısaca HANSOF

Kesinlikle olmaz.

HANSOF!!

Yaz neredeyse bitti zaten

Evet ama 'Hazel ve Noah'ın otuzuncu yaş gününden iki ay önceki eğlencesi' aynı tınıyı vermiyor.

Tanrım, kendimi neyin içine soktum ben?

Geçirdiğin en iyi yaz.

Burada büyük vaatlerde bulunuyordu ama buna mecburdu. Ya büyük oyna ya da eve dön, değil mi? Ve eğer bu Hazel'la tek şansıysa, kesinlikle bunu kullanacaktı. Onları buraya getiren tuhaf koşullar ne olursa olsun.

Öyle mi?

Garantili.

Vay canına.

Eğlence konusunda çok iyiyimdir, Hazel.

Hazel'ın şarap aromalı dudaklarını düşündü. O da eğlence konusunda çok iyiydi, farkında olsa da olmasa da.

Buna inanıyorum.

Güzel, karnavalda görüşürüz.

Tamam, görüşürüz o zaman.

HANSOF!!

Bu kadar yeter.

Tamam. Güle güle Hazel.

Güle güle, Noah.

Noah daha önce Dream Harbor PTA'nın sunduğu Bir Yaz Gecesi Karnavalı'na hiç katılmamıştı. Yalnız bir adamın tek başına katılabileceği türden bir şey gibi gelmemişti. Karnavalın çoğunlukla küçük çocuklarla dolu olacağını, ebeveynlerini de yanlarında sürükleyerek birkaç oyun oynayacaklarını ve uyku saatlerini geçireceklerini, başka da bir şey yapmayacaklarını düşünmüştü. Okul yeniden başlamadan önce çocukların özgürlüklerini kutladıkları, okul tarafından düzenlenen küçük bir etkinlik. Başka kimsenin katıldığı bir şey değil.

Çok yanılıyordu.

Dream Harbor'daki çoğu şey gibi, kasabanın yerlileri de güçlü bir şekilde ortaya çıkmıştı. Buna etkinlik için gelen turist akını da eklenince karnaval tıklım tıklım doldu. Kasabanın yeşillikleri oyuncaklarla doluydu. Çay fincanları, dönen salıncaklar,

ve küçük bir roller coaster bir gecede ortaya çıkmıştı. Devasa ışıklı dönme dolap her şeyin üzerinde duruyordu. Ana cadde trafiğe kapalıydı ve oyun stantlarıyla doluydu. Ahşap stantlardan sarkan dev pelüş hayvanlar, kazanmaya çalışan çocuk ve yetişkinlerden oluşan büyük bir kalabalığı kendine çekiyordu. Parkın etrafını Noah'ın aklına gelebilecek her milletten ve kültürden yiyecek kamyonları kaplıyor, havayı kızarmış hamur, jerk chicken ve gyros kokularıyla dolduruyordu. Bilet gişesine adımını attığında ağzı sulanmıştı.

"Hey, Noah. Isabel ona yaklaşırken gülümsedi, tüm bu olanlardan dolayı hâlâ biraz şoktaydı.

"Bu inanılmaz.

Isabel güldü. "Evet, Okul Aile Birliği bunun için çok uğraşıyor ama gelecek okul yılı için çocukların etkinliklerinin çoğunu finanse ediyor, yani buna değer.

"Gerçekten etkileyici.

Andy onun yanında oturmuş, pamuk şekerle kafayı bulmuş bir grup ortaokul öğrencisine bilet dağıtıyordu. Noah onlardan yayılan enerjiyi hissedebiliyordu. Onlar kaçarken Andy başını salladı.

"Hey, Noah.

Noah gülümsedi. "Kırk dolar bana ne kazandıracaksa alacağım.

Isabel parayı aldı ve Andy ona her yerde bulunan kırmızı biletlerden bir dizi uzattı.

"Desteğiniz için teşekkürler! Isabel, kazandığı pelüş köpeği göstermek için koşarak yanına gelen kızı Jane'e dönmeden önce şöyle dedi

"Ve sadece yirmi beş deneme sürdü," dedi babası Marc gülerek. Isabel gözlerini devirdi. "En azından para okula geri dönüyor.

"Havalı köpek," dedi Noah, dikkatini Jane'e çevirerek. "Belki ben de bir tane kazanırım.

Jane ona acıyarak baktı. 'Bu oldukça zor bir oyun. Hiçbir şey kazanamayabilirsin.

Noah gülümsemesini bastırarak başını salladı. "Tamam, teşekkürler. Elimden geleni yapacağım.

"Yapabileceğin tek şey bu. Elinden geleni yap. Küçük kızın yüzü, gezinti yerlerine doğru koşmadan önce öğüt verirken ciddiydi.

Marc başını salladı. 'Tavsiye vermekte almaktan çok daha iyiyim. Çocuk kazanana kadar o kabinden ayrılmayacaktı.

Noah gülerek Marc'ın omzuna vurdu. "İyi şanslar, dostum.

"Buna ihtiyacım olacak. Kızını takip etmek için koşmaya başlamadan önce Isabel'in yanağına bir öpücük kondurdu.

"İyi eğlenceler!" dedi Noah'a göz kırparak, bakışları Hazel'ın onu beklediği yere kaydı. Hayal Limanı Kitap Kulübü'nün Hazel'ın ipuçlarından ne kadar haberdar olduğunu merak edecek zamanı olmamıştı ki onu görünce beyni tekledi.

Etrafında hareketlilik, gürültü, ışıklar ve bedenler dönüyordu ama Noah sadece onu görüyordu. Sanki diğer her şey bulanıktı ama Hazel kristal berraklığındaydı.

Belediye başkanı olan babasının büyük tutamlar halinde kabarık şeker ürettiği pamuk şeker standının yanında duruyordu. Yine şort giymişti ve Noah bunu çılgınca dikkat dağıtıcı buluyordu. Kalçaları kişisel bir saldırı gibi hissettiriyordu. Dikkatini tekrar kızın yüzüne verdi. Kadın gülümsüyordu. Ona.

Eğer arkasında giderek büyüyen bir insan kuyruğu olmasaydı ve Isabel kafasının içinde neler olup bittiğini tam olarak biliyormuş gibi ona bakmasaydı, orada sonsuza kadar donup kalabilirdi. Ama hareket etmesi ya da Yaz Ortası Karnavalı bilet gişesinde bir isyana neden olma riskini alması gerekiyordu.

O yaklaşırken Hazel selamlamak için elini kaldırdı. "Hey.

"Merhaba. Çok düzgün bir açılış cümlesi. Kadınlarla arası iyiydi, değil mi? "Babamı tanıyorsun.

'Noah, nasılsın? İşler nasıl? Belediye Başkanı Kelly küçük bir çocuğa bir çubuk pamuk şeker uzatırken gülümsedi. Dönen şeker çocuğun kafasından daha büyüktü.

"İşler iyi gidiyor.

"Harika, harika. Adam konuşurken kâğıt çubukları şekerin içinde döndürmeye devam etti. "Ben de seninle konuşmak istiyordum...

"Buraya iş konuşmaya gelmediler,

tatlım. Doğru, doğru. Özür dilerim.'

"Frank'i tanıyor musun? Hazel elini diğer adamın koluna koyarak sordu. "Bu benim diğer babam.

Frank Noah'ya utangaç bir gülümseme verdi. "Tanıştığımıza memnun oldum.

"Ben de memnun oldum. Noah adamın elini sıkmak için uzanacaktı ama Belediye Başkanı Kelly çoktan avucuna dev bir mavi pamuk şeker çubuğu koymuştu.

"İkinize de iyi eğlenceler! Belediye başkanı da ona göz mü kırptı?

"Haydi. Hazel, o bu konuda fazla düşünemeden onu elinden tutup standdan uzaklaştırdı. "Onu yemek zorunda değilsin," dedi babasının standından uzaklaştıklarında.

"Neden yemeyeyim ki?

Hazel burnunu kırıştırdı. "Çünkü iğrenç. "İğrenç mi?! Ne?

Küçük bir kahkaha attı. "Sadece şeker aromalı hava.

'Ve neden şekerli hava istemeyeyim ki? Aslında tüm havanın şeker aromalı olmasını isterdim. Bu harika olurdu.

"Ve yapışkan.

Omuz silkti. "Sanırım. Hazel'ın elini bırakarak şekerli bir parça kopardı. Diline değdiği anda eriyerek damarlarına tatlılık gönderdi. Parmaklarındaki yapışkanlığı yaladı ve Hazel'ın bakışlarını ayırmadan önce onu izlediğine yemin edebilirdi.

"Peki ilk olarak ne yapmak istiyorsun?

"Şey... Noah bakışlarını imalı bir şekilde dönme dolaba doğru kaydırdı.

'Hayır. Henüz hazır değilim.

"Tamam, sorun değil. Etrafına bakındı. "Biraz oyun oynamaya ne dersin?

Hazel başını salladı. "Oyun oynayabilirim.

"Harika. Biraz daha pamuk şeker çıkardı ama ağzına atamadan Hazel kolunu tuttu ve şekeri onun yerine ağzına götürdü. Dudakları parmaklarının üzerinde gezindi ve adam neredeyse bütün şekeri düşürüyordu.

Küçük bir iç çekti. "Hatırladığım kadar kötü olmayabilir. Kadın adamın önünden yürüdü ve adam da onu takip etmek ya da kalabalığın içinde kaybolma riskini almak zorunda kaldı.

Kimdi bu Hazel Kelly ve onunla ne yapacaktı?

Aklına hemen gelen, ona daha fazla pamuk şeker yedirmekle başlayıp yatağında çırılçıplak yatmasıyla son bulan fikirler listesini görmezden geldi. Bu bir aile etkinliğiydi. Hazel'ın geniş kalçaları, çıplak omuzları ve daha önce hiç dikkat etmediği ama şimdi bakmaktan kendini alamadığı tüm o teniyle ilgili diğer düşüncelerle birlikte bu düşüncelerin de bastırılması gerekiyordu.

Hâlâ arkasında olduğundan emin olmak için omzunun üzerinden baktı ve dudaklarında muzip bir gülümseme belirdi.

Eğer ona bu şekilde bakmaya devam ederse, artık düşüncelerinin nereye gittiğinden sorumlu tutulamazdı. Bu Hazel Kelly tam bir belaydı.

Ve Noah belayı severdi.

Oceanof PDF.com

Sekizinci Bölüm

Hazel genellikle karnavaldan vebadan kaçar gibi kaçardı ve bu yüzden yıllardır buraya gelmemişti. Muhtemelen lise yıllarından beri. Aslında dönme dolaba her baktığında soğuk terler dökmesinin nedeninin, bir keresinde Annie'yle birlikte yıldırımlı bir fırtınada yaklaşık bir saat boyunca tepede mahsur kalması ve öpülmeden öleceğine inanması olduğundan oldukça emindi.

Annie bu işi yapmayı teklif etmişti ama bu iş
Heath Ryan'ı öpüyordu, o zamanlar ona korkunç ve karşılıksız bir aşk besliyordu. Bu yüzden, iki kız birbirine sokulmuş, uzaktaki gök gürültüsünün her gümbürtüsünde çığlık atarken bile kibarca reddetti.

İtfaiye geldiğinde, Annie ve o sırılsıklam olmuş ve dehşete düşmüşlerdi. Ve bir daha ne karnavala ne de dönme dolaba binmişti. Ama aslında karnavaldan kaçmasının nedeni bu travmatik an değildi.

Sadece hoşuna gitmediğini

düşünüyordu. Çok sıcak.

Çok kalabalık.

Çok gürültülü, kaotik, böcekli ve...

Diğer nedenlerini tam olarak hatırlayamıyordu çünkü Noah ringe çıkmış ve ona büyükmüş gibi ukala bir sırıtış atmıştı.

ona pelüş bir hayvan kazanmayı planlıyordu. Hazel tamamen olgun ve yetişkin bir kadın olduğu için bu ihtimal onu hiç heyecanlandırmıyordu.

Pamuk şekerini tutuyordu ve ağzına bir parça daha attı. Şeker kan dolaşımında hızlı hareket ediyordu, belli ki bu yüzden Noah'ın üç sarı halkayı teker teker tahta mandallara doğru fırlatmasını izlerken midesi garip şeyler yapıyordu. Her seferinde ıskalıyordu.

Gişede çalışan gence daha fazla bilet uzattı. "Bu sadece bir ısınmaydı.

"Hmm. Evet, ısınmak önemli.'

Noah ona sırıttı ve sonra dikkatini tekrar mandallara verdi. Yine ıskaladı. Arka arkaya üç kez. İnledi.

"Jane bunun zor bir oyun olduğu konusunda

beni uyarmıştı. Hazel güldü.

"Elimden gelenin en iyisini

yapmaya çalışmamı söyledi.

"İyi bir hayat tavsiyesi.

"Akıllı anaokulu öğrencisi. Ona göz kırptı ve sonra bir yüzük daha fırlattı. Yüzük çivinin etrafında döndü ve sonra yere çarptı. Noah başını öne eğdi. "Lanet olsun.

'Hadi şampiyon. Belki bir sonrakinde daha şanslı olursun. Hazel onu oyundan uzaklaştırmak için elini koluna koydu ve parmaklarının adamın pazu kaslarında gezindiğini gördü. Kolu çok... sağlamdı.

Kendisini yönlendirmelerine izin verdi ve Hazel'ın elini, Hazel geri çekemeden yakaladı. Eli de sağlamdı, büyük ve güçlüydü ve muhtemelen yüzük fırlatmaktan çok daha ilginç şeyler yapabiliyordu.

Boğazını temizledi. "El ele tutuşursak pazartesiye kadar bütün kasaba bizi evlendirir, biliyorsun.

Kulağına fısıldamak için eğildiğinde kahkahası alçak sesle ve sadece onun içindi. "Bana uyar.

Kalabalığın arasında dolaşırken kaşları çatık bir şekilde ona baktı. "Ah, lütfen.

"Oh, lütfen, ne?

Hazel biraz inanmaz bir şekilde ofladı. 'Herkes kadınlarla bir yazdan daha uzun süre çıkılmayacağını bilir. En fazla iki ay. Bu hızla gidersen, beni doğum günümde terk etmiş olursun.

Bakır kaşları kalktı. 'Oh, gerçekten mi? Bu yaygın bir bilgi mi?'

Evet. Turistleri, geçici misafirleri, şehir dışından gelenleri seviyorsunuz. Hatta bir bekarlığa veda partisiyle çok ilginç bir hafta sonu geçirdiğine dair bir söylenti bile vardı. Bu düşünce yanaklarını yaktı. Bu konuyu neden açmıştı ki? Bu yaz eğlenceleri boyunca flört etmek bir şeydi, ama daha fazlasıymış gibi davranmak saçma olurdu.

Noah'nın pazartesiye kadar onunla gerçekten evlenmek istediğini düşündüğünden değil, ama kasaba konuşacaktı. Varsayımlarda bulunacaklardı. Ve Noah'nın burada neler olup bittiği konusunda net olmasını istiyordu.

Burada neler olup bittiğini açıklığa kavuşturmak istiyordu.

Onun sırıtmasını ve bekârlığa veda partisi hakkında bir tür şaka yapmasını bekliyordu ama onun yerine sessizleşti.

"Özür dilerim, sizi aşağılamak istememiştim. Ben sadece... Ben sadece... insanlar konuşacak. Ve bunu sadece arkadaş olarak yaptığımızı biliyorum. Dostça bir yaz eğlencesi...' Hazel, Noah'nın bakışları onunkilerle buluştuğunda ve gözlerindeki ifadeden arkadaştan başka bir şey olmak istediğini anladığında sözlerini yarıda kesti. Nefesi kesildi. Oh, kahretsin.

"Hayır, hayır. Haklısın. Uzun süreli ilişkiler yaşamıyorum.'

"Doğru.

"Ve bekarlığa veda partisinin *tamamı* değildi.

"Oh.

"Ama her şeyin bir ilki vardır. Ona göz kırptı, onu kalabalığın arasından çekerken yüzündeki gülümseme geri geldi. Her şeyin bir ilki mi var? Bekle... tüm bekarlığa veda partisi için mi yoksa uzun süreli ilişki için mi?

Hazel sormaması gereken daha fazla soru sormak üzereydi ama Noah çoktan bir sonraki oyun standına geçmiş, şımarık lise görevlisine biletleri uzatıyor ve Hazel'a su tabancasıyla hedefleri vurmanın daha çok onun oyunu olduğunu söylüyordu. Zaten bir önemi de yoktu çünkü bu yaz Noah'la aralarında ciddi bir şey olmasını planlamamıştı. Aslına bakarsanız, ciddiyet onun niyetinin tam tersiydi.

Bir zil sesi duyuldu ve küçük taburelere oturan oyuncular hedeflerine ateş etmeye başladılar. Ne kadar çok vurursanız, küçük yarış atınız o kadar hızlı koşuyordu. Noah sekiz yaşındaki iki çocuğa ve postacı Bay Prescott'a karşı yarışıyordu.

Işıklar yanıp sönüyor ve hoparlörlerden teneke gibi bir müzik yükseliyordu. Yine de Noah tamamen odaklanmıştı. Hazel, o sahte silahın üzerine çömelmiş, alnında bir konsantrasyon çatlağıyla gülümsemekten kendini alamadı. Ayrıca Noah kazanınca attığı tezahürata da engel olamadı.

"Senin için. Ona gururla dev bir penguen hediye etti. Boyu bir metreyi buluyordu ve içi kanserojen olduğunu tahmin edebileceği bir maddeyle doldurulmuştu. Her şey son derece yanıcı ve tamamen zehirli hissettiriyordu ama Noel'deki bir çocuk gibi onu göğsünde tuttu.

"Onu seviyorum.

Noah güldü, gözlerinin kenarları kırıştı. "Şimdi dedikodu değirmeninin neler çıkaracağını bir düşünsene.

'Noah ve Hazel Antarktika'da kaçarlar. Eve yeni bir evcil hayvan getirirler.' "Hazel üç ayak boyunda smokinli bir bebek doğurur.

Kolunun altına sıkıştırdığı penguenle kabinden uzaklaşırlarken kıkırdamalar ondan fışkırdı. Pamuk şeker çoktan gitmişti.

Ona sırıttı. Belki de karnavalı sevmişti.

"Noah'nın çok daha yakışıklı erkek kardeşi kasabaya gelir ve Hazel'ın ayaklarını yerden keser.

Bu sefer gücenmiş gibi yaptı. 'Hey. Daha yakışıklı mı? İşte bu acıttı, Haze.'

"Senin bir kardeşin var mı?

Hayır. İki kız kardeş. İkisi de benden büyük. İkisi de daha akıllı ve daha sorumluluk sahibi.

"Ama kesinlikle daha yakışıklı değil.

Tekrar güldü ve onun serbest elini tuttu. Ona izin verdi. Bırakın Dream Harbor dedikodu değirmeni ne derse desin. Onlardan korkmuyordu.

"Kesinlikle olmaz. Ama onlara böyle söylediğimi söylemeyin.

"Asla. Yemek kamyonlarına doğru yürüdüler. 'Yiyecek bir şeyler alalım mı? Gerçek bir yemek mesela?

"Elbette.

Uzun uzun düşündükten sonra tavuk döner ve paylaşacakları kocaman bir taze sıkılmış limonatada karar kıldılar. Küçük çocuklar çığlık çığlığa koşuştururken karşılıklı yapışkan bir piknik masasına oturdular. Gece sıcak ve nemliydi, Hazel'ın kalçaları metal sıraya yapışmıştı ama nedense bunu her zamanki kadar umursamıyor gibiydi.

'Onlarla tanışmak isterim,' dedi.

Kiminle buluşacaksın? Bekârlığa veda partisinde sözde sefahat sürdüğüm kızlarla mı? Güzel kızlar.'

Onun koluna vurdu. "Hayır! Kız kardeşlerin.

"Gerçekten mi?

"Evet, tabii ki.

"Neden?

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Buralarda bir tür gizem gibisin.

"Bir gizem mi? Bunu sevdim. Kaşlarını sallayarak dönerinden bir ısırık daha aldı.

"Ben ciddiyim. Bir gün buraya geliverdin ve senin hakkında pek bir şey bilmiyormuşum gibi hissediyorum'.

"İster inan ister inanma Haze, dışarıda insanların kimsenin farkına varmadan gelip gittiği pek çok kasaba var.

"Bu çok üzücü.

Omuz silkti ama artık onunla göz göze gelmiyordu. Neşesi gitmişti. Hazel lanet olası karnavalın tüm eğlencesini kaçırmayı başarmıştı.

"Eminim buraya taşındığınızda pek çok kişi bunu fark etmiştir.

"Aile işini bıraktığımda kesinlikle fark ettiler. "Oh.

'Ben bir gizemden çok, berbat biriyim. Hayal kırıklığına uğrattığım

için üzgünüm. "Beni hiç hayal kırıklığına uğratmadın.

Adam kızın bakışlarıyla tekrar karşılaştı, yüzünde sessiz bir şaşkınlık ifadesi vardı. Bunu hemen sevimli bir sırıtışla örtbas etti. "Sanırım tekrar yola koyulmamız gerekiyor.

"Öyle mi?

Evet. Sana eğlenceli bir gece sözü vermiştim. HANSOF, hatırladın mı? Bir HANSOF gecesinde oturup benim aile dramım hakkında konuşamayız.

"Kulağa Alman kuzen falan gibi geliyor. Noah

güldü, gözlerindeki şakacılık geri gelmişti.

'Ve HANSOF artık aile konuşması yok diyor. Dönme dolap zamanı.'

Hazel penguenine daha sıkı sarıldı. 'Sanırım bir gece için yeterince eğlendim. Artık yatağa gitsem iyi olacak.

"Haze, saat dokuz.

"Yoruldum.

"Haze, saat dokuz yaşlı bir kadının yatma

zamanıdır. "Ben yaşlı bir kadınım.

'Hayır, sen genç, canlı ve eğlencelisin. Ve seksisin.' Bir göz kırpma daha. Göz kırpmayı nasıl ürkütücü olmaktan çıkardı?

"Seksi mi?

"Korkunç.

Gözlerini devirdi ama yine de yanaklarına sıcaklık yayılmıştı. Tüm bekârlığa veda partilerinin çapkını Noah onun seksi olduğunu düşünüyordu. Bu onun başını döndürüyordu.

"Peki, tamam. Dönme dolaba binebiliriz ama üzerine kusarsam bu senin hatan olur.

"Anlaşıldı. Bir elini uzattı ve yapışkan banktan kalkmasına yardım etti. "Keşke gezintiyi yemekten önce yapsaydık.

Güldü. "Artık geri dönüş yok.

Onu arabalara doğru çekmeden önce bakışlarını bir saniye daha tuttu, şimdi orada daha ağır bir şey vardı. *Artık geri dönüş yoktu.*

Dönme dolap, Nuh'un bakışlarının zaten yapmadığı hiçbir şeyi yapamazdı midesine.

"Sadece elimi sık... oww... biraz daha az sık.

"Özür dilerim. Hazel tutuşunu gevşetti ama gözlerini açmadı. Noah ve pengueniyle birlikte dönme dolabın koltuğuna sıkışmış, karnavalın üzerinde yavaşça yükseliyordu ama bunu düşünmüyordu. Ya da bu dönme dolabın kelimenin tam anlamıyla o sabah ve kim tarafından monte edilmiş olduğu gerçeğini! Ya bir vidayı ya da başka bir şeyi atlamışlarsa? Bunların hiçbirini düşünmüyordu.

Onun yerine Noah'nın parmaklarını kendi parmaklarına dolamasına, sıcak bedenini yanına yaslamasına ve kulağına gelen derin sesine odaklanmıştı. Ve açıkçası, tüm bunlar tamamen farklı bir şekilde başını döndürüyordu.

'Gerçekten gözlerini açmalısın. Burası çok güzel.'

"Neden duruyoruz?" Direksiyon durduğunda Hazel'ın kalbi küt küt atmaya başladı. "Daha fazla insanın binmesine izin veriyorlar.

"Bundan nefret ediyorum.

"Diğer insanların da binebileceğini mi?

Adamın omzuna vurmak için gözlerini açmak zorunda kaldı ve onu kendisine sırıtırken buldu. "Hayır. Bir keresinde tepede sıkışıp kalmıştım.

"Ne kadar süre için?

"Bir saat kadar. Ama fırtına vardı.'

"Kahretsin, Hazel. O şeyin etrafında gerçek bir travma yaşadığını bana söylememiştin. Parmaklarını onunkilerden ayırdı ve onun yerine kolunu ona doladı. Bundan nefret etmedi.

"Ben iyiyim. Sanırım. Arabanın ön tarafına baktı ve aşağıda karnavalın ışıklandırıldığını gördü. Müzik ve kahkahalar akşam esintisinde sürükleniyor, panayırın çılgın enerjisini bastırıyor ve geceye geçici bir nitelik kazandırıyordu. Karnavalın ötesinde, Dream Harbor'ın parıldayan ışıkları kasabayı hem rahat hem de uzak hissettiriyordu, sanki bir anlığına görme fırsatı bulduğu başka bir dünya gibi. Buradan marinayı ve rıhtımdaki ışıkları bile görebiliyordu. Bu güzellik neredeyse ona korkmayı unutturacak kadar güzeldi.

"Kusma isteği var mı?

'Ah... hayır. Şu anda olmaz. Tekerlek dönmeye başladı ve inişlerine devam ettiler. Hazel'ın midesi alçaldı ve gözlerini tekrar kapatıp yüzünü Noah'ın omzuna gömdü.

Tuzlu hava, güneş ışığı ve sabun. Derin bir nefes aldı. Yere ulaştıklarında Noah'nın kolu omuzlarında sıkıca durdu ve başka bir dönüş için geri döndü. Hazel bu kez baktı.

"Bu eğlenceli olabilir.

"Şaşırmış gibisin.

"Şaşırdım.

Güldü, kahkahanın hissi yanaklarında gezindi. Başları birbirine yakındı, koltuk küçüktü ve penguen büyüktü. Fazla seçenekleri yoktu.

"Daha da eğlenceli ne olabilir biliyor musun?" diye

sordu. "Ne?

"Eğer buraya çıkarsak.

Gülümsemesi şaka yaptığını söylüyordu ama gözleri son derece ciddi olduğunu gösteriyordu. Şimdi daha yakındı, burnu onun yanağına değiyor, alnı onunkine yaslanıyordu. Ve bununla ilgili her şey umursamaz hissettiriyordu.

Hazel eğildi.

Dudakları onunkilere değdi. Noah inleme ile iç çekme arasında bir ses çıkardı, Hazel öpücüğü derinleştirdi, dili Noah'ın ağzına girdi ve Noah pamuk şeker, limonata ve yaz gibiydi ve Hazel bundan *hoşlandı*.

Tekerlek onları tekrar aşağı indirmek için döndüğünde geri çekildi ve Noah'nın şaşkın ifadesini araçların çok renkli ışıklarında yakaladı.

"Kahretsin, Hazel Kelly," diye

fısıldadı. Ve kadın gülümsedi.

Oceanof PDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Noah bir gece önce Hazel'ı öptüğü için fiziksel ve zihinsel olarak hâlâ kendine gelememişti ve günün ilk turundan önce buzlu bir kahveye ihtiyacı vardı.

İçeri girdiğinde The Pumpkin Spice Café'nin serin havası yüzüne çarptı. Mekân her zamanki gibi kalabalıktı, sabah telaşı gün için kafein ihtiyacını karşılıyordu.

Sıraya girdi, küçük hayalet kedi onu selamlamak için yanına geldiğinde Casper'ın kulaklarının arasını kaşımak için eğildi. Kedi mutlu bir şekilde mırıldandıktan sonra pencere kenarındaki rahat sandalyede oturan bir üniversite öğrencisinin kucağına kıvrıldı.

"Noah! Kaori, evrak çantasını bir omzuna atmış, onun arkasında belirdi. "Dün gece ne yaptın?" diye sordu gülümseyerek. Ama Noah burada aldanmayacak kadar uzun süre yaşamıştı. Kaori balık tutuyordu.

"Bilirsin işte, her zamanki şeyler. Birkaç yerel kız öğrenci yurdunu ziyaret ettim, yeni arkadaşlar edindim. Senden ne haber? Son zamanlarda iyi bir şeyler okudun mu?'

Kaori'nin gülümsemesi köpekbalığı gibi büyüdü. Noah birden, duruşma avukatı olarak çapraz sorguya çektiği herkes için üzüldü. Mahkemede yüzleşmek korkunç olmalı. Noah'nın yalanlarına kanmamıştı ama kitap kulübünden de korkmuyordu.

'Oh, bir sürü iyi kitap var. Islah olmuş bir çapkınla ilgili bir kitabı yeni bitirdim.

"Herkes ıslah olmuş bir çapkını sever. Göz kırptı ve Kaori arkasında kıkırdarken tezgâha doğru döndü.

"Hey, Noah. Jeanie de bu sabah kasadaydı ve sanki bir şeyler biliyormuş ya da bildiğini sanıyormuş gibi ona gülümsüyordu.

"Hey, Jeanie.

"Gecen nasıl geçti?

Hazel onu öpüp beyin kimyasını yeniden düzenledikten önce mi sonra mı? "İyi, teşekkürler.

Hâlâ ona bakıyordu, kara kaşları sanki devam etmesini bekliyormuş gibi kalkıktı.

"Ben sütlü buzlu kahve alacağım.

"Tamam, tabii. Jeanie kasaya bakarken, bu sabah içecekleri hazırlayan Joe'ya siparişini söyledi.

"Hazel henüz gelmedi mi?

Jeanie'nin gülümsemesi büyüdü. "Hayır, henüz değil.

"O zaman ben de elma şarabı buzlu çay

alayım. "Onun içki siparişini biliyorsun.

Kaori'nin az önce arkasından hülyalı hülyalı iç çektiğinden emindi ama arkasına dönmeyi reddetti.

"Bana öyle bakmayı kes, Jeanie. "Ne

gibi?

Noah gözlerini kıstı. "Bunun gibi. Hazel bir arkadaş.'

"Hı-hı. Doğru. Bir arkadaş. Anladım. Hazel'a içkilerini uzattı, yüzünde söylediklerinin tek kelimesine bile inanmıyormuş gibi bir ifade vardı ki bu doğruydu çünkü o da inanmıyordu ama arkasında sırada bekleyen meraklı kitap kulübü başkanı da dahil olmak üzere Dream Harbor'ın yarısı varken Hazel'la birbirleri için ne ifade ettiklerini tartışacak değildi.

"Sonra

görüşürüz.

"Hoşça kal,

Noah.

"Güle güle, Noah! Kaori cıvıldayarak tezgâha doğru ilerledi. Noah onun ve Jeanie'nin o anda ne hakkında kıkırdadığını bilmek istemiyordu.

Logan içeri girdiğinde Jeanie'nin imalı bakışlarından ve Kaori'nin araştırıcı sorularından neredeyse kurtulmuştu. Gerçekten de başka bir kahve dükkânı bulması gerekiyordu.

"Noah.

"Selam dostum. Ben de tam çıkıyordum-'

'Dün gece ne oldu?'

Tanrım, bu kasaba.

"Karnavalda çok güzel vakit geçirdim. Bu arada sen neredeydin? Okulu desteklemek istemedin mi?'

Kırmızı, Logan'ın boynundan yukarı ve yanaklarına doğru süzülüyordu. "Jeanie bir güneş elbisesi giy.

"Affedersiniz?

"Evden çıkmayı başaramadık, tamam mı? Logan kelimeleri boğuluyormuş gibi çıkarınca Noah kahkahayı patlattı.

"Vay be. Çok güzel bir elbise olmalı.'

"Öyleydi. Ama bu konumuzun dışında.

"Peki tam olarak amaç nedir?

"Hazel'la orada olduğunu duyduk. Randevu gibi.'

'Bu şehirde duyduğun her şeye gerçekten inanmamalısın, dostum. Bunu en iyi senin bilmen gerekir. Logan'ın etrafından dolaşıp kapıdan çıkmadan önce ona sırıttı. Hazel kasabanın onların küçük gezintisi hakkında konuştuğu konusunda şaka yapmıyordu. Ama bırakın ne isterlerse düşünsünler.

Harika zaman geçirmişti.

En iyi zamanını.

Aslında o kadar iyi vakit geçirmişti ki dün gece uyuyamamıştı. Onun yerine, dönüp durmuş ve Hazel'ın tadının ne kadar tatlı olduğunu ve omuzlarına doladığı koluna değen saçlarının ne kadar yumuşak olduğunu düşünmüştü.

Ve en önemlisi, uzaklaştığında yüzünde beliren memnun gülümsemeyi düşündü. Bundan daha fazlasını görmek istiyordu.

Elinde içkiler, yan kapıya doğru yürüdü ve güne başlamadan önce aniden belli bir kitapçıyı görmesi gerektiğini fark etti.

"Hazel, buradasın!

Hazel, Annie'nin sesiyle dizüstü bilgisayarından başını kaldırdı. Dükkân kapalıyken her zaman yaptığı gibi kendini arka kapıdan içeri atmıştı.

"Elbette, buradayım. Peki sizin kendi iş yerinizde olmanız gerekmiyor mu?

Annie onun endişesini elinin tersiyle itti. "Noah'nın dün gece on tane pelüş hayvan kazandıktan sonra seni karnavaldan omzunda çıkardığını duydum.

Hazel gözlerini kırpıştırdı. "Ah, hayır. Öyle bir şey olmadı.'

Annie kanepeye yığıldı. "Sonra ne oldu?

Hâlâ tüm bu kitap-eğlence yazı, Noah'ya aşık olma durumunu açıklamak istemiyordu, bu yüzden en basit yalanı söyledi. "Noah onunla gitmemi istedi, ben de gittim.

Annie'nin gözleri büyüdü.

"Ve..." "Ve hepsi bu.

Eğlenceliydi.

"Eğlence mi?

'Evet, eğlence. Aslında eğlenme yeteneğine sahibim.

Annie'nin kaşları çatıldı. 'Elbette öylesin Haze. Ama karnavaldan nefret ediyorsun. Özellikle de birinci sınıftaki dönme dolap fiyaskosundan beri.

Hazel omuz silkti. "Dönme dolapların eğlenceli olduğu ortaya çıktı.

Annie onu inceledi, alnındaki kırışıklık derinleşti. "İyi olduğuna emin misin?

"Evet.

"Ve Noah ile olan bu şey..."

"Sıradan.

"Sıradan mı?

"Evet. Eğlenceli ve

sıradan. Annie

homurdandı.

"Ne?

'Haze, birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz, değil mi? Ve sen hayatında hiç gündelik bir şey yapmadın.'

Hazel konuşmak için ağzını açtı ama sonra tekrar kapattı. Annie haksız değildi. Hazel seri tek eşliydi. Hayatında tam olarak üç erkek arkadaşı olmuştu, her biri bir ya da iki yıl sürmüş ve sonra dikkat çekici olmayan bir şekilde sona ermişti. Ayrılıkları dramatik ya da ilginç bile değildi. Her seferinde dostça ayrılmışlar ve arkadaş kalmayı kabul etmişlerdi. Aslında, Japonya'ya geri dönen üniversiteli erkek arkadaşına hala yarı düzenli e-postalar yazıyordu. Her şey çok... sıkıcıydı.

"Eh, şimdi de gündelik iş yapıyorum.

Annie, Hazel'a farklı bir açıdan bakıyormuş gibi başını yana eğerek onu düşündü.

"Bunu destekliyorum.

Hazel kuru bir sesle, "Bu konuda onayınızı almaktan çok mutluyum," dedi.

Annie sırıttı. 'Bence bu senin için iyi olabilir. Yani, Noah açıkça pantolonunun içine girmek istiyor.

'Kendini fazla kaptırma. Tek yaptığımız öpüşmekti.'

"Öpüştünüz! Annie neredeyse koltuktan fırlayacaktı. "Kurşunu gömmek için iyi bir yol, Haze.

Arkadaşına başını salladı. "O kadar da büyük bir mesele

değil. "Kesinlikle öyle. Annie öne doğru eğildi. "Nasıldı?

Hazel'ın yanakları kızardı. "Bu... *Şimdiye kadarki en iyi öpücüktü.*

"Gerçekten çok güzeldi. Annie kaşlarını çattı. "Güzel mi? Hazel, bu adam

cinsel cesaretiyle tanınır.

Güzelden daha fazlasını almalısın.'

"Tanrım, Annie. Onun hakkında böyle konuşma.'

Annie bir kaşını kaldırdı. "Dur bir dakika. Ona karşı bir şeyler hissedemezsin. Yani, Noah'la takılmak eğlenceli ama ciddi bir ilişkisi yok. Hem de hiç. Sadece turistlerle yattığını biliyorsun.

"Farkındayım. Ve bu sefer ciddi olmak istemiyorum. Ciddiyetten bıktım.'

Annie hâlâ ona şüpheyle bakıyordu ama başını salladı. "Tamam. Bu işe gözün açık girdiğin sürece sorun yok.

Hazel gözlüklerinin arkasından gözlerini genişletti. "Genişler. Çok geniş. Ne yaptığımı biliyorum.'

"Pekala, bebeğim. Sana inanıyorum. Geri dönmem lazım. George'u dirseklerine kadar kurabiye hamuruna batırdım ve yarım saat içinde açıyoruz. Seni seviyorum.'

Ben de seni seviyorum. Öğle yemeği?'

"Kesinlikle. Annie ofisten çıkarken neredeyse Noah ile çarpışıyordu. "Merhaba, Noah. Bugün nasılsın?" Sesi yüksek ve tuhaftı ve Noah omzunun üzerinden Hazel'a baktı, yüzünde açıkça bugün onun nesi var diyen bir ifadeyle.

Hazel omuz silkti ve dudaklarının kenarındaki küçük gülümsemeye engel olamadı. Bugün Noah'ı görmeyi beklemiyordu ama şimdi o buradayken midesi her zamanki gibi inip kalkmaya başladı.

"Ben iyiyim. Ya sen?" dedi Annie'nin tiz sorusunu yanıtlarken.

"İyi. Çok iyi. Kaçmam lazım!'

Annie koşarak ofisten çıkarken o da başını salladı.

"İçeri nasıl girdin?" diye sordu Hazel.

Arka kapı. Üzgünüm, yapmamam mı gerekiyordu?'

"Bana bir içki getirdin, o yüzden izin veriyorum.

Yüzünü aydınlatan gülümseme kadının nefesini kesti. Buzlu çayı masasına koydu ve karşısına oturup buz küplerini içeceğinde döndürdü. Koyu renk gözleri ve muzip sırıtışıyla onu izliyordu.

Bu loş arka ofiste bile ışıl ışıldı. Bakır rengi saçları ve birbirine dolanmış dövmeleri, yavaş yavaş bronzlaşan güneş yanığı, bileğindeki renkli örgüler. Sanki deniz havasını doğrudan onun ofisine getirmişti.

Konuşmadan önce nefesini içine çekti. "Ee... burada ne yapıyorsun?" diye sordu, sözleri adamın bakışlarını kırdığında şükretti.

"Sadece sana bir içki getirdim. Ve seni görmek
istedim.' "Beni mi görmek istedin?

"Tabii ki.

"Doğru. O da içkisini döndürdü ve gözlerini ondan kaçırarak uzun bir yudum aldı. Dün gece onu öpmüştü. Bilerek, tamamen ayıkken, ama şimdi bu konuda ne yapacağını bilmiyordu. Ya da bunların hiçbiri hakkında. Annie'nin uyarıları kafasının içinde yankılanıyordu.

"Bak, Noah. Dün gece
hakkında...' 'Ben eğlendim. Sen
eğlendin mi?

"Yaptım,
ama..."

"Aması yok.

"Ne?

"Beni yazın sana yardım etmem için işe aldın, değil
mi?" "Evet, ama...

Başını iki yana salladı. 'Aması yok. Biz eğlendik. Görev
tamamlandı. "Ama öpücük...

"Eğlenceliydi.

Hem de çok. Sadece aramızdaki şeylerin garipleşmesini istemiyorum ya da bilmiyorum
... kafa karıştırıcı.'

Öne doğru eğilmiş, kollarını dizlerine dayamıştı. Hazel sağ kolunda beş yıldız ve iki büyük yıldız çiçeği saydı. Bakışları tekrar adamınkilere kaydı ve onun şakacı bakışlarına endişe karıştı.

"Yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak istemiyorum Hazel. Ama eğer iyi vakit geçiriyorsan o zaman ne olacağını görelim. Tamam mı?'

Hazel itirazlarını yuttu. İstediği şey buydu. Noah'dan yardım istemesinin nedeni buydu. Yazın onu nereye götüreceğini görmek istiyordu. Daha fazla öpücük istiyordu. Kafa karıştırıcı olması gerekmiyordu. Acı verecek kadar basit olabilirdi.

"Tamam.

Sırıtışı büyüdü. 'Tamam, harika. Başka ipucu

var mı?' "Şüpheliyim ama henüz kontrol

etmedim.

"Ne bekliyorsun?" Kadın cevap veremeden adam çoktan kalkmış ve ofis kapısından çıkmıştı. Kadın ona yetiştiğinde romantizm raflarının önündeydi.

"Bakın! Eğri bir tane.'

"Hmm. Hazel kitabı raftan indirdi ve kulağı delik sayfayı buldu.

Noah'nın küçük nefes alışı dikkatini çekti. Soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı.

"Bu heyecan verici.

Güldü ve parmağını sayfanın üzerinde gezdirdi.

"Ayak parmaklarını serin kumlara gömdü ve başını arkaya eğerek ılık güneşin yüzünü okşamasına izin verdi. Noah vurgulanan satırı o alçak sesle yüksek sesle okudu ve Hazel bir ürpertiyi bastırdı.

"Görünüşe göre sahile gidiyoruz," dedi, hâlâ nefesi yüzünün etrafındaki bukleleri karıştıracak kadar yakındı.

Hazel iç çekti.

"Lütfen bana sahili sevmediğini söyleme. Sanki Hazel annesine kişisel olarak hakaret etmiş gibi yüzünde acı dolu bir ifade belirdi.

"Her zaman güneş yanığı oluyorum, her yerim kum oluyor ve geçen sefer bir martı sandviçimin üzerine pisledi.

Noah gülmemek için kendini zor tutuyordu. Bunu anlayabiliyordu. "Söz veriyorum, bu sefer hiçbir vahşi yaşam yemeğinize kaka yapmayacak.

"Bunların verilebilecek sözler olduğunu sanmıyorum.

"Balıkçının onuru.

Kaşlarını çatmaya çalıştı, kum, serseri kuş kakası ve kaçınılmaz güneş yanığı hakkında huysuz olmaya çalıştı, ama bu imkansızdı. Noah heyecandan neredeyse parlarken olmazdı.

"Tamam, peki.

"HANSOF! Kitabı onun elinden aldı. *Baştan Çıkarma Koyu*'nun kapağı boydan boya karalanmıştı. "Bunu da alıyorum.

Hazel alay etti. "Hayır,

değilsin. "Parasını ben

ödeyeceğim.

"Bunu okumak istemezsin.

"Tabii ki biliyorum. Kasaya doğru ilerlerken ona bir gülümseme attı. "Eğitici görünüyor.

Hazel kahkahasını bastırdı. "Saçmalıyorsun.

"Beni bunun için işe aldınız, değil mi?

Gülümsemesi hâlâ yerindeydi ama yüz hatlarını bir şüphe gölgesi kaplamıştı.

'Hiç de öyle değil. Ve seni ben işe almadım.'

"Doğru. Şaka yapıyorum.'

Hazel tezgâhın diğer tarafına geldi ve kitabı onun elinden aldı. "Bunu seninle yapmak istiyorum çünkü senden hoşlanıyorum.

"Oh.

"Ve bu işte iyisin.

Adamın yüzünde yeni bir duygu karışımı belirdi ama Hazel, adam tekrar gülümsemeden önce onları yakalayamadı.

Daha fazlasını söylemek istiyordu. Onun küflü hayatında taze bir nefes olduğunu, yavaş yavaş ona nasıl bırakacağını hatırlattığını, uzun bir kıştan sonra onu güneş gibi uyandırdığını. Ama bunların hiçbiri sıradan görünmüyordu.

Ve aralarındaki bu şey çok sıradan bir şeydi.

Birkaç aylık heyecan ve flörtten başka bir şey değildi. Ona

nasıl baktığına bakılmaksızın.

Oceanof PDF.com

Onuncu Bölüm

Noah tüm plaj gezisi planlarını ona bırakması konusunda ısrar etmişti. Böylece kendini kolunun altına sıkıştırdığı hasır bir çantayla ve günün nasıl geçeceğine dair hiçbir fikri olmadan sahilde dolaşırken buldu. Hava yine değişmişti ve parlak Ağustos güneşine rağmen gün serin ve esintiliydi. Hazel atletinin üzerine en sevdiği kapüşonlu tişörtünü giymiş ve buzlu çay yerine kupasında sıcak çay içmeyi tercih etmişti.

Salı sabahıydı, onun izin günüydü ve Noah da boştu.
bugün kitap ipucunu takip etmeyi kabul etti. Ona, Dream Harbor'ın su kenarına çıkan birçok küçük ara sokağından birinin sonunda kendisiyle buluşmasını söylemişti. Ama burası kumlu sahil şeridi ve atıştırmalık büfesi olan halk plajı değildi. Hazel, kaldırım kaba kuma dönüşmeden önceki kayalık kenarın yanında duruyordu.

Lisedeyken hafta sonları burada eğlenen pek çok çocuk tanımasına rağmen, kıyı şeridinin bu kısmına hiç gitmemişti. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, onlara hiç katılmamıştı. Ama buranın neden büyük bir buluşma noktası olduğunu anlayabiliyordu; büyük kayaları aştıktan sonra, plaj çoğunlukla caddeden gizleniyordu. Sessiz ve tenhaydı. Salı sabahı görünürde hiç parti yapan genç yoktu.

"Hey, işte buradasın. Noah'nın başı kayaların üzerinden fırladı, yüzünde her zamanki gülümsemesi vardı.

Merhaba.

"Bu taraftan gel, daha fazla yol var. Onu bir zamanlar patika olabilecek ama şimdi daha çok ufalanmış betona benzeyen bir yere götürdü. Onu engebeli araziye götürürken elini tuttu.

"Beni sahili sevmeye ikna etmek için buranın uygun olduğunu mu düşündün?

Ona sırıttı. "Evet. Elini bırakmamıştı ve parmaklarının onunkilerle iç içe geçmesi hoşuna gitmişti, bu yüzden elini çekmedi. "Burası bizim kendi özel plajımız gibi.

Hazel kaşlarını çatarak dar kum şeridine baktı. Yaklaşık yüz metre aşağıda bir anne küçük çocuğuyla kumdan kale yapıyordu. Anne kovayı her devirip bir kale çıkardığında, çocuk kuma basıyor ve çılgınca kıkırdıyordu.

"Şey, çoğunlukla özel. Onu bir battaniye serdiği yere götürdü. Yanında bir soğutucu ve çoktan atmış olduğu parmak arası terlikler duruyordu. "Bu senin için. Battaniyenin üzerinde duran büyük hasır şapkayı aldı ve bir hareketle kızın başına yerleştirdi.

Kocaman bir şeydi ve tek gözünün üzerine düşmüştü. "Bunu

neden giyeyim ki? Noah siperliğin altından baktı. "Seni güneş

yanığından korumak için.

İtiraz etmek istedi. Şapka büyük ve çirkindi ama... etrafına güzel ve geniş bir gölge düşürüyordu. Güneşin bu şeyin içinden geçmesine imkân yoktu. Bir de Noah'nın ona bakışı vardı, onayını bekliyordu.

"Beğendin mi?

"Sağladığı gölge hoşuma gidiyor.

"Harika!" Şapkayı kafasında daha da aşağı indirip çenesinin altındaki kayışı ayarlarken gülümsemesi büyüdü. "Büyükbabam hep derdi ki, kötü hava diye bir şey yoktur, sadece kötü ekipman vardır.

Hazel küçük bir kahkaha attı. Sadece onun için güneşli bir gün 'kötü hava' idi ama bu büyük, aptal şapka işe yarıyor gibi görünüyordu.

"Tamam, sıradaki şey. Ellerini çırptı ve soğutucunun yanına yerleştirdiği sırt çantasını karıştırmaya başladı. Bir sprey kutusu çıkardı ve salladı.

"O da ne?"

"Böcek spreyi.

"Böcek spreyi mi getirdin?

"Evet, ağzını kapat. Adam böcek kovucuyu bacaklarına ve kollarına sıkarken nefesini tuttu. "Çok fazla böcek ısırığı olduğunu fark ettim.

"Ah, evet...

Bunu söylerken Noah'ın yanaklarına pembelik yayılmıştı. *Bacaklarını* fark etmişti. Onunla ilgili pek çok şeyi fark etmişti ve plaj gezisini konforlu hale getirmek için tüm bunları getirmişti. Hazel'ın midesine yeni bir his yerleşti. Sıcak ve mutluydu.

"Teşekkürler.

"Elbette. Omuz silkti ve teneke kutuyu çantasına geri attı. "Tamam, şimdi eğlenceli kısma g e l d i k .

Hazel bir kaşını kaldırdı ama şapkasının siperliğinin altından göremediğinden emindi. "Eğlenceli kısmı mı?

"Birden fazla eğlenceli bölüm var, bu yüzden önce ne yapmak istediğinizi seçmenize izin vereceğim.

"Tamam. Noah etrafındayken bir türlü bastıramadığı gülümsemesi yüzüne yayılıyordu.

"Kumdan kale yapabiliriz.

Hazel kumsalda, dalgalar eserini yere düşürdüğü için ağlayan çocuğa baktı. "Başka neyin var?

"Frizbi oynayabiliriz.

Alay etti. "Kumsalda frizbi oynayan bir kıza mı benziyorum?

Noah güldü. "Tamam, hazine avı yürüyüşüne ne dersin?

"Hazine avı mı?

"Evet. Göz kırptı. "Hadi gel. Parmaklarını tekrar onunkilerle birleştirdi ve onu kum boyunca çekiştirdi.

"Peki tam olarak ne tür bir hazine arıyoruz?" diye sordu onlar gezinirken. Dalgalar ayaklarını yıkıyor, soğuk suyun şoku ayak parmaklarını uyuşturuyordu. Ama bir şekilde bunu umursamıyor gibiydi.

Kıyıdaki küçük kayalar sörfle birlikte yuvarlanıp yumuşak bir ses çıkarıyordu ve uzaktan gelen deniz kuşlarının ciyaklamaları bile huzur vericiydi. Şimdi buradayken buraya daha sık gelmemiş olması ona delice geliyordu. Evinden sadece birkaç blok ötede bu kadar güzel bir şey olduğu için ne kadar şanslıydı.

Elleri hâlâ Nuh'un ellerindeydi ve yürürken kollarını nazikçe sallıyordu. "Görene kadar hazine olduğunu anlayamayacağız.

"Hmm. Hazel onu durdurmak için çekiştirdi. "Buna ne dersin?" Bulduğu şeyi almak için çömeldi. Avucunun içine yerleştirdiği küçük, saf beyaz bir deniz kabuğuydu bu.

'Bir defne tarağı. En sevdiklerimden

biri.' "Yani... hazine mi?

"Kesinlikle. Adam sırıttı ve kadın kabuğu eşofmanının cebine soktu.

Yürümeye devam ettiler ve Nuh her birkaç adımda bir durup 'mükemmel yuvarlak bir kaya' ya da jelibona benzeyen herhangi bir çakıl taşı veya içi mor olan beyaz kabukları topladı. Kumlu, nemli ve sarkık olana kadar hepsini kesesine ekledi. Yürürken deniz kabukları ve taşlar birbirlerine çarpıyordu.

"Hazinenin burada olma deneyimi ya da bunun gibi mecazi bir şey olacağını düşünmüştüm.

Noah ona baktı, ağzının etrafında alaycı bir gülümseme vardı. 'Ben o kadar derin değilim Haze. Ve hazineyi severim.

Hazel bir kahkaha attı ve Noah'nın gülümsemesi büyüdü. Gün yavaş yavaş ısınıyordu ama Hazel'ın yanaklarını ısıtan şey bu değildi. Bu oydu. Bu

o gülümseme tam da ona yönelmişti. Başını eğdi, böylece kocaman şapkasının kenarı Noah'nın görüşünü engelledi.

"Bakın! Şimdiye kadar gördüğü en küçük yengeç ıslak kumdan çıkmıştı ve ayaklarının yanından geçip gidiyordu. Gölgesi üzerinden geçer geçmez dondu.

"Onu yiyeceğini düşünüyor.

Hazel burnunu kıvırdı. "Güvendesin küçük adam. Yan tarafa geçti ve tekrar gün ışığına çıktığında küçük yengeç kayaların arasından sıçrayarak uzaklaştı.

"Zaten öğle yemeği için de çok küçük," dedi Noah ve Hazel onun tur müşterileriyle de bu şekilde konuştuğunu hayal edebiliyordu. *Çok küçük, çocuklar. Geri atın.*

"Öğle yemeğinden bahsetmişken..." "Aç mısın?

"O soğutucuya ne koyduğunuzu merak ediyorum ama yine de bu martılara güvenmiyorum. Başını kaldırıp baktığında birkaç büyük kuşun tepesinde daireler çizdiğini gördü. Neyse ki küçük yengeç arkadaşı kayaların arasında bir sığınak bulmuştu.

Battaniyeye doğru dönerlerken Noah bir kolunu onun omzuna attı. "Güven bana. Öğle yemeğinize zarar gelmeyeceğine söz vermiştim, hatırladınız mı?

"Hatırlıyorum. Ama saldırmaya hazır görünüyorlar.'

Noah güldü. "Ben sözümün eriyim, öğle yemeğini yiyeceksin.

Hazel battaniyeye dönerken kendini onun yanına bıraktı. Adam sıcak ve katıydı ve beyni durum hakkında ne hissederse hissetsin vücudu onun karşısında eriyor gibiydi. Beyninin burada yeri yoktu. Noah'la yaşadığı eğlenceli ve pervasız maceralar sırasında değil.

Su, gelgit seviyesine doğru geri dönmeye başlamıştı ve daha da fazla kaya ve deniz kabuğu açığa çıkmıştı. Su dereler halinde kumların arasından okyanusa doğru akıyordu. Hazel'ın ayak parmakları artık suyun soğukluğuna alışmıştı ve

küçük akıntılara basmayı düşündü. Daha fazla yengeç gördü ama sohbet etmek için durmadılar. Bütün bu tuzlu hava onu acıktırmıştı.

Soğutucu tam bıraktıkları yerde onları bekliyordu ve Hazel battaniyenin üzerine, soğutucunun yanına çöktü. Dev şapkasını yana fırlattı.

'Vay canına, güneş korumasıyla biraz hızlı ve gevşek oynuyorsun, Haze.

Dilini çıkardı ve Noah güldü. 'Güneş kremim var. Ve biraz dikkatsiz davranıyorum, unuttun mu?'

"Oh, hatırlıyorum. Dönme dolapta öpüşmenin ne kadar pervasızca olduğunu hatırlamış ve bunu tekrar yapmak istiyormuş gibi söylemişti. Hazel bir an için aralarındaki mesafeyi kapatabileceğini düşündü ama onun yerine dönüp soğutucuyu karıştırmaya başladı. "Hindi BLT mi yoksa jambon ve peynir mi?

Eğer midesi guruldamıyor olsaydı, öpüşmelerini tekrarlamadığı için hayal kırıklığına uğrayabilirdi. "BLT.

"İyi karar. Sandviçi ona fırlattı, kendi adına çok riskli bir hareketti ama mucizevi bir şekilde yakaladı.

"Bunları sen mi yaptın?

Hayır. Mac'in yanındaki şarküteriden aldım.'

"Nefis. Hazel o şarküteriyi, özellikle de kışın makarna fagioli çorbasını çok severdi. Sandviçini açtı ve bir süre huzur içinde, deniz kuşu dışkısının yakın tehdidini unutarak yediler.

Ya da en azından Hazel, Noah sıçrayıp battaniyeden uzaklaşana kadar bunu tamamen aklından çıkarmıştı.

"Noah, ne-

Cümlesini tamamlayamadan gitmiş, kumsalda koşmaya başlamış ve bir grup martının öfkeyle ciyaklamasına neden olmuştu. Hazel bir elini ağzına kapattı. Onun için kuşları kovalıyordu. Koşuyor, kumları savuruyor ve kuşlar bulundukları yerden tatmin edici bir mesafeye gelene kadar kollarını sallıyordu. Dökülmek üzere olan kıkırdamalarını bastırdı.

Noah nefes nefese ve gözlerinde muzaffer bir parıltıyla döndü. "Yakaladım onları. Tekrar oturdu, sandviçini kucağına alıp yayıldı. "Yakın zamanda seni rahatsız etmeyecekler.

Hazel ona kuşların tekrar yaklaşmaya başladığını söyleyecek cesareti kendinde bulamadı. Sanki Noah sinir bozucu kuşları kovalamak yerine onun için ejderhaları öldürmüş gibi aptal gibi sırıtmakla meşguldü.

Önemli olan düşünceydi, değil mi?

"Teşekkürler. Çok daha iyi hissediyorum.'

Güneşi engellemek için bir elini kullanarak gözlerini kısarak ona baktı. "Sahili sevdin mi?

Seninleyken öyle. "Isınıyorum. Dev şapkayı adamın kafasına geçirdi. "Sanırım şapka sırası sende.

"Teşekkürler," dedi sandviçinden büyük bir ısırık daha alarak. "İpuçlarını düşünüyordum.

"Oh?

"Şüpheliler hakkında.

"Gerçekten mi? Sence bunu kim yapıyor?' Hazel bunu kimin yaptığını umursadığını bile unutmuştu ama Noah'nın bunu düşünmesi çok hoştu.

Noah bacaklarını önünde uzattı. "Peki ya Annie?" "Annie mi?

Hayır, hiç sanmıyorum.

O her zaman kitapçıda. Ve seni en iyi o tanıyor. Hangi ipuçlarını bırakacağını bilir.'

"Hımm. Evet, sanırım öyle.' Annie ona ipuçlarından oluşan bir çöpçü avı bırakacak mıydı? Belki de. Ama Annie sır tutma konusunda da berbattı. "Sadece benim haberim olmadan bunu başarabileceğini sanmıyorum.

"Tamam, peki ya babalarınız?

Hazel durakladı, bu fikri de düşündü. "İkisi de bir süredir dükkâna uğramadı.

"Peki sence bunu kim yapıyor? Noah boş sandviç paketini katlayıp soğutucuya geri koyarken sordu.

"Bilmiyorum. Belki Alex olabilir diye düşündüm. Erişimleri var ama sebepleri yok.'

Noah güldü. 'Sebep, ha? Bu iş ciddileşiyor.

Hazel elindeki sandviç paketini kafasına doğru fırlattı ama Hazel sandviçi ona çarpmadan yakaladı. "Tabii ki ciddi bir durum.

"Doğru, çok ciddi," dedi alaycı bir gülümsemeyle. Bir paket cips çıkardı ve Hazel bu plaj pikniği olayını gerçekten sevmeye başlamıştı.

"Her kimse, bu ipucu hiç de kötü bir fikir değilmiş.

Noah'nın omzu hafifçe onunkine çarptı. "Vay be. Plaj gününüzün en kötü şekilde geçmesini istemezdim.

Kendini onun bedenine bıraktı. Kesinlikle en kötüsü değildi. İpuçlarını kimin bıraktığını bulduğunda, onlara teşekkür etmeyi unutmamalıydı.

Yerel kıyı kuşlarının daha fazla saldırısına uğramadan yemeklerini bitirdiler. Hazel ayak parmaklarını battaniyenin ötesindeki kuma gömdü ve güneşin yüzünü ısıtmasına izin verdi. Sudan gelen serin bir esinti günü sıcak yerine konforlu hale getirmişti ve Hazel neredeyse sonbaharın ona doğru geldiğini hissedebiliyordu.

Değişim yakında geliyordu.

Hazel tuzlu havayı içine çekti ve kendini biraz olsun sıkışmış hissetmedi. İşte buradaydı, bir Salı gününün ortasında cebinde hazineyle sahildeydi. Fena bir HANSOF günü değildi.

'Hey, şu kitabı okudun mu? Hani şu plaj ipucu olan?" diye sordu. Noah battaniyenin üzerine uzandığı yerden ona sırıttı.

Dev şapkası gözlerini kapatıyordu ve onu hareket ettirmeye zahmet etmedi, böylece Hazel konuşurken ağzını izlemekte özgür oldu. Güzel bir ağızdı. Yumuşak ve tatlı. Çabuk gülümsüyordu. Hazel ondan oldukça hoşlanmaya başlamıştı. Elbette sıradan bir şekilde.

"Eminim öyledir.

"Ve?

"Ve iyi bir taneydi. Gülümsemesi büyüdü. "Çok eğitici, tam da düşündüğüm gibi.

Yüzünün üst yarısının hâlâ kapalı olması iyiydi, böylece Hazel'ın yüzünün pembeleştiğini göremedi. Kitap konusunu açmamalıydı ama bunun için kendini uyaramadan Noah onu yanına çekti.

"Şimdi kestiriyoruz," diye mırıldandı, derin sesi ona hiç de uyku getirici olmayan şeyler yapıyordu. "Kumsal şekerlemeleri en iyi şekerlemelerdir.

Buna itiraz etmek imkânsızdı, bu yüzden Hazel gözlerini kapadı ve Noah'nın nefes alışının ve dalgaların sesinin onu uyutmasına izin verdi.

Oceanof PDF.com

On Birinci Bölüm

Hazel onun yanındaki battaniyeye uzanmış, başını çapraz kollarına dayamıştı. Kapüşonu yukarıdaydı ve kabuğundan dışarı bakan küçük bir deniz yaratığına benziyordu. Noah ona bakacak şekilde yan yatmıştı ve kendini yüzünün tüm narin hatlarını kataloglarken buldu. Gözlüğünü çıkarmıştı ve Noah onun sıcak kahverengi gözlerinin gözbebeğinin etrafında gümüş bir halka olduğunu görebiliyordu. Açık ya da koyu, ilgili ya da ilgisiz, bir kadının gözlerini başka ne zaman fark ettiğini bilmiyordu.

Başlığından dökülen bukleleri yuvarlak yüzünü çerçeveliyordu. Ağzı ... şey, ağzını kendi ağzıyla kapatmak istemeden ona uzun süre bakamazdı, ama şu anda yumuşak ve rahattı, köşelerinde küçük bir uç vardı. Mutlu ve huzurlu görünüyordu.

"Bana kimsenin bilmediği bir şey söyle," dedi şimdi, öğleden sonra güneşi yüzüne vururken. Bir süre uyuklamışlardı ve uykulu ve sıcak bir Hazel'ın yanında uyanmak Noah'nın biraz fazla hoşuna giden bir şeydi.

"Turşudan nefret ederim.

Hazel burnunu kıvırdı, onun cevabından tatmin olmamıştı. 'Hayır, gerçek bir şey. Bir sır.

Sır mı? *Senden olması gerekenden çok daha fazla hoşlanıyorum Hazel Kelly.* Bu nasıl bir sırdı?

"Karşılığında sırlarından birini alırsam.

"Bende hiç yok.

"Herkesin sırları vardır.

Durakladı, geniş gözleri onu inceliyordu. "Tamam, anlaştık.

Bir şeyler uydurabilir, ona hayatından kimsenin bilmediği bir sürü hikâye anlatabilirdi ama ona gerçek bir sır vermek istediğini fark etti. Uykunun verdiği sersemlikten mi yoksa Hazel'ın yüzündeki yumuşak çizgilerden mi bilmiyordu ama ona gerçek bir şey anlatırsa onun hakkında ne düşüneceğini bilmek istiyordu.

"Liseden hiç mezun olmadım. Sahil sessizdi. Anne ve küçük oğlu evlerine gitmişti, martılar uyuyordu, başlarını beyaz gövdelerine yaslamışlardı. Gelgit bile dalgaların hafif bir fısıltıya dönüşmesine yetecek kadar uzaklaşmıştı.

Noah'nın sözleri aralarında sessizce yankılandı.

Hazel göz kırptı. Bir kez, iki kez. "Bu çok mantıklı.

Ne? Beklediği yanıt kesinlikle bu değildi. Belki bir "neden olmasın?" ya da her zaman korkulan "geri dönüp bitirebilirsin". Ama 'bu mantıklı' gibi bir cevap değildi.

"Öyle mi? Vay canına, ikinci dereceden denklemi kullanmadaki beceriksizliğimin ortaya çıktığını düşünmemiştim. Sesi kastettiğinden daha hırçın çıkmıştı, eski yaralar açılmış ve öğleden sonralarını mahvetmekle tehdit ediyordu.

Başını hafifçe salladı ve yanağını kollarına bastırdı. 'Hayır, demek istediğim bu değildi. Kendi zekanı neden sürekli küçümsediğin şimdi daha iyi anlaşılıyor.

Bu yoruma gülüp geçmek istedi ama bunu yaptı mı?

"Yaptım mı?

Evet. Ne kadar zeki olmadığınla ilgili küçük yorumlar yapıyorsun. Daha bugün bana 'o kadar derin' olmadığını söyledin. Hatırladın mı?

Hah. Her zaman utanç verici küçük sırrı olarak sakladığı bu şeyi kendi sözleriyle açık hale mi getiriyordu?

"Sanırım fark etmedim.

"Yani, bu seni rahatsız mı ediyor? Bitiremediğin için mi?'

Bu onu rahatsız etti mi? Okulda hiç iyi olmamıştı. Bütün gün içeride oturmaktan nefret ederdi. Bu onu kaşındırır ve dikenleştirirdi. En çok suda mutluydu, bu yüzden son sınıfın başında en iyi yaptığı şeyi yapmaya karar vermişti. Ailesi bu konuda çıldırmış olsa da o zamanlar bu ona mantıklı gelmişti. Babası ona kesin bir dille hayatını mahvettiğini söylemişti. Ancak deniz ürünleri işi için tam zamanlı çalışmaya başlayacağına söz verdiğinde babası sakinleşmişti. Ve sonra Noah onu da mahvetmişti. Ama bunları itiraf etmek yerine, 'Pek sayılmaz' dedi.

İnanmayan bir kaşını kaldırdı.

Noah iç çekti. "Bu yayınlamaktan hoşlandığım bir şey değil.

'Ve bu yüzden aile işini yürütmek için kız kardeşlerini bıraktın. Yeterince zeki olmadığını düşündüğün için mi?

"Kahretsin Haze, bu sorgulama tarzı hiç de eğlenceli bir plaj sohbeti değil. Elbette yeterince zeki olduğunu düşünmüyordu. Milyonlarca dolarlık bir şirketi yönetmek hakkında ne biliyordu ki? Matematikten bile geçemiyordu. Ve denemişti. Gerçekten denemişti. Okulu bıraktıktan sonra bir yıl boyunca her gün babasıyla birlikte işe gitmişti. O ofiste oturmuş ve envanter tablolarını, teslimat programlarını ve restoran sözleşmelerini anlamaya çalışmıştı. Ve hayatında hiç bu kadar mutsuz olmamıştı.

Bir gün çekip gitti. Ailesinin eski teknelerinden birini aldı, parasını ödemek için babasına bir çek yazdı ve gitti. Ayrılmak için boktan bir yoldu ama babasının hayal kırıklığıyla tekrar yüzleşemezdi. Bu yüzden eve nadiren gidiyor, yaşlı adamla nadiren konuşuyor, güzel küçük yeğenlerini nadiren görüyordu.

Ama Noah'nın bugün ailesi hakkında konuşmaya hiç niyeti yoktu. Açık bir yara yeterliydi.

Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Bunu yapmak

gibi kötü bir alışkanlığım var. "Ne yapmak?

"Eğlenceyi bozmak.

Biraz daha yaklaştı ve kırışıklıkları açmak için parmağını kızın burun köprüsünde gezdirdi. "Eğlenceyi bozmuyorsun.

'Şey, bu küçük sır anlatma oyununu korkunç bir terapi seansına dönüştürdüm, yani...'

'O zaman bana sırrını söyle, ben de sana psikanaliz yapayım. Eğlenceli olacak. Adam ona bir sırıtış fırlattı ve kadın sessiz bir kahkaha attı.

'Yani, otuz yaşına girmekten korktuğumu zaten söylemiştim...'

'Başka bir şey olmalı. Derin ve karanlık bir sır... Annie'nin bile bilmediği bir şey.

Bunun üzerine gözleri büyüdü. En iyi arkadaşına her şeyi açıkça anlatmıştı ama Noah Hazel Kelly'den kimsenin sahip olmadığı küçük bir parça istiyordu. Bugünün sonunda cebine koyabileceği ve artık onun hizmetlerine ihtiyaç duymadığına karar verdiğinde yanında tutabileceği küçük bir hazine.

Hazel kararlılığını güçlendirircesine uzun bir iç çekti. "Tamam, daha önce kimseye söylemediğim bir şey var.

Noah dirseğinin üzerinde doğruldu, Hazel kapüşonunun korumasında kalırken bile merakı artmıştı.

"Ben... Babamın durugörü yeteneğine sahip olduğuna inanmıyorum.' "Ne?

"Kasabadaki pek çok insanın onun rüyalarının gerçek olduğunu ya da gerçek bir anlamı olduğunu düşündüğünü biliyorum ve babam da öyle düşünüyor ama ben yapamıyorum... Bilmiyorum.

... Rüyalarının rastlantıdan ibaret olduğuna ve bu rüyalara dayanarak aldığı kararların kasaba için iyi kararlar olduğuna gerçekten inanamıyorum.

Hazel, olabilecek en kötü şeyi itiraf etmiş gibi, gerçekten çok üzgün görünüyordu. Noah sırtüstü yatmadan önce bir süre ona baktı ve kahkahalar atmaya başladı.

'Haze,' diye kahkahalar arasında soludu. "Şaka mı yapıyorsun? Noah, Belediye Başkanı Kelly'nin kendi işleri hakkında konuşmayı sevdiğini bilecek kadar çok kasaba toplantısına katılmıştı.

ama dürüst olmak gerekirse herkesin onunla dalga geçtiğini düşünüyordu. Kasaba *gerçekten* de onun önsezileri olduğunu mu düşünüyordu? Burası gittikçe daha da tuhaflaşıyordu. Buna bayılıyordu.

Şimdi dirseğinin üzerine kalkmış, kaşlarının arasındaki kırışıklıkla ona bakıyordu.

"Tabii ki ciddiyim.

Hırıltılı bir kahkaha attı, gülmekten midesi ağrıyordu. "Davranışlarına bakılırsa bana bir adam öldürdüğünü ya da sapıkça bir seks olayından hoşlandığını söyleyeceksin sandım.

"Kasaba bu hayaller konusunda çok ciddi!

Gözlerinin kenarlarından yaşlar süzülmeye başlamıştı ve onları elinin tersiyle sildi. "Herkesin sadece oyun oynadığını sanıyordum!

Hazel başını salladı. "Hayır. Onlar için her şey çok gerçek.

Kızın ciddi yüzüne bakınca kahkahası kesildi. Bir bukleyi kulağının arkasına sıkıştırdı ve elinin tersiyle yanağını okşamasına izin verdi.

"Peki neye inanıyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?

'Babanızın rüyalarında evrenden mesajlar aldığına inanmıyorsunuz ama siz neye inanıyorsunuz? Dünyayı senin için anlamlı kılan nedir?

Sahilde ona doğru baktı, kaşlarının arasındaki kırışıklık derinleşti ve cevap vermeden önce gerçekten düşündüğünü söyleyebilirdi. Onun bu yönünü seviyordu. Hazel ciddi olmadığı sürece bir şey söylemezdi. Bu da söylediği her şeyi çok daha önemli kılıyordu.

"İyi kitaplar," dedi bir dakika sonra, bakışları onunkilere döndü. 'İyi arkadaşlar. İyi yemekler.

Ona gülümsedi. "Daha ne istiyorsun?"

"Kesinlikle. O da gülümsedi. "Peki ya sen?

"Hmm. Düşünürken ağzını yana doğru büktü ve Hazel'ın bakışlarıyla hareketi takip edişini sevdi. "İyi bir kadının aşkı.

Hazel'ın ağzından bir kahkaha patladı. Hazel onun omzunu şakacı bir şekilde itti ve adam bileğini yakalayıp Hazel onun üzerine düşene kadar çekiştirdi. Yüzü onunkinden bir nefes uzaktaydı.

"Ciddiydim," dedi alaycı bir sırıtışla.

"Eminim. Kıpırdamamıştı, geri çekilmemişti ve bunun yerine vücudunun ağırlığını onunkinin üzerine bırakmıştı. Onun her çizgisini, bütün gün hantal kazağının altında sakladığı her çukur ve vadiyi hissedebiliyordu.

"Aşktan başka inanılacak ne var ki? Hâlâ alay ediyor, hâlâ onu etkilemek için elinden geleni yapıyordu ama onun hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordu. Hazel Kelly yıllardır hakkında bir şeyler öğrenmek istediği tek şeydi.

"Hiç aşık oldun mu?" diye sordu, ellerini adamın göğsüne dayayıp çenesini ellerinin üzerine yerleştirerek.

"Hayır. *Ginger*'ı saymazsak.' "Ginger mı?

"Benim teknem.

Kadın kıkırdadı ve adam göğsündeki titreşimi hissedebildi.

"Bunu saymıyorum.

"Tamam, o zaman hayır. Peki ya

sen?" "Pek sayılmaz.

"Pek sayılmaz mı?

"Yani, sanmıyorum..." "Haze...

Öyle mi?

'Bildiğinizden oldukça eminim. Yani, bence bu çok açık olmalı.

Burnunu tekrar kaşıdı. "Sanırım haklısın. Belki de öyle olmalıymışım gibi geliyor. Birkaç uzun ilişkim oldu ve sanırım... rahattım. En azından bir süre için. Sonra hep ya ben onları ya da biz birbirimizi aştık.

"Hmm, evet anladım.

"Anladın mı?

"Pek sayılmaz. Sadece nazik olmaya

çalışıyorum. Hazel güldü.

"Hey, Haze?

Öyle mi?

'İtiraf etmek istediğin garip seks sapkınlıkların olmadığına emin misin? Ben çok açığım. Kaşlarını salladı ve kızın kahkahası yine içinden geçti.

Ona sırıtıyordu, vücudu hâlâ Hazel'in vücuduna yaslanmıştı ve Hazel belki de onun tuhaf seks saplantısının Hazel olduğunu düşündü. Sadece... tümüyle. Ama her zamanki gibi değil. Barda bir kadın gördüğünde ve bir ya da iki hafta sonu birlikte eğleneceklerini bildiğinde, onun adından ve onu neyin boşaltacağından daha fazlasını bilmek istemediğinde olduğu gibi değil.

Hazel farklıydı. Hazel'ın yatağa girip çıkmasını istiyordu. Bütün gün burada yatıp onunla konuşmak ve sonra onu eve getirip konuşmak dışında her şeyi yapmak istiyordu. Onun neyi sevdiğini ve tadının neye benzediğini bilmek istiyordu.

Ama bunların hiçbiri *onun* istediği şeyler değildi.

Onu iyi vakit geçirmek için istiyordu. Bir macera. Bir eğlence. Burada, Rüya Limanı'nda yaşıyor olabilirdi ama onu da diğer turistler gibi düşünmesi gerektiğini hatırlaması gerekiyordu. Hazel Kelly hayatından geçiyordu ve yaşadığı tüm bu çılgın duygulardan kurtulması gerekiyordu. Onun göz rengini fark etmeyi bırakmalıydı.

"Eminim çok açıksınızdır ama benim itiraf edecek böyle bir şeyim yok.

"Bu pervasız yaza gerçekten hızlı bir giriş yapmak istiyorsan buna bir çare bulabiliriz. Bu konuşmanın çok derinleşmesine izin vermişti. İşleri en iyi yaptığı şeye doğru yönlendirmenin zamanı gelmişti. Flört etmek. Büyüleyici. Eğlendirmek.

Hazel bunun için imza atmıştı. Peşinden koşan üzgün bir adam değil Onu.

Yine güldü ama bir şekilde öne doğru eğilerek nefesi dudaklarında gezindi. "Kumsalda öpüşerek başlamaya ne dersin?" Gözlerindeki o muzip parıltı geri gelmişti, bencilce sadece kendisinin görmesini umduğu parıltı. Görmemesi gerektiği halde. Bu şey geçici olsa bile. Hazel'ın rüzgârla savrulmuş ve güneşle öpüşmüş bu görüntüsünü yanında götürecekti. Bir başka küçük Hazel hazinesi.

"Tabii ki evet." Elleriyle yüzünü kavradı ve ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. Kadının yumuşak iç çekişi adamın vücudunda sekti. Hazel Kelly onun ölümü olacaktı. Onu sırtüstü yatırdı, aniden durumu kontrol altına alma ihtiyacı duydu. Çok fazla öpücükle onu gafil avlamış, başını döndürmüş ve sersemletmişti. Bu sefer liderliği o alıyordu.

Ya da en azından öyle olduğunu düşünüyordu. Hazel'ın kolları boynuna dolanmışken ve ağzından nefes nefese küçük sesler çıkarken, Noah bir kez daha tüm mantık duygusunu kaybetmişti. Boynundan aşağıya doğru öptü ve Hazel ona doğru kavis çizdi ve aniden giydiği lanet olası kazaktan nefret etti. Boynundaki özellikle hassas bir noktayı emdi ve Hazel inledi.

Tanrım, bundan daha fazlasını istiyordu.

Bir elinin Hazel'ın kalçasında gezinmesine izin verdi ve parmaklarının Hazel'ın bel kemerinin üzerindeki deride kaymasına izin verdi. Yumuşak ve sıcak. Karnının yumuşak kıvrımında, belinin kıvrımında daha fazla gezindi. Ağzı yine onunkinin üzerindeydi, öpücük daha derin, daha acil. Hazel'ın ona karşı kıvranmaya başlaması, onun da aynı çaresizliği hissettiği anlamına geliyordu. Tıpkı--

"Bekle. Bu kelime Hazel'ın elinin bileğine kenetlenmesiyle birleşince Hazel'ı olduğu yerde durdurdu. İkisi de ağır ağır nefes alıyordu ve Hazel kara gözlerle ona baktı. "Bizi gören var mı?

Noah göz kırptı. Doğru ya. Dışarıda, lanet olası kumsaldaydılar ve adam onu okşuyordu. Ya da en azından yapmak üzereydi. Kafasını kaldırıp sahilde her iki yöne de baktı. Boştu. Sırıtışını tekrar Hazel'a çevirdi.

"Etrafta kimse yok. Başını eğdi ve onu tekrar öptü. Yumuşakça, tekrar tekrar. Dudakları ve çenesi boyunca, kulağının arkasındaki yere küçük öpücükler

Hindistan cevizi güneş kremi gibi kokuyordu. 'Ama istersen durabiliriz. Teşhircilik ipucunun bir parçası değildi.

Adam boynundan aşağı inmeye devam ederken biraz kıpırdandı, elleri şimdi adamın sırtında geziniyordu, tırnaklarının gömleğindeki nazik çizikleri ona muhtemelen olması gerekenden daha fazlasını yapıyordu.

"Yani... kıyafetlerimiz hâlâ üzerimizde... bu yüzden herhangi bir yasayı çiğnediğimizi sanmıyorum. Sözlerinin arasına iç çekmeler serpiştirilmişti ve Noah onun tenine karşı gülümsemekten kendini alamadı.

'Çok iyi bir nokta. HANSOF yasalara saygılı bir girişimdir.

Gülmeye başladı ama adamın eli gömleğinin altındaki faaliyetlerine devam etmişti ve gülüşü yumuşak bir iniltiye dönüştü. Teni sıcaktı ve deniz havasından dolayı biraz yapışkandı ve Noah dilini vücudunda gezdirirse tadının tuz gibi olacağını biliyordu. Onu daha fazla görebilmeyi diledi ama parmaklarının altındaki hissiyle yetinmek zorunda kaldı.

Atletinin altından yukarı doğru itti ve sütyeninin kenarını buldu. Yumuşak pamuklu bir sütyendi ve meme ucunun tepe noktasını engelleyecek bir dolgu yoktu. Başparmağı üst kısmında gezindiğinde Hazel'ın nefesi kesildi. Adam onun dudaklarına karşı sırıttı.

"Kumsalı daha da çok sevmeye başladım," diye iç geçirdi adam göğsünü avuçlayıp başparmağını meme ucunun üzerinde ileri geri gezdirirken.

Bir kahkaha attı. "Evet, bu işi gerçekten öğreniyorsun. Sütyenini yukarı itti ve bir şekilde Hazel'ın çıplak göğsünü elinde tutmak, eşofmanının altında bile hayatının en erotik anıydı.

İnledi ve alnını onun omzuna yasladı. "İyi misin?" diye

sordu, sesi nefes nefese ve gergindi. "İyiyim. Sadece

şortumun içine boşalmamaya çalışıyorum.

Kızın şaşkın kahkahası, doğru olmasına rağmen onu gülümsetti. Cehennemden daha sertti ve ikisinin de kıyafetleri hâlâ üzerlerindeydi. Adam kızın meme ucunu parmaklarının arasında yuvarladı ve kızın nefesi kesildi, vücudu adamınkine doğru eğildi.

"Noah," diye inledi ve adam neredeyse o anda kendini kaybediyordu. Hazel Kelly'nin onun adını inlediğini duyduktan sonra hayatını nasıl normal bir şekilde yaşayabilirdi ki? Gerçekten bilmiyordu ama şu anda bunu düşünecek zamanı yoktu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, dudaklarını onunkilere değdirerek. Her şeyi yapabilirdi. Uygunsuz yerlerdeki kumlar ve kamu ahlaksızlığı suçlamalarıyla ilgili endişelerine rağmen burada soyunup onu bu plaj battaniyesinin üzerine çıkarabilirdi. "İstiyorum... Hayal kırıklığı içinde biraz inledi, kalçaları hareket ediyordu. kendi rızasıyla, onunkine doğru yuvarlandı. İç çekti. "Yapamayız.

Ona baktı, yanakları arzudan pembeleşmişti. "Şey... yapabiliriz..." Elini göğsünden çekti ve karnından aşağı doğru kaymasına izin verdi, şortunun bel bandında durdu. "Seni boşaltmama izin ver.

Gözleri inanılmaz derecede büyüdü. "Burada mı? Sahilde mi?" Gerçekten skandala uğramış görünüyordu ama aynı zamanda... sanki bunu istiyormuş gibiydi. Ve tüm bunlar onun 'yirmili yaşlarının son aylarını pervasız bir ergen gibi yaşamasının' bir parçası olsun ya da olmasın, Noah bunun için buradaydı.

"Evet, burada, sahilde. Bakışlarını Hazel'dan ayırıp tekrar sahilde bir aşağı bir yukarı dolaştı ve kimseyi göremedi. "Gelmek ister misin Hazel?

Arzu gözlerinde alevlendi, yanaklarındaki kızarıklık derinleşti. Tereddüt etti. "Tamam.

'Tamam mı? Bundan daha hevesli bir rızaya ihtiyacım olacak,' dedi alaycı bir sırıtışla, parmakları hâlâ şortunun kenarında geziniyordu.

Ofladı. 'Evet. Lütfen. Büyük bir hevesle evet.'

Kelimeyi dudaklarından öptü ve bir eliyle şortunun düğmesini açtı. Fermuar da aynı kolaylıkla indi. Hiç vakit kaybetmeden elini külotunun altına daldırdı. Ne renk olduklarını öğrenmek için can atıyordu ama sade ve pamuklu olduklarını söyleyebilirdi, dantel ya da fırfır yoktu ve bir şekilde bu onu daha da heyecanlandırdı. Bu bir takılma değildi. Barda tanıştığı bir kız değildi.

Parmakları kızın yumuşak buklelerine sürtünerek ıslak sıcağının içine daldı.

Onun altında kıpırdandı, iniltisi dudaklarında titreşti. "Lanet olsun, Noah.

Onu okşadı, nelerden hoşlandığını öğrendi, iç çekişlerinin ve sızlanışlarının onu yönlendirmesine izin verdi. Onu öptü, dilinin elinin ritmine uymasına izin verdi. Kendini anda kalmaya, ona yapmak istediği diğer her şeyi, dokunmak ve tatmak istediği diğer her şeyi düşünmemeye zorladı.

Çünkü şu anda Hazel kollarının arasındaydı ve parmaklarını daha hızlı dolaştırırken, Hazel nefessiz kalana kadar geri çekilip tekrar toparlanırken onun adını inliyordu.

"Noah, lütfen.

Daha uzun sürmesini istiyordu, anın bitmesini istemiyordu ama dışarıdaydılar, herkesin içinde. Plaj şimdilik boştu ama insanlar her an gelebilirdi. Yapmak istediği son şey onu utandırmak ya da kasabada bir skandala neden olmaktı. Karnavalda birlikte görünmek bir şeydi, herkesin önünde seks yapmak başka bir şey.

Hazel nefesini tutup tırnaklarını omuzlarına geçirene kadar parmaklarını daha hızlı hareket ettirdi. Gözlerini sıkıca kapattı, tüm vücudunu bir ürperti kapladı.

'İşte bu ... Noah... işte bu. Orgazmın etkisiyle sesi kesildi, Noah parmaklarının altında zonkladığını hissedebiliyordu. Hareketlerini yavaşlattı, elini çekmeden önce bir süre daha kadının o özel yerinde oyalanmasına izin verdi.

Hazel şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Bu...

"İyi mi? Umarım. Aşağıya bakmak için bir dirseğinin üzerine çıktı
Onu.

"İyi, bunun ne olduğunu anlatmak için yetersiz bir kelime. Bu kışkırtıcıydı ... aşkın...'

Noah güldü. "Daha önce kimsenin orgazma aşkın dediğini duymamıştım.

Hazel sırıttı. 'Evet, öyle olmalı. Bu inanılmazdı. Şortunun düğmelerini ilikliyordu ve bakışları hâlâ Noah'nın pantolonunun önünü zorlayan azgın ereksiyona takıldı.

'Uh... Karşılık vermenin bu kadar gizli bir yolu olduğunu sanmıyorum' dedi.

'Gerek yok. Ben iyiyim.'

Kaşlarını çattı. "Emin misin?" "Sonra hallederim.

Bu onun dikkatini çekmiş gibiydi. Yeni bir kızarıklık yanaklarına doğru ilerledi. "Yapacak mısın?

Noah ona yavaşça gülümsedi. Bu Hazel'ı, bu cesur ve seksi Hazel'ı seviyordu. 'Bu seni tahrik ediyor mu Haze? Daha sonra kendime dokunacağımı düşünmek?

Sözleri karşısında şok olmuş gibi gözleri irileşti ama dili dışarı fırladı ve alt dudağında gezindi.

"Belki...

"Belki mi? Bir kaşını kaldırdı. "Ya sana söylersem, bunu yaptığımda seni düşünüyor olacağım.

Sertçe yutkundu. "Yapacak mısın?

Noah'nın gülümsemesi büyüdü. "Boşaldığında sesinin ne kadar seksi çıktığını ve vücudunun ellerimde nasıl hissettiğini düşünüyor olacağım.

Nefesi yine kesilmiş, bakışları kararmıştı. Tanrım, ikisine de işkence etmekten başka ne yapıyordu? Ama duramazdı. Hazel ona öyle bakarken olmazdı.

"Bir dahaki sefere sana yapmak istediğim her şeyi düşünüyor olacağım. 'Ne gibi,' diye nefes aldı.

Saçlarını yüzünden çekti ve kızın gözleri dalgalanarak kapandı. "Bir dahaki sefere, kalçalarının arasını yalamak ve tadının nasıl olduğunu görmek istiyorum.

Hazel ona karşı titredi.

'Seni tamamen çıplak istiyorum, böylece ne kadar güzel olduğunu görebileyim. Küçük tatlı meme uçlarını emmek istiyorum. Durmam için bana yalvarana kadar seni tekrar tekrar boşaltmak istiyorum.

"Kahretsin, Noah. Uzun bir iç çekti ve gözlerini tekrar açtı. "Evet."

Boğazını temizledi ve bir elini ağrıyan boğazına bastırdı.
ereksiyon. Bu kötü bir fikirdi.

"Çok ateşliydi. Ona gülümsedi.

"Ne de olsa biraz sapıksın Hazel Kelly," dedi göz kırparak, sahilin ortasında gerçekten pantolonuna boşalmadan önce onları daha güvenli bir yere yönlendirmesi gerekiyordu.

Kadın gülerek ayağa kalktı ve o da oturdu. Güneş gökyüzünde alçalmış, suyu altın rengine boyamıştı. Hava daha da soğumuştu ama son zamanlarda yaptıkları aktiviteler onu sıcak tutmuştu. Şimdi, vücudunun başka hiçbir yerinde kan kalmadığı için serin havayı hissediyordu.

Hazel omzuyla onu dürttü. "Gerçekten eğlenceli bir gündü.

Göz ucuyla ona baktı. Denizden esen rüzgâr buklelerini savurarak omuzlarına döküyordu. Tüyleri diken diken oldu.

"Çok eğlenceliydi. Battaniyenin arka yarısını kaldırdı ve yukarı doğru çevirerek omuzlarına attı. Hazel onun yanına doğru eğildi ve o da bir kolunu Hazel'a doladı, böylece suya bakarken battaniyenin altında birbirlerine sokuldular.

"Yani, son kısımdan önce bile.

"Ben de öyle. Bence eğlenme konusunda sandığından daha iyisin.

Onun kendisine karşı omuz silktiğini hissedebiliyordu. "Belki de. Sanırım içimdekileri dışarı çıkarıyorsun.

"Yardım etmekten mutluluk duyarım. Dönüp Hazel'ın başının tepesine bir öpücük kondurdu ve bu dokunuş, bu öpücük, az önce yaptıkları her şeyden daha çok içine yerleşti. Tam burada, Hazel'la birlikte eski plaj battaniyesinin altında sıkışıp kaldıkları bu an, aklından çıkmayacak bir andı.

Noah sıradan cinsel ilişkilere girebilirdi. Her zaman yapardı. Ama bu farklıydı. Hazel farklıydı.

'Küçük çeyrek yaşam krizimde bana yardım ettiğin için gerçekten minnettarım. Kafamdan çıkmama yardım ediyorsun. Sen yanımdayken her şeyi o kadar ciddiye almıyorum. Bu güzel bir şey.

Başını adamın omzuna koydu ve adam onun bu sözleri iltifat olarak söylediğini anladı. İyi vakit geçiriyordu. Normalde yapmadığı şeyleri yapıyordu. Bu konuda yardımcı olduğu için mutluydu, gerçekten mutluydu.

Ama normalde yapmadığı şeyleri de yapıyordu.

Hazel Kelly'ye fena halde aşık oluyordu.

Ve tam olarak söylediği bu değildi, ama sözleri zihninde dönüp dolaşıyor, onu ciddiye almayacağına ikna olana kadar dönüp duruyordu. Onu o şekilde görmüyordu. *Göremezdi* de. Otuz yaşına gelene kadar Noah onun macera rehberiydi.

Sonra ne olacak?

Noah sahilde orgazmdan başka ne sunabilirdi ki? Kesinlikle Hazel gibi bir kızın hak ettiği kadarını değil. O akıllı ve tatlıydı ve hırpalanmış bir tekneden ve eski balıkçı kulübelerini yenilemek gibi yarım yamalak bir fikirden daha fazlasına sahip bir adamı hak ediyordu. Bunu hatırlarsa daha iyi olurdu. Hazel'la olan bu şey geçiciydi.

Onu biraz sıktı. "Yardım etmekten mutluluk duyarım.

Oceanof PDF.com

On İkinci Bölüm

"

Ne düşünüyorsun, Hazel?

Jacob'ın kitapçının ön tarafında bağırarak sorduğu soru Hazel'ı hayalinden kopardı. Gözlerini kırpıştırdı. Bu son derece uygunsuz bir hayaldi. Aslında bir hayalden çok, dün Noah'ın onu sahilde indirişinin canlı anısı kafasının içinde tekrar tekrar oynuyordu.

"Uh... ne hakkında ne düşünüyorum?

Rüya Limanı Kitap Kulübü üyeleri, Hazel'ın okuma köşesine kurduğu küçük sehpanın etrafındaki koltuklarından ona sırıttılar. Haftalık toplantıları için dükkânın diğer köşelerinden çektikleri çeşitli sandalyelerde oturuyorlardı. Kitapları ve kahveleri masanın üzerine dağılmıştı. Neredeyse bir saattir buradaydılar ve son okudukları kitabı inceliyorlardı. Korsanlı olanı.

Gözlerinin ışıltısından, yanaklarının sevinçten pembeleşmesinden, ona sordukları şeyin de bir Çarşamba sabahı için son derece uygunsuz olduğunu biliyordu.

Tezgâhın arkasından çıktı ve Jacob sorusunu tekrar bağırmaya fırsat bulamadan aceleyle hazırlandıkları yere doğru ilerledi.

"Merak ediyorduk," dedi, ağzı neredeyse şeytani bir sırıtışa dönüşerek, "Hamakta seks hakkında ne düşünüyorsunuz? Şahsen ben yeterince direnç olmayacağını düşünüyorum, bilirsiniz... itme için.

Hazel'ın yanakları alevler içinde kaldı. Sahilde var olan, Noah'yı öpen, halka açık bir plajda onu ayartmasına izin veren Hazel burada değildi. O Hazel sadece Noah etraftayken ortaya çıkıyor gibiydi.

Linda, Hazel'ın giderek artan utancından habersiz, "Bence sallanma hareketi iyi olabilir," diye söze girdi. Linda karısı Nancy'ye gülümsedi ve Hazel ikisinin sessizce, iş yerinin ortasında girmek istemediği bir tür anıyı paylaştıklarından emindi.

"Size daha önce de söyledim, konuşmalarınızı gizli tutmalısınız." Hazel çocuk reyonunda yürümeye başlayan çocuğuyla alışveriş yapan bir anneye baktı. Onlara küçük bir el salladı ve önündeki kıkırdayan gruba geri döndü.

"Üzgünüm Hazel," dedi Jeanie, korsan romantizmini göğsüne bastırarak. "Biraz yumuşatırız.

"Kesinlikle yapmayacağız," dedi Kaori gülerek. "Ama sesimizi alçaltacağız.

"Teşekkür ederim," dedi Hazel başını sallayarak ve dönüp tezgâhın arkasındaki güvenli yere gitmeye niyetlenirken kendini durdurdu. "Aslında ben de size bir şey sormak istiyordum.

"Hamaklar hakkında mıydı? Jacob gülerek sordu.

"Kesinlikle hayır. Hazel boğazını temizledi, küçük gizemi hakkında bazı cevaplar almaya hazırdı. Romantizm bölümünü kimin karıştırdığına dair baş şüphelilerinin hepsi tam önünde oturuyordu. Noah'ın önerdiği şüphelilere rağmen, Hazel hâlâ en olası suçlunun kitap kulübü olduğunu düşünüyordu.

Hazel küçük ipuçlarını takip etmekten ne kadar keyif alsa da, tüm bunların bir şaka olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Ya da daha kötüsü, zavallı Hazel'a ve onun sıkıcı hayatına yardım etmek için bir tür Dream Harbor komplosu. Hazel'ın yüzü farklı türde bir utançla yandı. İnsanların sizin hakkınızda ne düşündüğünü merak etmekten ve bunun iyi bir şey olmadığından emin olmaktan kaynaklanan türden bir utanç.

Arkadaşlarının ve komşularının onu sevmediğini düşündüğünden değil, ama ya onlar da kendisini gördüğü gibi acınacak halde gördülerse? Ya da daha kötüsü, ya onu hiç düşünmüyorlarsa ve bu ipuçları başkası içinse ve o da kendini ait olmadığı bir hikâyenin içine soktuysa? Ya başka birinin macerasını çalıyorsa?

Korkunç utanç verici.

"Son zamanlarda romantizm bölümünde tuhaf bir şey fark ettiniz mi?

Isabel kalemiyle çenesine vurdu. "Titreşen dilleri olan güve adamlardan ya da dev mavi uzaylılardan ya da minotorlardan daha garip...

Hazel onu durdurmak için elini kaldırdı. Bu insanlar ne okuyor? Titreşen dil kulağa ilginç gelse de... Hayır. Başını salladı. Bunun zamanı değil.

"Yani, tahrif edilmiş bazı kitaplar
buldum. Bunun üzerine kafalar havaya
kalktı, tüm gözler onun üzerindeydi.

"Biri aşk romanlarını mı tahrif ediyor? Kaori sanki savaşa hazırlanıyormuş, aşk romanları bölümünü canı pahasına savunacakmış gibi sordu. Hazel bu türe olan bağlılıklarını takdir etmek zorundaydı.

'Hayır, hayır. Öyle bir şey değil. Sadece birkaç kitabın işaretli olduğunu
fark ettim. "Bu çok garip," dedi Jeanie. "Biri bunu neden yapsın ki?

Bilmiyorum. Ama sizin bir tür şey yapıp yapmadığınızı bilmiyordum. Bilmiyorum, gizli bir aşk hikayesi...'

"Gizli bir romantizm olayı mı? Isabel Mateo'ya bir boya kalemi daha uzatarak sordu. Küçük çocuk onun ayaklarının dibine oturmuş, bir boyama kâğıdını karalıyordu. "Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim Hazel, ama şimdi gizli bir romantizm olayı yapmak istiyorum!

"Ooo, kitapla tanışma randevusu gibi bir şey yapabiliriz! Jacob araya girdi.

"Şimdi, bu tam olarak nasıl işleyecek? Kaori öne doğru eğilerek sordu, kitabın tahrif ettiği suçlar çoktan unutulmuştu.

"Evet, birbirimize gizli bir kitap hediye ettiğimiz Gizli Noel Baba gibi bir şey olur mu? Jeanie çoktan defterine notlar yazmaya başlamıştı bile.

getirmişti. Ve böylece Rüya Limanı Kitap Kulübü bir sonraki gizli-romantik kitap fikri üzerinde çalışmaya başlamıştı ve Hazel'ın elinde bu sabah olduğundan daha fazla cevap yoktu. Gerçi Hazel tahrif edilmiş kitapları sorduğunda Nancy ve Linda şüphe uyandıracak kadar sessiz kalmışlardı ve şu anda bile iki kadın Hazel'ın gözlerinden özenle kaçıyorlardı.

Kitap kulübünün en yaşlı iki üyesi onun kitaplarıyla mı uğraşıyordu? *Onunla* dalga mı geçiyorlardı? Nancy başını kaldırdı ve konuşmaya başlamadan önce ona bir gülümseme attı.

Belki de hayal görüyordu.

Belki de o plaj orgazmı beynini karıştırmıştı.

Belki de ipuçlarının onu şu ana kadar çok keyifli yollara götürdüğü için mutlu olmalıydı.

Jeanie, o uzaklaşmadan önce elini tuttu ve onu sandalyesinin koluna çekti. Grubun geri kalanı konuşmaya devam ederken, "Bir şey fark edersek sana haber veririz," diye fısıldadı. "İnsanların kitaplarınızı mahvetmesine izin veremeyiz.

Hazel arkadaşına gülümsedi. "Teşekkürler,

Jeanie. "Belki de bir hayalettir," dedi

gülümseyerek.

Hazel güldü. "Casper'ın fosforlu kalem tutabileceğini sanmıyorum.

Jeanie'nin yanıtı telefonunun masada titremesiyle kesildi. "Özür dilerim, özür dilerim! Telefona uzandı ama Jacob kimin aradığını fark etmeden önce değil.

"Bennett arıyor!" dedi ellerini çırparak. "Cevap ver.

Jeanie gözlerini devirdi ama çağrıya cevap verdi. Kardeşinin yüzü ekranı doldurdu. Jeanie'ye çok benziyordu, aynı koyu renk saçlar, aynı etkileyici kaşlar, ama Jeanie'nin gözleri koyu kahverengiyken, Bennett'inkiler açık mavi, neredeyse griydi ve çene çizgisini koyu bir kirli sakal kaplıyordu. Eğer Hazel kızıl saçlı bir balıkçıya aşık olmasaydı, muhtemelen Jeanie'nin kardeşini oldukça sevimli bulurdu. Ama onun yeterince derdi vardı.

"Hey, Ben, kitap kulübündeyim.

"Selam, Bennett! Jacob seslendi ve Jeanie gülerek gözlerini devirdi. "Selam, kitap kulübü.

"Merhaba Bennett! Diğer üyeler yankılandı. Ben'in gülümsemesi büyüdü.

"Ziyarete ne zaman geliyorsun? Jacob Jeanie'ye yaklaşarak devam etti, böylece yüzleri ekranı paylaşıyordu. Hazel, Bennett'in yüzündeki şaşkın ifadeye gülmek zorunda kaldı. Görünüşe göre Jeanie'nin kardeşi kitap kulübünün fahri, uzun mesafeli bir üyesi olmuştu ama Hazel onun kitapları okuyup okumadığı hakkında hiçbir fikre sahip değildi.

"Aslında," diye araya girdi Jeanie, kardeşi cevap vermeden önce. "Bennett'i tatilde kalması için ikna etmeye çalışıyordum.

Jacob'ın gözleri parladı. 'Kesinlikle gitmelisin! Aralık ayında burası çok güzeldir ve sonra yeni erkek arkadaşımla tanışabilirsin.

'Erkek arkadaş, ha? Umarım bu sana daha iyi davranır'.

Jeanie aralarında bir el salladı. 'Siz ikiniz küçük adam sohbetinizi daha sonra yapabilirsiniz. Benim fikrimi düşündünüz mü?'

"Bunu düşündüm. "Ve?

"Jeanie, bir ay uzakta olmak çok uzun

bir süre. 'Ama uzaktan çalışabilirsin!'

"Köpeklerim var..."

"Getir onları!

Bennett'in ucunda bir yerde bir köpek sanki onunla aynı fikirdeymiş gibi havladı ve Jeanie sırıttı. "Gördün mü? Onlar da tatil istiyor.

Bennett gözlerini devirdi ama Hazel onun kararlılığının kırıldığını görebiliyordu.

"Gidip bir ağaç alabiliriz, buz pateni yapabiliriz ve artık hiç yapamadığınız tüm kış şeylerini yapabiliriz! Jeanie'nin keyfi yerindeydi ve gruptan uzaklaşarak konuşmasını bitirmek için ayağa kalktı.

"Ona tatlı bir tatil kitabı seçeceğimizi söyle, böylece onun hassas duygularına zarar vermemiş oluruz! Jeanie uzaklaşırken Isabel seslendi.

Hazel, Ben'in evet diyeceğini umuyordu. Jeanie onu özlemişti ve arkadaşının kardeşiyle tanışmayı çok isterdi. Ama tatil günlerini düşünmek de midesinde panik hissi yaratıyordu, şimdiden bir şeyleri özlediğini hissediyordu. *Birini* özlüyordu.

O ve Noah tatilde ne olacaklardı? Arkadaş mı? Tanıdık mı olacaklar? Daha önce elini pantolonunuza sokmuş biriyle gündelik sohbetlere ve dostça gülümsemelere nasıl geri dönersiniz?

Hazel bu yüzden gündelik iş yapmıyordu. Nasıl yapacağını bilmiyordu.

Ama Noah biliyordu. Ona öğretecekti, değil mi? Ona aralarındaki bu şeyi nasıl bitireceğini gösterecekti, tıpkı diğer yaz kaçamaklarını bitirdiği gibi. Yaz eğlencesi için onu seçmesinin bir nedeni vardı. Kız umursamaz olmayı öğrenebilir, adam da onu sisteminden çıkarabilirdi - sahildeki kaçamaklarından sonra Hazel artık Noah'nın gerçekten de ondan hoşlandığını inkâr edemezdi. Ama bu uzun sürmeyecekti. Birlikte bir anlam ifade etmiyorlardı. Noah'nın onunla kaya tırmanışına, jet ski yapmaya ya da... ya da... bunun gibi maceralı şeylere gidecek bir kıza ihtiyacı vardı. Ve kesinlikle hafta sonunu yatakta kitap okuyarak ve Pazar bulmacası üzerinde çalışarak geçirmekten memnun olmazdı. Öyle değil mi? Evet. Bu şeyi kısa ve tatlı tutmak bir kazanımdı.

Nedense bu mantık yürütme biçimi içindeki korkuyu durdurmaya yetmiyordu. Tatilleri ya da o zaman hayatının nasıl görüneceğini düşünmek istemiyordu. Hayatında bir Noah eksilmiş olsa da şu anki haliyle tamamen aynı mı olacaktı?

İç karartıcı bir düşünceden çabucak sıyrıldı.

Bu onun vahşi ve çılgın yirmili yaşlarının iki aya sıkıştırılmış haliydi. Fazla düşünmeyi reddetti.

Kitap kulübü toplantısı yavaş yavaş dağılıyordu, bu yüzden kalktı ve ön tezgâha geri dönerek Yeni Çıkanlar masasındaki bir yığın kitabı düzeltti. Sonbahar temalı aşk romanları hızla satılıyordu ve yakında daha fazla sipariş vermesi gerekecekti. Anlaşılan kitap kulübü

insanların neleri okumaktan hoşlandığı konusunda yanılmıyordu. En azından patronu mutlu olacaktı.

Tarçınlı Çörek Kitabevi'nin şu anki sahibi Melinda Church'tü ama buraya sadece üç ayda bir uğrardı. Zengin babası yaklaşık on yıl önce kasabaya gelmiş ve o henüz on sekiz yaşındayken burayı onun için satın almıştı. Tüm kasaba, babasının bu şirin kitapçı dükkânıyla ilgili her şeyi değiştireceği ya da daha kötüsü dükkânı tamamen yıkacağı paniğine kapılmıştı. Ama dükkân bir hediyeydi ve kızının onunla ne isterse yapmasına izin verdi.

Tuhaf dekorasyon seçimleriyle (Hazel çocuk bölümünü oraya taşımış ve küçük çocukların sanatsal eğilimlerini onaylanmış bir alanda ortaya çıkarmalarına izin vermiş olsa da, bir duvarın tamamı hala kara tahta boyasıyla kaplıydı) ve şüpheli kitap siparişleriyle (birkaç ay boyunca kişisel gelişim kitaplarından ve kasabanın ruh sağlığı için iyi olmayan psikolojik gerilim kitaplarından başka bir şey yoktu) çılgına döndüğü ilk birkaç yıldan sonra, tüm girişimden bıktı. Hazel'e bir terfi ve zam verdi ve dükkânın sorumluluğunu ona bıraktı. Yılda dört kez şehirden gelip dükkânın hâlâ ayakta olduğundan emin oluyor ve sıkıldığında dükkânın adını değiştiriyordu.

Hazel aldırmadı. Bu durum onun işine geliyordu.

Düzeltme işini bitirdi ve kitap kulübü dışarı çıkarken tezgâhın arkasına geçti. Kitapçı dükkânını işletmek iyi bir işti. Çok seviyordu ama bu kadar erken müdür yapılmasaydı ne yapardı diye düşünmeden de edemiyordu. Sonsuza kadar burada çalışmaya niyetli miydi?

Dürüst olmak gerekirse hatırlayamadı.

Jeanie dükkâna geri döndü ve kapıdan çıkarken kitap kulübü arkadaşlarıyla vedalaştı. Tezgâhın yanına geldi.

Hazel telefonu işaret ederek, "Peki onu ikna edebildin mi?" diye sordu.

Jeanie omuz silkti. "Belki de. Hâlâ emin değil ama bence bu onun için iyi olur.

"Ve senin için iyi.

Arkadaşı gülümsedi. "Ve ben. Onu özlüyorum. O benim dükkanın üstündeki dairemde kalabilir, ben de Logan'ın evinde kalabilirim.

Hazel kaşlarını kaldırdı. "Yani... Logan'ın yanına mı taşınıyorsun?

Jeanie'nin yanakları renklendi. "İyi bir deneme olabilir.

"Evet, zaten her zaman oradasın.

Jeanie'nin kara kaşları birbirine çatıldı. "Doğru... ama resmi olarak taşınmak daha büyük bir mesele gibi geliyor.

Hazel omuz silkti. "Sana tapıyor.

Hazel'ın hatırlatması üzerine Jeanie'nin gülümsemesi çiçek açtı. "Biliyorum.

"Ve kirli çoraplarını evin etrafında bırakmanı da umursamıyor. "Hey!

Bunu sana o mu söyledi?

Hazel güldü. "Çok şirin bir şeymiş gibi söyledi!

Jeanie yüzünü buruşturdu ve okuma köşesinden defterini ve aşk romanını almaya gitti. 'Kafeye geri dönmeliyim ve sonra Logan'a kirli çamaşırlarımızı ortaya dökmeyi bırakmasını söylemeliyim.

"Sırrın benimle güvende. Hazel gülümseyerek ona güvence verdi.

Jeanie ona kaşlarını çatar gibi yaptı ama kadın bunu başaramayacak kadar neşeliydi. 'Oh, peki ya tahrif edilmiş kitaplar? Sadece karalanmışlar mı yoksa?

"Oh... uh... Hazel gözlüklerini burnuna doğru itti. İpuçlarını koruma ihtiyacı içinde alevlendi. Mantıklı gelmiyordu ama onları paylaşmaya, tüm bu tuhaf yazı paylaşmaya hazır değildi. Herkesin, rastgele vurgulanmış bazı satırlara takılıp yirmili yaşlarının son iki ayını bunlara dayandıracak kadar zavallı olduğunu düşünmesine hazır değildi. 'Evet, sadece rastgele işaretler gibi görünüyor. Muhtemelen bir çocuk ya da onun gibi bir şey.

"Hmm. Garip.'

'Her şeye daha iyi göz kulak olacağım. Bir daha olmayacağından eminim. Bunu söylerken bile sözlerinin gerçekleşmeyeceğini umuyordu. İpuçları kesilirse, Noah'yla takılmaya devam etmek için nasıl bir bahanesi olacaktı?

Dün ayrılırken üzerinde duran yüzü, bakır saçlarının ardında parlayan mavi gökyüzü zihninde canlandı. Doğru ya. Bu yeterince iyi bir sebep olabilir. En azından önümüzdeki birkaç hafta için.

"Tamam, bir şeye ihtiyacın olursa bana

haber ver!" "Teşekkürler, Jeanie.

"Sonra görüşürüz!

Hazel işine geri dönmeden önce Jeanie'nin dükkânın büyük ön camlarının önünden geçişini izledi. Önümüzdeki ay için vermesi gereken siparişler vardı ve Bennett'in Noel için geleceğine dair konuşmalar ona tatil kitaplarını bir an önce yetiştirmesi gerektiğini hatırlatmıştı. Dışarısı hâlâ yaz gibi gelebilirdi ama rahat mevsim hızla yaklaşıyordu.

Dün öğleden sonraya kadar Nuh'un battaniyesinin altında kalarak çok rahat etmişti. Eve biraz güneş yanığı, çok rüzgarlı ve biraz da mutlu dönmüştü.

İyi ya da kötü, Noah ve ipuçları onu mutlu ediyordu.

Ve kendine bir doğum günü hediyesi olarak, bunun korkunç bir şekilde yanlış gidebileceği tüm yolları düşünmeyi reddetti.

Oceanof PDF.com

On Üçüncü Bölüm

Noah son yarım saat içinde on ikinci kez telefonuna baktı. Hiçbir şey yoktu. Hazel'dan hiç haber yoktu. Yüzünü buruşturdu ve telefonu cebine geri koydu.

Mac başını kaldırdığında onu izliyordu. "Bir telefon mu bekliyorsun?" diye sordu, kara kaşlarını kaldırarak.

"Uh... hayır... pek sayılmaz. Noah tekrar telefonuna uzanmak yerine elleriyle bir şeyler yapmak için barı silmeye geri döndü. Bugün bir turu olmadığı için barda vardiyaya kalmıştı ama bar hayal kırıklığı yaratacak kadar boştu. Çarşamba akşamı için mantıklı olan buydu ama Noah gerçekten de dikkatini dağıtacak bir şeyler yapmayı umuyordu.

Mac daha fazla zorlamadı ama Noah mutfağa dönmeden önce adamın gözlerinin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu. Baş aşçısı grip olmuştu ve bu gece ızgaranın başında Mac vardı. Adam barın sahibiydi ama aynı zamanda içerideki işlerin çoğunu da yapıyor gibiydi. Noah onun çalışmadığını hiç görmemişti.

Amber elinde tepsisi ve köşedeki gürültülü masa için bir tur bira siparişiyle bara geldi.

"Yarınki turunuz bu kadar," dedi tepsisini yere bırakıp bal rengi buklelerini omzundan iterek.

Noah yüzünü buruşturdu. "Eğlenceli görünüyorlar.

'Oh, kesinlikle. Bir sürü iyi balık avlayacağız.'

Noah, adamların ikinci kaptan ile kaptan arasındaki farkı yüksek sesle tartıştıkları masaya baktı.

Amber güldü, yeşil gözleri dans ediyordu. Her zamanki gibi dar bir atlet ve şorttan oluşan garsonluk üniformasını giymişti ve Noah ona açıkta kalan uzun ten parçalarını takdir etmekten kendini alamadı. Amber'ın çıplak halinin de muhteşem olduğunu biliyordu ama geçen yazdan beri Amber'la takılmamıştı ve şimdi de Amber'ın ona bilerek gülümsemesine rağmen böyle bir niyeti yoktu.

"Hâlâ yerlilerle çıkmıyor musun?" diye sordu, adam içkileri doldururken bara yaslanarak.

Omuz silkti, tüm düşünceleri Hazel'a yönelmişken bile soğukkanlı davranmaya çalıştı. "Kural kuraldır.

Amber güldü. "Onları tekrar kırmak istediğinde bana haber ver. Amber uzaklaşmadan önce ona göz kırptı ve adam baştan çıkmadığını söylerse yalan söylemiş olur. Amber seksi olduğu için değil, ki bu nesnel olarak doğruydu, Amber'la olan şeyler basit olduğu için. Seks ve başka hiçbir şey. İlk günden beri bunu açıkça belirtmişlerdi. Ve aralarındaki şeyler bittiğinde kimse incinmemişti.

Ve şimdi burada bir ergen gibi her iki dakikada bir Hazel'dan gelen mesajları kontrol ediyordu. Duyguları çoktan incinmişti. Neden mesaj atmamıştı? Mesaj atması mı gerekiyordu? Çok güçlü görünmek istemiyordu. Belki de bir sonraki ipucuna kadar beklemesi gerekiyordu? Artık bu oyunun kurallarını bilmiyordu.

Ama tek düşünebildiği Hazel'dı. Onun tadı, küçük iç çekişleri ve inlemeleri, boşalırken ona sarılma şekli ve başının omzuna yaslanma hissi...

Ondan daha fazlasını istiyordu.

Gecenin tekrar eden işlerinde kendini kaybetmeye çalıştı ve neyse ki akşam ilerledikçe akşam yemeği için daha fazla insan geldi ve ona yapacak daha çok şey verdi,

düşünecek daha çok şey vardı.

Cliff ve Marty bara yanaştı. Bu iki eski balıkçı, buraya taşındığından beri onu bir iki krizden kurtarmışlardı; gemide dolu bir bekârlığa veda partisi ve boş bir benzin deposu olduğu zaman olduğu gibi. Yeni bir işe başlamak için iyi bir yol değildi. Ama onu mutlu bir şekilde doldurmuşlar ve ne kadar aptal olduğu konusunda kıçlarıyla gülmüşlerdi. Bu çok katmanlı bir ilişkiydi.

"Size ne ikram edebilirim beyler? Noah sordu.

"Bana bir bira," dedi Cliff ve Noah'nın hangisini istediğini sormasına gerek kalmadı. Cliff zaten sadece 'her zamankinden' diyecekti.

"Kola lütfen. Marty neredeyse on yıldır içki içmemişti ama her çarşamba arkadaşıyla birlikte, kendi deyimiyle karısının saçından kurtulmak ve Noah'yla dalga geçmek için bara geliyordu.

Noah içkileri doldurdu ve yaşlı adamların dikkatli bakışları altında servis etti.

"İşler nasıl? Marty sordu.

"Fena değil. Tüm yağmura rağmen oldukça iyi bir yaz oldu.

Cliff yağmurdan bahsedilince sanki onun zamanında hiç yağmur yağmamış ya da yağmurun onları durdurmasına izin vermemişler gibi homurdandı.

"Peki kızlar nasıl? Marty göz kırparak sordu.

"Bilemiyorum.

Her iki adam da kahkahayı bastı ve Noah da onlarla birlikte kıkırdadı. Hazel'a karşı şu anda fazlasıyla umutsuz olan hislerini bu ikiliye açmasının imkânı yoktu. Hele de gülüp şehirden kovulmak istemiyorsa.

Neredeyse beş dakikadan fazla onu düşünmemeyi başarmıştı ki kapı açıldı ve odadaki hava değişti.

Noah odanın yavaşladığına, bulanıklaştığına ve olduğu yerde donup kaldığına yemin edebilirdi. Onun dışında her şey. Onunla göz göze geldi ve bara doğru ilerlemeden önce küçük bir el salladı.

"Hey," dedi.

"Hey. Soğukkanlı olmaya çalıştı ama bunun işe yaramayacağını biliyordu. Gülümsemesi çok büyük, 'hey'i çok coşkuluydu. Ama Hazel'ın gülümsemesi büyüdü, belki de sorun yoktu.

"Şimdi anlıyorum," dedi Cliff barın aşağısından.

'Gözlüklü kızlardan hep hoşlanmışımdır. Zeki olanları severim,' diye ekledi Marty.

Hazel şaşkın bir gülümsemeyle adamlara baktı ama Noah kibarca susmalarını umarak eliyle onları uzaklaştırdı.

"Sadece akşam yemeği için geldim.

Noah gözlerini kırpıştırdı. "Evet, tabii, elbette. Menüye ihtiyacınız var mı?' 'Hayır, sadece balık taco alacağım.

Mac geçen yaz Noah boş zamanlarında yakalayabildiği beyaz balıkları ona vermeyi teklif ettiğinde tacolara bir yenisini eklemişti. Bu gece kızarmış morina balığı vardı ve Noah, Hazel sipariş ettiği için saçma bir gurur duydu. Sanki balık tacosunu bizzat icat etmişti.

"Tabii. Hemen getiriyorum.

"Teşekkürler. Kadın bar taburesine yerleşti ve Noah siparişini Mac'e vermek için acele etti. Ve sonra kader ona karşı komplo kurdu. Planladıkları beş günlük etkinliklerin birinci gecesi için bir bekârlığa veda partisi geldi. Yirmi birinci yaş günü için bir grup geldi. Ve en az dört aile akşam yemeği için çocuklarıyla birlikte geldi. Birdenbire Noah siparişlere boğuldu, Amber siparişleri yerleştirebildiği kadar hızlı içki dolduruyordu. Mac iki aşçısıyla birlikte mutfakta sıkışıp kalmıştı ve zavallı Danny kirli bulaşıklar içinde boğuluyordu.

Noah bara baktığında Hazel'ın hâlâ taburesine tünemiş olduğunu görene kadar iki saat geçmişti. Barın üst kısmına doğru kıvrılmıştı, yoğun bakışları önündeki kitaba odaklanmıştı. Hazel bara bir kitap getirmişti. Tabii ki getirmişti.

Noah ona doğru yönelirken gülümsemekten kendini alamadı. Adam tam önüne indiğinde başını kaldırıp baktı.

"Hâlâ buradasın.

Yanakları pembeleşti. "Sadece bir bölüm daha okuyacaktım. Omuz silkti ve eliyle kitabı işaret etti. "Sanırım bundan biraz daha fazla okudum.

"Bir kitap getirmişsin. "Tabii ki getirdim.

Yüzündeki küçük sırıtışa karşı koyamayarak ağzının kenarını kaldırdı. "Tabii ki yaptın.

"Her zaman bir kitap getiririm, ne olur ne olmaz. "Ne olur ne olmaz diye?

"Görüşmek istediğim kişi işini yaparken çok meşgul olursa ve onunla konuşmak için beklemem gerekirse diye.

Noah dirseklerini tezgâha dayayarak ona doğru eğildi. *Kadın onu görmek istedi*. "Ah, gerçekten mi?

"Evet. Sorun olur mu? Gözlüğünün arkasındaki ifadesi birden endişeli bir hal aldı ve Noah onun dudaklarındaki çatık kaşları öpmek istedi ama herkesin içinde oldukları ve hâlâ kuralları anlamadığı için parmağını onun burnunda gezdirip kırışıklıkları düzeltmekle yetindi.

"Kesinlikle tamam.

"Güzel. Gülümsemesi tekrar büyüdü. "Bu arada tacolar çok lezzetliydi. "Mac'e haber veririm.

"Yani," dedi, başını onunkine doğru eğerek. "Bugün kitap kulübünü sorguladım.

"Oh, gerçekten mi? Ne hakkında?' 'İpuçları!'

Doğru. Tabii ki. Ve...'

Hazel başını hafifçe salladı, bukleleri omuzlarının üzerinden kayıyordu. Onlara dokunmak istedi ama bunun yerine ellerini bara dayadı.

"Ve," diye kaşlarını çattı, "neden bahsettiğimi bilmiyor gibiydiler.

"Yani yapmadılar mı?

"Bilmiyorum. Sanırım hayır. Ama şimdi kimin yapabileceğini gerçekten hayal edemiyorum. Sanırım Annie konusunda haklı olabilirsin, yine de onun yeterince sinsi olduğunu düşünmüyorum.

"Kimin yaptığı önemli mi?

Hazel omuz silkti ama bakışları onunkilerden kaydı. 'Eğer benim için değilse kendimi biraz... aptal gibi hissederim. Ya da bunların hepsi bir tür şakaysa.

"Haze.

"Öyle mi?" Dönüp ona baktı ve göz bebeklerinin etrafındaki gümüş halkayı görebileceği kadar yakındı.

"Peki ya bu bir şakaysa? Sesini yumuşak tuttu, endişelerinin geçerli olmadığını göstermek istemiyordu ama sadece ipuçlarının kaynağı hakkında neden bu kadar endişeli olduğunu anlamak istiyordu.

Tekrar omuz silkti, kaşlarının arasında bir kırışıklık oluştu. "Herkes anlıyor ama sen anlamıyorsan bu utanç verici olur.

"Artık ipuçları hakkında konuşmuyormuşuz gibi hissediyorum. Doğruldu ve ellerini barın arkasında tuttuğu havluya sildi. Yemek odası boşalmıştı ve birkaç kişi dışında barda sadece o ve Hazel vardı. Marty ve Cliff çoktan gitmişlerdi, Tanrı'ya şükür. Onların kendisi ve Hazel hakkında kötü niyetli yorumlar yapmasına ihtiyacı yoktu.

Ona yeni bir kadeh şarap doldurdu.

"Bu, tüm sorunlarımı sana anlatmamı sağlayacağın bir barmen olayı gibi bir şey mi?

"Hadi ama," dedi alaycı bir sırıtışla. "Sana benimkini

söyledim. Hazel sessiz bir kahkaha attı.

"Uzun süredir devam eden bir travma falan değil, sadece lisenin başında buraya taşındık ve herkes birbirini zaten uzun süredir tanıyordu ve bilmiyorum ... Kendimi dışlanmış falan hissettim. Ya da gerçekten buraya ait değilmişim gibi. İçini çekti. "Bazen hala kendimi ... gibi hissediyorum. Bilmiyorum. Sanki bir şeyleri kaçırıyormuşum gibi. Ya da bir tür Dream Harbor gafı yapacakmışım gibi. Giyinmediğim için neredeyse liseden atılıyordum.

okul ruhu haftası için. Okul renkleriyle boyanmış bir yüzden daha azı kasabaya karşı işlenmiş bir suç olarak kabul edilirdi. Eğer Annie beni evlat edinmeseydi, muhtemelen bugün tanıdığınız çok yönlü kadın olamazdım. Ona kendini küçümseyen bir gülümseme verdi.

"Yani, en kötü senaryo... Noah arkasındaki tezgâha yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu. 'Kendimizi başka birinin şakasının içine soktuk ve şu anda gelmiş geçmiş en iyi yazı geçiriyoruz. Dream Harborianlar olsa bile--'

"Hayalperestler.

"Doğru, Hayalperestler. Hayalperestler sizin bir tür ... ipucu hırsızı olduğunuzu düşünseler bile ... bu bana o kadar da kötü gelmiyor.

"Bu sana utanç verici gelmiyor mu?" "Hayır.

"Diğer insanların sizin hakkınızda ne düşündüğü konusunda

hiç endişeleniyor musunuz?" "Oldukça nadiren.

Hazel ona inanmıyormuş gibi kaşlarını kaldırdı ama kadehini kaldırıp bir yudum aldı. Belki *bazı* insanların kendisi hakkında ne düşündüğünü önemsiyordu ama kesinlikle Rüya Limanı sakinlerinin genel görüşünü değil.

"Herkesin bizi karnavalda birlikte görmesini umursamadın," diye işaret etti, anlayamadığı nedenlerden dolayı. Onunla birlikte görülmekten şüphe duymasını mı sağlamaya çalışıyordu? *Gerçekten akıllıca bir hareket.*

"Utanç verici değildi.

'Utanç verici olmamak' da bir şeydi zaten.

"Ama," diye devam etti, "kitapların kendisiyle konuştuğunu düşünen ve bu yüzden yirmili yaşlarının son iki ayını onlar etrafında planlayan mahallenin çılgın kitap kadını olmak ... kesinlikle utanç verici.

"Bu saçmalığı bırakmalısın, Haze.

Gözlerini ona dikti ama gözlerinin arkasında sıcaklık yoktu.

"HANSOF'ta özbilince yer yoktur.

Bastırma çabalarına rağmen dudakları bir gülümsemeye dönüştü.

"Eğleniyoruz. Hatırladın mı?" dedi göz kırparak ve Hazel'ın yanaklarının kızarmasını keyifle izledi. Hazel hatırladı. "Lafı açılmışken, bugün başka ipucu bulabildin mi?

"Hayır." Hazel'ın sesi gergindi ve devam etmeden önce sesini temizledi. "Bugün ipucu yok. Hazel'ın yüzündeki hayal kırıklığının kendi yüzüne de yansıdığını hissetti. "Belki de bitmiştir?

Bitmiş olamaz.

Başını iki yana salladı. "Hayır, doğum gününe kadar olmaz. Yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi. 'Eğer sen de istersen ben devam etmeye hazırım. Eminim kendi başımıza maceracı olmanın yollarını bulabiliriz...'

Hazel başını salladı, yüzündeki gülümseme daha da genişledi. "Evet, ben de hâlâ varım. Neredeyse boş olan odaya şöyle bir göz gezdirdi: "Yine de gitmeliyim.

"Bekle, Mac'e iyi geceler dileyeyim ve seni eve bırakayım. "Emin misin?

"Evet, kesinlikle. Mac'in yerinde belirli bir çalışma saati yoktu ve diğer adam genellikle fazladan yardım için minnettardı. Artık akşam yemeği telaşı sona erdiğine göre, Amber ve Mac'in diğer düzenli sunucusu Isaac işleri kendi başlarına halledebilirlerdi.

Mac'e veda etti ve Hazel'la dışarıda buluşmadan önce bahşişlerini yerleştirdi. Sokak lambasının altında duruyordu, yumuşak ışık buklelerini yaldızlıyordu. Tipik iş kıyafetini giymişti; ten rengi bir chino pantolon ve düğmeli bir gömlek. Gömlek yumuşak ve bol görünüyordu ve her bir düğmeyi yavaşça açmaya dair birden fazla sapkın fantezisi vardı...

"Hazır mısın?

Noah boğazını temizledi. "Ah... evet. Hazır. Ana Cadde'de onu takip etti; Balkabağı Baharatı Kafe'nin, kitapçının ve Annie'nin fırınının önünden geçtiler, hepsi de gece için kapalıydı. Evcil hayvan dükkanının önünde kısa bir süre durakladılar, böylece Hazel içeride istediği ama sahip olamadığı yavru kediye göz atabildi.

alerjisi nedeniyle ana caddedeki diğer restoran ve mağazaların önünden geçerek yoluna devam etti.

Kasaba modern floresan sokak lambalarını eski moda görünenlerle değiştirmiş ve yolun ortasındaki adayı çiçeklerle doldurmuştu. Noah çoğunu tanıyamadı ama gün ışığında caddenin yaz sonu renkleriyle dolu olduğunu biliyordu.

Bir ayçiçeği kümesi özellikle yükseklere doğru yükselmiş, dev kafaları karanlıkta neredeyse ürkütücü görünüyordu.

Hazel'ın eli onunkine değdi ve adam elini tutarak parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Ona doğru eğildi, dokunuşu vücudunun yan taraflarını küçük yıldız ışıklarıyla aydınlattı. Yumuşak iç çekişi adamın teninde gezindi.

"Sanırım yılın bu zamanını seviyorum," dedi yürürken.

"Şaşırmış gibisin.

"Öyleyim.

Noah güldü. Gece serindi, bakımlı çimler ve ön bahçelerle şehrin daha meskûn tarafına doğru ilerlerken cırcır böceklerinin sesi yüksek sesle vızıldıyordu. Onun evine sadece bir kez, Logan'ın şenlik ateşinden sonra onu bıraktığı zaman gitmişti.

"Yazı hep sevmişimdir.

'Öyle mi? Neden?

'Okul yok,' dedi gülerek. 'Dışarıda olmayı seviyordum. Kışın annem mobilyaların üzerinde zıplamayı bırakmam için bana bağırıyor, öğretmenlerim de dikkatimi vermediğim için bana bağırıyordu.

"Hmm.

Omuz silkti. "Babamın teknelerinde olmayı seviyordum. Bu yüzden... yaz benim için geçti.

'Kesinlikle benim için büyüyor. Her ne kadar kendimi hala rahat bir mevsim kızı olarak tanımlıyor olsam da.

Adam kızın elini sıktı ve kız hızlı bir gülümsemeyle ona baktı. 'Elbette, hırkalar ve örgü çoraplar ve bir sürü... balkabağı aromalı

şeyler...' Sesi kesildi ve Hazel'ın kahkahası tarafından gömüldü. 'Evet, tam isabet. Çok rahat.

'Hey, ben de sonbaharı herkes kadar seviyorum. Kimse bana ev ödevi yaptırmadığı sürece, her şeye varım.

Hazel onun omzunu dürttü. "Benden aldığın tüm o kitapları okuyor musun?

"Okuyabiliyorum, Haze.

"Öyle demek istemedim! Sadece... onlardan hoşlanıyor musun?'

"Seviyorum. Onları çok seviyorum. *The Scarlet Letter'*dan ve çocukların birbirini öldürdüğü şu kitaptan çok daha iyi... Neydi o?'

"Sineklerin Tanrısı.

"Evet, bundan çok daha iyi.

"Katılıyorum. Dışarıda bu kadar harika YA edebiyatı varken neden hala çocuklara böyle korkunç şeyler okutuyorlar anlamıyorum.

"Kesinlikle. Hazel'ı kitaplar hakkında daha fazla konuşurken dinlemek istiyordu çünkü Hazel'ın bunu yapmasına bayılıyordu. Özellikle de Mac's'teki trivia gecesinin ortasında ya da Pumpkin Spice Café'de uzun bir sıra varken arkasındaki kişiyle sohbet etmeye başlaması gibi rastgele zamanlarda. Dream Harbor sakinlerine son okuduğu kitabın erdemlerini anlatırken hiç utangaç görünmüyordu. Belki de bunu ona hatırlatmalıydı.

Ama şu anda sessiz bir sokağın sonundaki küçük bungalovunda durmuşlardı.

"Bu benim.

"Hatırlıyorum.

"Ah. Doğru. Kapısına giden küçük yolun sonunda garip bir şekilde durdular. Gitmeliydi. Kesinlikle uzaklaşıp evine gitmeli ve Hazel'ın evinin önünde, sanki bu bir tür randevuymuş gibi, ona iyi geceler öpücüğü vermek ister gibi oyalanmamalıydı, çünkü öyle değildi.

Başını kaldırıp ona baktı, sokak lambası gözlüklerine yansımıştı. "İçeri gelmek ister misin?

Noah neredeyse inliyordu. Tabii ki içeri girmek istiyordu. Bu masum sorunun ne kadar ağır olduğunu biliyor muydu? İçeri girerse başka pek çok şey de yapmak isteyeceğini biliyor muydu? Bunu istiyor muydu?

"Elbette. Beyni yetişip bir bahane uyduramadan ağzı cevap verdi. Belki de bu iyiydi. Belki de Hazel'la iki ayı vardı ve bu süreyi iyi değerlendirmeliydi, değil mi? Her ne sebeple olursa olsun, bir tür seksi-kütüphaneci sapkınlığı geliştirmişti ve sadece bunu oynaması gerekiyordu. Ve bunun sonunda normale dönebilirlerdi. *O* da normale dönebilirdi. Yani, evet, içeri girecek ve Hazel ne isterse yapacaktı. Ve belki de sonunda Hazel Kelly'yi sisteminden çıkaracaktı.

Hazel'ı ön kapıya kadar takip etti, çimenlerinin nasıl biraz fazla büyüdüğünü düşündü ve kimin biçtiğini merak etti, çünkü açık havadan nefret ettiği iddiası göz önüne alındığında bunu onun yaptığını hayal edemiyordu. Parmakları gergin bir şekilde kalçasına vuruyordu.

Bekle, gergin miydi?

Cevap, beyninde çınlayan yüksek sesli bir evetti.

Bunu nasıl yapacağını bilmiyordu. Akıntıya kapılmıştı ve birdenbire tek istediği yabancılarla sıradan seks yaptığı güvenli küçük adasına geri dönmek oldu.

Hazel ona döndü ve muzip bir şekilde gülümseyerek onu daha da denize savurmak üzere olduğunu söyledi.

Oceanof PDF.com

Bölüm On Dört

Noah evindeydi.

Elbette onu içeri davet etmişti ve şimdi buradaydı. Girişte durmuş iri ve seksi görünüyordu ve onu neden içeri davet ettiğini tam olarak hatırlayamıyordu. Adam yine beynini karıştırmıştı.

"Bitkilerinizi seviyorum.

Onun neyi? Doğru ya. Bitkileri. "Teşekkürler.

Ön cumba Hazel'ın bebekleri olan bitkilerle doluydu. Alerjileri yüzünden evcil hayvan besleyemiyordu - gerçi Casper onu hiç hapşırtmıyordu, belki de bunu tekrar kontrol ettirmenin zamanı gelmişti - ama istediği kadar bitki besleyebilirdi. Ve aldı da. Bu noktada bitkiler biraz kontrolden çıkmıştı ve Hazel asılı sarmaşıkların ve saksı ağaçlarının arasından pencereden dışarıyı zar zor görebiliyordu.

"Doğayı sevmediğini sanıyordum.

Başını iki yana salladı. "Hayır, böcekleri, sıcağı ve pisliği

sevmiyorum. Noah saksıdaki bitkileri işaret etti. "Onların kiri

var.

"Doğru, ama içine oturmak zorunda değilim.

Noah güldü, sesi küçük evinde alçak ve gür çıkıyordu.

"Uh... Sana bir içki getireyim mi?'

"Elbette. Neyiniz var?

Neyi yoktu ki? Kendini bildi bileli Hazel mevcut içeceklerin sayısını evin havalılık seviyesiyle eş tutardı. Eğer bir bodrum katında ya da garajda tamamen ayrı bir içecek dolabı varsa, unutun gitsin, o ev açık ara en havalısıydı. Dream Harbor'a taşındığında babalarının stokta tuttuğu tek şey süt ya da meyve suyuydu. Bunlar arkadaşlarınıza ikram edebileceğiniz havalı şeyler değil.

Logan için stokladığı birkaç çeşit birayı, en sevdiği şarabı, ayrıca Annie'nin en sevdiklerini, çeşitli çayları, kahveleri, birkaç çeşit Beyaz Pençe'yi ve maden suyunu saydı. Noah ona sanki fazladan bir kafası çıkmış gibi baktı.

"Kendi barını mı açıyorsun, Haze?

Yanakları kızarmıştı ama Nuh'un onunla dalga geçme şekliyle ilgili bir şey karnında utancın alevlenmesine neden olmamıştı.

"İnsanların seçenekleri olmasını seviyorum.

"Logan'ın sevdiği yerel biralardan bir tane alacağım.

Hazel başıyla onayladı ve birayı almak için birkaç basamak inerek bodruma indi. Geri döndüğünde Noah mutfağında, lavabonun üstündeki küçük pencere pervazına koyduğu deniz kabuklarına hayranlıkla bakıyordu.

"Hazineyi saklamışsın," dedi, dudaklarında gizli bir gülümseme oynaşıyordu. "Onu gömmem mi gerekiyordu?

Bir kahkaha daha patlattı ve parlayan gözlerle ona döndü. "Hayır, bütün sorunlar o zaman başlıyor. Tezgâha yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve Hazel'ın bakışları derisine işlenmiş resimlere kaydı.

"Neden denizkızı?" diye sordu.

Kolunu büktü ve kadın dalgalanır gibi oldu. 'Bir balıkçı için uygun görünüyordu sanırım. *Ginger*'la evden ayrıldığım gün aldım.

"Peki, hepsi senin için bir anlam ifade ediyor mu?

Omuz silkti. 'Bazıları diğerlerinden daha fazla. Sanırım bir çeşit hatıra eşyası gibiler. Hayatımın farklı dönemlerinden hatıralar.

"Daha yirmi beş yaşındasın. Hazel bu düşünceyle irkildi, ona karşı duyduğu ilginin ne kadar yersiz olduğunu hatırladı. "Yerin kalmayacak.

"Bir sürü vücut parçam kaldı. Göz kırparak söyledi ve Hazel'ın yanaklarına sıcaklık yayıldı. Gerçekten de dışarıda daha fazla zaman geçirmesi gerekiyordu. Belki biraz bronzlaşırsa Noah'ın söylediği her kelimede kıpkırmızı olmazdı.

Ama şimdi onunla birlikte küçücük mutfağa tıkılmışken düşünebildiği tek şey onun *diğer* vücut parçalarıydı. Konuşmayı daha güvenli bir zemine çekmeliydi.

"Neden bana hep öyle bakıyorsun?" diye sordu ve gemiyi garip bir sohbetin kayalıklarına doğru sürükledi.

"Ne gibi?" Sırıttı. "Giymeyi sevdiğin o gömleklerin düğmelerini tek tek açmak istediğim gibi mi?

Hazel zorlukla yutkundu. "Bu bakışın anlamı bu mu? Sesi utanç verici bir şekilde ciyak ciyak çıkmıştı.

Başını salladı.

"Oh. Gerçek bir kelimeden çok nefesli bir iç çekişti. Hazel, Nuh'un bakışları söz konusu düğmelere kayınca oracıkta ölebileceğini düşündü.

Adamın gözleri onunkilerle tekrar buluştuğunda, anlaşılan aklını kaybetmişti çünkü ağzından çıkan sonraki kelimeler, aklı başında olsaydı asla söyleyeceği şeyler değildi.

"Belki de seks yapmalıyız.

Noah birasını yudumlarken boğuldu. "Ne?

Tanrım, hayır. Özür dilerim. Sadece düşündüm ki... belki de durumu yanlış anladım ...ama düşündüm ki belki sen de ... Kahretsin. Her şeyi mahvettim.'

Tezgâhı itti ve ona doğru yürüdü. Mutfak küçüktü. Bir seferde sadece bir kişinin yemek yapabileceği büyüklükteydi ve bu da normalde gayet iyiydi. Ama şimdi, Noah ona doğru sinsice ilerlerken

muşamba ve sırtı aniden başka bir dolap setine yaslanmıştı, korkutucu derecede küçüktü.

Çenesini parmaklarının arasına aldı ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "Şunu söylemeyi kes.

"Ne diyorsun?

"Her şeyi mahvediyorsun. Sen hiçbir şeyi mahvetmiyorsun Hazel.

Sözleri karşısında gözleri büyüdü ama adamın ağzı hınzır bir gülümsemeye dönüşmeden önce cevap veremedi.

"Ve evet, seninle seks yapmak istiyorum.

"İstiyor musun?

Onu sinirlendiriyormuş gibi iç çekti ve çenesini bırakmadan önce alnına bir öpücük kondurdu. "Sana daha önce de söyledim. Sen. Sen. Ateşlisin. Tabii ki seninle seks yapmak istiyorum.

"Oh. Tamam. Harika. Yani doğru... yani...'

"Sorun nedir? Sesin arızalı gibi geliyor.'

"Sanırım öyleyim. Başını iki yana salladı, gecenin bu hale geldiğine inanmakta güçlük çekiyordu. Sadece akşam yemeğine ihtiyacı vardı, sadece onu görmek istiyordu. O sadece...

"Bana nasıl yaptığını göster.

Noah'nın gözleri büyüdü. "Sana nasıl seks yapacağını mı göstereyim?

Tanrım, bunu o kadar çok farklı şekilde berbat ediyordu ki sayısını tamamen unutmuştu. İşte bu yüzden sadece uzun süreli bir ilişkinin güvenli sınırları içinde seks yapıyordu. Erkek arkadaşınızla ne zaman seks yapmak istediğinizi açıklamanıza gerek yoktu. İkiniz de bunu programınıza dahil ederdiniz. Öyle değil mi? Değil mi?! Tanrım, onun nesi vardı?

"Hayır, hayır. Nasıl seks yapılacağını değil. Yani, nasıl yapılacağını biliyorum. Gerçi şimdi yaşadığı her cinsel ilişkiden şüphe ediyordu.

"Yani, bunu sıradan tutmak istiyorum.

İtiraz edecek gibi göründü ama Hazel devam etti. Bunu onun için tuhaf hale getirmek istemiyordu. Ondan bir şey beklediğini düşünmesini istemiyordu. Ama eğer düğmelerini çözmek istiyorsa ve

Eğer dünkü performansını tekrarlamak istiyorsa, belki de bunu yapmalıdır.

Noah ile sıradan bir seks, macera hedefleriyle mükemmel bir uyum içindeydi. Ve böylece...

'İnsanlarla uzun süreli çıkmadığını biliyorum ve bu tamamen sorun değil çünkü açıkçası birlikte olmamız garip olurdu ve asla yürümezdi ve...'

Noah yine ona bakıyordu. "Bekle, neden garip olsun ki?

"Oh. Uh. Şey, bilemiyorum. Birbiriyle örtüşen çok fazla arkadaşımız var ve birbirimizi sürekli şehirde falan görmek zorundayız ve sonra işler yolunda g i t m e d i ğ i n d e garip olur.

"Peki neden yürümesin?

Hazel ofladı ve aralarında bir işaret yaptı. "Birlikte bir anlam ifade etmiyoruz.

Noah gözlerini kırpıştırdı. "Doğru.

Bekle, duygularını mı incitti? Kahretsin. Bu resmen dünyanın en kötü baştan çıkarmasıydı. "Demek istediğim, sen uzun vadeli işler yapmıyorsun ve ben de z a t e n böyle bir şey aramıyorum ve hazır birlikte eğlenirken, bu... bileşeni de ekleyebiliriz diye düşündüm, ama belli ki bu konuda berbatım, o yüzden... bunu unutabiliriz.

"Hayatta olmaz. Noah'nın sözleri hızlı ve keskindi ve Hazel onun bakışlarından kaçmak için ayaklarına baktığı yerden başını kaldırdı.

"İmkanı yok mu?

"Bunu unutmamızın imkanı yok. Ağzı yavaş bir gülümsemeye dönüştü ve Hazel'ın nefesi kesildi. "Sana öğretebilirim.

"Ah. Isı boynundan yukarı süzüldü ama sıcak olan sadece yüzü değil, her yeriydi. Karnında ve kalçalarının arasında ısı birikti. Noah'nın sadece bir bakışı bile onu geçmişteki tüm ilişkilerinin toplamından daha fazla ateşlendirmişti.

"Ne zaman başlayalım?" diye sordu, göğsünün onunkine karşı yükselip alçaldığını hissedinceye kadar ona doğru bir adım daha atarak.

'Um... mümkün olan en kısa sürede, diyebilirim. Tabii...' Noah'nın elinin göğsüne yumuşak bir şekilde dokunduğunu hissettiğinde kelimeler boğazında düğümlendi. "Tabii meşgul değilsen.

Noah onun üst düğmesini açarken kıkırdadı. "Kesinlikle meşgul

değilim. "Doğru. Bir düğme daha açıldı. "Güzel. Bir tane daha.

Noah dördüncüsünde durakladı, bakışları şimdi görünen göğüs dekoltesine takıldı. Tanrı'ya şükürler olsun ki bu sabah iyi bir sütyen giymişti, yıpranmış ve zar zor tutunan bir sütyen değil.

Eğildi ve eliyle kızın boynundaki saçları süpürdü. Çene kemiği boyunca öpmeden önce nefesi teninde gezindi.

"Bu eğlenceli olacak," diye fısıldadı ve Hazel'ın vücudunu ürpertti. Bundan hiç şüphesi yoktu.

Noah onun boynunu öpüp emerken, parmakları gömleğinin önünden aşağıya doğru inmeye devam etti ve her düğmeyi yavaşça, işkence edercesine çözdü. Son düğmelere ulaşmak için gömleğinin alt kısmını pantolonundan çekti ve bunu yaptığında boynundan çekip geri çekildi.

Hazel sersemlemişti, zaten o kadar tahrik olmuştu ki ne yapacağını bilemiyordu. Boynundaki narin deri, Noah'nın dudaklarından ve kirli sakalının çiziklerinden karıncalanıyordu. Gömleği açık kalmış, göğsünün hızla inip kalkması iki tarafı birbirinden daha da uzaklaştırmıştı.

"Çok daha iyi. Noah'nın gülümsemesi bu sefer muzafferdi, gözleri karanlık ve açtı ve Hazel hayatında ilk kez istenmenin nasıl bir his olduğunu anladı. Arzulanmak.

Ve gerçekten çok iyi hissettirdi.

Ellerini Noah'ın dar siyah tişörtüne sardı ve onu öne doğru çekti. Bundan daha fazlasını istiyordu. Ondan daha fazlasını. Bu kadar iyi hissetmekten daha fazlasını.

"Seni kaç kez böyle hayal ettiğimi biliyor musun?" diye mırıldandı Hazel'ın tenine, boynundan aşağıya doğru öperken. Önce dudaklarıyla, sonra da diliyle göğüslerinin üst kısmında g e z i n d i ve Hazel inledi.

Adam ayağa kalkıp ellerini kadının kalçalarına koydu ve kadın daha ne yaptığını anlayamadan tezgâhın üzerine çıktı.

'Ne zaman o dükkana gelsem, seni kasanın arkasında, düğmeleri ilikli bir şekilde görürdüm. Çok şık ve düzgün.'

"Ben ilkel değilim. Noah'nın dili sütyeninin üst kısmına girip meme ucunu bulduğunda Hazel'ın nefesi kesildi. Bacaklarını adamın beline doladı ve onu kendine doğru çekti.

Kıkırdadı, sıcak nefesi az önce yaladığı yerlerde tüyleri diken diken etti. "Bunu şimdi biliyorum. Ama sonra, o lanet gömleği yırtıp açmak istedim ve...'

Tam olarak ne yapmak istediğini gösterdi, yüzünü Hazel'ın göğüslerinin arasına gömdü, elleri onları kavrayıp sıkmak için yukarı çıktı. Hazel ona doğru eğildi, daha fazlasını istiyor, daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Gömleğini sonuna kadar çıkararak arkasındaki tezgâhın üzerinde birikmesine izin verdi.

Noah'nın elleri kızın etrafına dolandı ve sütyeninin kopçasını açtı. Sonra geri çekildi, sanki onu açıyordu ve hediyesini görmenin bir dakikasını bile kaçırmak istemiyordu. Bir anlık güvensizlik Hazel'ı vurdu. Birinin sizin hakkınızda fanteziler kurduğunu bilmek baş döndürücü bir duyguydu ama ya bu fanteziyi gerçekleştiremezseniz?

Noah'ın aç bakışlarıyla karşılaştı. Tamam, belki de bunu gayet iyi yerine getiriyordu.

"Çok mükemmel," diye inleyerek çıplak bir göğsü avucunun içine aldı. Başparmağını meme ucunun üzerinde gezdirdi ve Hazel bu hareket karşısında nefesinin kesilmesine engel olamadı. Adam sırıttı. "Çok seksisin, Hazel Kelly.

Buna inanmaya başlamış olabilir. Adam ona bakıyor, doyamıyormuş gibi dokunuyordu. Buna inanmamak için aptal olmak gerekirdi. Başını eğdi ve meme ucunu ağzına aldı. Emdi ve Hazel'ın başı geriye düştü. Üst dolaplara çarptı ama o bunu hissetmedi. Noah'nın vücudundaki ağzı ve bacaklarının arasında büyüyen ağrı dışında hiçbir şey hissetmiyordu.

"İyi misin?" diye sordu, kelimeler arasında meme ucunu
yalayarak. Hazel inledi. "Evet. Çok iyiyim.
Adamın gülümsemesini göğsünün kıvrımlarında
hissedebiliyordu. "Devam etmemi ister misin?
"Tanrım, evet.

Kıkırdadı ve sonra dilini diğer meme ucunun üzerinde gezdirdi. Hazel'ın vücudu ona doğru eğildi. Artık kontrol onda değildi. Bu yeni bir bedendi. İsteyen ve istenen bir vücut. Bu beden seksi ve arzulanırdı ve bu duygular henüz beynine tam olarak yerleşmemiş olsa bile teni tarafından tamamen emilmişti.

Noah, Hazel sadece bundan boşalabilir mi diye merak edene kadar dilini hassaslaşmış meme uçlarının üzerinde gezdirmekle emmek arasında gidip geldi. Böyle bir şey var mıydı? Buraya kadar gelmiş olmasına rağmen kendi vücudu hakkında nasıl bu kadar az şey biliyordu?

Ve neden geçmişteki erkek arkadaşları göğüslerine bu kadar az ilgi göstermişti? Tam oradaydılar!

Hazel'ın parmakları sanki tutunmazsa uçup gidecekmiş gibi tezgâhın kenarını sıkıca kavradı. Topukları Noah'ın beline gömülmüştü ve bakışları Noah'ın onun vücuduna tapındığı yere doğru kaymıştı.

Adamın ağzını göğsünün üzerinde görünce inledi. Adamın gözleri onunkilerle buluştu ve damarlarına sıvı bir sıcaklık doldu. Onu son bir kez yaladı ve sonra onu öpmek için başını kaldırdı, dudakları şimdi sıcak ve yumuşaktı.

"Devam etmemi ister misin?" diye sordu öpücükler arasında.

"Evet. Sesi utanç verici bir şekilde soluk soluğaydı ama elinde değildi. "Sürekli sormana gerek yok, ben iyiyim.

Geri çekildi, kaşlarının arasında bir kırışıklık vardı. "Elbette sormaya devam etmek zorundayım Haze.

'Oh. Sadece demek istedim ki... Benim için endişelenmeni falan istemiyorum.

Boynu boyunca tekrar öptü. 'Bunun senin için iyi olmasını istiyorum. Her seferinde. Her zaman soracağım.

Parmaklarını tezgâhtan kaldırdı ve adamın sırtının geniş bölümünde gezdirdi. Dokunduğunda, ona dokunmasına izin verildiği gerçeğinden dolayı içinden küçük bir heyecan geçti.

"Tamam. Bunun senin için de iyi olmasını istiyorum.

Yanaklarını öptü ve burnuyla gözlüğünü dürttü. "Teşekkür ederim. Şu ana kadar çok eğleniyorum.

Adam burnunun kenarını öperken küçük bir kahkaha attı.

"Alabilir miyim?" diye sordu, bardakları kadının yüzünden kaldırmadan önce durakladı. Kadın başıyla onayladı ve adam bardakları onun yanına, tezgâhın üzerine koydu. Onu uzun, yavaş ve derin bir şekilde öptü.

"Senin üzerine inmek istiyorum. Kelimeler kulağında alçak bir gümbürtüye dönüştü ve bunu yüksek sesle söylediğini duymak bile onu ürpertti. "Yapabilir miyim?

"Evet," diye ciyakladı. Boğazını temizledi. "Kesinlikle.

Gülümsedi ve pantolonunu çıkarırken dudaklarına bir öpücük daha bıraktı. Kalçalarını kaldırdı, böylece onları kaydırarak çıkarabildi ve onu mutfak tezgahının üzerinde oturan iç çamaşırından başka bir şey olmadan bıraktı.

Hayatı boyunca başına hiç bu kadar skandal bir şey gelmemişti, ki bunun hayatı hakkında çok şey söylediğini fark etti. Ama düzeltmeye çalıştığı şey de buydu, değil mi? Ve Noah'ın bacaklarının arasına diz çökmesi tam da bunu yapacakmış gibi hissettirdi.

Elleri kızın kalçalarındaydı ve onu öne doğru çekerek poposunun tam kenara gelmesini sağladı.

"Tanrım, beni öldürüyorsun Hazel," diye inledi, parmağını iç çamaşırının ön kısmında gezdirirken. Dokunuş hafifti, neredeyse hiç dokunuş değildi ama yine de Hazel her şeyin gerildiğini hissetti, vücudundaki her şey o tek dokunuşa, o tek parmağa odaklandı.

"Seni nasıl öldürecek?" Sesi onun sesi değildi. Nefes nefese ve çok uzaktaydı.

'Bu küçük pamuklu külotlar. Plajdan beri onları düşünüyorum.'

Kahretsin. Dantelli bir tanga falan mı giymesi gerekiyordu? Hazel'ın tam olarak bir tane dantelli tangası vardı ve onu da bir yıldönümünde giymişti. O zamanki erkek arkadaşı Joel, onu bir kenara atmadan önce üstünkörü bir bakış atmıştı. Ondan sonra süslü iç çamaşırları giymeye değmez gibi gelmişti. Ve pek de rahat değillerdi.

Hazel yere baktı. Ama şimdi Noah pratik, puantiyeli, pamuklu iç çamaşırıyla yüz yüze geldiğinde, vücudundan sızan seksi güveni hissedebiliyordu. Kendini kaybediyordu.

Ta ki Noah öne doğru eğilip dilini ön taraflarında gezdirene kadar.

Adam inledi ve bu inilti kadının tüm vücudunu titretti.

Belki de o an her şeye rağmen kurtarılabilirdi. "Yapabilirim... Hazel onları çıkarmaya gitti ama Noah bileklerinden tutarak onu olduğu yerde sabitledi.

"Hayır," sesi neredeyse bir hırıltı gibiydi. "Sende

kalsın. "Onları... seviyor musun?

Adam ona baktı, yüzünde şok olmuş bir kızgınlık ifadesi vardı. 'Son yirmi dört saattir düşündüğüm tek şey bu külotlar. Bu külotlar ve seni onların içinde görmek. Dün onları hissettiğimden beri seni sadece bunlarla görmek istiyorum. Sırıttı. "Ve şuna bak. Hayaller gerçekten gerçek oluyor.

Hazel'ın kahkahası, Nuh bir parmağını daha göbeğinde gezdirir gezdirmez dağıldı. Külotunun çoktan sırılsıklam olduğundan emindi ama bundan utanmamak, bacaklarını kapatmamak için kendini zorladı.

Bunun yerine başını bu kez nazikçe arkasındaki dolaplara bıraktı ve Noah'nın parmakları ve ağzıyla onu kızdırmasına izin verdi. Sonunda iç çamaşırını yana çekip çıplak bedenini yaladığında Hazel boşalmaya o kadar yakındı ki, dilinin ilk hareketinden sonra dağılmadığına şaşırdı.

"Çok mükemmel," diye mırıldandı ve Hazel'ın ayak parmakları kıvrıldı. Hazel'ın göğüslerine gösterdiği ilginin aynısını taklit etti, yalamak ve yalatmak arasında gidip geldi.

Hazel bu adamın ağzının bir tür ulusal hazine olması gerektiğini düşünene kadar emdi. Belki de ona özel bir tatil olmalıydı.

Isı her yerde artıyordu. Isı ve zonklayan bir ağrı içinden geçiyordu. Hazel'dan, üzerinde fazla düşünmek istemediği, yoksa dehşete düşeceği sesler dökülüyordu. Derin gırtlaktan gelen sesler, vücudunu sarsan zevk tarafından ondan koparılıyordu. Noah'nın parmakları Hazel'ın kalçalarını sıkıca kavrayarak onu yerinde tutuyor ve onu eşiğe getiriyordu.

Sonra kalçalarını serbest bırakarak başparmağını klitorisine bastırdı, tam ortasına sabit bir basınç uyguladı. Beyaz ateşli zevk doğrudan ayak parmaklarına vurdu.

Hazel'ın hayatı gözlerinin önünden geçti.

Hayır, tüm hayatı değil, sadece o ana kadar yaşadığı vasat seksler. Hiçbir ses çıkmadı, nefes almadı.

Ağzına geri döndü ve acımasızca emmeye başladı.

Hazel kırıldı.

Vücudu titredi, dudaklarından kısık, iniltili bir inilti koptu. Sonunda bir saniye daha dayanamayarak vücudunu başka yöne çevirene kadar devam etti. Bu çok fazlaydı. Tüm vücudu titriyor, çıkardığı hayvani sesler yüzünden boğazı düğümleniyordu. Tanrıya şükür pencereler kapalıydı yoksa komşular şimdiye kadar polisi aramış olurdu.

Vay anasını. Bu adam iki bayramı, bir geçit törenini ve kasaba meydanında bir heykeli hak ediyordu.

Noah ayağa kalkmadan önce onun iç bacaklarına nazik öpücükler bıraktı. Öne doğru eğildi ve başını onun göğsüne bastırdı. Kollarını ona doladı ve parmaklarının sırtının çıplak teninde gezinmesine izin verdi.

Hâlâ tamamen giyinikti ama kollarını ona dolaması kendini güvende hissetmesini ve açıkta kalmamasını sağlıyordu.

Kalbi alnının altında sertçe çarpıyordu. Karşılık vermeliydi. Bu iyiliğe karşılık vermeliydi. Nefes almak için sadece bir dakikaya ihtiyacı vardı.

'Sen ... Yani, iyi miydi?" diye sordu.

Hazel şaşkınlıkla bakarak geri çekildi. "İyi miydi? Noah, bu... 'Aşkın mıydı?' diye sordu, yüzüne yavaş bir gülümseme geri dönmüştü.

"Ötesinde.

"Güzel. Kızın alnına bir öpücük kondurdu. "Artık gitmeliyim.

"Bekle, ne? Gidemezsin.' Şimdi gitmeyi nasıl düşünebilirsin ki? Bundan sonra mı? Hazel'ın orgazm sonrası parıltısı solmak üzereydi.

"Geç oluyor.

'Ama sen... ama ben...'

Ona alaycı bir gülümseme verdi. 'Haze, sorun değil. Bu senin

içindi. Kaşlarını çattı. "Hayır. Şimdi hepimiz orantısızız.

'Güven bana, değiliz. Bu inanılmazdı.'

Bir elini kot pantolonunun önünde ve ereksiyonunun sert çıkıntısında gezdirdi. Adam hızlı bir nefes aldı. "Ama senin de şu anda benim hissettiğim kadar iyi hissetmeni istiyorum.

İnledi ve alnını onunkine yasladı. 'Bunu takdir ediyorum, gerçekten, gerçekten. Ama prezervatifim yok.

Bunu hiç düşünmemişti. Onun içeri gelmesini bile planlamamıştı.

"Ben de öyle.

"Öyleyse

gitmeliyim.

"Hayır!

"Hazel...

"Yapabiliriz... Yani... Ben...'

Hazel sorun değil, gerçekten. Ben büyük bir çocuğum. Yapabilirim-'

"Ben de seninle yatmak istiyorum," diye ağzından kaçırarak onun sözünü kesti.

Noah'nın gözleri büyüdü, gözbebekleri rengi yuttu. Nefesindeki kekelemeyi kaçırmadı. Hoşuna gitmişti.

Gülümsemesi büyüdü. 'Sana oral seks yapmak istiyorum, Noah. Yapabilir miyim? Alt dudağını yaladı ve Noah'nın iniltisi mutfakta yankılandı.

"Devam edebilmem için coşkulu bir evete ihtiyacım olacak," d i y e alay etti. Noah onun alt dudağını ısırdı ve o da inledi.

'Evet,' bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Evet, bana oral seks yapmanı istiyorum.

Oceanof PDF.com

On Beşinci Bölüm

Noah'ın bir tür ateşli rüya görüyor olması mümkündü. Ama eğer öyleyse, kesinlikle uyanmak istemiyordu.

Şimdi olmaz. Hazel'ın üzerinde iç çamaşırından başka bir şey yokken, önünde diz çökmüşken olmaz. Gitmeliydi. Gitmeye, bir centilmen gibi davranmaya, Hazel'ı boşaltmaya ve sonra da yoluna devam etmeye niyetliydi. Ona hiçbir şey için baskı yapmak istemiyordu ve ondan bir şey beklediğini düşünmesini de kesinlikle istemiyordu.

Ama sonra Hazel Kelly ona oral seks yapmak için izin istemişti ve bu onun başına gelen en ateşli şey olmuştu.

Hazel pantolonunu indirip tezgahtan kaymadan önceki en ateşli şey. Ve şimdi buradaydı, yumuşak gözleri onun üzerindeydi, lanet olası ayaklarının dibinde diz çökmüştü ve Noah ne yapacağını bilmiyordu. Bunun için gerekli donanıma sahip değildi. Bu *Hazel*'dı. Bardaki rastgele bir piliç değil. Kitapçıdaki tatlı, akıllı Hazel Kelly. Son bir yıldır düşünmeden edemediği Hazel. Yavaş yavaş arkadaşı olmaya başladığını düşünmekten hoşlandığı Hazel.

Ve şimdi çıplaktı ve onun tadının nasıl olduğunu ve boşaldığında çıkardığı sesleri biliyordu ve...

Ya ona zarar verirse?

Ya bundan pişman olduysa?

Ya bir kez yetmediyse?

Ya bir yaz yetmediyse?

Dilini adamın boyu boyunca gezdirdi ve sorular durdu. Dünya durdu. Kalbi durdu.

"Doğru yapıp yapmadığımı bana söylemelisin, tamam mı?" dedi uzaklaşarak. Kaşlarının arasındaki çatıklık geri gelmişti. "İyi olursa bana haber ver.

"Tanrım, Haze. Şimdiden o kadar iyi ki, zar zor dayanıyorum.

Kadının yüzünde küçük, memnun bir gülümseme belirdi ve adam neredeyse kendini kaybediyordu.

"Tamam, güzel. Kadın adamın ereksiyonunun tabanını kavradı ve ağzını adamın etrafında aşağı doğru kaydırdı. Adam inledi, uzun ve alçak sesle, kontrol edemiyordu. Arkasındaki tezgâha sıkıca tutundu, parmaklarını Hazel'ın buklelerine dolamak istiyordu ama bundan hoşlanıp hoşlanmayacağından emin değildi. Sorabilirdi ama şu anda 'Aman Tanrım' ve 'kahretsin' dışında kullanabileceği hiçbir kelime yoktu, bu yüzden ellerini kendine sakladı.

Hazel ağzını onun boyunda bir aşağı bir yukarı gezdirirken Noah titredi. Hazel bunu fark etmiş olmalıydı çünkü gözleri onunkilere kaymış ve güvence istemişti.

"Çok güzel. Aynen böyle.'

Harekete geri döndü, elini ağzının ulaşamadığı yerleri kapatmak için kullandı ve geri çekildiğinde dilini ucun etrafında döndürdü. Noah yıldızlar görüyordu. *Aşkın.*

Daha fazla kendini tutamadı. Parmaklarını kızın saçlarına doladı ve kızın küçük iniltisi mırıltı gibi titreşti. Bukleleri çok yumuşaktı.

"Tamam mı?" diye boğuk bir ses çıkardı ve kadın tekrar inledi. Bir kez daha ve kesinlikle boşalacaktı. "Neredeyse geldim.

Daha hızlı hareket etti, her seferinde onu daha derine götürdü ve zevk omurgasına doğru ilerledi. Aşağı baktı ve onu orada, hayalini bile kurmasına asla izin vermediği şeyleri yaparken görmek, ağzının sıcak ve tatlı hissiyle birleşince, onu içine çekti. Tam zamanında çekildi ve dağınık bir şekilde kendi eline boşaldı, Hazel'ın yapamayacağı bir şey yapmak istemiyordu.

Yapmak istediği şey, sanki ilk kez bir kadın onu boşaltıyormuş gibi, kendini tamamen oyun dışı hissetmekti.

"Hazel. Şu anda söyleyebildiği tek kelime onun adı gibi görünüyordu. Ayağa kalktı ve elleri için ona bir havlu uzattı. Adam ellerini sildi ve sonra onu kendine doğru çekti.

"İyi miydi?" diye sordu.

Cevap verdiğinde nefesi hâlâ kesik kesikti. "Tanrım, evet.

Kadının gülümsemesini görmek yerine duyabiliyordu.

"Güzel.

"Çok iyi.

'Yani, bence iyi gitti... Yani bu iyi bir ilk ... um ... deneyim oldu.

"Hazel, lütfen bana bunu daha önce yaptığını

söyle. Yaptım. Sadece o kadar sık değil...

Anlayabiliyor musun?' Bir kahkaha attı.

"Hayır, söyleyemem.

"Demek istediğim, birlikte ilk deneyimimiz... Yani eğlencemizin bir parçası olarak.

"Doğru. Tüm bunların Hazel'ın önümüzdeki iki ay boyunca tedbiri elden bırakmaması yüzünden yaşandığını hatırlamak neden bu kadar acı veriyordu? O sadece Hazel'ın pervasız döneminin bir parçasıydı.

Silkindi. Bu onun için de iyiydi. Sonunda Hazel'ı sisteminden çıkaracak ve hayatına devam edebilecekti.

"Her zaman bu kadar iyi midir?" diye sordu sessizce ve yine onun geçmiş cinsel deneyimlerini merak etmek zorunda kaldı. Bu kadına doğru düzgün bakmayan bu ezikler kimdi? Ama dürüst olmak gerekirse, işler nadiren *o kadar* iyi gidiyordu.

"Hayır... bu çok daha fazlasıydı.

"Burada kalmak ister misin?" Bu soru onu hazırlıksız yakaladı. Hâlâ az önce olanların neden her zamanki ilişkilerinden çok daha iyi olduğunu çözmeye çalışıyordu. Ve kafasının içindeki küçük sesin ona haykırdığı cevabı umutsuzca görmezden gelmeye çalışıyordu.

"Um...

"Yapmak zorunda değilsin. Hazel çoktan uzaklaşmaya başlamıştı ve kendini onu geri çekerken, sıcak, yumuşak bedenini kendi bedenine yaslarken buldu. Kendini ona evet derken buldu, kalmak istiyordu.

Bunun doğru olduğunu gördü.

Kafasının içinde bunun kötü bir fikir olduğunu söyleyen küçük sesi bir kutuya tıktı ve Hazel'ın puantiyeli külot giymiş kıçını yatak odasına kadar takip etti çünkü Hazel pervasız olacaksa o da olacaktı.

Sabah olmuştu ve Hazel dirseğine dayanmış ona bakıyordu. Onun yatağındaydılar. Hazel'ın yatağındaydı. Sonunda geleceğini hiç düşünmediği ama geldiği için oldukça heyecanlı olduğu bir yer.

Yumuşak ve rahattı ve onun sahip olmasını beklediği kadar çok yastığı vardı, ki bu çok fazlaydı. Güneş tül perdelerden içeri süzülüyordu ve bu odada oturma odasındaki kadar çok bitki olmasa da, pencere kenarında birkaç tane kaktüs ve küçük sukulentler vardı, bunu sadece Hazel ona dün gece ay ışığının aydınlattığı karanlıkta konuşurlarken söylediği için biliyordu.

Ve sonra sadece uyudular.

Ve gerçekten çok güzeldi.

Doldurulmuş kurbağayı bile yatağından çıkarmış ve onu, kendisine kazandırdığı ve köşedeki şişirilmiş bir sandalyeye tünemiş olan dev penguenle uyumaya zorlamıştı.

"İyi uyudun mu? Üzerinde uyurken giydiği, önünde çirkin bir bulldog köpeği olan Yale tişörtü ve şu anda açıklanamaz bir şekilde takıntılı olduğu pamuklu külotlardan yeni bir çift vardı.

"Harika uyudum. Kollarını başının arkasında kavuşturdu ve ona gülümsedi. Üzerinde boxer'ından başka bir şey yoktu ve Hazel'ın bakışları hoşuna gitmişti.

Gözleri adamın çıplak göğsüne kayınca ısındı.

Saçları yüzüne doğru sarkıyordu ve adam dayanamayıp saçlarını geriye doğru itti. "Seni öpebilir miyim?

Eliyle ağzını kapattı. "Fırçalamadım. "Umurumda değil.

Burnunu kıvırdı. "Gerçekten mi?" "Hazel,

bundan önce kiminle çıktın..." "Birkaç

farklı erkekle, neden?

Bir koltuğa oturup yatak başlığına yaslandı. "İyi miydiler? Yani, sana iyi davrandılar mı?

Hazel omuz silkti. "İyiydiler. "İyi

mi?

Gözlerini tekrar onunkilere çevirmeden önce bakışlarından kaçınarak parmağının etrafında bir bukle döndürdü. Hâlâ gözlüksüzdü ve sabah ışığında gözbebeklerinin etrafındaki gümüş halkayı görebiliyordu. 'Hiç gerçekten hissetmedim... Bilmiyorum... onları tahrik etmişim gibi. Daha önce kimse bana ateşli dememişti.

... senden önce.' Konuşurken yanakları kızardı.

Şimdi o da oturuyordu ve adam onu kendine doğru çekerek bir kolunu beline doladı. "Bu adamları tanımıyorum Haze, ama sadece aptal olduklarını varsayabilirim.

"Aslında hepsi çok zekiydi.

Öfkelendi. "O zaman gözlerinin önündeki şeyi nasıl kaçırdılar? Ona karşı omuz silkti. 'Belki de bendim? Kendimi pek seksi hissetmiyordum...

Yani hiç yapmadım.'

Sonra onu ters çevirdi ve kız şaşkınlıkla ciyakladı. Kollarıyla onu içine **h a p s e t t i** . "Peki şimdi nasıl hissediyorsun?

Adamın bağımlısı olduğu o yaramaz gülümsemeyi takındı. "Seksi.

Başını eğdi ve onun boynunu öptü. "Güzel. Narin deriyi emdi ve Hazel ona doğru eğildi, bacakları yukarı kalkarak etrafını sardı

Dün gece prezervatif almaya gitmediği için kendine lanet etti.

Ama yine de o an çok uzun sürmedi.

Telefonu bir gece önce attığı komodinin üzerinde vızıldadı.

"Şunu açmalı mısın?" diye sordu Hazel, boynuna yaptığı bakımı sürdürürken. Gerçekten de almalıydı. Tek kişilik bir işti. Turne rezervasyonu yapmak isteyen biri olabilirdi ve yaz biterken alabileceği tüm işleri alması gerekiyordu.

Ama Hazel çok sıcaktı ve sütyen giymemişti. Onun sivri meme uçlarını göğsünde hissedebiliyordu.

Telefonu durdu ve hemen yeniden çalışmaya başladı. İnledi ve kendini Hazel'ın sıcak bedeninden uzaklaştırdı.

"Üzgünüm.

"Sorun yok.

Noah ekrana baktı. Kız kardeşinin numarasından görüntülü bir arama geliyordu. Lanet olsun. Cevap vermeden önce tişörtünü çekiştirdi. Bu sadece bir kişi olabilirdi, aslında iki kişi ve onların aramalarını asla görmezden gelmezdi. Aramayı kabul etmeden önce bir kez daha Hazel'a özür dilercesine baktı.

İki küçük yüz ekranı doldurdu.

Noah Amca! Cevap vermedin! Ivy'nin sesi altı yaş öfkesiyle doluydu.

"Merhaba, Noah Amca! Cece iki kuzenden daha bağışlayıcı olanıydı. Kız kardeşleri sadece birer hafta arayla birer kız çocuğu dünyaya getirmişlerdi ve artık ikisi de ayrılmaz bir bütündü, tabii kavga etmedikleri sürece, o zaman da ezeli düşman oluyorlardı. Ta ki artık öyle olmayana kadar. Tıpkı kız kardeşlerinin tüm hayatı boyunca olduğu gibi. Ve o da onların üzerine titrediği küçük kardeşiydi. Ta ki onları terk edene kadar.

Boğazını temizledi. "Şey, affedersiniz hanımlar. Ben... meşguldüm.

Ivy kaşlarını çattı. "Bizim için asla çok meşgul olmadığını söylemiştin. Bu çocuk can damarına nasıl girileceğini biliyordu.

Cece kuzenini dürttü. "Belki de kaka yapıyordur," diye önerdi ve iki kız da kıkırdayarak yere yığıldı. Başını kaldırıp baktığında Hazel'ın elini ağzına kapatıp kendi kahkahasını bastırdığını gördü.

Gözlerini devirdi. 'Siz iki küçük tehditkar beni neden arıyorsunuz ki? Bugün her zamanki sohbet günümüz değil.

Yeğenlerinin ikisi de hemen suçlu göründü. Onlara poker suratını öğretmeye çalışmıştı ama çok kötü gitmişti. "Annem telefonunun bizde olduğunu bilmiyor.

"Ivy...

"Acil bir durumdu!" diye itiraz etti ve adam kızların Bluey battaniyesine benzeyen bir şeyin altında toplandıklarını ancak şimdi fark etti. Desen kızların yüzüne mavi bir renk veriyordu.

"Her şey yolunda mı?

Cece'nin yüzü ağlamamak için çabalıyormuş gibi buruştu ve Ivy rahatlatıcı bir kolla onu sardı. Noah'nın kalp atışları hızlandı.

"Kızlar, neler oluyor?

"Annenin bir bebeği daha olacak! Cece feryat etti. "Ve ben istemiyorum!

Ivy başıyla onayladı. "Bebekler her zaman ağlar ve altlarına yaparlar," dedi altı yaşında olmanın getirdiği derin bilgelikle.

Kaka lafı geçince Cece yine kıkırdamaya başladı ve Noah aklını kaçırıyormuş gibi hissetti.

"Hey, bekle bir dakika! Ivy ekranı işaret etti. 'Bu senin evin değil! Neredesin, Noah Amca?'

Kızların konudan sapmamaları her zamanki gibi başını döndürüyordu ama bu sabah hiç hazırlıklı değildi. Kahvesini bile içmemişti.

Kafasını kaldırdığında Hazel'ın kendi evinde saklanmaya ihtiyacı varmış gibi yataktan kaydığını gördü. Bundan nefret ederdi. Ama kadınları hiç tanıştırmamıştı.

... ailesiyle yattı. Ve kesinlikle küçük yeğenleriyle değil. Ne derdi ki?

'Bir arkadaşımın evindeyim,' dedi.

"Yatıya mı kaldın? Cece sordu. 'Annem büyüyene kadar yatıya kalamayacağımı söylüyor. Sadece Ivy ile. Gözlerini devirdi.

"Bu muhtemelen iyi bir fikir. Aslında yatıya kalmak için hangi yaşın uygun olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama en büyük ablasının Cece'ye karşı deli gibi korumacı olduğunu biliyordu. Ve şimdi ablasının bir bebeği daha olacaktı. Bunu bilmesi gerekiyor muydu? Kimsenin ona söylememiş olması canını yakıyordu, ama bunu kabul etmiyordu.

Ivy'nin gözleri büyüdü, küçük yüzü ondan uzaklaştı. 'Uh-oh. Gitmeliyiz...'

Battaniye başlarından çekildi ve iki kız da kanlı çığlıklar atmaya başladı.

"Ver onu. Kız kardeşinin sesi tartışmaya yer bırakmıyordu.

"Hoşça kal Noah Amca!" diye seslendi kızlar Kristen'ın yüzü göründüğünde. "Hey, bunun için üzgünüm.

"Hey, Kris.

Etrafına bakarken kaşları kalktı ama nerede olduğunu sormadı.

"Umarım kızlar bir şeyi bölmemişlerdir.

"Hayır, pek sayılmaz.

"Her zaman onlar için cevap vermek zorunda değilsiniz.

Noah kaşlarını çattı. "Hoşuma gidiyor. Yeğenleri ailesinin karmaşık hissetmediği tek parçasıydı. Onlara duyduğu sevgi ve onların ona duyduğu sevgi basit ve koşulsuzdu. Onlar aradığında her zaman telefona cevap verirdi.

Kristen başıyla onayladı, ablaların yaptığı gibi onu inceliyordu. Ne aradığını hiç bilmiyordu ama her zaman yetersiz kaldığını hissediyordu. Noah, küçük kardeş, tuhaf, liseden terk, her şeyi berbat eden.

"Bu yıl tatil için eve geliyor musun?

Noah telefonundan başını kaldırdı. Hazel gitmişti. Ve bu, onun yatak odasının ortasında yapmak istediği son konuşmaydı. Yıllardır tatillerde eve gitmemişti ve bu yıl da gitmeye hiç niyeti yoktu.

Hazel ona iyi bir amca demişti. Yeğenlerini şahsen sadece toplam üç kez gördüğünü bilmiyordu.

Sertçe yutkundu, eve son gelişinde küçük bedenlerinin ona sevinçle sarılışının anısı, istenmeyen duyguları ön plana çıkardı.

"Emin

değilim.

"Noah...

"Şu anda yapamam, Kris.

Evet, tamam. Ama ben sadece... herkes seni görmek istiyor. Hepsi bu.'

Noah sertçe yutkundu. Bunu kastettiğini biliyordu ama o kadar basit olmadığını da biliyordu. Eve dönmek herkesin sorularıyla, herkesin beklentileriyle yüzleşmek demekti. Şimdi hayatınla ne yapacaksın, Noah? Son ziyaretinde ailesinin evine uğramamıştı bile. Babasıyla aynı konuşmayı tekrar yapamazdı.

Gitmişti.

Ve bunun için gösterecek bir şeyi olana kadar geri dönemezdi. Hayatı için balıkçılık turları ve barmenlikten başka bir plan yapmadan, okulu bırakmanın ve işi bırakmanın doğru bir şey olduğunu kanıtlayacak bir şey yapmadan babasıyla masaya oturamazdı.

Hazel'in yatağında çırılçıplakken bunların hiçbiri kız kardeşiyle konuşabileceği şeyler değildi. "Gitmem gerek.

Kristen "Tamam, seni seviyorum." diye iç geçirdi.

Noah kız kardeşinin endişeli yüzüne baktı. Ona hep böyle bakardı. Sanki onlar olmadan bu dünyada hayatta kalmayı nasıl başardığını merak edermiş gibi. Mesela ablaları ya da ailesinin işi olmadan karnını nasıl doyurduğunu?

Bunu bilerek yapmadığından emindi. Ama bunu hissedebiliyordu, ona olan inançsızlığını. Eve döndüğünde, bunu ben yaptım diyebilmek istemesi çok mu yanlıştı? Gittiğini ve kendine bir hayat kurduğunu?

Belki de öyleydi.

Belki de sadece inatçı bir pislikti.

"Ben de seni seviyorum, Kris.

Oceanof PDF.com

On Altıncı Bölüm

Hazel bir fincan çay ve pantolon almayı akıl edemediği için çıplak bacaklarının üzerine çektiği bir battaniyeyle kanepesinde oturmuş, tamamen sıradan bir seks gecesinden sonra ne yapacağını biliyormuş gibi davranmaya çalışıyordu.

Tabii ki bunu nasıl yapacağını kesinlikle bilmiyordu. Battaniyeyi yeniden düzenledi ve çok sıcak çayından bir yudum alarak tekrar yatak odasına doğru baktı.

Muhtemelen Noah'ya kalmasını söyleyerek her şeyi berbat etmişti ama o sırada kendini sallantıda, savunmasız ve orgazm sarhoşu hissediyordu ve daha ne anlama geldiğini düşünemeden kelimeler ağzından çıkmıştı. Ve o kalmıştı. Ve bu gerçekten çok hoştu. Gerçekten güzeldi. Noah'nın kollarına sarılıp uyumak hayal ettiği kadar mükemmeldi.

Ve yatağınızda ateşli bir erkekle uyanmak, bir kızın özgüveninde gerçekten harikalar yaratıyordu.

Ama bu doğru muydu? Bu adam için içi yumuşamalı mıydı? Onun önünde sevimli küçük yeğenlerinden telefon aldıktan ve onlarla önemliymiş gibi konuştuktan sonra nasıl hissetmezdi? Üstelik bu, bir gece önce yaptığı akıllara durgunluk veren, süper ateşli, mutfak oralından sonraydı. Aklı olan herkes şu anda onun durumunda olurdu. Hazel burada hatalı değildi.

"Hey, bunun için üzgünüm. Noah hala üzerinde bir çift boxer külottan başka bir şey olmadan odasından çıktı, bir elini bakır saçlarında gezdirdi ve o kadar sevimli bir şekilde utangaç görünüyordu ki Hazel gözlerini kaçırmak zorunda kaldı yoksa kazara bu anlaşmaya başka bir çılgın katman daha önerebilirdi. Evlilik gibi. Ya da bebeklerini taşımak gibi.

Hazel boğazını temizledi. "Sorun yok. Yeğenlerin iyi mi?'

'Evet, iyiler. Uh... kahve?'

"Mutfakta.

Hazel, Noah kahvesini hazırlarken derin nefesler aldı ve yaklaşık otuz yıllık uykunun ardından nihayet uyanmaya karar veren libidosunu kontrol etmeye çalıştı. İşe yaramadı. Özellikle de Noah ayaklarını sürüyerek oturma odasına geri döndüğünde ve kahvesini bulaştırmamak için kendini yavaşça Hazel'ın yanındaki kanepeye bıraktığında.

Ona bakmak için kendini zorladı.

Kahve fincanının üzerinden ona tembel bir gülümseme verdi.

"Peki şimdi ne yapacağız?" diye ağzından kaçırdı ve karşılığında Noah'nın kaşlarının kalkmasını izledi.

"Hâlâ prezervatifimiz yok ama ben..." "Hayır!" Hazel'ın

yanakları kızardı. "Kastettiğim bu değildi. Noah kıkırdadı.

"Biliyorum.

"Pislik. Hazel onun omzuna vurdu.

"Şu anda yaptığımız şey, Haze, tam olarak yapmakta olduğumuz şey. Omuz silkti ve Hazel onun çıplak göğsüne bakmıyormuş gibi yaparken kahvesinden bir yudum daha aldı. "İpuçlarını takip etmeye devam edeceğiz ve doğum gününe kadar sana en iyi şekilde eşlik edeceğiz ve eğer bu daha fazlasını içeriyorsa..." aralarında bir işaret yaptı ve bir şekilde bu bile sıcaktı, "o zaman bu harika.

"Tamam. Kulağa nasıl bu kadar basit gelmişti? Sanki aralarındaki her şeyi değiştirmemişler gibi. Belki de değiştirmemişlerdir? Belki de aşırı tepki veriyordu.

"Ve eğer bu rolü daha fazla oynamak istemiyorsan, benim için de sorun değil.

Onun ciddi olduğunu, yüzde yüz katılmadığı hiçbir şeyi yapmayacağını biliyordu. Bunu zaten birçok kez kanıtlamıştı.

"Bu bölümden daha çok istiyorum.

Gülümsemesi büyüdü. "Harika, ben de. Kanepede arkasına yaslandı, bacaklarını uzattı ve ayaklarını bir anlık internet alışverişi çılgınlığıyla sipariş ettiği küçük püsküllü sedirin üzerine koydu. Eskiden canı sıkıldığında yaptığı bir şeydi bu. Şimdi ise görünüşe göre kasabanın seks tanrısıyla seks yapmıştı.

"Yani kız kardeşin hamile mi?

"Neredeyse yeğenlerim kadar hızlı konu değiştiriyorsun. Hazel yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim. Kötü alışkanlık.

Noah'nın başı kanepenin arkasına yaslanmıştı ve gözleri kapalıydı ama hâlâ gülümsüyordu. "Sorun değil. Beni tetikte tutuyor.

Ayak parmakları sedirin üzerinde mutlu bir şekilde kıpırdandı ve Hazel bakışlarının adamın ayaklarından bacaklarının uzun ve zayıf hatlarına, gergin karnına ve göğsüne kaymasına engel olamadı. Gözleriyle adamın omuzlarının genişliğini ve kol kaslarının güçlü kıvrımlarını takip etti. Kahve fincanını tutuşunu ayarlarken ön kolu esnedi, fincanı dudaklarına götürürken dostluk bilezikleri kolundan aşağı kaydı.

Gözleri tekrar açılmıştı. Yakalandı. Oops.

Baktığı için onunla dalga geçeceğini düşündü ama onun yerine sadece göz kırptı ve devam etti. "Yeğenim Cece'ye göre annesi, yani en büyük kız kardeşim Rachel hamile, evet. Ama henüz bilmem gerektiğini sanmıyorum.

Onun için pek de önemli değilmiş gibi omuz silkti ama vücudunun hatları gerilmişti.

"Onları seviyorsun, yeğenlerini.

"Tabii ki seviyorum.

"Ve kız kardeşlerin, onları da seviyorsun.

Bir yudum almak ve belki de cevabını bulmak için durakladı. "Elbette, evet. Sadece onlarla işler daha karmaşık. Ailenin nasıl olabileceğini bilirsin.

"Sanırım. Benim hiç kardeşim yok.'

"Gerçekten mi? Babanın, babalarından birinin, birinden bahsettiğini duyduğumu sanıyordum... Frida'dan mı?

"Frida annemin köpeklerinden biri. Diego ve Frida.' 'Doğru. Senin de bir annen olduğunu unutmuşum.

Evet. Ebeveyn sıkıntısı yok, sadece kardeş yok. En azından insan kardeş yok. Annemin kendini köpeklerine aşırı derecede adadığı söylenebilir.

Noah küçük bir kahkaha attı ama bakışları çok uzaktaydı.

"Neden evi terk ettin? Hazel kesinlikle 'sıradan bir kaçamaktan sonraki sabahı' doğru yapmıyordu ama aynı zamanda Noah ile arkadaş olduklarını hissediyordu ve onu merak ediyordu.

"Ah, Haze, bunu duymak istemezsin. Ona doğru eğildi ve kaşlarını salladı. 'Sabahı geçirebileceğimiz çok daha ilginç yollar var.

Kaşlarını çattı ve Noah arkasına yaslandı.

"Peki tamam, gerçekten bilmek istiyor musun?" "Evet.

"Bu büyük dramatik bir hikaye değil. Size söyledim, ailemi büyük hayal kırıklığına uğratarak okulu bıraktım ve sonra bir yıl boyunca deniz ürünleri işlerine yardım etmeye çalıştım, gerçekten denedim. Ama nefret ettim. Artık büyük bir şirket. Masa başında çalışıyordum, dağıtımla, pazarlarla ve umurumda olmayan diğer her türlü şeyle uğraşıyordum ve ben sadece ... Bunu yapamazdım.'

"Ve sonra kaçtın. "Tanrım, Hazel.

"Üzgünüm.

"Özür dileme. Uzun bir nefes verdi. "Özür dilerim. Haklısın. Ondan sonra kaçtım. Buraya gelene kadar bir süre teknemle sahilde bir aşağı bir yukarı dolaştım. Yeğenlerim beni özlüyor ve ben hiç eve gitmiyorum. Hepsi bu. Bütün hikaye bu.'

"Kitap kulübü senin Florida'da su altı kaynakçısı olduğunu düşünüyor.

Noah bir kaşını kaldırdı.

"Okul aile birliğinin yarısı da sizin karaborsada mal kaçırdığınızı düşünüyor.

"Karaborsa, ha? Noah'nın ağzının kenarı bir gülümsemeye dönüştü.

"Evet. Ve bir keresinde erkek striptizci olup olmadığınızın yoğun bir şekilde tartışıldığı bir kasaba toplantısı kesinlikle vardı.

Noah bir kahkaha attı. "Striptizci mi?"

"Evet.

"Bu kısmı doğru.

Hazel'ın gözleri büyüdü ama sonra Noah kahkahayı patlattı. "Sadece şaka yapıyordum. "Pislik.

Elindeki fincanı sedirin üzerine bıraktı ve sürünerek ona doğru yaklaştı, kollarıyla onu sardı. Başını eğip onu öptü ve Hazel dişlerini fırçalamamış olmasını umursamadı. Adam onun alt dudağını ısırdı ve Hazel öyle şehvetle inledi ki, tahrik olmakla meşgul olmasaydı utanabilirdi.

"Yine de senin için soyunurum Haze. Her zaman.'

Kadın güldü ve adamın alaycı gülümsemesi büyüdü. 'Zaten neredeyse çıplaksın,' diye işaret etti.

Sahte bir şaşkınlıkla kendine baktı. "Haklısın! Başını iki yana salladı. "Ama çok fazla kıyafet giyiyorsun.

Tişörtü başının üzerinden çekip bir kenara attı ve ona sabahlarını geçirebilecekleri çok daha eğlenceli yolları göstermeye başladı.

Oceanof PDF.com

On Yedinci Bölüm

"Earth'tan Hazel'a!

Hazel gözlerini kırpıştırdı. Annie önünde durmuş, elini yüzüne doğru sallıyordu. Neyse ki bugün bankoda değil, ofiste bazı işleri hallediyordu. Annie'nin içeri girdiğini bile duymamıştı.

"Oh, hey.

"Oh, hey? Bana söyleyeceğin tek şey bu mu?'

Hazel kaşlarını çattı. "Başka ne söylemem gerekiyordu ki?" Yine hayallere dalmıştı. Buna engel olamıyordu. Noah'yla birlikte hazırladığı yeni ve çok özel türden bir eğlence haftası olmuştu ve onunla birlikte olmadığı zamanlarda bile onu düşünmeden edemiyordu. Ve daha spesifik olarak, yaptıkları her şeyi. Ve nerede.

Artık yüzü kızarmadan bu masaya zar zor bakabiliyordu.

Noah ağzı ve elleriyle çok iyiydi ve bundan daha ileri gitmemişlerdi ama Hazel hiç olmadığı kadar tatmin olmuştu. En hafif tabiriyle dikkat dağıtıcıydı.

"Bütün hafta ortalıkta yoktun!

Annie tekrar odaklandı. Doğru. Kızgın en iyi arkadaşı.

"Meşguldüm.

"Neyle meşgul? Yoksa kiminle mi

demeliyim?' 'Kiminle değil mi?

'Hazel Delphinium Kelly!'

"Göbek adım olmadığını biliyorsun.

"İşte bu yüzden senin için bir tane yapmam gerektiğini biliyorsun. Annie bir elini çıkık kalçasına koydu. 'Şimdi dikkatimi dağıtmayı bırak. Balıkçıyla aranızda neler oluyor?

Hazel omuz silkti ama kızarıklığın yüzüne doğru ilerlediğini hissedebiliyordu. "Sadece takılıyorduk. İronik bir şekilde, Hazel tüm yeni hikayelerini kendine saklamıştı. Tüm bu eğlenceli yaza arkadaşlarını şaşırtmak, konuşacak yeni bir şeyler bulmak, genel olarak daha ilginç olmak istediği için başlamıştı ve şimdi burada kendini tutuyordu.

O sadece... Noah ile olan her şey artık... özel görünüyordu.

"T a k ı l m a k mı? Trivia gecesini kaçırdın ve şimdi şehrin yarısı kaçırıldınız.'

Hazel ofladı pufladı. "Ben kesinlikle buradayım. "Hazel...

"Ne? Bir kız biraz eğlenemez mi?'

'Tabii ki yapabilirsin, ama bu sanki--'

Ne gibi Annie? Benim eğlence tarzım değil gibi mi? Benim için tamamen karakter dışı gibi mi? Mesele de bu zaten! Yapamam... Sadece... farklı bir şeye ihtiyacım vardı.'

Annie eski kanepeye uzandı. "Mutsuz olduğunu bilmiyordum Haze.

"Mutsuz değilim. Ben sadece... Bilmiyorum...' 'Otuz yaşına basmaktan mı korkuyorsun?

Hazel'ın kaşları kalktı.

'Algısı açık olan tek kişi sen değilsin. Ben de bazı şeyleri fark ediyorum. "Otuz yaşıma pişmanlıklarla girmek istemiyorum, hepsi bu. "Kasabanın yakışıklısıyla yatmadığın için pişman mısın?" Hazel güldü. "Olabilir.

Annie gülümsedi. "Bunu istemeyiz.

"Sana söylemediğim için üzgünüm.

Annie omuz silkti ve koltuğa yaslandı. "Sorun değil. Bana her şeyi anlatmak zorunda değilsin, gerçi onuncu sınıfta böyle bir anlaşma yapmıştık.

Doğru. Peki, dürüst olmak gerekirse, bana ipucu falan mı bırakmaya çalışıyordun?

"İpucu mu? Hayır, Haze, ben genelde bir

mesajla yetinirim.' "Hmm.

"İpuçları derken neyi kastediyorsun?

Hazel alt çekmecesinden tahrif edilmiş kitaplardan birini çıkardı. Onları kanıt ya da hatıra olarak saklıyordu. Hangisi olduğunu gerçekten bilmiyordu.

"Birisi satırların altını çiziyor ve sonra onları rafa geri koyuyor. Kitabı masaya doğru kaydırdı ve Annie sayfaya baktı. Bu, kazayla takip ettiği, çilek yemekle ilgili satırdı.

"Bekle, seni bu yüzden mi yabanmersini tarlasında sarhoş

bulduk? Hazel omuz silkti. "Evet.

Annie'nin gözleri parladı. "Bunu kimin

yaptığını biliyorum!" "Biliyor musun?

"Bu çok açık! Kitabı çarparak kapattı. "Bu Noah olmalı!

Noah mı? Hayır, bu doğru olamaz. Onları takip etmeme yardım ediyordu. Onlara en az benim kadar şaşırmış görünüyordu.

"Onları takip etmenize yardım mı ediyordu?

"Şey, ilkini bulduğumda buradaydı... ve bilmiyorum, ilgileniyor gibiydi... ve sonra bilmiyorum, eğlenmeye başladık... Hazel iç çekti. İşte bu yüzden bu konuyu hiç açmamıştı. Çünkü kulağa tamamen çılgınca geliyordu.

"Hazel, hadi ama," dedi Annie, sanki her şey daha açık olamazmış gibi. 'O zaman kesinlikle o. Bir süredir buralarda takılıyordu.

Aylardır. Belli ki senden hoşlanıyor ve bak, seninle vakit geçirmek için sinsi bir yol buldu!'

Bekle. Bu doğru olabilir mi? Noah bütün bunları onunla takılmak için mi ayarladı? Ve sinsice çok haince ses çıkardı.

Hazel'ın kalp atışları bu konuşma boyunca hızlanmıştı ve şimdi başının döndüğünü hissediyordu. Annie haklı olabilir miydi? Ve haklı olmasını istiyor muydu? Sinsi bir çöpçü avı tasarlamak kulağa hiç de sıradan gelmiyordu. Ama Noah'yla geçirdiği zaman arttıkça ondan daha çok hoşlanıyordu ve...

Başını iki yana salladı. Konunun dışına çıkmaya başlamıştı.

"Annie, şimdiden romantik komedi tavşan deliğine mi girdin? Arkadaşı Eylül ayından yeni yıla kadar sezonluk romantik komedileri art arda izleme eğilimindeydi.

Annie ofladı pufladı. "Benim izleme alışkanlıklarımın burada olup bitenlerle hiçbir ilgisi yok.

'Ve bu... '

"O da aylardır seni arzulayan seksi balıkçının, birlikte çıkabilmeniz için sana küçük aşk notları bırakması.

Hazel kaşlarını çattı. Bu doğru olamazdı.

'Ama Noah ilişki kurmaz, unuttun mu? Bu çok ilişkisel hissettiriyor.'

"Her şeyin bir ilki vardır.

Noah karnavalda ona tam olarak bu sözleri söylemişti. *Her şeyin bir ilki vardır*. Hazel, adı çıkmış çapkın Noah'ı yuva kurmaya ikna eden kadın olmak üzere miydi? Olmak istiyor muydu? Kendini *sakinleştirmeye* çalışmıyor muydu?

İnledi ve alnını masaya yasladı.

"Ya da... Annie durdu, düşündü. "Kitapların altını çizip sonra da onları rafta bırakmayı seven bir sosyopat da olabilir.

Hazel daha yüksek sesle inledi.

"Haze.

"Ne?

"Bu akşamki kasaba toplantısına geliyor

musun?" "Sanırım," diye mırıldandı.

"Harika. Annie ayağa kalktı ve onun başını okşadı. 'Görüşürüz o zaman.

Seni seviyorum. "Ben de seni seviyorum. Hazel ona el salladı ve Annie'ye bakmaya devam etti.

Son bir saattir üzerinde çalışmaya çalıştığı gelecek ayın kitap siparişleri.

Annie'nin Noah ve ipuçları konusunda haklı olmasına imkân yoktu, ki bu da iyiydi. Aslında iyiydi, çünkü Hazel Noah ile ciddi bir şey istemiyordu. Yani gerçekten her şey yolunda gidiyordu. Neredeyse Eylül ayına girmiş olmasına ve küçük deneyinin sonunu düşünmek karnına ağrılar sokmasına rağmen pervasızca eğlenmeye devam edebilirdi. Ama her şey gayet iyiydi.

Gerçek

ten.

Güzel.

Oceanof PDF.com

On Sekizinci Bölüm

Her zaman Logan ve Jeanie'nin yanında oturduğundan ve Noah'nın bakışları hangi odada olursa olsun onu buluyor gibi göründüğünden Hazel'ı kasaba toplantısında fark etmek zor olmadı. Geç kalmadığına sevinerek onlara doğru yöneldi. Turu bittikten hemen sonra buraya koşmuştu. Bir baba ve yetişkin oğullarıyla birlikte babalarının doğum günü için balık tutmaya gittikleri sakin bir öğleden sonraydı ve Noah aileyle vakit geçirmekten keyif almıştı. Kendi babasıyla balık tutma anılarını geri getirse bile. Genellikle kaçınmaya çalıştığı anılar. Babasını hayal kırıklığına uğratmadan önceki anıları.

Aslında çocukken babasıyla vakit geçirmeyi severdi.
Teknelerinden birinde olmak her zaman yapmayı en sevdiği şeydi. Babası çok konuşan bir adam değildi ama Noah'a teknecilik, balıkçılık, hava durumu ve gelgitler hakkında bilmesi gereken her şeyi göstermişti. Onu çalışırken izleyen Noah, bir sınıfta öğrendiğinden çok daha fazlasını öğrenmişti.

Babasının ona dünya tarihini öğretememiş olması çok kötü.

Hazel'le geçirdiği son birkaç haftadan ve ona eğlenceli vakit geçirmekten fazlasını yapabileceğini göstermek istemesinden mi, yoksa son zamanlarda ailesini çok fazla düşündüğünden mi emin değildi ama sonunda planlarını kasaba yönetim kuruluyla paylaşmaya hazır hissediyordu.

Ya da en azından ilk fikirleri.

Dosyalaması gereken bir sürü evrak, ikna etmesi gereken kasaba halkı ve başvurması gereken ruhsatlar olacağını biliyordu ama bir an önce işe koyulmak istiyordu. Bu iyi bir fikirdi. Sağlam bir fikir. Ve belki de Rüya Limanı'nda onun için daha büyük bir şeyin başlangıcı olabilirdi.

Ve eğer bu Hazel'ın onu farklı bir gözle görmesini sağladıysa, o zaman bu mutlu bir yan etki olurdu. Çünkü Hazel'la geçirdiği son bir hafta ona bir şey öğrettiyse, o da bu kadının yakın zamanda sisteminden çıkmayacağıydı.

Adam yaklaşırken arkasını döndü ve yüzünde gizli bir gülümseme belirdi; bu gülümseme adama, kadının onun sisteminde ne kadar yerleşik olduğunu hatırlattı.

Bu kızdan gerçekten hoşlanıyordu.

"Hey, Noah.

"Hey. Logan'ın sesi araya girene kadar bakışları Hazel'ın

üzerinde takılı kaldı. "Oturacak mısın yoksa orada öylece

durup bütün gün Hazel'a mı bakacaksın?

Noah arkadaşına sırıttı. 'Sana da merhaba Logan. Hey, Jeanie.' Kafe sahibi, Hazel'ın yanındaki koltuğa kayarken ona el salladı. Annie önlerindeki sıradaydı ve Isabel'le hararetli bir şekilde fısıldaşıyordu.

"Neler oluyor?" diye sordu başını Hazel'a doğru eğerek.

"Çaylak.

Noah eski toplantı salonuna göz gezdirdi ve sadece tanıdık yüzler buldu. Hazel'a dönmeden önce Tim ve Tammy'ye selam vermek için elini kaldırdı.

Hazel, "Henüz gelmedi ama yolda olduğu söyleniyor," diye devam

etti. Noah kıkırdadı. "Peki, sende ne var ne yok?

"Bu sabah beni gördüğünden beri mi?" diye sordu ve o sabah kitapçı açılmadan önce ofisinde yaptıklarını hatırlayınca Noah'ın damarlarında bir sıcaklık dolaştı. Hazel masasının üzerinde, bacaklarını iki yana açmış...

"Başka bir ipucu buldum.

"Gerçekten mi?" Onları, her şeyin nasıl başladığını neredeyse unutmuştu. O lanet ipuçlarıyla ne kadar şanslı olduğunu.

"Evet. Hazel şimdi ona bakıyor, bir bulmacayı çözmeye çalışır gibi onu inceliyordu.

"Peki ne yazıyordu?

Hazel gözlüklerini burnunun daha da yukarısına itti. "Sert elma şarabı içmekle ilgili bir şey.

"Tam aradığım şeyi biliyorum!

"Öyle mi?" Hazel'ın gözleri şüphelenmiş gibi kısıldı.

"Evet, denemek istediğim harika bir bira fabrikası var. Bira ve elma şarabı yapıyorlar. Bu hafta sonu gidebilir miyiz?

Hazel kulağa 'ne kadar da uygun' gibi gelen bir şeyler mırıldandı ama Noah'ın bunu sorgulayacak vakti olmamıştı ki Belediye Başkanı Kelly toplantıyı başlatmak için elinden geleni yapıyordu.

"Hayalperestlerin dikkatine!" diye seslendi gürültünün içinden. 'Bu gece halletmemiz gereken çok şey var, bu yüzden herkes sakinleşebilirse ...'

Mindy'nin ıslığı gürültüyü delip geçti ve belediye başkanı irkildi. Kalabalık sessizleşti ve boğazını temizledi. "Doğru. Teşekkürler, Mindy.'

Pete gözlüklerini düzeltti 'Pekala, ilk işimiz. Kasabamızda yeni bir sakinimiz var. Bayan Kira North kısa süre önce Old Spruce Road'daki Noel ağacı çiftliğini satın aldı.

Kalabalık etrafa bakmaya başladı, bu gizemli sakinle ilgili fısıltılar hızla odada dolaşıyordu. Noah gülümsemesine engel olamadı. Bu kasaba bazen çok fazlaydı.

"Peki o nerede, Pete? Tim ön sıradan belediye başkanına sordu.

"Araziyle ilgili planlarını görüşmek üzere onu bu akşam davet ettim.

"Ağaç çiftliğini yeniden açacak mı? Nancy sordu.

Tim hemen, "Orası harap durumda," diye belirtti.

Kalabalık bunu uygun gördükleri her şeyi bağırmak için bir işaret olarak aldı. "Çocukken oraya gitmeyi çok severdim.

"Eskiden etrafta en iyi ağaçlar vardı.

'Ve Noel Baba! Eski kızağı hatırlıyor musun?'

'Onu yeniden açmaya ikna etmeliyiz! Değil mi Pete? Noah telaşlı belediye başkanı için neredeyse üzülüyordu.

"Şimdi durun!" diye bağırdı seçmenlerinin sesleri arasında. "Eminim bir yolunu bulacağız!

Arka kapıların gürültülü gıcırtısı odadaki heyecanı böldü. Kafalar, bir kadının odaya girdiğini görmek için tam zamanında döndü. Kasaba nüfusunun yarısıyla karşı karşıya gelmeyi beklemediği belli olan bir kadın.

Kapı aralığında donup kaldı. Düz siyah saçları vardı, kakülleri küttü ve bol kot pantolonunda delikler vardı. Noah'ın kalabalık yeniden ayağa kalkmadan önce fark edebildiği tek şey buydu.

"Yüce Tanrım," diye inledi Logan yanında, burnunun kenarını çimdikleyerek. Mindy yine ıslık çaldı.

Kadın selamlamak için elini kaldırdı. "Ah, merhaba.

"Kira, hoş geldin! Belediye Başkanı Kelly onu kürsüye doğru çağırdı ve zavallı kadının kalabalık salonda ilerlemekten başka çaresi yoktu. "Geldiğiniz için çok teşekkür ederim.

Kira etrafına bakındı, yüzünde hâlâ şok olmuş bir ifade vardı. "Ben... uh... bu tür bir toplantı olduğunu fark etmemiştim.

Pete'in gözleri dehşet içinde açıldı. "Oh, muhtemelen belirtmeliydim.

Hazel iç çekti. "Ah, baba," diye fısıldadı başını sallayarak. Noah onun elini sıktı ve o da ona acımasız bir gülümseme verdi. "İyi niyetli biri.

Noah kıkırdadı. "Biliyorum.

"Kasabanın, kasaba işlerinin halka açık bir forumda tartışılması konusunda zengin bir geçmişi var. Gülümsedi ama Kira kaşlarını çatarak karşılık verdi.

"Ve benim mülküm kasabanın işi mi?

"Şey... uh... Pete boğazını temizledi. 'Arazi satın alındığında çok sevinmiştik. O ağaç çiftliği kasaba için çok özel anılar barındırıyor ve...'

"Seni tam orada durduracağım. Kira elini kaldırdı ve Noah onun cesaretinden etkilendi. Ama aynı zamanda kasabanın nasıl tepki vereceği konusunda da endişeliydi. Kendi küçük sunumunu ve bunun kasabanın incelemesi altında nasıl duracağını düşündükçe sinirleri geriliyordu. Eski barakalar teknik olarak kasabaya aitti, bu yüzden eğer konseyi ikna edemezse, bu fikir hiç işe yaramayacaktı.

"Ağaç çiftliğini yeniden açmayacağım," dedi Kira, sesi kararlıydı. "Araziyi bu yüzden satın almadım.

Odada sessiz bir hayal kırıklığı yuvarlandı ama kimse konuşmadı. Pete,

"İsterseniz bu konuyu özel olarak görüşmek isterim," diye ısrar etti.

üzerinde.

"Tartışacak bir şey yok.

Sadece fikrini değiştirebilirsin. Görüyorsun, bir rüya gördüm

Bu...'

Kira başını salladı, Pete'in tuhaf rüya iddialarını görmezden geldi, bu Noah'nın etkileyici bulduğu bir başarıydı. "Fikrimi değiştirmeyeceğim. Ve gitmem gerekiyor. Hepsi bu kadarsa?

Belediye başkanı üzgün görünüyordu, Noah onun için gerçekten üzülüyordu. "Elbette. Karışıklık için özür dilerim.

Kira başıyla onayladı ve orta koridora doğru ilerledi, çıkarken kimseye bakma zahmetine girmedi.

"Eyvah," diye fısıldadı Hazel. Noah'nın kucağından Logan'a doğru eğildi. "Belki de onunla konuşmalısın, huysuz çiftçiden huysuz çiftçiye.

Noah kahkahasını kolunun içinde bastırdı ve yeğenlerinin ona öğrettiği gibi öksürüyormuş gibi yaptı.

"Ha. Ha,' dedi Logan.

"İyiydi," diye eğildi Noah ve kulağına fısıldadı. Kadının buklelerine koyduğu şeyin kokusunu aldı; yastığıyla aynı kokuyordu. İçine çekme dürtüsüne direndi. Burada olmazdı. Şimdi değil, onun yatağına geri dönmeyi düşünmek bile onu yarı sertleştirmişken.

Şu anda bunu düşünmemeliydi. Kısa süreli kiralama fikri hakkında ne söyleyeceğini düşünmesi gerekiyordu. Kira'yla işler kötü gitmişti ama kasaba bu iş için çok istekliydi. Belki onunkine de açık olurlardı.

Ama belediye başkanı bir sonraki maddeye geçmişti, çöp toplama günlerinin değiştirilmesiyle ilgili bir şeydi ve gündemde sonbahar için otobüs programlarını görüşmek üzere Okul Aile Birliği vardı; ve Hazel dikkatini dağıtacak bir şekilde ona yaslanıyordu.

Ne zaman dikkatini dağıtan tek bir parmağıyla onun kolundaki desenleri izlemeye başlamıştı? Ve neden ona baktığında gözlerinde o bakışla ona bakıyordu?

Hayır. Odaklanması gerekiyordu. Bu toplantı planını sunmak için mükemmel bir fırsattı. Fiyat karşılaştırmalarına bile bakmış ve bölgede tatil mülkleri konusunda uzmanlaşmış bir emlakçıyla konuşmuştu. Ev ödevini yapmıştı!

"Hey," diye mırıldandı Hazel, tüyleri diken diken olmuştu. "Buradan çıkmak ister misin?

Evet, buradan gitmek istiyordu. Ama hayatında bir kez olsun sorumluluk sahibi olmaya çalışıyordu. Hazel sorumlu bir adam isterdi, değil mi? Eski bir tekneden daha fazlası olan birini?

"Kasaba halkı ne der?" diye fısıldadı, durumdan şaka yoluyla sıyrılmaya çalışıyordu.

"Kimin umurunda?

Önemsiyordu. O da bunu biliyordu. Ama nedense haklarında dolaşan dedikodulara aldırmıyor gibi görünüyordu. Bu onun için iyi bir şey olmalıydı, değil mi?

'Geri kalanı için kalmak istemiyor musun? Önemli bir şeyi kaçırabiliriz.

Bunun üzerine başını sertçe kaldırdı, kaşlarının arası çatıldı. 'İstemiyorsun... Yani, yapabileceğimizi düşünmüştüm...'

Tanrım, böyle kızardığında çok tatlı görünüyordu.

Ayağı eski döşeme tahtalarına gergin bir şekilde vurdu. Ona, yeni fikrinden bahsedebilmek için toplantının sonundaki açık oturuma kalması gerektiğini söyleyebilirdi ama bu düşünce boğazını düğümledi. Kimi kandırıyordu ki? Fikrini bir kişiye bile açıklayamıyorsa, bir oda dolusu insana nasıl sunacaktı? Belki bunu yapmak bile istemiyordu. En başta geride bıraktığı şey bu değil miydi? Şu anda güzel bir hayatı vardı, eğlenceli, güzel kadınlarla dolu ve çok az sorumluluğu olan bir hayat.

Neden bununla uğraşıyorsun?

"Kasaba işlerini dinlemekten daha ilginç bir şeyler yapabileceğimizi düşündüm," diye devam etti sessizce, "kimsenin bizi bulamayacağı bir yer biliyorum.

Sesi çok baştan çıkarıcıydı, nefesi yüzünü ısıtıyordu. Hazel onu bunun için istiyordu. Tek istediği buydu. Bir ilişki değil. Her şeyi açık açık söylemişti: iki aylık pervasız bir eğlence. Olayları abartan oydu. Onu daha fazla isteyebileceğine kendini ikna eden oydu.

Ama Noah güçlü olduğu yönleri biliyordu. Ve bu güçlerin iş hayatında ve kesinlikle ciddi ilişkilerde olmadığı kesindi. Burada kalıp Dream Harbor'ın korkunç sakinleri tarafından kasabadan kovulabilir ya da gidip bu seksi kadınla öpüşebilirdi. Bu kolay bir karardı, gerçekten.

'Evet, haklısın. Hadi gidelim buradan.

Hazel'ın gülümsemesi büyüdü.

Kolay bir karar.

Her zaman kolay yolu seçemezsin, Noah. Bu, evden temelli ayrılmadan önce babasının ona söylediği son şeydi. Ve işte buradaydı, hâlâ kolay yolu seçiyordu.

Noah eski anıyı kafasından silkeledi ve Hazel'ın elini tuttu. Toplantı salonundan dışarı çıktılar ve yolda pek çok kişinin başını döndürdüler. Ama bu odada önemsediği tek fikir Hazel'ınkiydi.

Onu sadece iyi vakit geçirmek için düşünmüş olsa bile.

Oceanof PDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

"

Bence bu eğlence işinde gösterdiğinden daha iyisin Haze. Noah'nın sesi kulağında alçak bir törpü gibiydi, elleri kalçasındaydı ve onu daha yakına çekiyordu.

"İyileşiyorum. Karanlıkta Hazel'ın dudaklarını buldu ve adam sessiz bir inilti çıkardı. Ona doğru eğildi ve sırtı arkasındaki raflara çarparak Hazel'ın orada saklandığını bildiği kutuların içindekileri salladı.

"Bu oda da neyin nesi?" diye sordu, öpüşmeyi bırakıp etrafına bakındı.

Hazel tepedeki ışık düğmesini çekti ve küçük depo odasını aydınlattı. Noah'nın arkasındaki raflar mevsimlik dekorlarla dolu büyük boy plastik Tupperware'lerle doluydu. Biliyordu çünkü onları düzenleyen kişi kendisiydi. 'Sonbahar' etiketli kutuları çıkarıp belediye binasını sahte renkli yapraklar ve plastik balkabaklarından oluşan çelenklerle süslemenin zamanı gelmişti.

"Malzeme odası. Kapının kilidini çevirdi. 'Merak etme, buraya kimse girmez. Özellikle de mesai saatleri dışında. Babasının ofisi, belediye meclisinin toplantı odası ve diğer bazı belediye çalışanlarının ofisleriyle birlikte koridorun sonundaydı.

Aşırı dolu metal raflar dışında, odada bazı eski ofis mobilyaları, ışıkları hala yanan birkaç yapay Noel ağacı ve

bir yığın trafik konisi. Aslında, floresan ışığı açıkken, oda biraz iç karartıcıydı.

Hazel kaşlarını çattı. "Belki de bu kötü bir fikirdi. O toplantıda otururken Eylül ayının yaklaştığını, doğum gününe sadece bir ay kaldığını ve Noah ile geçireceği zamanın azaldığını fark etmişti ve o sadece...

Onu şimdiden özledi.

Ve hiç vakit kaybetmek istemiyordu. Özellikle de yeni bir çöp şirketinin artılarını ve eksilerini dinlemek için.

Ama şimdi Rüya Limanı'nın sezonlar arasında cazibesini sakladığı bu odadayken, Hazel yanlış hesap yaptığını düşünüyordu.

"Hayır, kötü bir fikir değil. Noah bir adım öne çıktı ve parmağını burnunda gezdirerek onu dehşet içinde kırıştırmaktan vazgeçmeye zorladı. "Sadece biraz ayarlama gerekiyor. En büyük ağaca doğru yürüdü ve ışıkların ucunu bulmak için eğildi. Onu prize taktı ve ağaç minik beyaz ışıklarla aydınlandı. Aynı şeyi diğer iki ağaç için de yaptı ve sonra tepedeki ışık zincirini çekerek odayı Noel ışıklarının yumuşak parıltısıyla yıkadı.

Hazel gülümsedi.

"Çok daha iyi," dedi onu tekrar kendine

çekerek. "Bu konuda gerçekten çok iyisin.

"Neyde? Ortamı yumuşatmakta mı?" Göz kırptı ama Hazel onun bu şaka karşısında yüz hatlarında beliren gölgeyi kaçırmadı, sanki iyi olduğu tek şeyin bu olduğunu düşünüyordu.

"Hayır. Beni iyi hissettirmek için.

Bunun üzerine gözleri biraz büyüdü, ifadesi o kadar içten bir şaşkınlıktı ki Hazel onun kendisini gerçekten nasıl gördüğünü merak etti. Ne kadar tatlı ve sevgi dolu olduğunu bilmiyor muydu? Sadece kendisi olarak etrafındaki herkesi nasıl mutlu ettiğini bilmiyor muydu?

Ona söylemesi gerekiyordu ama adam çoktan başını eğmiş, onu öpüyor, boynundan aşağıya doğru ısırıyor ve emiyor, içine yeni kelimeler üflüyordu.

Cildini.

"Seni daha da iyi hissettireceğim. Hazel

inledi. Bundan hiç şüphesi yoktu.

Gömleğinin düğmelerini teker teker açarak onu odanın yumuşak ışığına maruz bıraktı. Yüzüne bir sırıtış yayıldı.

"Bundan asla bıkmayacağım.

Bu ifadenin içinde çok şey vardı, değil mi? Zamanları dolduktan sonra da bunu yapmaya devam etmek istiyor muydu? Kız istiyor muydu?

Sorular, Noah'nın dilinin teninde gezinmesi, göğüslerinin üst kısımlarında gezinmesi ve daha aşağılara inmesiyle silinip gitti. Meme uçları sütyeninin altından sivrildi ve sırtındaki kavise, dudaklarından çıkan iniltiye engel olamadı.

O da bunu hissetti. Bundan asla yorulmayacağını.

Ama bu çılgıncaydı. Olması gereken bu değildi. Noah bunun için imza atmamıştı.

Noah'nın iri elleri Hazel'ın sırtına uzandı, çıplak tenini yumuşattı ve onu öperken yakın tuttu. Yüzü bugün sert bir kirli sakalla kaplıydı ve bu sakal Hazel'ın yanaklarını, dudaklarını ve boynunu sıyırıyor, hafif yanık onu düşüncelerinden uzaklaştırıyordu. Güneşli bir gün, temiz hava ve özgürlük gibi kokuyordu.

O yaz, o sonbahardı. O maceraydı, o ise rahatlık. Ama şu anda, iki mevsim arasındaki zirve noktasında, kendileri için oydukları bu liminal alanda, tam olarak uyuyorlardı.

"Tanrım, Hazel, o kadar mükemmelsin ki. Elleri belinin kıvrımlarında, göğüslerinin dolgunluğunda gezindi. Onu öptü, sözlerinin tadına baktı. Onları saklamak istedi.

Altlarındaki odadan bağırışlar yükseldi ve donup kaldılar. Bulundukları yerin gerçekliği ve yakalanma olasılıkları odaya geri döndü.

Noah kıkırdadı, alçak sesle ve derinden.

"Kasaba draması. Hazel ofladı pufladı. "Her

zaman bir şeyler olur.

Onun bakışlarını tuttu, gözleri karanlık ve açtı, sanki aşağıda hangi sahnenin yaşandığı umurunda değildi. Ve sonra onu tekrar öpüyordu, sert ve derin ve sanki zamanları tükeniyormuş gibi.

Bir eliyle pantolonunu çıkarmayı başardı, diğer eli saçlarına dolanmıştı. Onu öptü, dili onunkiyle dolanırken bir elini pantolonuna soktu, aniden ona ulaşmak için çaresizdi.

Parmakları hassas teninde gezindiğinde ve iniltisi parmaklarının arasında titreştiğinde çoktan ıslanmış ve sızlamıştı. Adam onu sıkıca tuttu, saçlarından hafifçe çekerek vücudunda kıvılcımlar sıçrattı ve parmakları tam da ihtiyacı olan yere sürtündü. Dudakları Hazel'ın ağzına acımasız bir saldırı başlattı ve Hazel'ın tek yapabildiği orada durmak, unutulmuş Belediye Binası malzeme dolabında bacakları titremek ve bunu kabul etmekti.

Noah'nın omuzlarına yapıştı, orgazm ona doğru o kadar hızlı ilerliyordu ki ayaklarının yerden kesilebileceğini düşündü.

"Noah," diye nefesini tuttu, ağzını serbest bıraktı. "Ben... Alnını onunkine bastırdı ve adam şeytani bir sırıtışla ona baktı.

"Benim için gel, Hazel. Tam buraya. Herkesin bizi yakalayabileceği bir yere. Sesi alçak, derin ve hınzırcaydı ve bakışları neredeyse kızın içini yakıyordu.

Hızlı ve sert bir şekilde boşaldı, çığlıklarını bastırmak için alt dudağını ısırdı. Bacakları titriyordu ama Noah bir kolunu onun beline doladı ve artçı şoklar onu sararken onu yukarıda tuttu. Elini yavaşça bacaklarının arasından çekti ve parmaklarını yaladı. Hazel'ın gözleri bu müstehcen hareket karşısında irileşti.

Adamın alçak sesle kıkırdaması kadının içinde gümbürdedi. 'Ne de olsa küçük sapkınlıklarla dolusun... yakalanmanın heyecanı. Bundan hoşlandığını bilmiyordum.

"Pek çok şeyle ilgilendiğimi bilmiyordum.

Şakağına bir öpücük kondurdu. "İyi ki her şeyi çözüyoruz.

Hazel'ın eli ikisinin arasında, ereksiyonunun hâlâ kot pantolonunun önünü zorladığı yerde dolaştı. Onu pantolonundan kurtardı ve Noah'nın iniltisi küçük odayı doldurdu.

"Şşşt..." diye fısıldadı, onu yumruğuyla kavrayarak. "Tanrım Haze, sen bunu yaparken susamam.

Ona bir sırıtış fırlattı. "Yapmak zorundasın. Ağzını kendi ağzıyla yakaladı ve onu okşarken dudaklarındaki tüm iniltileri öptü. Bu bir haftalık denemeden sonra artık onun nasıl hoşlandığını biliyordu, hızlı ve biraz sert. Kız ona dokunurken elleri dolaşıyor, göğüslerini, kıçını sıkıyor, saçlarını çekiştiriyordu. Yaklaştıkça kalçalarını onun yumruğuna doğru pompalıyor, hareketleri daha düzensiz hale geliyordu.

"Hazel, yaklaştım...

Dizlerinin üzerine çöktü ve onu ağzına alarak ikisini de şaşırttı.

"Emin misin? Noah hareketsiz durarak sordu, sesi boğuk ve çiğdi.

Hazel başını salladı, dilini onun etrafında döndürdü ve Noah kırıldı. Ağzından çıkan tırtıklı ses yaralı bir soluktan başka bir şey değildi. Elleri yüzüne geldi, bir başparmağı yanağını okşadı. İlklerin yaşandığı bir haftada Hazel bir tane daha ekledi ve yutkundu.

Noah onu dizlerinden çekerek kaldırdı. 'Hazel, bunu yapmak zorunda değildin... bu... Yani...' Alnını onunkine yasladı ve Hazel gülümsemesine engel olamadı.

Hayatında ilk kez kendini seksi ve güçlü hissediyordu ve bunu tam burada, şu anda, bu tuhaf küçük malzeme dolabında talep ediyordu. Belki de hayatını değiştirmesi gerekmiyordu, belki de sadece hayatını nasıl *gördüğünü* değiştirmesi gerekiyordu. Kendini nasıl gördüğünü.

Ve şu anda, yaşlı ağaçların parıldayan ışıkları altında, Noah ona karşı nefes nefese kalmışken, kendini oldukça ateşli görüyordu.

"Beğendin mi?

"Hazel. Kollarını ona doladı. "Gerçekten çok hoşuma gitti.

Onun burnunun ucunu öptü. "Güzel. Ben de.

Noah başını hafifçe salladı. "Bu hayatımın en şaşırtıcı yazı oldu.

Hazel güldü. "Benimki de öyle.

"Sen çok eğlenceli bir kızsın, Hazel

Kelly. "Evet, belki de öyleyim.

Oceanof PDF.com

Yirminci Bölüm

Bira fabrikası onun düşündüğünden daha çekiciydi. Küçük ve rustik bir yerdi, sipariş vermek için rahat bir iç mekanı ve birkaç sıra ahşap piknik masasında bol miktarda açık hava oturma yeri vardı. Üstlerindeki ağaçlara ışıklar asılmıştı ve hoparlörlerden country, folk ve rock karışımı bir müzik geliyordu. Hava şerbetçiotu ve olgunlaşmış elma gibi kokuyordu ve güneş henüz ufkun altına inmiş, mekânı mor bir parıltıyla yıkıyordu.

"Peki, burayı nasıl buldunuz? Marlow & Maeve'in yeri yeniydi ama şimdiden kalabalık çekmeye başlamıştı.

"Mac barda servis etmek için yeni biralarından aldı ve tat testi yapmaktan her zaman mutluluk duyarım. Noah birasını yudumlarken ona gülümsedi. "Böyle bir yer açtıklarını öğrendiğimde, buranın mükemmel bir buluşma noktası olacağını düşündüm. İyi ki ipuçların bizi buraya getirdi. Göz kırptı.

İyi bir şey.

Ama ipuçları onun muydu? Yoksa Noah'ın mı? Hazel burada neler olup bittiğini anlayamamıştı. Annie'nin söylediği gibi ipuçlarını bırakan gerçekten o olabilir miydi? Ve eğer öyleyse bu ne anlama geliyordu? Eylül'ün üçüydü, yani doğum gününe tam yirmi beş gün vardı ve tam olarak neyi başarmıştı?

Bazı eğlenceli geziler.

Yazın yeni bir takdiri. Bolca

orgazm.

Kendi cinselliğini keşfetti.

Seksi balıkçıya karşı bir şeyler hissediyor.

Lanet olsun. Sorun bu sonuncusuydu. 'Sorun ne,

Haze? Elma şarabı iyi değil mi?'

Noah'nın saçları son birkaç haftadır biraz uzamıştı ve bugün bir tarafı biraz kalkmıştı; Hazel saçlarını okşamak istedi ama birlikte yaptıkları onca şeye rağmen bu hareket ona fazla samimi geldi ve yine ne yapacağını şaşırdı. Ne yaptığını sanıyordu?

"Ne?" Hazel bardağına baktı. 'Hayır, gayet iyi. Aslında oldukça iyi.

"O zaman neden suratını öyle

yapıyorsun?" "Ne suratı?

"Sanki elma şarabı sana kişisel olarak hakaret etmiş gibi.

Bir kahkaha attı ve aralarına koydukları cips paketlerinden birini kaptı. Bira fabrikasında bira, elma şarabı ve atıştırmalıklar vardı. Tuz ve sirkeyi tercih etti, tuzlu ekşiliğin dilini kaplamasına izin verdi.

"Bir şey yok. "Yalancı.

Sırıttı.

"Ben sadece... *Senden kendi iyiliğim için çok fazla hoşlanıyorum ve şimdiden bu küçük anlaşmanın sonundan korkuyorum.* "Sadece ilkini daha çok sevdiğimi düşünüyorum.

Daha önlerinde birkaç hafta vardı ve Noah'nın yeni, rahatsız edici hislerinden rahatsız olmasına neden olarak bunu mahvetmeyecekti. Duyguları geçecekti. Değil mi? Sadece tüm o muhteşem orgazmlar muhakemesini bulanıklaştırıyordu.

Doğru.

"Sana başka bir tane getirmemi ister misin?

Hazel başını iki yana salladı, hem bir elma şarabı daha içmek istemiyordu hem de pervasız yazını huzur içinde geçirmesine izin vermeyen saçma düşüncelerden kurtulmak istiyordu.

"Hayır, ben iyiyim.

Noah kaşlarını çattı ve tuzlu ve sirkeli cipsleri geri çaldı ama itiraz etmedi.

Akşam karanlığı çökerken etraflarındaki masalar dolmuştu. İnsan grupları içkilerini yudumlarken konuşuyor ve gülüşüyorlardı. Çocuklar ağaçların ve yetişkin gruplarının arasında koşuşturuyordu. Çiftler küçük özel ateşlerin etrafında Adirondack sandalyelerde oturuyordu. Masanın altında, Noah'nın bacakları onunkilere dolandı.

Gün sıcak olmasına rağmen, batan güneşle birlikte hava hızla serinledi. Hazel ısınmak için ellerini çıplak kollarında gezdirdi ve ovuşturdu, keşke ateş çukuru olan bir yer bulsalardı diye düşündü.

Sonbaharda burası daha da şirin olur, diye düşündü. Değişen yaprakların ve sert elma şarabının tadını çıkarmak için kısa bir yolculuk yapan tüm fanilalı Dream Harbor sakinlerini hayal edebiliyordu.

"Soğuk mu? Noah kapüşonunun fermuarını açmış

bir halde sordu. "Hayır, ben iyiyim.

"Bu gece yalanlarla dolu, Haze," dedi alaycı bir gülümsemeyle. Masanın onun tarafına geldi ve kazağını omuzlarına örttü. Büyüktü ve onun vücudunu ısıtıyordu ve Hazel kendini tutamayıp içine sokuldu.

Tamamen saçmaydı ama daha önce hiçbir erkek, ya da duruma göre hiçbir erkek ona kazağını, ceketini ya da onu sıcak tutacak bir atkısını bile vermemişti. Ve şimdi Noah'ınkine sahip olduğu için kendini ne kadar mutlu hissettiği de aynı derecede saçmaydı.

Bir elini sırtına sürterek sürtünme ve yakınlığıyla daha fazla ısı yarattı.

"Daha iyi mi?

Hazel ona kendini kaptırmış bir aptal gibi gülümsedi. "Çok. İçindeki inek ergen kafasının içinde iğrenç bir şekilde çığlık atıyordu. Kasabadaki en tatlı çocuk ona kazağını vermişti ve o buna zar zor dayanabiliyordu.

Neyse ki olgun, yetişkin bir kadındı ve dışarıya karşı kendini toparlıyordu. Muhtemelen. Yüzünün ne yaptığını gerçekten anlayamıyordu.

Noah birasını bitirirken kolunu ona doladı ve Hazel da kendini onun yanına bıraktı. Buralarda bir yerlerde bir ya da iki Dreamer olduğundan ve söylentilerin onları kasabaya geri getireceğinden emindi ama gerçekten umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

İnsanların kendisi hakkında ne düşündüğünü merak etmek için harcadığı tüm enerjiye rağmen, kendisi ve Noah hakkındaki fısıltılar onu hiç rahatsız etmiyordu.

Belki de ondan gerçekten hoşlandığın ve o da senden hoşlanıyor gibi göründüğü içindir ve neden tüm kasabanın bilmesini istemeyesin ki?!

Tanrım, o iç ses gerçekten küstahlaşmaya başlamıştı.

"Bu arada, bu tişörtü asla geri alamayacaksın. Noah güldü. "Tamam, bunu bir HANSOF hatırası olarak düşün.

Hazel'ın rüya gibi "bir erkeğe aşık oldun" düşünceleri kekeleyerek durdu. Bir hatıra. Tatil gibi zor bir bitiş tarihi olan bir şeyi hatırlamak için bir hatıra.

"Evet. Aynen öyle. Elma şarabını bitirdi ve Noah'nın sözleri, kolları ve saçma sapan rahat kazağı yerine kutunun üzerindeki karmaşık sanat eserine odaklandı.

Bu şey geçiciydi. Bütün mesele de buydu, değil mi? Hazel artık gerçekten bilmiyordu.

"Hey, sana bir şey gösterebilir miyim?

Hazel başını kaldırdı ve Noah'nın alışılmadık bir şekilde kararsız göründüğünü fark etti.

"Elbette.

"Harika, hadi gidelim buradan.

Çöplerini topladılar ve çakıllı araziden geçerek Noah'nın arabasına doğru gittiler. Hazel, kapüşonunun çok geniş kollarına ve aralarındaki bu şeyin sadece pervasız bir eğlence olduğu gerçeğine sıkı sıkı sarıldı.

'Um... ta da?' Noah kapının yanında tuttuğu pilli feneri yakarak küçük alanı aydınlattı.

"Noah, neredeyiz... Bekle, burada mı yaşıyorsun?" Hazel ona baktı ve onun kazağına sarılmış o kadar küçük ve tatlı görünüyordu ki gözlerini kaçırmak zorunda kaldı yoksa onu öpebilir ve ona tüm planını anlatmayı unutabilirdi.

"Sayılır," diye bir kahkaha attı. 'Babana söyleme. Aslında tüm bunların yasadışı olmadığından emin değilim.

Hazel'ın kaşları kalktı. "Oh, kesinlikle yasadışı. Kısmen yenilenmiş sahil kulübesinde duruyorlardı, aslında parasını ödemediği ya da üzerinde çalışmak veya içinde yaşamak için herhangi bir izin almadığı kulübede... Belki de onu buraya getirmek bir hataydı.

Bir başka düşüncesizce fikir. Tıpkı okulu bırakmak gibi, tıpkı evi terk etmek gibi, tıpkı bu kadınla ilişkiye girmek gibi. Şu anda ona deliymiş ve muhtemelen bir suçluymuş gibi bakan kadınla.

Kahretsin. Onu buraya getirmemeliydi. Aptalca bir hareketle aralarındaki bu şeyi ve çılgın planını aynı anda havaya uçurmuştu. Rotayı tersine çevirmek için çok mu geçti? Her şey hakkında yalan söylemek için mi?

"Ama çok güzel," diyerek onun düşüncelerini yarıda

kesti. "Öyle mi?

Elbette. Noah, burası muhteşem. Bütün bunları sen mi yaptın?" Elini mutfağa koyduğu kasap tezgahının üzerinde gezdirdi. Bakışları küçük evin üzerinde gezinirken Noah da onun yaptığı tüm işleri takip etti. Yenilediği zeminler, tamirden sonra yamaladığı tavan

Çatıyı onardı, duvarları boyadı, pencereleri değiştirdi. Feneri yanına aldı ve ışığı onun çalışmalarına tuttu. Noah hiçbir zaman yerinde durmayı beceremezmişti ve bu küçük ev onun boş zamanlarında hobisi haline gelmişti. Kendisine karşı dürüst olmak gerekirse, aslında oldukça iyi görünüyordu.

Hazel'ın yüzündeki ifadeyi izledikçe daha da iyi oldu.

"Ah... evet. Yani, diğerlerini de yapmak gibi bir fikrim vardı. Ve sonra belki kısa dönemli kiralama gibi bir şey...'

Gözleri parladı. 'Noah, bu harika bir fikir. İnsanlar bunlara bayılacak! Tarihin küçük bir parçasında kalmak gibi. Aman Tanrım, bunları kimin, ne zaman inşa ettiğini ve geçmişte ne için kullanıldıklarını araştırabiliriz. Her birinin üzerine küçük plaketler koyabiliriz! Konuşurken bitpazarında bulduğu sandalyenin ve ev eşyaları mağazasına yaptığı son ziyarette bulduğu fazladan yastıklarla doldurduğu yatağın yanından geçiyordu. Onu yatağında hayal ederken onun için aldığı yastıklar.

Kucağını bitirdi ve ön kapının yanında durduğu küçük mutfakta tekrar karşısında durdu, onun için heyecanlanmasını dinledi, evler için gelecekteki fikirlerden bahsederken *biz* kelimesini kullanmasını dinledi.

Gülümsüyordu. Işıl ışıl, gerçekten. Onun fikrini

beğenmişti. "Sence bu iyi bir fikir mi?

"Bu harika bir fikir. Kaşlarının arasında endişeli bir kırışıklık belirdi. 'Yine de önünüzde bazı engeller var. Bunların başında da bu eski kulübelerin kasabaya ait olması geliyor.

"Doğru.

"Bu konuyu bir kasaba toplantısında gündeme getirmelisiniz.

Noah bir elini saçlarında gezdirerek son kasaba toplantısında olanları hatırladı. Hazel'ın önünde diz çöktüğünü hatırlayınca vücuduna bir sıcaklık yayıldı. Hazel da aynı anda hatırlamış olmalıydı çünkü yanakları kızardı ve gözleri büyüdü.

"Kalmak istedin.

Başını iki yana salladı. "Hayır, seninle gitmeyi çok istiyordum.

"Noah.

"Hazel.

Kaşlarını çattı, eli kalçasındaydı. 'Bana söylemeliydin. Kalabilirdik.

Fikrini tüm kasabaya sunma düşüncesi karşısında ne kadar güvensiz ve paniklemiş hissettiğini örtbas etmeyi umarak ona ukala bir sırıtış fırlattı. "Bence o dolapta, kalsaydık eğleneceğimizden çok daha fazla eğlendik.

Hazel yemi yutmadı. Kaşları çatık, mükemmel dudaklarında öylece kalakaldı. "En azından bu konuyu belediye başkanına açmalısın.

"Baban.

"Onun hakkında profesyonel bir sıfatla konuşurken kendisinden belediye başkanı olarak bahsetmeyi seviyorum.

Noah gülümsemesini bastırdı. "Tabii ki.

Ben ciddiyim. Onunla konuşmalısın. Bence bu gerçekten harika bir fikir Noah. Burada çok güzel bir iş yaptın ve eğer devam edersen, bence kasaba ve senin için gerçekten harika olabilir... ve...'

Adam yüzünü ellerinin arasına aldığında kızın sesi soluğu kesildi. Onu öpmesi gerekiyordu, ağzından dökülen tüm bu güzel ve harika kelimeleri durdurması gerekiyordu çünkü hepsini içine alamıyordu. Onları yavaşlatması gerekiyordu. Onları teker teker, yavaşça keşfetmek istiyordu. Onları gizli hazineler gibi pencere kenarına koymak istiyordu.

Hazel Kelly güzel bir şey yaptığını düşünüyordu.

Uzun zamandır ilk kez kendini berbat biri gibi hissetmiyordu. Ve bir an için Hazel gibi bir kıza layık olabileceğini hissetti.

Sonsuza dek o dakikada kalmak istiyordu. Bu yüzden onu öptü, uzun, yavaş ve tatlı. Artık tatlı olmayana kadar, ağrıyana kadar ve

Hazel onun dudaklarına karşı küçük inlemeler ve sızlanmalar çıkarıyor ve parmakları onun omuzlarını sıkıca kavrıyordu.

Onu yatağa doğru geri götürmek, tüm o yastıkların üzerine yatırmak ve her yerinden öpmek istedi. Onun tadına bakmak istiyordu. Onun içine dalarken bacaklarının kalçalarına dolandığını hissetmek istiyordu.

Aniden geri çekildi. "Bekle.

Noah durdu, elleri hâlâ kızın buklelerine dolanmıştı, aklı hâlâ ne yaptıklarının beş adım ötesindeydi. "Sorun nedir?

"Bunu yapmaya devam edemezsin. "Neyi yapmaya?

"Dikkatimi b ö y l e dağıtıyorsun. Ne zaman gerçek bir şey hakkında konuşsak.

"Bu da gerçek. Adam onu tekrar öpmek için başını eğdi ama kadın kendini onun dokunuşundan kurtardı.

"Bu senin kaçışın.

Sözleri canımı yaktı. "Beni gerçekten tanıdığını mı sanıyorsun, Hazel?" "Sadece sen şeyini kullanmadan konuşmak istiyorum...

"Benim neyim?

"Vücudun dikkatimi dağıtıyor.

Gülümsemesinin zalimce olduğunu biliyordu, sadece bir dakika önce çok mutlu olduğu için saldırganlaştığını biliyordu ve şimdi burada tekrar sunacak hiçbir şeyi yokmuş gibi hissediyordu, ama kendini durduramıyor gibiydi.

Bu yüzden burada değil misin? Otuzuna basmadan önce sana iyi vakit geçirtiyorum. Benden istediğin buydu.'

Yüzü düştü ve bu gecenin nasıl bu kadar korkunç bir şekilde yanlış gittiğini bilmiyordu.

"O zaman belki de durmalıyız. Hazel'ın sözleri küçük alanda yüksek ve kesindi. İçinden bir panik dalgası geçti. Onu kaybetme paniği. Onu kalmaya ikna etme şansı bulamadan bu şeyin sona ermesinden duyduğu panik.

Geri dönmesi, geri sarması, o gitmeden önce düzeltmesi gerekiyordu.

"Durmak istemiyorum. Pek sürükleyici bir tartışma sayılmazdı ama en azından Hazel kapıya doğru giderken durakladı.

Onunla yüzleşmek için geri döndü. "Özür dilerim.

Noah gözlerini kırpıştırdı. Açıkça götlük yapan o olduğu halde neden özür diliyordu?

'Sana böyle hissettirdiysem özür dilerim, seni sadece... fiziksel şeyler için kullanıyordum. Niyetim bu değildi. Sadece... Bunu tercih ettiğini düşündüm ve seni rahatsız etmek istemedim ama belli ki bunu berbat ettim.

Ona zayıf bir gülümseme verdi. "Bunu arkadaş olarak bitirelim, tamam mı? İşleri daha da kötüleştirmeden önce.

Arkadaş mı? Birdenbire İngiliz dilindeki en kötü kelime oluverdi.

Hazel, hayır dinle. Özür dilerim. Pislik gibi davranıyorum. Bu yaz inanılmazdı. Seninle vakit geçirmek harikaydı.'

Biraz inanmaz bir kahkaha attı. "Bana yalan söylemek zorunda değilsin, Noah.

Sonra ona doğru bir adım attı ama onu tutmadı. Onun dikkatini dağıtmak için vücudunu kullanmayacaktı. Bu konuda değil. *Bunu* kesin olarak bilmesi gerekiyordu.

'Seninle vakit geçirmeyi çok sevdim, Hazel Kelly. Her şeyi sevdim.'

"Sevdin mi?

Uzandı ve bir bukleyi kulağının arkasına attı. "Evet, kesinlikle. Kızın

gülümsemesi büyüdü.

"Ve ben sadece... üzgünüm. Bu planım konusunda kendime güvenim yok ve bunun acısını senden çıkardım ki bu tamamen boktan bir şey.

"Doğru," dedi.

Bir adım daha yaklaştı, yüzü yine ellerinin arasındaydı. "Sizin ... belediye başkanınızla konuşacağım.

Güzel. Ama bunu benim hesabıma yapma. Bunu kendin için yap, Noah.'

Adamın tam kalbine inebilme yeteneği onu hâlâ hazırlıksız yakalıyordu. "Çok akıllısın, Hazel Kelly.

Omuz silkti. "Çünkü senden çok daha büyüğüm.

Güldü. "Neyse ki yaşlı kadınları çok çekici buluyorum.

Dudaklarına bir öpücük kondurmak için uzandı ama fazla oyalanmadı. "Gitmek zorundayım.

"Emin misin?

Kafasında artıları ve eksileri tartmasını, düşüncelerinin yüzünde oynaşmasını izledi. Bu gece kesinlikle çuvallamıştı ve belki de onu affetmişti ama görünüşe göre kalıp yastıklarında yuvarlanacak kadar değil.

"Evet, eminim.

"Tamam, ben seni

götürürüm.

"Teşekkürler.

"Ve... um... Boğazını temizledi. "İpuçları mı?

Hazel ona küçük bir gülümseme verdi. "Başka olursa sana haber veririm. Hazel'ın sözleri karşısında içinin bu kadar rahatlaması utanç vericiydi.

Hazel'la her şeyin bitmesine henüz hazır değildi. Bu çılgın yaza iki eliyle tutunabildiği kadar tutunacaktı.

Ona izin verdiği sürece.

Oceanof PDF.com

Bölüm Yirmi Bir

Kitapçı tarçın, tereyağı ve vanilyalı krema gibi kokuyordu. Pazar günüydü. Tarçınlı çörek günüydü ve her yer kalabalıktı. Hava gri ve yağmurlu olmuş, kısa süren yaz sıcağı aniden sona ermişti ve şimdi kasaba birdenbire içeride Jeanie's'ten kahvelerini yudumlamaktan ve bir sonraki kitaplarını ararken tarçınlı çörekleri ayırmaktan çok daha mutluydu.

Hazel kitaplarına yapışan parmakları için endişelenmemeye çalıştı. O yapardı Melinda'yı her hafta burada yapışkan, buzla kaplı bir ikramın mahvolmuş mallar gibi istenmeyen sonuçları olabileceği konusunda uyardı, ancak patronu bunu kabul etmedi.

Melinda tarçınlı çörek istedi. Melinda da tarçınlı çörek aldı. Hazel, Annie ile haftalık sınırlı sayıda taze tarçınlı çörek siparişi için bir anlaşma yaptı ve kasaba bir tane almak için kitapçıya akın etti.

Kabul etmeliydi ki, bu iş için iyi olmuştu. Çoğu insan şeker yüklemesi ve bir kitapla ayrılıyordu. Ayrıca dükkân harika kokuyordu. Ve Annie ona müşteriler arasında atıştırması için tezgâhın altına sıcak bir çörek koymuştu bile.

"Selam Hazel. Logan'ın bir elinde tarçınlı bir paket vardı ve Jeanie'nin aşk serisinin son kitabı üzerinde çalışıyordu

diğerinde.

"Hey. Jeanie bu sabah çok mu yoğun?

"Evet, ama tarçınlı çöreğe ihtiyacı var. Küçük bir gülümsemeyle çantayı kaldırdı. Arkadaşı mutlu görünüyordu. Sanki eski Logan'dı ama yeni bir parıltısı vardı. Bu çok hoştu. Onun Jeanie'yi bulmasına sevinmişti. Ya da duruma göre Jeanie'nin onu bulmasına.

"Annie kitap ipuçlarıyla ilgili bir şeylerden bahsetti...

Hazel gözlerini devirdi. Bu kasabada sır olmazdı. Ama Logan'ın bilip bilmemesi gerçekten umurunda değildi. Logan'ın kimseye bir şey söylemeyeceğini biliyordu. Arkasına baktı ama kasada hiç sıra yoktu. Herkes tarçınlı çörekler için arka tarafa kurdukları masanın etrafında toplanmıştı. Bu sabah masayı Alex ve Lyndsay idare ediyordu. Hazel çalışan arkadaşlarına bir göz attı ve son çörek tepsisinin neredeyse boş olduğunu gördü.

'Evet, garipti ama bir haftadan uzun süredir görmedim, yani... Sanırım bitti. Her neyse. Hayal kırıklığını sesinden uzak tutmaya çalıştı ama Logan'ın kaşlarının kalkışından bunu başaramadığını anladı.

'Ve ... Noah?'

"Peki ya o?

Logan boğazını temizledi ve ayaklarının üzerinde kaydı. 'Sadece emin olmak istedim ... Yani... o...?'

'Beni evlilik pazarında mahvetmek mi? Bence çok fazla Regency-romantik romanı okuyorsun, Logan.'

Logan kaşlarını çattı ve o da gülmekten kendini alamadı. Noah'ya neler olduğunu bilmiyordu. Onu evindeki kavgalarından beri görmemişti. Belki de ona saçmalıklarını birçok kez söyledikten sonra.

Eğer ipuçlarını bırakan Noah'ysa, durmuştu. Ve eğer ipuçlarını bırakan o değilse, başka kimse de değildi ve onu görmek için başka bir yol uyduramadı. O yüzden görmedi. Bir hafta boyunca. Ve bu onun için sorun değilmiş gibi davranmaktan son derece mutluydu.

"Kastettiğim bu değildi. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim.'

Ona gülümsedi, sadece ona göz kulak olmak isteyen tatlı eski dostuna. "Ben iyiyim, teşekkür ederim.

Başını salladı, rahatladığı duruşundan belliydi. "Tamam,

güzel. "Dokuz doksan beş.

"Ne?

"Kitap için. "Doğru,

özür dilerim.

Kartını okuttu ve Hazel makbuzunu e-postayla gönderdi. "Mutlu okumalar," dedi sırıtarak ama Logan'ın kaşlarını çatmasıyla karşılaştı.

"Bu benim için değil.

"Jeanie bakmıyorken onları okumuyormuş gibi yapma.

Logan'ın sakalının üzerinde beliren kızarıklık ona doğru yerde olduğunu gösteriyordu. "Çok bilgilendiricidirler.

Hazel güldü. "Eminim.

"Sonra görüşürüz,

Haze.

Güle güle. Jeanie'ye kapanıştan sonra uğramasını söyle. Bennett ziyarete geliyor mu?'

Logan kapıdan çıkarken durakladı. "Evet. Kafenin üstünde kalacak. Logan'ın gülümsemesi büyüdü. "Ve Jeanie de benimle kalacak.

"Peki Nana'nın sana verdiği yüzük?

En iyi arkadaşı şimdi neredeyse sırıtıyordu. "Yıl sonuna kadar parmağında olacak.

"Ne kadar da ukalasın.

Omuz silkti. "Bildiğin zaman, bilirsin.

Hazel kapıyı itip açarken başını salladı ve el sallayarak çıktı. Bildiğin zaman, bilirsin.

Hazel ne biliyordu? Şu anda yağmurlu günlerden ve bol şekerli kahvaltı ikramlarından mutlu olduğunu biliyordu. Bazen sevmediğini düşünse bile burada çalışmayı sevdiğini biliyordu.

Seksi olduğunu biliyordu. Bu yeni bir şeydi. Ve bundan hoşlanıyordu.

Düşünceleri erzak dolabındaki o kaçamağa, sahildeki o güne ve yaban mersini tarlasındaki o öpücüğe geri döndü. Ama bu kez Noah'yı düşünmek yerine, ne kadar cesur olduğunu, ne kadar tutkulu olduğunu, nasıl liderliği ele aldığını düşündü.

Kasaba toplantısının olduğu gece yaşadığı farkındalık, toplantıdan sonraki günlerde daha da gerçekçi gelmişti. Yeni bir hayata ya da yeni bir insan olmaya ihtiyacı yoktu. Sadece kendine, hayatına yeni bir gözle bakması gerekiyordu.

Tozlu eski Noel ağaçlarının romantik ışıltısında, boş bir plajın akşamüstü ışığında ya da dönme dolabın yanıp sönen ışıklarında Hazel eğlenceliydi. Ve ilginçti. Ve belki de Noah bunu fark ettiğinde onun yanındaydı ve belki de bunu onun içinde ortaya çıkarmış, onu arzulanabilir olduğuna ikna etmişti, ama Hazel, Noah ile ilişkisi şu anda sona erse bile tüm bunlara tutunabilirdi.

Doğum gününe sadece iki hafta kala Hazel nihayet otuzunu kucaklamaya hazır olduğunu hissetti. Ne de olsa sadece bir rakamdı.

Ama bunu hissederken ve buna inanırken bile bakışlarını romantizm bölümünden ve raflarda özenle dizilmiş kitaplardan uzak tutamıyordu. Her ihtimale karşı. Çünkü Noah olmadan da ilginç ve seksi olabileceğini bilse de, onun yanındayken her şeyin ne kadar eğlenceli olduğunu da biliyordu. Ve onunla biraz daha fazla zaman geçirmeyi istemekten kendini alamıyordu.

Ya da çok daha fazla zaman.

Kaori tezgâha doğru ilerleyip şekerin kan dolaşımına karışmasına izin vermeden önce bir parça daha tarçınlı çörek koparıp ağzına attı.

'Günaydın Hazel,' diye cıvıldadı.

"Günaydın. İhtiyacın olan her şeyi buldun mu?'

"Eminim öyledir! Kaori kucağındaki kitap yığınını tezgâhın üzerine indirdi. 'Kendime engel olamadım. Bu hafta çok fazla güzel kitap var!

"Önerilerinizi dikkate alıyorum.

"Anlayabiliyorum. Rüya Limanı Kitap Kulübü de size teşekkür ediyor. Kaori şık saçının bir kenarını gülümseyerek kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ama bunu istemiyorum. Yığının en üstündeki kitabı çekti. "Hasar görmüş.

Hazel kitaba bakarken kalbi göğsünde tekledi. Kitabın ortasındaki bir sayfa köşeden aşağı doğru çevrilmişti. Kafasını kaldırdığında Kaori ona göz kırptı.

"Bunu... yaptın mı?

Kadın çok kırılmış gibi elini kalbine götürdü. "Asla yapmam!

Hazel ofladı. "Peki, o zaman kim yaptı?" Kitabı kahvaltısının yanındaki tezgâhın altına tıkıştırdı. Onunla daha sonra ilgilenecekti.

Kaori omuz silkerek kalabalık dükkâna göz gezdirdi. Alex ve Lyndsay tepsileri ve kâğıt torbaları paketliyordu, çöreklerin 'tükendiğini' ilan eden bir tabela masanın önüne asılmıştı. 'Herhangi biri olabilirdi. Sanırım kasabanın çoğu bugün buradaydı.

Hazel kaşlarını çattı. Kızıl saçlı bir balıkçı dışında kasabanın çoğu.

"Sence bunu kim yapıyor? Kaori öne doğru eğilerek sordu komplocu bir şekilde.

Hazel kitap yığınını taramaya ve Kaori'nin çantasına yerleştirmeye odaklandı. "Bilmiyorum. Ama buna bir son vermeliyiz. Stoklarımı mahvediyorlar. "Mmm-hmm. Kaori dudaklarını büzerek onayladı. "Bu biraz eğlenceli gizemli.' "Bu bir

suç.

Ciddi ifadesini geri kazanmadan önce Kaori'nin dudaklarından küçük bir kahkaha kaçtı. "Çok doğru.

Hazel gözlerini kitap kulübü başkanına dikti. Bu kadın söylediğinden daha fazlasını biliyordu, bu da herkesin söylediğinden daha fazlasını bildiği anlamına geliyordu, bu da Hazel'ın bir kez daha bir iç şakanın dışında kaldığı anlamına geliyordu. Bu duygudan nefret ediyordu.

"Merak etme Hazel," diye araya girdi Kaori. "Eminim hepsi iyi bir eğlence içindir.

"Eminim.

"Çarşamba günü görüşürüz! Kaori kitap dolu çantasını omzuna attı.

"Güle güle. Alışveriş için teşekkürler! Hazel vedalaşırken profesyonel olmayı zar zor hatırladı, tezgahının altındaki yeni ipucuna, onu kimin ve neden bıraktığına ve eğer bu Noah'ya tekrar mesaj atabileceği anlamına geliyorsa...

Başka bir ipucu bulursa ona haber vereceğine söz vermişti. Hazel sözünden dönmezdi.

Unlu mamuller bitince kalabalık iyice azaldı ve Hazel kitaba göz atma fırsatı buldu. Belki bu sefer altı çizili cümle her şeyi açıklığa kavuşturacaktı. Belki de fail suçunu itiraf etmeye hazırdı.

Gemi dalgaları yararak Arabella'nın buklelerini yüzünün etrafına savurdu. Tuzlu sprey yüzünü buğulandırdı ve rüzgâr eteklerini savurdu. Kendini uçuyormuş gibi hissediyordu.

Vay be.

Başını sayfadan kaldırdı, yarı yarıya Nuh'un ona sırıttığını görmeyi bekliyordu ama dükkânda gülümseyen balıkçılar yoktu. İpuçlarını bırakması için başka birini işe almış olabileceğini düşündü. İşgüzar bir kitap kulübü başkanı gibi birini. Ya da belki en iyi arkadaşı Logan?

Elinde kitapla dururken, midesi Nuh'u tekrar görmenin heyecanıyla çalkalanırken, Hazel bu ipucunun buraya nasıl geldiğini umursamadığını, sadece burada olduğunu fark etti.

Telefonunu çıkardı ve HANSOF ortağına hızlı bir mesaj gönderdi ve hala birkaç maceraya daha hazır olmasını umdu.

Oceanof PDF.com

Yirmi İkinci Bölüm

Noah, Hazel'ın tavsiye ettiği son fantastik romanı okurken telefonu yatağının üzerinde çaldı.

Hazel.

Hazel, son bir haftadır kaçtığı ama sürekli düşündüğü kadın. Elbette onu görmek istiyordu. Geçen hafta neredeyse yarım düzine kez kitapçıya gitmişti ama geçen geceki olaylardan sonra Hazel'ın aralarında biraz mesafe olmasını isteyebileceğini düşündü. Belki biraz mesafe, biraz nefes almak iyi bir şeydi.

Ama şimdi ekranda onun adı yanıp sönerken Noah ne kadar aptalca davrandığını ve onun mesajını gördüğüne ne kadar sevindiğini fark etti. Ve aralarında bir santim bile mesafe olmasını istemediğini.

Bir ipucu daha! Var mısın?

Tabii ki evet!

Belki de daha soğukkanlı davranmalıydı? Cevap vermek için yarım saniyeden fazla mı beklemeliydi? Umurunda değildi. Hazel'ın yanında havalı değildi.

Aldığı tek yanıt gülen bir surattı, bu yüzden işte meşgul olduğunu varsaydı. Bu, ondan daha fazlasını duymak için beklemeyi daha kolay hale getirmedi.

Kitabını tekrar açtı ve kendini sayfalara kaptırdı. Bu epik fantastik romanlar onun normalde kıpır kıpır olan davranışlarının panzehiri gibi görünüyordu. Hikâyenin içindeyken, diğer her şey kaybolup gidiyordu. Bir yıl önce ona düzenli olarak beş yüz sayfalık kitapları yırtıp atacağını söyleseydiniz, buna asla inanmazdı. Ama o bu tür şeyleri seviyordu. Hazel'i görmek için uyduruk bir bahane olarak başlayan şey gerçek bir şeye dönüşmüştü.

Başka hiçbir şey olmasa bile, ona olan küçük tutkusu ona yeni bir hobi, zihnini sakinleştirmek ve bedenini sakinleştirmek için bir yol vermişti. Yağmurlu bir günde eşofmanlarıyla burada uzanmak, tamamen başka bir dünyaya dalmak güzeldi. Eğer okul da böyle olsaydı kesinlikle bitirirdi.

Ama muhtemelen bir kurt adamdan kalkülüs öğrenemezsin.

Telefonu çalmadan önce birkaç bölümü bitirmişti. Aramayı bekliyordu ama yine de arayanın Hazel olabileceği fikri kalbini yerinden oynattı.

Öyle değildi ama konuşmayı en çok sevdiği ikinci iki kişiydi.

"Noah Amca!

"Merhaba hanımlar. Kendini yeni yastık yığınının üzerine attı. Yeğenlerinin yüzleri ekranın etrafında toplanmıştı. "Bu sabah çok şık görünüyorsunuz. Cece siyah saçlarına bir taç takmış, parlak pembe rujunu ağzına sürmüştü. Ivy ise tam bir zombi modundaydı; yüzü ürkütücü bir beyaza boyanmış, ağzının kenarından sahte kan damlıyordu.

Cece tacını düzelterek, "Cadılar Bayramı kostümlerini deniyoruz," diye bilgi verdi. "Bence Ivy'ninki çok korkutucu.

'Cadılar Bayramı'nın korkutucu olması gerekir! Değil mi, Noah Amca?'

"Bence her iki şekilde de gidebilirsin. Cadılar Bayramı'na daha bir buçuk ay olduğunu belirtmeye zahmet etmedi. Cadılar Bayramı'nın bu ikisi için ciddi bir iş olduğunu ve kostüm sürecinin erkenden başladığını biliyordu. O

Ayrıca bu kostümlerin Cadılar Bayramı'ndan sonraki her bayramda ortaya çıkacağını da biliyordu.

Ivy kaşlarını çattı ve huysuz küçük zombiye karşı gülümsemesini bastırmak zorunda kaldı.

"Yakında ziyarete gelecek misin?" Kızlar telefonu aralarında itişip kakışıyorlardı ve bir an için kız kardeşinin tavanından başka bir şeye bakmıyordu ama Cece'nin sorusu net bir şekilde duyuldu.

"Evet! Cadılar Bayramı için geliyor musun? Ivy'nin yüzü tekrar ekranı doldurdu, mavi gözleri büyük ve yalvarırcasına bakıyordu.

Tanrım. O küçük yüzlere nasıl hayır diyebilirdi ki?

"Kızlar, Noah Amca'nın çok meşgul olduğunu biliyorsunuz. Arka planda bir yerlerden kız kardeşinin sesi geliyordu. Bu hafta sonu Rachel'lardaydılar. Kız kardeşlerinin Pazar günleri sırayla bebek bakıcılığı yaptıklarını biliyordu, böylece her biri bir mola verebiliyordu.

Ivy'nin başını sallama şekli, sanki elbette ziyarete gelmeyecekmiş ve bunu çoktan kabullenmiş gibi, neredeyse onu öldürüyordu.

"Belki Şükran Günü'nde. Kelimeleri durduramadan ağzından çıkmıştı.

"Gerçekten mi?! Cece ciyakladı. 'Bunu duydun mu anne? Noah Amca Şükran Günü için gelecek ve ona karnındaki bebekle ilgili her şeyi anlatabilirsin!

Noah yüzünü buruşturdu. Artık geri dönüşü yoktu.

"Pekâlâ, amcanla konuşmama izin ver lütfen. Ekran yine Rachel'ın evinden, kendi inadı yüzünden nadiren gördüğü kız kardeşinin hayatından kesitlerle doldu.

"Hey, Rach. Kaşlarını çatıyordu. İyi bir başlangıç.

"Lütfen onları umutlandırma, Noah.

Tanrım. Bana kızmadan önce seni gerçekten hayal kırıklığına uğratmam için bana bir şans ver.

Uzun bir iç çekti, gözlerini tavana dikti, sanki orada bir güç arıyordu. "Bak, Noah. Burada seni seven iki küçük kız var ve açıkçası bu hamilelik yüzünden şu anda sana şekerleme yapamayacak kadar hastayım.

"Bu arada tebrikler.

"Teşekkürler. Başı ağrıdığında yaptığı gibi burnunun kenarını sıktı. "Sana yakında söyleyecektik, sadece birkaç komplikasyon oldu, bu yüzden acele etmek istemedik...

"Komplikasyonlar mı? Noah'nın kalbi midesine indi.

"Evet, ilk başta emin değildik... olup olmayacağından... Elini ekranın önünde sallayarak endişesini sildi, ama birden gözlerinin altındaki koyu halkalar belirginleşti, kaşlarının arasındaki çatıklık derinleşti. 'Şimdi her şey daha iyi. Sadece yatmak zorunda kalmayacağımı umuyorum.

"Yatak istirahati mi?" diye mırıldandı. "Tanrım, Rach.

Ona zayıf bir gülümseme verdi ve Noah'nın kalbi kırıldı. Güçlü, görünüşte yenilmez olan kız kardeşi acı çekiyordu ve o burada sadece kendi saçmalıklarını düşünüyordu.

"Sadece tatil için eve gel, tamam mı? Herkesin sana kızgın olduğu ya da hayal kırıklığına uğradığına dair kendine ne tür bir hikaye anlattığını bilmiyorum. Tek umursadığımız sensin.

Önce yeğenlerinin küçük yüzleri, şimdi de bu mu?

Bu bir hikaye değil, Rach. Babamın okulu bırakmam konusunda ne hissettiğini biliyorsun. Ve sonra işi bırakmam...' Kız kardeşinin yaşadığı stres karşısında tüm mazeretleri çok zayıf kalmıştı.

'Evet. Senin için en iyisini istedi! Ama peşini bırakmalısın. O bıraktı. Ve işimiz gayet iyi, çok teşekkür ederim.

"Öyle demek istemedim. Kız kardeşlerinin bu işte harika bir iş çıkardığını biliyordu ama anne babasının onun bu kararına üzüldüğünü de biliyordu; yıllarca tüm çocuklarının kendi kurdukları bu işte birlikte çalıştıklarını hayal etmişlerdi. Ve o bunu mahvetmişti.

Noah gittiğinden beri ailesiyle konuşmuştu ama hep bir hayal kırıklığı, kendini toparlamasını beklediklerine dair bir his vardı içlerinde. Ama belki de yanılıyordu? Belki de sadece onun iyi olmasını istiyorlardı.

"Bunu bir düşün, Noah. Yeni yeğeninin seni sadece ekrandaki bir yüz olarak tanımasını istemiyorum, tamam mı?

Başını salladı, hayatında yeni bir küçük insan olduğu düşüncesinin verdiği ani duygu boğazını tıkadı.

'Ve Şükran Günü için bir misafir getirmek isterseniz... yer açabiliriz.

"Hangi misafiri getireyim?

Rachel masum görünmeye çalıştı ama her zaman berbat bir yalancı olmuştu. 'Kızlar seni son aradıklarında yatıya kaldığından bahsetmişlerdi. Bunun için üzgünüm bu arada.

Noah omuz silkti. "Sorun değil.

"Her neyse, eğer o yatıya kalan kişi ciddiyse, onu da getirmekte özgürsün. "Ciddi değil.

Rachel kara bir kaşını kaldırdı. Kız kardeşlerinin ikisi de koyu renk saçlıydı. Babalarının ailesinden kızıl saçlı olan tek kişi oydu. "Neden olmasın?

Öfkelendi. "Ben ciddi değilim, Rach.

Her nasılsa hâlâ onun saçmalıklarının kokusunu alabilecek esrarengiz bir abla yeteneğine sahipti. 'Yine de yapabilirsin. Bu kişiyle ciddi bir ilişki kurabilirsin.

"Kadın.

"Bu kadınla. O ne düşünüyor?'

O ne düşünüyordu? Bildiğini sanıyordu ama şu anki durumunda hiçbir şeyden çok emin değildi.

Omuz silkti. "O da benim gibi sıradan bir eğlence arıyor.

Rachel yine kaşlarını çattı, kaşlarının arasında derin bir kırışıklık oluştu. 'Sıradanlık ciddiye dönüşebilir. Biliyorsun ben ve Patrick bir-

gece standı.'

"Bunu bilmeme gerek yoktu.

"Şey, detaylara girmeyecektim!

Noah güldü ve bu iyi hissettirdi. Kız kardeşiyle tekrar sohbet ediyor olmak iyi hissettiriyordu. Belki de Şükran Günü'ne gerçekten ailesiyle gidecekti. Belki de bütün zamanını yıllar boyunca her şeyi nasıl berbat ettiğini düşünerek geçirmeyecekti.

Belki Hazel'ı getirir.

"Bunu düşüneceğim. Yani bir misafir getirmeyi.

Rachel gülümsedi. "Harika. Bu, bu duygusal ve hamile bayanı gerçekten mutlu ediyor.

Sonraki sözcükler o daha düşünemeden ağzından çıktı. 'Belki de eve daha erken gelmeliyim...'

Rachel'ın gözleri büyüdü. "Daha erken mi?

'Evet, yani, birkaç haftalık daha turne programım var, ama sonra belki de eve gelip biraz yardım etmeliyim... bilirsin, sen kendini daha iyi hissedene kadar.

Kız kardeşinin yüzünü aydınlatan rahatlamış gülümseme anlaşmayı mühürledi. Eve gitmesi gerekiyordu.

"Noah, bu... harika olurdu. "Senin

yaptıklarının çoğunu yapamam.

'Bunu biliyorum,' dedi gülerek. 'Ama seni çalıştırabileceğimiz pek çok yol var. Patrick hâlâ görevde olduğu için burada olman çok yardımcı olacaktır. Başını iki yana sallayarak elinin tersiyle bir damla gözyaşını sildi. "Özür dilerim. Hamilelik duyguları.

"Bunun için endişelenme. Noah kendi içinde duygusal bir iniş çıkış yaşıyordu. Az önce neyi kabul etmişti?

Arka plandan gelen çığlıklar Rachel'ın dikkatini çekti.

"Eyvah, gitmen gerekiyor gibi görünüyor.

Gözleri yine göğe doğru kaydı. "Annem yakında gelip görevi devralacak, ama bu arada bana şans dile.

'İyi şanslar. Yakında görüşürüz.'

Rachel ona sulu bir gülümseme daha verdikten sonra bir sesle telefonu kapatıp araştırmaya gitti.

Noah tekrar yastıklarına yaslandı. Rachel'ın sözleri kafasının içinde dönüp duruyordu. Kendine nasıl bir hikâye anlatıyordu? Beklentilerini karşılamadığı için ailesinin onu yanında istemediğini mi?

Hayır, anlattığı hikaye, seçiminin doğru olduğunu, okulu, evi ve aile işini bırakmanın doğru şey olduğunu kendisine ve diğer herkese kanıtlayana kadar eve gitmek istemediğiydi.

O kapıdan içeri girdiğinde *başarılı* olmak istiyordu.

Ama belki bu da saçmalıktı. Belki de sadece onu seven ailesinin yanına gitmeye ihtiyacı vardı. Belki de sahip olduğu tek şey eski bir tekne ve bazı çılgın fikirler olsa bile onu seviyorlardı. Belki Hazel da sevebilirdi.

Ve şimdi ailesinin ona ihtiyacı vardı. Hamilelikten bahsederken kız kardeşinin yüzündeki stres ve korku ifadesini bir türlü atamıyordu. Onu daha önce hiç böyle görmemişti, o bebek bakıcılığı yaparken bahçelerindeki elma ağacının tepesinde sıkışıp kaldığında ya da o acayip kar fırtınası dondurucularının tüm elektriğini kesip yüzlerce kilo donmuş deniz ürününü tehlikeye attığında ya da Kristen, Ivy'nin babasının burada kalmayacağını açıkladığında bile.

Rachel korkmazdı. Ama şimdi korkuyordu. Ve Noah bunu düzeltmek için bir şey yapabilecekse, kesinlikle denemek zorundaydı. Sadece bunun kendisi ve Hazel için ne anlama geleceğini bilmiyordu.

Kabul edilmesi gereken çok şey vardı. Bir kerede işlenecek çok şey.

Bu yüzden sağlıklı bir seçim yaptı ve en azından uykuda olan büyü güçlerine ya da kurda dönüşme eğilimine sahip olmadığı gerçeğiyle rahatlayarak kitabını aldı.

Sadece bir bölüm daha okuyacak ve sonra kendi bokuyla uğraşacaktı...

Oceanof PDF.com

Yirmi Üçüncü Bölüm

Hazel küçük Prius'unu marinanın otoparkına çektiğinde saat erkendi. Güneş doğmuştu ama gökyüzü hâlâ pamuk şekeri pembeliğindeydi. Eylül ayında bir Salı günüydü ve rıhtımlar nispeten boştu. Yaz boyunca burada olan herkes sezon için gitmişti ve tekneleri olan yerel halk ya işteydi ya da hâlâ yataktaydı. Bu yüzden yolcu koltuğundan çantasını alıp suya doğru ilerlerken yalnızdı.

Gün güneşli bir gün olarak şekilleniyordu ancak hava soğuktu, hava Suyun esintisi Hazel'ı kazak giydiğine memnun ediyordu. Aslında teknik olarak Noah'ın sweatshirt'üydü. Bunun garip olup olmadığını bilmiyordu ama bu onun yeni favorisiydi. Mükemmel rahatlıkla eşleştirilmiş doğru miktarda büyüklük. Ve tam olarak doğru miktarda Noah'ın yaz kokusu. Tabii bu son kısımdan bahsetmeyecekti.

Tekne gezisi açık hava macerasının zirvesiydi. En azından yakın zamanda bir dağa tırmanmayacağı kesin olan Hazel için. Ama bunu yapmayı kabul ettiği için kendisiyle gurur duyuyordu.

Her şey konfor alanından çıkmakla ilgiliydi. Ve rıhtımdan ona el sallayan seksi balıkçıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Ha! *Evet, doğru.* Otuzuncu yaş gününe bir buçuk hafta kalmıştı ve muhtemelen artık kendine yalan söylememeliydi. Birlikte olmak istiyordu.

Noah. Gerçekten. Noah'ı doğum gününden sonra da istiyordu, HANSOF'un sonundan sonra da. Sadece onu istiyordu.

Ama tüm bu olanlar hakkında ne hissettiği hâlâ belirsizdi.

Bu yüzden bu küçük maceradan sonra onunla bir yetişkin gibi konuşmaya ve her şeyi ortaya dökmeye niyetliydi. Muhtemelen. Belki de. Bu plandaki tüm pürüzleri hâlâ çözememişti. Ya adam bunu hiç istemezse? Ya ilk anlaşmalarına sadık kalmak istediyse ve Hazel utanç içinde ve açıkta kaldıysa? Ya Noah tüm bunları bir hafta içinde bırakıp gitmekten memnunsa ve Hazel'ın macera dolu yazı kırık bir kalple sona ererse?

Bütün bunlara başlarken aklında olan şey tam olarak bu değildi.

"Hey! Gelebilmişsin. Noah onu kendine özgü sırıtışıyla karşıladı.

Hazel artan endişelerini bastırdı ve gülümsemeye zorladı. "Ne yani, gelmeyeceğimi mi düşündün?

Gülümsemesi büyüdü. "Hayır. Sadece seni gördüğüm için mutluyum.'

Hazel'ın kalbi gerçekten de pır pır etti, ki bu daha birkaç hafta önce fiziksel olarak imkânsız olduğuna yemin edebileceği bir şeydi. "Ben de seni gördüğüme sevindim.

Adamın bakışları altında kıpırdandı. Sweatshirt ve kot pantolon uygun bir tekne kıyafeti değil miydi? Annesinin posta tepsisinde hâlâ duran LL Bean kataloglarındaki tekne ayakkabılarından hiç yoktu, o yüzden beyaz kanvas spor ayakkabılarını giymişti.

"Benim sweatshirt'ümü

giyiyorsun. Oh, doğru. İşte bu.

"Çok rahat. "Mmm.

Hatırlıyorum.

"Geri istiyor musun? Noah'nın elleri onunkileri durdurmak için geldiğinde fermuarı açmaya başlamıştı bile.

"Hayır, seni içinde görmek

hoşuma gidiyor. "Öyle mi?

"Tabii ki. Seni benim olarak işaretlemek bazı derin erkeksi dürtüleri tatmin ediyor. Gülümsemesi alaycı bir muziplikle doluydu. Adam şaka yapıyordu ama kadının küçük bir parçası, kimseye itiraf etmediği bir parçası, bunun doğru olmasını istiyordu. Onun olmak istiyordu. Ve eşitlik ruhu içinde, onun da kendisinin olmasını istiyordu.

Tüm bunları bir kenara itti ve bunun yerine öfkelenmiş gibi yaptı. "Ah, bu durumda... Parmakları tekrar fermuara gitti.

Noah güldü, ses yakındaki martıları ürküttü. "Sadece

şaka yapıyorum. İçinde çok tatlı görünüyorsun.

"Ah. Şey. Hazel, Noah'nın sözleri karşısında midesi bulanırken bile omuz silkti.

"Her neyse, bu *Ginger*. Eliyle, yanlarına yanaşmış olan ve yan tarafında adı yazılı tekneyi işaret etti. Marinada park etmiş diğer teknelerin çoğuna benziyordu, en azından Hazel'a öyle gelmişti. Beyaz, lacivert süslemeli, birkaç minderli koltuk, dümen, arkada iki motor. Ona göre tipik bir tekne ama Noah ona sanki bebeğini tanıştırıyormuş gibi bakıyordu.

"Biraz burnun üstünde, değil mi?" diye alay etti, güneş ışığında parlayan bakır saçlarına bakarak.

Elini kaba saç tellerinin arasından geçirdi ve bir tarafını yukarı kaldırdı. Hazel uzanıp onu düzeltti. Noah onu bileğinden yakaladı ve daha yakına çekti.

"Seni özledim.

"Uğrayabilirdin. Bunu söylemek istememişti, neredeyse kendini onun bir haftadır ortadan kaybolmasını umursamadığına ikna etmişti ama görünüşe göre kendine yalan söylememe şimdi başlamıştı.

"Yapmalıydım. Belki biraz yalnız kalmak istersin diye

düşünmüştüm. "Hayır.

Noah onun hızlı yanıtına gülümsedi ve burnunu onunkinin üzerinde gezdirdi. "Güzel, ben de öyle.

"Güzel. Adam kelimeyi dudaklarından çaldı ve kadın ona gülümsedi.

"Şimdi," dedi öpüşmelerinden uzaklaşarak. "İlk yolculuğuna hazır mısın?

Hazel suyun içinde tehditkâr bir şekilde sallanan tekneye baktı. Çok büyük değildi. Hazel hayatı boyunca tam olarak iki tekneye binmişti. Biri, annesinin altmışıncı yaş günü için babaları ve annesiyle birlikte çıktığı gemi seyahatiydi. Diğeri de Annie'yle birlikte kız kıza bir hafta sonu geçirmek için Martha's Vineyard'a giden feribottu.

O tekneler büyüktü. Sağlam hissettirecek kadar büyük. Güvenli. Bu tekne kolayca savrulabilecek gibi görünüyordu.

"Ah... evet?

"Bu konuda kendinden pek emin görünmüyorsun. "Çünkü bu konuda kendime hiç güvenmiyorum.

Onu tekrar öptü, emin ve hızlı. 'Güven bana, Haze. Eğlenceli olacak.

"Hmm.

"Hadi gel. Elini tuttu ve onu tekneye doğru çekti. Heyecandan titriyordu ve bu neredeyse bulaşıcıydı. Eğer o da biraz korkmuş olmasaydı bu heyecanı yakalayabilirdi.

"İşte, çantanı bana ver. Adam kadının elinden büyük, hasır çantayı aldı ve gözleri büyüdü. "İçinde ne var? Taşlar mı?'

"Hayır.

Eğlenen bir ifadeyle onu incelemeye devam etti ve devam etmesini bekledi.

"Çoğunlukla atıştırmalıklar, bir şişe su ve birkaç kitap.

Bunun üzerine kaşları kalktı. "Kitap mı getirdin?

"Evet."

"Birkaç tane mi?

"Tabii ki.

"Elbette. Ne için?'

Hazel iç çekti. "Okumak için. Bilirsiniz, heyecanın azalması ihtimaline karşı...'

Noah sırıttı. "Hiç durgunluk olmayacak, sizi temin ederim. Bakışları çantanın üstünü gözden geçirdi ve yüzünde bir sevinç ifadesi belirdi. "Bekle, Kurt Kardeşler serisinin üçüncü kitabını getirmişsin!

"Yeni geldi.

"Tanrıya şükür!" Kitabı çantasından çıkardı ve bir koluyla göğsüne bastırdı. "Son kitap bir uçurumla bitmişti ve kahine ne olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

Hazel sırıttı. "Yani belki bugün bir ya da iki durgunluk olur?

Noah kitabı ters çevirip arkasını okurken başını salladı. "Evet, öyle olması gerekebilir. Elini sıktı ve ona baktı. "Teşekkürler Haze. Bu harika bir şey.

"Benim için zevkti. Ve öyle de oldu. Noah'nın bu kitaplar için ne kadar heyecanlandığını görmek ona belki de ilk düşündüğünden daha fazla ortak noktaları olduğunu hissettirdi. Belki de birlikte bir anlam ifade *edebilirlerdi*. Şimdiye kadar çok şey anlamışlardı.

"Tamam, seni gezdireyim. Kolayca tekneye adımını attı ve Hazel'e elini uzatarak ona yardım etti. Su bugün nispeten sakindi ama okyanusun her zaman bir kayganlığı vardı ve Hazel tekneye adım attığında bunu hemen hissetti.

Noah çantasını kokpite yerleştirirken, "Ya beni deniz tutarsa?" diye sordu. Kokpit mi? Uçakta olduğu gibi teknede de aynı mıydı? Bunu öğrenmesi gerekiyordu.

'Yapmayacaksın,' dedi. 'Yol tutması hapları ve zencefilli şekerler getirdim. Onlar her zaman işe yarar.

"Hmm.

Noah kollarını iki yana açtı. 'Açık deniz bizi bekliyor, Hazel! Bu seni heyecanlandırmıyor mu?'

'Beni endişelendiren açıklık aslında. Ve köpekbalıkları.'

"Teknede köpekbalığı yok, Haze. "Ya denize
düşersem?
"Yapmayacaksın.
"Hmm.

Ona doğru geldi ve kollarını ona doladı. Hava soğuktu, bu yüzden ona izin verdi. Kollarının ona sarılması hoşuna gitmişti. Bu da hoşuna gitmişti.

Bana güven, tamam mı? Seni güvende tutacağım. Söz veriyorum.'

Yüzünü onunkine doğru eğdi. 'Sana güveniyorum. Sadece bunun yanlış gidebileceği pek çok yol var.

"Evet, ama doğru gidebileceği tüm yolları bir düşünün.

Hâlâ bu tekne gezisinden mi yoksa aralarındaki diğer her şeyden mi bahsediyorlardı? Hazel her şeyin yolunda gidebileceğine inanmak istiyordu, gerçekten inanıyordu. Ama on beş yıldır aynı şeyi yapmasının, aynı işi ve aynı arkadaşları sürdürmesinin bir nedeni vardı. Hazel güvenli oynamayı severdi ve her nasılsa, güvenli bir bahis olmayabilecek bu adam tarafından tutulan bu kayalık teknede durana kadar bu aklına gelmemişti. Sonunda ona zarar verebilirdi.

Ama maceralar güvenli değildi, değil mi?

Konfor alanınızdan çıkmak, tanımı gereği rahatsız ediciydi.

Ve eğer bu son birkaç hafta ona bir şey öğrettiyse, o da iyi şeylerin biraz güvensiz olmaktan, arada sırada birkaç risk almaktan geldiğiydi.

Bu adama güvenerek.

"Evet, tamam. Hadi
yapalım şu işi.'

Nuh'un gülümsemesi tüm yüzünü aydınlattı. Kızın burnunun ucuna bir öpücük kondurdu ve ardından küçük tekneyi gezmeye devam etti.

"Pekâlâ, öncelikle genel tekne terimleri. Teknenin ön tarafı pruva, arka tarafı ise kıçtır.

Hazel başını salladı.

"Sağ sancak, sol iskele. "Tamam.

"Ve bu da dümen.

"Direksiyon simidi mi?

"Bir teknede, dümen. "Fantezi.

Noah güldü. "Çok.

"Sınav olacak mı?" diye sordu bir elini d i r e k s i y o n d a gezdirerek.

"Belki.

"Başarılı olmayı planlıyorum.

"Daha azını beklemezdim.

'Bekle, buraya ilk geldiğinde bu teknede yaşadığını söylememiş miydin? Bu nasıl mümkün olabilir? Hazel kuşkuyla bank koltuklara baktı. Nuh'un boyutlarında bir adamın bu koltuklarda rahatça uyumasına imkân yoktu, üstelik hava koşullarına tamamen açık olurdu.

"En iyi kısmı sona sakladım. Ona arsızca sırıttı ve sonra dümenin yanındaki bir mandalı kaldırdı. Kapak açıldı ve yaşam alanına açılan küçük bir kapı ortaya çıktı.

"Gizli bir kapı! Aşağıya, kompartımanın içine baktı. Bir yatak, tek gözlü küçük bir soba ve iki bank daha vardı. "Vay canına, sanki bir karavanın içi gibi.

'Evet, pek bir şey değil ama bir süre işe yaradı. Bir spor salonu üyeliğim vardı ve orada duş alıyordum. Ama dar alan bir süre sonra sıkıcı gelmeye başladı.

"Eminim. Hazel başını kapı aralığından çıkardı ve Noah'yı bazı önemli görünen tekne kolları ve düğmeleriyle uğraşırken buldu. Onu izledi, onu kendi halinde görmekten keyif alıyordu. Tekneyi hazırlarken ciddiydi, bu onun nadiren gördüğü bir yanıydı. İnsanların balıkçılık gezilerinde güvenlikleri ve eğlenceleri konusunda ona neden güvendiklerini anlayabiliyordu.

"Gitmeye hazır mısın?" diye sordu, onu kendisine

bakarken buldu. "Olabileceğim kadar hazırım.

Noah ona göz kırptı, yüzündeki şakacı heyecan geri dönmüştü. Güvertenin altındaki dairenin kapısını kapattı. Tekne rıhtımdan çözüldü ve büyük bilinmezliğe doğru yola çıktılar.

Ya da Dream Harbor sahilinde.

Ama her halükarda, biraz korkutucu ve çok heyecan verici hissettirdi.

Ve eğlenceli yazlarını tamamlamak için mükemmel bir macera.

Yolculuk bir süre sorunsuz geçti. Hazel tekneyi kullanırken ona bol bol bakıyordu ve bu Noah'nın çok hoşuna gittiğini itiraf etmek zorundaydı. Hava serinledi, Hazel kapüşonunu yukarı çekti ve ona sahildeki o günü, yaptıkları ve konuştukları şeyleri hatırlattı.

Üzerindeki tişörtün onu sahiplenmiş gibi hissettirdiğini söylerken şaka yapıyordu. Çoğunlukla şakaydı. Onu bunun içinde görmek hoşuna gidiyordu. Aralarında gerçekten bir şeyler olduğunun dünyaya küçük bir ilanı gibiydi. Sanki lisedeydiler ve o da herkesin onu sahiplendiğini bilmesine izin veriyordu.

Gülünçtü ama doğruydu.

Orada otururken çok sevimli görünüyordu, yanakları havadan pembeleşmiş, gözleri parlıyordu. Onun her zaman orada olmasını istiyordu. Onunla birlikte.

Başını iki yana salladı. "Çantada başka atıştırmalık var mı?" diye sorarak dikkatini düşüncelerinin yönünden uzaklaştırdı. Geçen hafta Hazel'ın onunla takılmak isteyip istemediğinden bile emin değildi ve şimdi burada yine sonsuzluğu düşünüyordu. Bu saçmalığı kesip atması gerekiyordu. Özellikle de kız kardeşine yardım etme planını gerçekten uygulayacaksa. Bir hafta sonra burada bile olmayabilirdi.

"Annie'den çörek getirdim ya da...

Noah dev çantasını karıştırırken gülümsedi. "Çörek mi? Çay partisi mi veriyoruz?'

Hazel kaşlarını çatarak başını kaldırdı ama Noah onun gözlerindeki eğlenceyi görebiliyordu. "Kızı kitapçıdan çıkarabilirsin Noah ama çöreklerini elinden alamazsın.

O güldü ve Hazel da ona bir gülümseme gönderdi.

"Ayrıca cipslerim, granola barlarım, iz karışımım, krakerlerim var...

"Cips! Listesine devam edemeden Hazel'ın sözünü kesti.

Hazel ona bir çanta fırlattı.

Sabah güneşinin tadını çıkararak yemeklerini yerken bir süre dalmalarına izin verdi. Hazel karşısındaki bankta uzanmış, ağzına küçük çörek ısırıkları atıyor ve seyahat kupasından çayını yudumluyordu.

Bir süre sonra bakışlarını suya dikerek, "Peki, ben bir müşteriymişim gibi davran," dedi. "Bu nasıl olurdu?

"Şey," Noah kollarını başının arkasına koyarak sandalyesinde arkasına yaslandı, "tur için rezervasyon yaptırdığımızda belirli bir süre üzerinde anlaşmıştık.

"Elbette, tabii ki. Şimdi onu izliyordu, iri gözleri her zaman yaptığı gibi onu içine çekiyordu. Ona sanki gözünde yetersiz değilmiş gibi bakıyordu. Hazel hayatında ona bakıp da orada olmayan bir şeyi arıyormuş gibi hissetmediği tek kişiydi.

Ve Tanrım, bu bağımlılık yapmıyor muydu? Belki de yeterli olduğunu hissetmek.

"Doğru. Boğazını temizledi. "Ve sonra seni en iyi balık tutma noktalarıma götürürüm, yılın zamanına ve ne yakalamak istediğine bağlı olarak tabii ki.

"İnsanlar bir şey yakalayamazlarsa kızarlar mı?" diye sordu.

"Bazen, ama bir şey yakalayamasak bile eğlenceli bir gün olmasını sağlamaya çalışıyorum.

Hazel başını salladı ve suyun üzerinden dışarı baktı. Bulutlar dalgaların üzerine gölgeler düşürerek yaklaşıyordu.

"Araba kullanmak ister misin?" diye sordu ve Hazel'ın şaşkın bakışları tekrar onunkileri buldu. "Bu da paketin bir parçası mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Kıkırdadı. "Sadece senin için.

Bunun üzerine sırıttı ve kucağındaki kırıntıları fırçalayarak yerinden kalktı. "Ya bir şeye çarparsam?

"Haze," diye güldü. "Ne vurabilirsin ki?"

"Şaşıracaksın.

Onu daha yakına çekti. "Sanırım iyi olacaksın. Onu kucağına oturttu, kollarını beline doladı. Sıcak ve yumuşaktı ve Annie çöreklerin üzerine ne koyduysa onun gibi kokuyordu. Hazel gibi tatlı ve biraz baharatlı. "Ellerini direksiyona koy," diye talimat verdi.

"Bu beni kucağına almak için uyduruk bir bahane gibi geliyor," diye homurdandı ama sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu.

"Ve işe yaradı," diye fısıldadı kulağına ve kadın ürperdi.

"Emredersiniz, Kaptan. Ellerini direksiyona koydu ve sonra onun kucağına doğru daha da kıvrıldı. Noah inledi ve kadın ona ne yaptığını çok iyi bildiği için güldü. Hazel'ın kalçalarının arasına yerleşmiş yuvarlak poposu en iyi dikkat dağıtıcıydı.

"Haze," diye inledi ve kadın tekrar yaptı, ona karşı küçük bir kıpırdanma. Neden bir hafta boyunca bu kadından uzak durmuştu? Eğer onunla geçireceği tek zaman buysa, bunu boşa harcamayı bırakmalıydı.

Kulağının arkasına bir öpücük kondurdu, açık suda tekneyi yönlendirirken kollarını beline doladı ve ona karşı hissettiği duygunun tadını çıkardı.

Ve eğer bu kadar mükemmel bir gün olmasaydı, Hazel onun kollarında bu kadar lezzetli olmasaydı, belki o zaman havaya daha fazla dikkat ederdi.

Öğleden önce kıyıya dönmeyi planlıyordu. Poyraz bu sefer onları vurmayacaktı. Rüya Limanı'nın hemen güneyinde olacağı tahmin ediliyordu. Kontrol etmişti. Bütün sabah uyduyu izlemişti. Ama şimdi buradaydılar, evden planladığından daha uzaktaydılar ve gökyüzü

hızla kara bulutlarla doluyordu. Daha önceki yumuşak esinti hızla daha sert ve soğuk bir hal almıştı.

Uydu artık poyrazın yanlarından geçip gittiğini göstermiyordu. Hatta, şu anda eve dönüş yollarının tam üzerine düşen kenarını gösteriyordu.

'Kahretsin,' diye mırıldandı. "Ne oldu?

Hazel tekneyi kullanmayı bırakmıştı ve rüzgâr şiddetlendiğinde ona attığı battaniyenin altına kıvrılmıştı. İri kahverengi gözleri onu izliyor, kaşlarının arasında endişeli bir kırışıklık beliriyordu.

Lanet olsun.

Ona güvenmesini söylemişti ve bunu fena halde berbat ediyordu. Eksik kalmamak için çok fazla.

"Biraz hava bize doğru geliyor.

"Sanırım bu iyi hava anlamına gelmiyor.

"Uh... hayır, pek sayılmaz. Bir elini saçlarında gezdirdi, aklı ne yapacağına dair fikirlerle doluydu. Su zaten dalgalıydı, dalgaların beyaz tepeleri teknenin kenarlarına çarpıyordu.

Bu lanet fırtına da nereden çıkmıştı? Onları vurmayacağından o kadar emindi ki. Ve sonra dikkatinin dağılmasına izin verdi. Topu düşürmüştü. Bir kez daha.

Bunun yanlış gidebileceği çok fazla yol var.

"Noah... Sesinde korku vardı ve bundan nefret ediyordu.

"Hazel. Yüzü suya doğru dönüktü, elleri oturduğu bankın yanındaki metal çubuğa sıkıca kenetlenmişti. "Hazel, bana bak. Sesi sert ve ciddiydi, her zamanki ses tonundan o kadar farklıydı ki Hazel'ın başı dönüp ona baktı.

'Ben hallederim, tamam mı? Bir planım var.'

Başını salladı, bakışları onunkilerde donup kalmıştı. "Söz veriyorum.

"Tamam. Verdiği yanıt neredeyse rüzgârda kayboluyordu. Ama o duydu. Küçük ama emin. Güven dolu. Şu anda ona eğlenceli yazından çok daha fazlasını emanet ediyordu.

"Bunu giy. Adam ona bir can yeleği fırlattı ve kızın gözleri büyüdü. "Sadece bir önlem olarak.

Artık yağmur yağıyordu ve gözlükleri suyla benek benek olmuştu ama bu, can yeleğini çekip göğsüne bağlarken gözlerindeki korkuyu gizlemiyordu.

"Ve unutmayın, eğer köpekbalığı görürseniz solungaçlarına yumruk atın. Küçük bir korku iniltisi duyuldu.

Şaka yapıyordum! Tanrım, Hazel, özür dilerim. Sadece şaka yapıyordum. İyi olacağız, tamam mı? Fırtınayı bekleyebileceğimiz bir yer biliyorum, tamam mı?'

Başını salladı. Zar zor. Esprili bir cevap vermedi.

"Ve sonra belki sonunda biraz kitap okuyabilirsin, tamam mı?

Bunun üzerine ondan küçük bir gülümseme aldı ve şu anda tek zamanı buydu. Bu lanet tekneyi geri döndürmeli ve onları güvenli bir yere götürmeliydi. Şimdi.

Oceanof PDF.com

Yirmi Dördüncü Bölüm

Wind, ıslak buklelerini yüzüne doğru savurdu.

Yağmur, kot pantolonunu ve bu aptal, kanvas spor ayakkabılarını ıslatıyor. Beyaz tepeleri olan sonsuz gri dalgalar.

Kara bulutlar gökyüzünde yarışıyor, sanki fırtına gelmek için acele ediyor, öfkelenmeye hevesliymiş gibi.

Nuh'un yakışıklı yüzü, tekneyi yönlendirirken acımasız bir kararlılık içindeydi.

Hazel'ın odaklandığı şey buydu. Noah'ın yüzüne. Ne üşüyen ayaklarına, ne ıslak saçlarına, ne teknenin şiddetli sallanışına, ne de denizin şu anda ne kadar soğuk olduğunu, o karanlık suya dalmanın ne kadar korkunç olacağını düşünmeye.

Hazel yağmur başladığında Nuh'un ona attığı dev yağmurluğu giyiyordu ve kapüşonunu saçlarının üzerine doğru çekti. Kokpiti örten küçük çatının altındaydılar ama rüzgâr yağmuru yanlara ve teknenin açık yanlarına doğru sürüklüyordu. Ortasına bağladığı can yeleği, panik içindeki ciğerlerine çekmeye çalıştığı her derin nefeste kaburgalarını sıkıyordu.

Noah'ın yüzü. Sakin, kararlı, yetkin. Onu izledi, sanki gözlerini ondan ayırmazsa her şey yoluna girecekmiş gibi baktı. Güvende olacaklardı. Adam ona baktı ve göz kırptı. *Göz kırptı*. Su damlarken

Elleri direksiyona sıkıca yapışmış bir halde ona göz kırptı.

Rüzgârın ve motorların arasından 'Neredeyse geldik,' diye bağırdı.

İşte o zaman Hazel onu gördü. Ada hızla önlerine çıkıyordu, gri gökyüzünde sadece gri bir lekeydi. Ama yaklaştıkça gerçek karaya, güvenliğe daha çok benziyordu. Hazel onu görünce neredeyse ağlayacaktı.

Küçük adanın kayalık sahiline yaklaştıklarında Nuh'un yüzünde de bir rahatlama ifadesi vardı. Dalgalar büyük kayalara acımasızca çarpıyordu.

"Adanın diğer tarafında bir rıhtım var," dedi ona, tekneyi kıyıya yakın tutuyor ama kayalara çarpacak kadar yaklaşmıyordu. Dalgaların altında daha fazlası saklıydı, bundan emindi. Rüya Limanı'nın etrafındaki bölge yumuşak kumlu plajlarıyla tanınmıyordu. Sahip oldukları kum kaba ve pürüzlüydü ve kıyı şeridinin geri kalanı kayalarla kaplıydı.

Kıyı şeridinde ilerlediler ve adanın diğer tarafına yaklaştıklarında mucizevi bir şekilde rüzgâr azaldı.

"Rüzgârsız taraf daha az rüzgârlı," dedi ona kendinden emin bir sırıtışla.

Eski bir iskele suya doğru uzanıyordu ve Hazel hemen şüpheye düştü. Bırakın bu tekneyi, bir kanoyu bile taşıyacak kadar sağlam görünmüyordu. Onları burada tutabilecek miydi yoksa denize geri mi savrulacaklardı?

"Göründüğünden daha sağlam," dedi, onun zihnini okuyarak. "Yıllardır burada.

"Bu beni rahatlatmıyor.

Hazel'ın sözleri üzerine Noah'ın yüz hatlarında yeni bir rahatlama hissi belirdi ve bir süredir konuşmadığını fark etti. Ona bir gülümseme gönderdi.

"Sıkı tutun.

Nuh dümeni çevirerek tekneyi rıhtıma yanaştırmaya çalıştı ama fırtına yüzünden Hazel bunu başarıp başaramayacaklarını bilmiyordu. Dümeni bıraktı.

Günün erken saatlerinde ona açıkladığı gibi tekneyi yavaşlatmak için geri vitese taktı ama rüzgâr ve dalgalar yüzünden hâlâ rıhtıma hızla yaklaşıyorlardı.

"Biraz sert bir iniş olabilir," dedi, gözleri rıhtıma odaklanmıştı. Hazel korkuluklara sıkıca tutunarak çarpışmaya hazırlandı.

Bir açıyla geliyorlardı ve Noah tekneyi rıhtıma paralel hale getirmek için düzeltmeye başladı, rüzgâr onları tekrar hizadan çıkarmasına rağmen. Hazel'ın içi de altlarındaki su kadar çalkalandı.

Ya bu işe yaramazsa?

Ya bu eski rıhtımı kırarlarsa?

Ya soğuk ve sulu bir ölümle ölürse?

Tekne rıhtıma çarparak Hazel'ı kıyamet sarmalından çıkardı ve neredeyse koltuğundan düşürüyordu.

"Üzgünüm! Noah rüzgâra karşı bağırdı. Tekneyi rıhtımın yanında sabit tutuyordu ve gövdesi eski ahşaba uğursuzca çarpıyordu.

"Tut şunu.

"Direksiyonu tutmak mı?!"

"Sadece sabit tut.

Hazel titreyen bacaklarının üzerinde ayağa kalktı ve dümene geçti çünkü başka ne yapabilirdi ki? Noah aceleyle havuzluktan çıktı ve tekneyi iskeleye bağlamak için halatı kaptı. Tekne yan yatıp sallanarak iskeleden uzaklaştı ve Hazel bir an için onun suya düşeceğini sandı.

Ama Nuh rıhtım sütunlarından birine ulaşmayı ve tutunmayı başardı. Çekiştirdi ve tekne rıhtımla aynı hizaya geldi ve halatı rıhtımdaki eski bir metal klemensin etrafına sardı ve aynı şeyi teknenin arkası için de yaptı.

Eğer bir adamın paralel park edişini izlemek seksiyse, fırtınada tekneyi yanaştırmasını izlemek bir üst seviyeydi. Aceleyle Hazel'ın elleri direksiyonda felç olmuş gibi durduğu yere geri döndü.

"İyi iş, kaptan. Adam kızın burnunun ucunu öptü ve Hazel gözlerini kırpıştırdı. Kollarını onun boynuna doladı ve adam şaşkın bir kahkaha attı. "Bizi kurtardın," diye nefes nefese kaldı.

"Aslında o kadar da kötü bir fırtına değil. Yani, daha kötülerinde de yelken açmıştım.'

"Noah! Haklı bir öfkeyle geri çekildi. 'Sen. Kurtuldun.
Biz.'

Omuz silkti, gülümsemesi büyüdü. "Yani, insanlara seni kurtardığımı söylemek istersen, kızmam.

"Bu hikayeyi herkese anlatacağım.

Sessiz bir kahkaha attı. "Tamam, Haze.

"Tamam. Etrafına bakındı. "Şimdi ne olacak? Adanın bu tarafında rüzgâr daha azdı ama yağmur hâlâ teknenin kenarlarına çarpıyor ve içindekileri ıslatıyordu. Tekne hâlâ ayaklarının altında sallanıyordu.

"Şimdi bunu atlatacağız.

Hazel'ın kaşları kalktı. "Burada mı?

Teknede mi?' Noah sırıttı. "Evet.

'Ama... burada kimse yok mu? Bize yardım edecek?'

Hayır. Bu ada en az on yıldır terk edilmiş durumda. Burada ada yaşamı zor. Çoğu insan bunu beceremez.

"Oh. Kahretsin.

'Fırtınanın en kötüsü bizi geçti. Bakın. Telefonunu kaldırıp bütün gün kontrol ettiği hava durumu uydusunu gösterdi. "Fırtına bu. Ve biz de buradayız. Bu şey hızla ilerliyor. Bize bir şey olmaz.

"Hmm.

Adam kıkırdayarak elini tuttu ve kız buz gibi soğuk olduğunu fark etti, bir süredir de öyleydi ama ölmemekle o kadar meşguldü ki dikkatini verememişti. Şimdi nispeten güvende olduklarına göre, üşümüş ve kaskatı kesilmişti.

"Hadi, seni ısıtalım.

Noah ona daha önce gösterdiği sinsi kapıyı açtı ve birkaç basamakla güvertenin altındaki yaşam alanına inmesini işaret etti.

"Önden buyurun.

Hazel dalgalar onları savururken teknenin daha da içine girme fikrini sevmiyordu ama güvertenin üstünde kalıp kıçının donması fikrini de sevmiyordu, bu yüzden merdivenlerden aşağı indi.

Kamarada yaklaşık iki metre karelik ayakta duracak yer vardı. Alanın geri kalanını teknenin ön tarafının şeklini alan, kenarları yuvarlatılmış bir üçgene benzeyen bir yatak, yatağın ayak ucunda iki küçük bank ve üzerinde tek gözlü ocak bulunan küçük bir dolap kaplıyordu.

'Şu ıslak şeyleri çıkar ve bankın altına at. Diğer bankı aç ve orada giyebileceğin kuru giysiler var,' diye talimat verdi Noah, başını kapı aralığından içeri soktu ve ardından yağmur ve rüzgârı dışarıda tutmak için kapıyı kapattı.

Hazel hızla, sadece ayaklarını altından çıkarabilmek için beş kez yuvarlamak zorunda kaldığı bir eşofman altı, eşit büyüklükte bir tişört ve bir sweatshirt giydi. Islak kıyafetlerini diğer bankın altına attı ve ardından Noah'ın aşağı inmesi için yer açmak üzere yatağın üzerine süründü.

Bir an sonra kafasını içeri uzattı. "Her şey yolunda mı?" "Evet, buraya gel. Ölümü yakalayacaksın.'

Aşağı indi, kapağı kapatırken gülüyordu. "Tamam, kulağa yaşlı bir kadın gibi geldi.

Tekne suda sallanırken bile Hazel küçük bir kahkaha atmayı başardı. "Ben de bunun için ateş ediyordum. Yatağın üzerinde bir tavan penceresi vardı ama pencerenin dışından yağan yağmurdan başka bir şey göremiyordu. Küçük kamaranın etrafında birkaç küçük ışık parlıyordu.

Noah ıslak gömleğini çıkardı, giydiği ıslak paltoyu güvertede bırakmıştı bile ve Hazel, kot pantolonu da gitmeden önce ancak nefesini tutacak zaman bulabildi. Üzerinde boxer külotu ve bileğindeki örgülü bileziklerden başka bir şey olmadan yatağın ucunda duruyordu. Saçları ıslaktı.

ve düşük ışıkta koyu kahverengi görünüyordu. Depodan bir havlu aldı ve yer yer kalkık bıraktığı saçlarının üzerinde gezdirdi.

Adam hareket ettikçe kollarındaki ve sırtındaki kasların bükülüp esnemesini izledi ve onları buraya getirmek, onu güvende tutmak için nasıl hareket ettiğini hatırladı.

Sertçe yutkundu. "Bütün kıyafetlerini giyiyorum.

Ona orantısız bir sırıtış gönderdi. "Sanırım beni sıcak tutman gerekecek. Adam onun yanındaki yatağa sürünerek uzandı ve kadın da onu altına almak için battaniyeyi hızla kaldırdı. Kollarını ona doladığında teni dokunulacak kadar serindi ve o da ona sarıldı, yüzünü boynunun kıvrımına soktu.

"Sanırım bu benim için biraz fazla macera oldu. "Hayır," diye başının tepesine doğru konuştu, nefesi buklelerini hışırdatıyordu. "Sen harikaydı.' Kolları onun etrafında sıkılaştı. "Kendini küçümsemeyi bırakmayı hâlâ öğrenemedin mi Haze?

Adamın yüzünü görebilecek kadar geri çekildi. Düşük ışıkta bile parlaktı; ona bakışı içini tamamen ısıttı.

"Sen Hazel Kelly'sin. Zeki. Yanağına bir öpücük kondurdu. "Komik. Diğer yanağına da bir öpücük kondurdu. "Tatlı. Burnunun ucuna. "Ve cehennem kadar seksi. Dudakları, yumuşak ve sıcak. İç geçirdi, vücudunun onunkine karşı gevşemesine izin verdi. Fırtına bile sessizleşmiş gibiydi.

'Bunların hiçbirini keşfetmene yardım etmeme ihtiyacın yoktu,' dedi. "Belki de. Ama tüm bunlar için burada olmana sevindim.

Öyle mi?

"Senden gerçekten hoşlanıyorum, Noah." "Öyle mi?

Gülümsedi, onu daha yakına çekti, giydiği bol kıyafetlerin içinden bile dokunuşuna karşılık verdiğini hissetti.

"Mmm. Çok fazla. O kadar çok ki, artık 'gibi' kelimesinin doğru kelime olup olmadığını merak etti, belki de sarhoş yabanmersini arasında bir noktada-

Yama gecesi ve bu çılgın fırtına Hazel'ın Noah'ya olan hislerini hoşlantıdan çok daha güçlü bir şeye doğru fırlatmıştı.

Noah'ın kesinlikle kabul etmediği bir şey.

Karaya çıkana ve bu endişe verici tırmanışı düzgün bir şekilde çözene kadar şimdilik kendine saklayacağından emin olduğu bir şey. Muhtemelen yakın zamanda yaşadığı ölüme yakın deneyimle bir ilgisi vardı.

"Ben de senden gerçekten hoşlanıyorum, Hazel Kelly.

"Öyle mi?" Yine de bunu duymaktan nefret etmiyordu. Eğer hoşlanmaktan... başka bir şeye sıçramışsa... o zaman belki Noah da sıçrayabilirdi?

Noah sırıttı. "Evet." Onun üzerine yuvarlandı. "Hem de çok. Kelimeyi dudaklarıyla onun tenine bastırdı. "Ama sana düzgün bir şekilde göstereceksem, bu şeylerin gitmesi gerek.

Adam kadının giydiği dev pantolonu çekiştiriyordu ve kadın güldü. "Onları giymemi sen söyledin!

"O zaman kendimi şövalye gibi

hissediyordum. "Peki ya şimdi?

"Ve şimdi seni bu lanet pantolondan çıkarmak istediğimi hissediyorum.

Hazel kıkırdadı, sözleri boynunu gıdıklıyordu. Ona yardım etti, üzerindekileri çıkarıp eşofmanını başına geçirdi. Gözlükleri de onunla birlikte geldi ve Noah onları saçlarından kurtararak teknenin yan tarafına yerleştirilmiş küçük rafa yerleştirdi.

"Burası akıllıca bir yer," dedi adam onu tekrar kendine çektiğinde.

"Evet, fena değil.

"Yani tüm maceralarınız boyunca burada mı kaldınız?"

"Birçoğu için, evet.

"Gördüğün en çılgınca şey neydi?

Bir bacağını adamın kalçasına atmış, adamın elleri kadının kıçında, onu kendine doğru çekiyordu. "Um...

Bunu düşündü ama gözleri karardı, yanakları kızardı, sanki başka şeyler düşünmek istiyordu. Sohbet etmekten başka şeyler yapmak.

"Bir keresinde Maine'de kamp yapıyordum ve yemin ederim bir kurt adam gördüm. Hazel güldü. "Hayır görmedin.

"Bana yalancı mı diyorsun Hazel Kelly?" Adam kadının boynuna sokuldu, dişleri derisini sıyırıyordu.

Nefesini içine çekti. "Kurtadamlar gerçek değildir. "Belki değildir. Ama ben bir tane gördüm.

"Sıradan bir kurt olmadığını nereden biliyorsun?

"Çok büyüktü. Noah'nın elleri vücudunda serbestçe dolaştı, ağzı da öyle. "Parlayan gözleri vardı.

Hazel ofladı ama Noah'nın parmakları karnında gezinip göğüslerinin altını sıyırırken tartışacak kadar iyi konsantre olamıyordu. Adam onun dudaklarına karşı inledi.

"Hikayeyi anlatacak kadar yaşadığınıza sevindim.

"Mmm... ben de," diye gürledi, alçak sesle ve derinden, bir eliyle göğsünü kavrayıp diğeriyle kıçını sıkarken. Ereksiyonu, onun için zaten ağrıyan merkezine sertçe bastırılmıştı. Dışarıda fırtına hâlâ devam ediyorsa da artık bunun farkında değildi.

"Bu vücut, Haze. İnledi. "Bana bir şeyler yapıyor.

Başparmağı göğüs ucunu okşarken kahkahası nefes nefese, kekeleyerek çıkıyordu. Tüm hisler o tek noktaya damıtılana kadar ileri geri. Vücudunun bu adama bir şeyler yaptığına hâlâ inanamıyordu ama inanıyordu. Ona inanmıştı.

"Bu teknede prezervatif var mı?" diye sordu ve Noah sustu.

"Haze," sesi hırçın ve istek doluydu. 'Yapmak zorunda değiliz... Yani, genelde yapmadığını biliyorum...'

"Genelde ne yapmam?

Yüz yüze gelebilecekleri kadar geri çekildi, eli göğsünden karnındaki daha güvenli bölgeye kaydı.

'Bana anlattığın kadarıyla, genelde sıradan seks yapmadığını ve burada yeni şeyler yapmaya çalıştığını biliyorum, ama bu biraz eğlenceden daha fazlası ve biliyorum ki biz aslında ... Yani, biz...'

Noah kelimeleri karıştırırken Hazel'ın kalbi sıkıştı. Bu çok acı verici, çok utanç vericiydi. Bunu ona söyletemezdi, ciddi bir şey olmadıklarını, aralarındaki şeyin gerçek olmadığını yüksek sesle itiraf ettiremezdi.

Onu bir öpücükle susturdu. "Sorun değil," dedi, öyle olmasa bile. 'Bunun ne olduğunu biliyorum. Sıradan, eğlenceli. Ama bunu seninle yapmak istiyorum, şimdilik.

Noah onu izliyor, yüzünü inceliyordu. Ve eğer bu kadar yakın olmasalardı, eğer geçen ay onu bu kadar iyi tanımamış olsaydı, yüzündeki hayal kırıklığı izini fark etmeyebilirdi. Ama fark etti. Hayal kırıklığı oradaydı ve yakalayamadan kayboldu, yerini hemen seksi bir sırıtış aldı.

'Harika, evet, ben de. Şimdilik.'

"Doğru. Güzel.'

Onu öpmeden önce bakışlarını bir süre daha tuttu. Onu neden hayal kırıklığına uğradığını unutana kadar öptü, onu neden öptüğünü umursamadan sadece öptüğünü umursayana kadar öptü.

Yirmili yaşlarının son haftasıydı, lanet olsun ve bunun tadını çıkaracaktı.

o.

Kırık kalbiyle doğum gününden sonraki gün başa çıkabilirdi.

Bugün, denizdeki bir fırtınadan kurtulmuştu ve şu anda yatağına uzanmış durumdaydı.

dokunma ayrıcalığına sahip olduğu en seksi adamla.

Pervasızlık günü kazandı.

Hazel'ın sıcak vücudu onunkine sarılmıştı, pelüş ve güzeldi ama Noah'ın tek düşünebildiği, seks yapmak zorunda olmadıklarını... hiçbir şey olmadıklarını söylediğinde Hazel'ın yüzünde beliren ifadeydi.

Bu bir yalandı.

Hazel her şeydi.

Hazel en sevdiği kitabın içinde kayboluyordu, yüzüne güneş vuruyordu, mükemmel bir fincan kahve içiyordu. Noah son iki aydır ona yardım etmenin, onunla vakit geçirmenin, onu tatmanın, ona dokunmanın onu sisteminden çıkaracağını düşündüyse, sandığından daha büyük bir aptaldı.

Seksi kitapçıya olan aşkı, en sevdiği arkadaşlığa ve cinsel saplantısına dönüşmüştü.

Artık Hazel Kelly'den sadece hoşlanmakla kalmıyor, ona tamamen ve uygunsuz bir şekilde aşık oluyordu.

Ve bir an için onun da bunu hissettiğini düşündü. Belki de yüzündeki o küçük hayal kırıklığı ifadesi onun da daha fazlasını istediği anlamına geliyordu.

Ama sonra *gündelik eğlence* demişti ve onu denize de atabilirdi.

"İyi misin?" diye mırıldandı, dudakları adamın boynunda geziniyordu.

"Evet. İyiden de öte.' *Kafanı oyuna ver, Noah. Bu işte iyisin.* Bu kadına karşı hissettiği aşırı duyguların onunla geçirdiği bu anı mahvetmesine izin vermeyecekti. Hazel'ın tam burada, bu yatakta olduğu birden fazla fantezisi vardı ve bunun peşini bırakmaya niyeti yoktu.

Eğer onunla birlikte olmanın yolu buysa, o zaman her teklifini kabul ederdi.

Belki bu onu aptal yapıyordu ama kollarında neredeyse çıplak bir Hazel varken onu aptal yapıyordu. Bu da onun için gayet iyiydi.

Hâlâ onun tişörtünü giyiyordu ve ellerini yumuşak kumaşın üzerinde gezdirerek, kumaşın üzerinden göğüslerinin sıcak ağırlığını hissetti. Göğüs uçları tişörtün ön tarafına doğru gerilmişti ve adam onun görüntüsüne baktı,

üzerinde sadece külotu ve yıllarca giydiği için neredeyse her tarafı görünen beyaz tişörtü vardı.

"Mükemmel," diye iç geçirdi ve kız ona gülümsedi, yanakları kızarmıştı.

Başını eğip bir meme ucunu ağzına aldı ve kumaşı diliyle ıslattı. Hazel inledi ve kıvrandı. Elini diğer göğsünün üzerinde gezdirerek tişörtün içinden onu tahrik etti. Tenleri arasındaki ince tabaka bir şekilde tüm deneyimi daha sıcak hale getiriyor, arzusunu daha da artırıyordu.

"Nuh," diye inledi ve onun yalvaran iniltisindeki adının sesini hayatının sonuna kadar hatırlayacaktı.

"Neye ihtiyacın var,

Haze?" "Daha fazlasına.

Kalbi küt küt atarken bile kıkırdadı. Ona her şeyini vermek istiyordu. Her şeyi olmak istiyordu. Ama hâlâ onun istediği şeyin bu olup olmadığını bile bilmiyordu ve doğum gününden hemen sonra eve dönecekti. Gidiyorsa onun için nasıl her şey olabilirdi?

Gömleğini kaldırıp dilini göğüs uçlarında gezdirirken bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı. Nefes nefese kaldı, parmakları saçlarına gitti, onu kendine çekti, yakınında tuttu. Buna bayılmıştı.

Hazel kıvranana kadar emdi ve yaladı, küçük yalvaran inlemeleri gittikçe daha yüksek sesle çıkıyordu ama şimdi onları duyacak kimse yoktu, sadece açık deniz ve ıssız bir ada vardı.

Çığlık atmasını sağla.

Bu düşünce onu sıcak ve acil bir şekilde etkiledi.

Dilini meme ucunun etrafında döndürdü ve sonra geri çekti. Hazel'ın başı yataktan kalktı.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu tatlı ve kızgın bir sesle.

Noah kahkahasının kadının karnını okşamasına izin verdi. "Bir sürü planım var.

Düz pamuklu külotuna geldiğinde Hazel'ın başı düştü. Bu şeylerin onu neden delirttiğini açıklayamıyordu ama gerçekten delirtiyorlardı.

Pantolonu kalçalarından çekip geniş kalçalarından aşağı indirdi. Hazel onları ayağından çıkarıp bir kenara fırlattı.

Parmaklarını kadının etine geçirdi ve bacaklarını bir ziyafet, kendi kişisel hazinesi gibi önünde açtı. İlk tat göğsünden kırık bir inilti kopardı. Zamanın tükenmekte olduğuna ve bir gün bu olmadan yaşamak zorunda kalacağına dair tüm düşünceleri zihninden uzaklaştırdı ve Hazel'ın kalçalarının arasına yerleşti.

Dili onu bulduğunda 'Noah,' diye nefes

nefese kaldı. "Tamam mı?

"Evet," diye ciyakladı. 'Evet, evet, evet...' Adam geniş, düz vuruşlarla yaladıkça evet sesleri yuvarlandı.

Adam kadının kalçalarını sıkıca tutarak onu yerinde sabitledi.

Bunu hep sevmişti. Seks. Partnerlerini zevke getirmeyi. Ama hiç böyle olmamıştı. Hiç böyle olmamıştı, Hazel'la olduğu gibi değil. Sonsuza kadar burada kalmak, onun inlemelerini ve sızlanmalarını dinlemek istiyordu.

"Noah, lütfen. *Biraz*

daha.' Daha fazla. Her

şeyi.

Bir parmağını onun kaygan sıcağının içine kaydırdı, onu emerken itti. Topukları yatağa gömüldü, kalçaları adama doğru sallandı.

Ağzını başparmağıyla değiştirdi ve onun boşalmasını sağlayacağını bildiği noktayı daire içine aldı. Artık bunu nasıl yapacağını biliyordu; Hazel Kelly hakkındaki bu küçük gizli bilgiye sahipti.

"Benim için gel, Haze. Sessiz olma. Seni duymama izin ver.'

Başını kaldırdı ve ona baktı, gözleri kocaman, yanakları pembeydi. Onu böyle görmeliydi. Çözülmüş.

Yaklaştım. Lütfen, Noah.'

Bir parmak daha ekledi, yavaşça, kaygan bir şekilde kaydırdı. Hazel inledi. Nuh başını tekrar Hazel'ın ortasına daldırıp, Hazel kalan rüzgârı bastıracak kadar yüksek sesle inleyene kadar yalayıp emene kadar, kalın, sıcak bir nefes boyunca bakışlarını onun üzerinde tuttu.

"Noah!" Adı, dar alanın tavanına doğru çığlık atarak yükseldi. "Noah, Tanrım, Noah...

Vücudu sarsıldı, bacakları artçı şoklarla titredi. Onu nazikçe yaladı, sonunda onu itene kadar ondan daha fazla zevk aldı, durması için yalvardı, daha fazla dayanamayacağını söyledi. Ancak o zaman durdu. Ancak ona her şeyi verdiğinde, kızarmış teni boyunca öpücükler bırakarak vücuduna geri döndü.

"Daha fazla," dedi adam ona ulaştığında.

Sırıtmasına engel olamadı. Küçük raflardan birinde sakladığı prezervatifleri bulmadan önce kızın burnunun ucuna bir öpücük kondurdu. Bir denizci her zaman hazırlıklı olmalıydı.

"Emin misin?" diye sordu prezervatifi takarken.

"Mmm hmm.

"Kelimeler, Haze.

Biraz bıkkın bir şekilde iç çekti. "Evet. Eminim. Onu kendine doğru çekti, parmakları pazılarındaydı. "Buraya gel.

Bacaklarını onun etrafına sardı ve Hazel'ın içine gömülmenin nasıl bir his olduğuna kendini hazırlayamadan, o anı tam olarak yaşayamadan onun girişindeydi. Zaten bir önemi de yoktu. Hazırlanması mümkün olmayacaktı.

Yavaşça içeri kaydı ve daha önce hiç böyle olmadığından emindi. Neydi o? Girebildiği kadar derine girdiğinde Hazel'ın kulağa rahatlama gibi gelen küçük nefesli iç çekişi miydi? Elbette kadınlar daha önce de iç çekmişti. Ama bu şekilde değil. Hiç böyle olmamıştı.

Hazel'ın kalçalarının onun etrafında kenetlenmesi miydi, yoksa dolgun göğüsleri ya da vahşi bukleleri mi? Ona nasıl güvendiği, kendini o ana nasıl tamamen teslim ettiği miydi? Bilmiyordu. Onun içine girerken hiçbir şey bilmiyordu, her yavaş kayış tüm mantıklı düşünceleri yok ediyordu.

"Noah," diye nefes

nefese kaldı Hazel.

"Tamam mı?

"Evet," diye durakladı, bakışları onunkilerin üzerindeydi. 'Sadece... Genelde bu tarafa gelmem. Yani bu bölümde. Gücenmeni istemedim.

Noah hareketlerine ara verdi, alnı Hazel'ın alnına düştü. "Gücendin mi?

'Bu... gerçekten iyi hissettiriyor. Ben genelde...

ulaşamam...' 'Evet. Anladım.'

Özür dilerim. Bu senin için daha mı az eğlenceli?'

Onun için daha mı az eğlenceli? Tanrım, bu kadın onu öldürecekti. Şu anda olmayı tercih edeceği tek bir yer bile düşünemiyordu.

"Üzülme. Böyle bir şey için asla üzülme. Sesi amaçladığından daha sert çıkmıştı ama hayallerinin kadınına gömülmüştü ve aynı anda seks yaptığı herkese çok mantıksız bir şekilde kızgındı. En hafif tabiriyle kafa karıştırıcı bir andı.

"Başka bir şey deneyelim, tamam mı?" diye sordu ses tonunu

yumuşatarak. "Tamam.

Çekildi ve yatağın üzerinde oturacak şekilde döndü. Başı alçak tavana değiyordu ama sığıyorlardı.

"Buraya gel.

Hazel kendini onun kucağına oturacak şekilde yeniden konumlandırdı. "Genelde bu şekilde yapmam. Yani, geçmişte.

Noah, Hazel'ın geçmişteki erkek arkadaşlarına vermek istediği sert cevabı ısırarak bastırdı. "Bu senin için daha iyi bir açı olabilir.

Hazel kendini onun ereksiyonunun üzerine indirdi ve Noah, Hazel'ın elinin onu sararak içeri girmesine rehberlik ettiğini görünce neredeyse boşalıyordu.

"Ah. Gözleri genişledi.

"Gördün mü?" dedi sırıtarak. Ellerini kadının kalçalarına koydu ve onu öne doğru salladı.

Gözleri daha da büyüdü. "Oh!"

"Evet, kesinlikle.

Bu kez kendi başına sallandı, göğsünden onunkine doğru alçak bir inilti yankılandı. "Lanet olsun, Noah.

"Daha iyi misin, tatlı kız?" diye gürledi ve kız durdu, bakışlarını onunkilerden ayırmadı, lakap karşısında yanaklarında güzel bir kızarıklık belirdi.

"Çok," diye nefes aldı ve tekrar hareket etti.

"İşte böyle. Nasıl sevdiğini bul,' diye mırıldandı kulağına ve kadın hızını artırdı. Kadın tekrar sallanmaya başladı ve her hamlesi adamın omurgasından aşağıya zevk fışkırmasına neden oldu. Onunla, onun kokusuyla, pürüzsüz teniyle, pelüş vücuduyla çevriliydi. Hazel, Hazel, Hazel.

Bir meme ucunu ağzına aldı ve Hazel'ın sırtı eğildi. Başını ona doğru tuttu ve Hazel ona binerken o da emdi.

'Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım,' diye mırıldandı.

"İşte bu," dedi ve diğer meme ucunu ağzına almadan önce sadece bunu söyleyecek kadar uzun süre ara verdi.

Parmakları adamın saçlarında sıkılaştı, kalçaları adamın

kalçalarını sıktı. Hazel çığlık attı.

Hazel, Noah'ın ağzından çıktığını hiç duymadığı bir dizi iğrenç kelime geveledi.

Hazel onun adını mırıldandı.

Ve Noah hayatı boyunca hiç olmadığı kadar sert boşaldı.

Yağmur hâlâ tavan penceresine hafifçe vuruyordu ama rüzgâr durmuştu. Noah, kız hazır olduğunda geri dönebileceklerini söylemişti.

Ama sonra kitabını çıkarıp buruşuk yatağa uzandı ve bunu yaparken Hazel'a hafifçe sırıttı. O da kitabını çıkardı, yine Nuh'un tişörtlerinden birine sarındı ve onun yanına uzandı.

Bir saat sonra hâlâ kitap okuyorlardı, Hazel'ın başı Noah'ın karnına yaslanmış, parmakları saçlarının arasında geziniyordu. Kabin loştu, aydınlıktı

birkaç küçük lamba ve dışarıdan gelen gri ışıkla aydınlanıyordu. Cildi tuzlu hava ve... başka şeyler yüzünden yapış yapıştı ve saçları karmakarışıktı ama Hazel en son ne zaman bu kadar mutlu hissettiğini hatırlamakta zorlanıyordu.

"İmkânı yok," diye mırıldandı Noah ve o da gülümsemesini bastırdı. O da bütün öğleden sonra bunu yapmıştı. Okurken küçük şaşkınlık ve heyecan ünlemleri. Neredeyse okumaya başlamadan önce ona yaptığı her şey kadar seksiydi.

"Ne?! Yok artık.'

Hazel kıkırdadı.

"Özür dilerim. Sizi rahatsız mı ediyorum?" diye sordu.

Hazel ona bakabilmek için arkasını döndü. İri saçları bir tarafa dökülmüştü ve üzerinde beyaz bir atlet ve boxer'dan başka bir şey yoktu. Kitabını bir kenara koymak için kollarını hareket ettirdiğinde dövmeleri esniyor ve dans ediyordu.

'Beni rahatsız etmiyor. Hoşuma gidiyor. Yani,

bunu seviyorum. Sırıttı ve oda birden

aydınlandı. "Benim de.

"Sanırım bu benim en sevdiğim gündü.

Noah da yan yatacak şekilde yuvarlandı, yüzü onunkine yakındı. "Tüm HANSOF maceralarımız arasında en sevdiğin bu muydu?" diye sordu gülümseyerek. "Neredeyse öldüğümüz macera mı?

"Öldü mü?! Kontrol altında olduğunu söylemiştin!

Noah güldü. 'Şaka yapıyorum! Tamamen kontrolüm altındaydı.

Hazel kaşlarını çattı ve adam onun burnunu öptü. Ve o anda bunu hayal edebiliyordu. Tıpkı bunun gibi pek çok günü hayal edebiliyordu. Belki daha az ölüme yakın deneyimle. Ama birlikte küçük maceralara atıldıkları ve günü yatakta kitap okuyarak bitirdikleri günler o kadar mükemmeldi ki canı acıyordu.

"Hayır, en sevdiğim günü kastetmiştim. Tüm günler arasında. Onun bakışlarını tuttu ve gülümsemesinin ciddileşmesini izledi. Midesi tehlikeli bir şekilde yuvarlandı, çok

fırtınada olduğundan daha kötü.

Kızın yüzündeki bir bukleyi fırçaladı. "Ben de. Sesi alçak ve sertti, sanki bu iki kelime yüksek sesle söylediğinden çok daha fazlasını ifade ediyordu. Belki de şunu demek istiyordu: "*Ben de, sen benim de en sevdiğim insansın*. *Ben de, en sevdiğim günlerimi seninle geçiriyorum.*

"Ben *de*," diye tekrarladı ve *"ben de, bunu seninle yapmaya devam etmek istiyorum*" demek *istedi*. *Seninle sıradan bir eğlenceden daha fazlasını istiyorum. Her şeyi istiyorum.*

Noah öne doğru eğildi ve onun dudaklarına bir öpücük kondurdu. Ve bunun onun da her şeyi istediği anlamına geldiğini umdu.

"Sana söylemem gereken bir şey var," dedi ve Hazel'ın kalbi heyecandan yerinden fırlayacak gibi oldu. İşte o an gelmişti. *İşte* o an gelmişti.

"Tamam," diye nefes aldı. Sonunda her şeyi yüksek sesle söyleyeceklerdi; Noah'a onun hakkında gerçekten ne hissettiğini söyleyecekti ve o da ona söyleyecekti. Artık tahmin etmek yok. Artık merak etmek yok. Bunu gerçekten yapabilirlerdi. Gündelik eğlence yorucu olmaya başlamıştı. Hazel ciddi bir memnuniyete hazırdı.

"Bir süreliğine gidiyorum.

"Uzakta mı? Ne? Hayır, bu doğru olamaz. Uzaklaşmak mı? Noah'ın ona söylemesi gereken şey bu değildi. Olamazdı. O yanlış anladı.

Aslında eve. Yardım etmek için...'

'Oh.' Eve. Noah eve gidiyordu. Geldiği gibi aniden gidiyordu. Ve böylece Hazel'ın sonsuzluk umutları suya düşmüştü. Söylemeyi planladığı her şey kendini yeniden düzenledi, aşk ilanı hızla kalbinin güvenli sınırlarına çekildi. Belli ki her şeyi yanlış anlamıştı.

"Doğum gününden sonra. Konuşurken onu izliyor, tepkisini bekliyordu.

Hazel sertçe yutkundu. Bu konuda kesinlikle kendini aptal yerine koymayacaktı. Buluşmalarının her zaman bir son kullanma tarihi vardı. Bunu *biliyordu*.

"Bu ... uh ... iyi, değil mi?

Noah kaşlarını çattı, kaşlarının arasında bir kırışıklık oluştu. "Yani... Sanırım öyle. Kız kardeşimin bazı konularda yardıma ihtiyacı var ve benim turlarım da sona eriyor, gitmek için iyi bir zaman gibi geldi.

"Doğru. Elbette. Bu mantıklı. Hazel gülümsemeye çalışıyordu ama yüzü hareket etmiyordu. Bu Noah için iyi oldu. Eve gitmeliydi. Ailesinin ona ihtiyacı vardı. Aralarındaki bu şey geçiciydi. Her şey çok mantıklıydı ama bu daha az acı vermiyordu.

"Bak, Haze, ben...

'Senin adına sevindim Noah. Bu senin için gerçekten iyi olacak. Ondan uzaklaştı, aniden yakınlıkları dayanılmaz hale gelmişti. "Yakında geri dönmeliyiz, değil mi?" diye sordu, sesi şu an için çok yüksek, çok neşeliydi. Ama Noah'ın bu konuda kendini suçlu hissetmesine izin vermeyecekti. Ailesiyle yaşadığı sorunların onu ne kadar incittiğini saklamaya çalışıyordu ama Hazel bunu görüyordu. Onları özlüyordu ve sonunda eve dönüp işleri düzeltmek istiyorsa, Hazel ona bunu yapmaması gerektiğini söylemeye cesaret edemezdi. Onu burada tutamazdı.

Belki de her şeyin böyle bitmesi gerekiyordu. Noah
gözlerini kırpıştırdı. "Evet, sanırım yapmalıyız.
"Bugünü bu kadar unutulmaz kıldığın için teşekkürler," diye
fısıldadı. "Yardımcı olabildiysem ne mutlu," dedi ama
gülümsemesi hiç de mutlu değildi.

Oceanof PDF.com

Yirmi Beşinci Bölüm

"

Gerçekleri bir kez daha gözden geçirelim," dedi Annie, bacaklarını Hazel'ın ofisindeki kanepeye uzatarak. Jeanie kucağında Casper ile diğer uca oturdu. Küçük kedi kitapçıyı ziyaret etmeyi alışkanlık haline getirmişti ve Hazel onu sık sık kitap yığınlarının arasına gizlenmiş halde buluyordu.

"Zorunda mıyız?" Hazel masasının arkasındaydı, elinde taze bir fincan çay Jeanie'nin ikramı olan eller ve önünde Annie'den aldığı yarısı yenmiş bir kek. Pes etmiş ve arkadaşlarına Nuh'un gemisinde olan her şeyi ve o ana kadar geçen haftaları, son iki gündür düşünmeden edemediği o anı anlatmıştı.

Fırtına, seks, Noah'ın gidişi, hepsi kafasını karıştıran ve midesini bulandıran bir duygu karmaşasına dönüşmüştü. Her şey çok harikaydı ama sonra... değildi. Sonsuza dek gideceğini söylememişti ama aralarındaki her neyse ona devam etmeleri gerektiğini de söylememişti.

Yani şimdi yine arafta kalmıştı.

Ve Annie'nin her şey hakkındaki teorilerini dinlemek zorunda

kaldı. "Evet.

Hazel inledi.

"Kanıt A." Annie bir parmağını kaldırdı. "Noah en az bir yıldır senden hoşlanıyor.

'Bu bir sergi değil. Bu bir varsayım,' diye homurdandı Hazel, ama Annie sadece dilini çıkarıp devam etti.

'Adam geçen yıl kasabadaki herkesten daha fazla kitap satın aldı. İşte kanıtınız.'

Jeanie Hazel'a sempatik bir bakış attı. Annie bu haldeyken onu durdurmak mümkün değildi.

"Kanıt B." Bir parmağını daha havaya kaldırdı. "Birisi tam da Noah'ın buraya gelip size yardım etmeyi teklif ettiği sırada kitaplarınızı mahvetmeye başlıyor.

"Tam olarak böyle olmadı.

Annie üçüncü parmağını kaldırarak ilerledi. "Kanıt C. Hayatınızı kurtarıyor ve ardından son ipucunda özellikle adı geçen teknesiyle dünyanızı sarsıyor!

"Özel olarak isimlendirilmedi.

"İpuçlarını bırakan tamamen o, Haze, ve kesinlikle sana karşı bir şeyler hissediyor. Kesinlikle. Belli ki! Bunu sana haftalar önce söylemiştim. Yani bazen çok akıllısın, bazen de...'

Hazel bu çok tehlikeli cümleyi bitirmeden önce kendini tuttu ama artık çok geçti. Annie'nin gözleri kocaman açılmıştı ve Jeanie'nin kara kaşları bile saç çizgisine kadar çıkmıştı.

"Hazel Jasmine Kelly--"

"Göbek adım değil.

"Seksi balıkçıya aşık mısın?" "Hayır.

"Hazel Marjorie Kelly--"

"Hala göbek adım değil.

"Aşık oldun! Ona aşık oldun!'

'Olmamaya çalıştım!

"Ah, Hazel. Annie başını salladı ama Jeanie çoktan onu kurtarmaya koşmuştu.

"Bence bu harika, Haze.

"Onu dinleyemezsin, aldığı tüm o büyük, huysuz çiftçi sevgisi gözlerini kör etmiş.

"Ew. Hazel yüzünü buruşturdu.

'Kör değilim. Sadece ne kadar muhteşem olabileceğini biliyorum,' dedi Jeanie kahkahalar arasında.

Annie kamburunu çıkardı ve kanepeye geri yaslandı. Casper bu fırsatı değerlendirerek onun göğsüne tırmandı. Annie kulaklarının arasını kaşırken mutlu bir şekilde mırıldandı.

Hazel ona, 'Bunu yapmam gerektiğini söyleyen sendin,' diye hatırlattı. "Git çılgınca seks yap demek istedim, sana açıkça aşık olmamanı söyledim.

"Yapmamaya çalıştım," dedi Hazel tekrar, ağzına biraz daha çörek tıkıştırarak. Çok güzeldi. Balkabağı baharatlı. "Sadece bu kadar düşünceli olmasını beklemiyordum.

"Düşünceli, nasıl? Jeanie sordu.

"Her zaman beni düşünüyormuş gibi düşünceli. Beni mutlu etmenin, rahat ettirmenin ya da beni...' Yanaklarına sıcaklık yayıldı.

Ya da gelmeni mi? Kör etmek. İkiniz de orgazmdan kör oldunuz,' dedi Annie. Casper zıpladı ve Annie ayağa kalkarken kapıdan dışarı çıktı.

"Düşünceli olmak iyidir," dedi Jeanie ve bir müttefike sahip olmak güzeldi. "Öyle, değil mi?

"Elbette öyle. Bence senden gerçekten hoşlanıyor, Hazel. Jeanie kupasının üzerinden gülümsedi ve belki ikisi de orgazmdan kör olmuşlardı ama bu, hayatı sürdürmenin en kötü yolu gibi görünmüyordu.

"Herkes seni seviyor. Annie kaşlarını çattı. "Ah, teşekkürler.

Annie başını salladı, sarı saçları dağınık topuzundan kaçıyordu. "Kastettiğimden daha kaba oldu. Elbette senden hoşlanıyor demek istedim. Senden kim hoşlanmaz ki? Zeki, güzel ve tatlısın.

"Teşekkürler Annie.

Annie hâlâ kaşlarını çatıyordu. 'Ben sadece... Kadınları çok çabuk harcıyor Haze. Ve o çok genç! Yani, prefrontal korteksinin gelişimi tamamlandı mı?'

"Bunun yirmi beş yaşına kadar olacağına eminim. Annie ofladı pufladı. "Sadece incinmeni istemiyorum.

"Ama... Jeanie öne doğru eğildi, karşı argüman üretmeye hazırdı. 'Eğer tüm bu ipuçlarını bırakıyorsa, bu çok fazla çaba demek, değil mi? Yani kadınları elde etmekte bu kadar iyiyse, neden Hazel için bu kadar zahmete girsin ki? Jeanie'nin gülümsemesi büyüdü. "Çünkü ona aşık," diye şarkı söyledi mutlu bir şekilde.

"Siz ikiniz çok kötüsünüz," diye homurdandı Hazel ama Jeanie'nin sözleri karşısında midesinin bulanmasına engel olamadı. Haklı mıydı? Sadece onun pantolonuna girmek için bile oldukça ayrıntılı bir plan yapmıştı. Bu ipuçları oldukça yüksek düzeyde bir bağlılığa işaret ediyor olmalıydı, değil mi?

Sonra tekne maceralarının zihninden uzaklaştırmaya çalıştığı kısmını hatırladı. "Zaten bir önemi yok çünkü doğum günümden sonra gidecek.

"O ne?! Jeanie'nin gülümsemesi düştü.

"Bana aile işlerine yardım etmek için eve döneceğini söyledi. Jeanie kaşlarını çattı. "Ne kadar süre için?

"Söylemedi.

"Yani belki de geçicidir?

Hazel Annie'ye baktı, en iyi arkadaşının ona doğruyu söyleyeceğini biliyordu. "Yani, sanırım bu mümkün... Annie kabul etti. "Sadece birkaç aylığına falan yardım ediyor olabilir.

Şimdi kafası her zamankinden daha karışıktı. Eğer ipuçlarının arkasındaki kişi Noah'ysa, o zaman neden daha sonra çekip gitmişti? Yanlış mı anlamıştı? Geri mi dönüyordu?

Hâlâ o olduğunu düşünüyorum. Başka kim olabilir ki? Jeanie sordu.

"Peki şimdi ne yapacağım? Hazel heyecan ve hayal kırıklığının garip bir karışımıyla koltuğunda geriye doğru yığıldı. Nasıl olmuştu da

yaz kaçamağı böylesine karmaşık bir karmaşaya mı dönüşmüştü? Sanki bunun olacağını görmüş ve durdurmak için hiçbir şey yapmamış gibiydi. Aslında, balıklama dalmıştı.

Ve şimdi buradaydı, kalbi kırık ve kafası

karışık. Annie omuz silkti.

Jeanie, 'Bu ipuçlarının sona ermesi için bir yol planlamış olmalı,' dedi. 'Bir çeşit büyük final. Ve sonra sana olan aşkını ilan edecek!

"Tamam, tamam. Annie, Jeanie'nin romantik fikirlerini kovar gibi bir el salladı. Hazel gülümsemesini bastırdı. 'Kendini fazla kaptırma. Bu senin aşk romanlarından biri değil. Bahsettiğimiz kişi Noah.

"*Harry Sally ile Tanışınca*'yı en az elli kez izlemiş olan kadın söylüyor bunu.

Annie, "Bu bir klasik," dedi ama Hazel tartışmalarını kesti.

"Noah'nın büyük bir final yapabileceğini düşünmüyor musun?" İpuçları ya da büyük finaller umurunda değildi ama Annie onun aslında ne sorduğunu biliyordu. Noah'nın onun hakkında ciddi olabileceğini, onu gerçekten isteyebileceğini düşünüyor muydu? Ona sadık kalacak mıydı?

"Bilmiyorum Haze. Ama umarım öyledir.'

"Ben de. Noah onu şimdiden çok şaşırtmıştı. Onu bu iki aylık macera için işe aldığında, sadece eğlenceli ve belki biraz da umursamaz olmasını beklemişti. Onun bu kadar tatlı, nazik ve seksi olmasını beklemiyordu, bu doğru değil, seksi olduğunu biliyordu. Onun gibi dünyasını aydınlatmasını beklemiyordu.

Sadece onun yanında bulunarak kendisi hakkında bu kadar çok şey öğreneceğini tahmin etmemişti.

En pervasızca şeyi yapmaya hiç niyeti yoktu. Ve kesinlikle aşık olmayı da beklemiyordu.

"İnançlı olun hanımlar," dedi Jeanie, koltuktan kalkıp kollarını başının üzerine uzatarak.

"Senin için söylemesi kolay," dedi Annie.

"Son zamanlarda Mac'le konuştun mu? İkili ofisten çıkarken Jeanie alay etti.

"Bu ne cüret?!

Jeanie'nin kahkahası ofise geri döndü. Hazel ayağa kalktı ve onları dükkânın önüne kadar takip etti. Alex kasanın arkasındaydı. Ellerinde bir aşk romanı vardı.

Hey, Hazel. Bu kitap işaretlenmiş. Bununla ne yapmalıyız? Jeanie

ve Annie aynı anda donup kaldılar.

"Bir ipucu! Jeanie'nin gözleri heyecandan parlıyordu.

Üçü birlikte tezgâha doğru koştular ama Hazel istediği zaman hızlıydı.

"Ben alırım!

Alex onları şaşkın bir eğlenceyle değerlendirdi. 'Okaaay...'

'Aç onu. Aç şunu! Jeanie onun yanında sersemlemişti.

"Her zamankinden daha tuhaf davranıyorsunuz," dedi Alex, onlar da kitabın üzerine eğilirken. Hazel kitabı açıp kulağı küpeli sayfaya geldi. Bu bir günlük girdisiydi ve altı çizili tek satır tarihti.

28 Eylül.

Hazel'ın doğum günü.

Kenarlarında bir not vardı.

Mac's. 7:00'de, arkadaşlarını getir.

"Büyük bir final," diye nefes aldı

Annie. Jeanie alkışladı. "Sana

söylemiştim!

"Tuhaf," diye mırıldandı Alex.

Hazel derin bir nefes aldı ve midesinin düzensiz sallanışını kontrol etmeye çalıştı.

Dört gün sonra otuzuna basacak.

Ve görünüşe göre birileri ona parti veriyordu.

Ev sahibinin kimliği hakkında bir doğum günü dileğinde bulunmak için çok mu erken?

Oceanof PDF.com

Yirmi Altıncı Bölüm

Azel'in mesajı mükemmel bir zamanda gelmişti. Noah'nın çaresizce dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı. Dream Harbor Halk Kütüphanesi'nde inşaat izni için gerekli formları, tarihi alan belirleme formunu, plajda bir işletme işletmek için kasaba dilekçesini ve ihtiyaç duyup duymadığından bile emin olmadığı diğer formları yazdırmaya çalışıyordu.

Yardıma ihtiyacı vardı.

Biraz istemeli.

Bu konuda inanılmaz derecede inatçıydı, bu yüzden onun yerine telefonunu kontrol etti.

Bugün bir ipucu daha buldum.

Öyle mi?

Evet.

Noah bekledi. Karşısındaki yaşlı kadın ters ters bakmaya başlayana kadar parmaklarını masaya vurdu.

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

Bana ne yazdığını söyleyecek misin?

O beklerken yazı balonları birkaç kez belirip kayboldu.

Sanırım bir doğum günü partisine davetiyeydi.

Güzel. Seninle çıkabilir miyim?

Bu sefer yanıt daha hızlı geldi.

Elbette.

Güzel. Sabırsızlanıyorum.

Daha fazla baloncuk belirip kayboluyor, Hazel'ın ne yazıp sildiğini merak ediyordu. Doğum gününden en az onun kadar korkuyor muydu? Partiden sonra aralarındaki her şeyin bitmesini mi bekliyordu?

Onunla konuşması
gerekiyordu. Gerçekten.
Her şeyi ortaya dökmesi
gerekiyordu. Ama mesajla
değil.

Hazel her ne yazıyor ve siliyorsa hiç göndermemişti. Birkaç dakika sonra doğum gününün ayrıntılarını aldı ve hepsi bu kadar. Yine yalnızdı, evrak işlerine ve diğer evlerin tasarım planlarına boğulmuştu.

Her şey yeniden okul gibiydi ama bu sefer daha kötüydü. Daha kötüydü çünkü zaten pek çok kez çuvallamıştı ve bu planın işe yaramasına ihtiyacı vardı. Daha da kötüsü, Hazel'a zaman ayırmaya değer olduğunu kanıtlamak için buna ihtiyacı olduğuna kendini ikna etmişti. Eğer Hazel onu isterse, Rachel kendini daha iyi hisseder hissetmez Dream Harbor'a geri dönecekti. Hazel onu isterse, evrak işleri de dahil olmak üzere bu küçük evlerden bir milyon tane inşa edecekti.

İç geçirdi, bir elini saçlarının arasında gezdirdi. Evler üzerinde çalışmayı, çekiçle vurmayı, boyamayı ve gerçekten bir şeyler *yapmayı* tercih ederdi. Daha önce kaçtığı şey buydu ve her nasılsa evrak işlerinden dolayı hüsrana uğramış bir şekilde buraya geri dönmüştü.

Belki okulu bitirseydi. Belki
üniversiteye gitseydi.

Belki ailesinden gerçekten bir şeyler öğrenmeye çalışsaydı. Belki bu kadar berbat olmasaydı.

Bir başarısızlık...

Aniden ayağa kalktı, öyle ki karşısındaki kadın şaşkın bir kaş çatmayla ona baktı.

"Özür dilerim," diye tekrar fısıldadı, kâğıtlarını üst üste koydu ve telefonunu aldı. Buradan çıkması gerekiyordu. Bir molaya ihtiyacı vardı. Kendisini çok sert bir şekilde eleştiren, onu evinden ve ailesinden bu kadar uzun süre uzak tutan o sesi engellemeyi neredeyse öğrenmişti. Ama bazen tekrar içeri sızıyordu.

Eskiden babasının sesi olduğunu düşünürdü ama son zamanlarda kendi sesine çok benziyordu.

Masal saatine doğru ilerleyen küçük çocuk sürüsünün arasından geçerek öğleden sonrasının temiz havasına doğru yol aldı. Bugün hava serindi, sonbahar havası yaz sıcağını bastırmaya başlamıştı. Hatta birkaç erkenci ağacın kenarları sararmaya başlamıştı. Turları yavaşlamaya başlamıştı ve bir hafta sonra eve dönüp Rachel'ın kanepesine uzanacaktı. Havalar değiştikçe hep melankolik hissederdi ama bu yıl bu his daha da artmıştı. Yazın sonu, uzun ve sıcak günlerin sonu, seksi kitapçıyla geçirdiği zamanın sonu.

Son söylediğinin doğru olduğunu düşünmek istemedi.

Eve kadar bir milden fazla yürümüştü ama arabasını marinada bıraktığı için memnundu. Yürüyüşe, temiz havaya ve zihnini boşaltma fırsatına ihtiyacı vardı. Yolda giderken düşüncelerini düzenlemeye çalıştı, hâlâ yapılması gerekenleri sıraladı. Liste uzundu ve endişesini giderecek pek bir şey yapmıyordu. Bu kadar uzun süre sonra evde olmanın nasıl hissettireceğini bilmediğinden bahsetmiyorum bile.

Ama suya yaklaştığında, tuzlu hava ciğerlerine dolduğunda kendini daha iyi hissetti. Sahildeki küçük kulübeleri, özellikle de tamir ettiği kulübeyi görünce daha da iyi hissetti. Çok güzel görünüyordu. Şu bürokratik işleri halledebilirse, belki bu işi gerçekten başarabilirdi.

Eve girer girmez telefonu çaldı.

Ekranı dolduran yeğenlerinin yüzlerini görmeyi bekleyerek cevap verdi. Anne babası ve kız kardeşleri tarafından pusuya düşürülmeyi beklemiyordu. İçinden panik geçti. *Bebek*.

"Merhaba? Herkes iyi mi?'

"Rachel bir süreliğine yardım etmek için eve gelebileceğinden bahsetmişti," dedi annesi hemen konuya girerek. Sesi hak ettiğinden daha fazla umut doluydu.

"Ah... evet. Bunu düşünüyordum.'

"Sana söylemiştim. Öde bakalım. Rachel elini uzattı ve Kristen elinin içine bir banknot sıkıştırdı.

"Bahse mi girdin?! Noah dedi ki.

"Elbette. Kimse bana inanmadı.' "Ne

kadar?

"Yirmi.

"Kristen, bunu gerçekten yapmayacağıma emin misin?

Kız kardeşi omuz silkti. 'Bu sadece senin söyleyip söylememenle ilgiliydi. Eve gerçekten gelip gelmeyeceğinize dair daha yüksek

bahisler. "Kızlar, bu çok kötü," diye uyardı

anneleri. Kız kardeşleri birbirleriyle senkronize bir

şekilde gözlerini devirdi.

'Kardeşinin eve dönmeyeceğine dair bahse girme. Ona tapan yeğenlerini asla hayal kırıklığına uğratmaz. Ya da ona ihtiyacı olan ablasını. Ya da bu konuda annesini. Değil mi, Noah?'

'Vay canına, anne. Gerçekten çok sert konuşuyorsun,' dedi Kristen.

"Ne pahasına olursa olsun," dedi anneleri ve Rachel güldü. "Tanrım, anne,"

diye mırıldandı Noah.

"Tanrı'nın adını ağzına alma, Noah James.

Öfkelendi. "Özür dilerim.

'Sadece bu yılları hafife almamalıyız. Baban ve benim burada ne kadar kalacağımızı bilmiyoruz...'

"Anne! Kristen'ın yüzü sahte bir dehşetle doluydu. "Çok uzak.

"Gerçekten el altından yapılmış bir hareket," diye onayladı Rachel. 'Şey, uzun zamandır eve gelmiyor...'

Üç kadın şimdi kendi aralarında konuşuyor, her biri Noah'yı eve götürmek için ne kadar suçluluk duygusundan yararlanılması gerektiğine dair fikirler sunuyor, onun hâlâ hatta olduğu gerçeğini tamamen göz ardı ediyordu. Babası sessizce oturuyor, bakışları Nuh'un üzerindeydi.

"Selam, baba. Evden ayrıldığından beri babasıyla sadece birkaç kez konuşmuştu. Annesinin düzenlediği zorunlu kontrollerden başka bir şey için değil. Ve her konuşma, birbirlerine hiç söylemedikleri şeylerle, Noah'nın babasının kendisine karşı beslediğinden emin olduğu hayal kırıklıklarıyla doluydu.

'Selam, Noah. Nasıl gidiyor?'

Noah omuz silkti ama sonra doğruldu. Artık on yedi yaşında değildi. Ailesine okulu bıraktığını söyleyen bir çocuk değildi. Virginia kıyılarından onları arayıp geri dönmeyeceğini söyleyen yirmi yaşında biri de değildi.

'İşler iyi gidiyor. Turlar bu yaz iyi geçti. Grupların bana gönderdiği çok sayıda iyi haber var.

Yaşlı adam başını salladı. "Bu iyi.

"Evet, öyle. Kağıtlar elinde ağırlaşmıştı. Babasına daha fazlasını anlatmak istiyordu. Ona yeni planları hakkında her şeyi anlatmak istiyordu. Belki de tüm bu lanet evrak işleri için yaşlı adamdan yardım bile isteyebilirdi. Ama buna fırsat bulamadı.

"Seninle gurur duyuyorum," diye ağzından kaçırdı babası ve üç kadın da şoka girerek sessizliğe gömüldü.

"Uh... ne için? Noah tek sandalyesine çöktü ve elindeki evrakları kucağına koydu.

Babası boğazını temizledi. 'Biliyorsun, senin için... çünkü... Seninle gurur duyuyorum. Bilirsin, olduğun adamla. Ve tüm bunlar. Tekrar boğazını temizledi. Babası çocukken onlara karşı hiç acımasız olmamıştı.

Aşırı sertti ama duyguları hakkında bu kadar çok kelimeyi bir araya getirmesi... en hafif tabirle sıra dışıydı.

Noah yutkundu.

"Ah, teşekkür

ederim.

"Sadece bilmeni istedim. Bu konuda emin olamama ihtimaline karşı.

Noah başını salladı çünkü o anda yapabildiği tek şey buydu. Nasıl oluyordu da bu yaşta bile babasının onayı hâlâ bu kadar önemli olabiliyordu? Bilmiyordu ama gerçekten öyleydi.

"Evet. Ben... şey... belki de bu konuda kararsızdım. Noah boğazını temizledi. "Yani... uh... bunu açıklığa kavuşturduğunuz için teşekkürler.

Babası yine başını salladı ama annesinin gözleri yaşlarla dolmuştu. "Gördün mü!" dedi ellerini önünde kavuşturarak. "Bu kadar zor muydu?

"Peki ya ben, baba? Kristen arkasına oturduğu yerden kollarını babalarının omuzlarına doladı. "Sen de benimle gurur duyuyor musun?" diye takıldı.

"Evet, son zamanlarda bunu bana söylediğini de sanmıyorum. Rachel onu diğer taraftan dürttü ve babaları iyi huylu bir şekilde kükredi.

"Baş belası yavrularımla gurur duyuyorum. İşte. Bu nasıl?' 'Çok

güzel.' Kristen onu sıktı.

"Sağ ol baba," diye güldü Rachel.

Gözlerini devirme sırası annelerindeydi. "Hepiniz gülünçsünüz.

Noah orada oturmuş, ailesinin birbiriyle dalga geçmesini izlerken neredeyse annesinin elmalı turtasının kokusunu alabiliyordu. Oturma odasından bangır bangır gelen futbol maçının sesini duyabiliyordu. Kayınbiraderi boş yere onları zapt etmeye çalışırken yeğenlerinin çılgınca koşuşturduğunu görebiliyordu.

Noah uzun zamandır ilk kez evini özlediğini hissetti. Bu duyguyu o kadar uzun süre görmezden gelmiş, bastırmış ve inkâr etmişti ki, tüm büyük aile tatillerinde yatağında hep bir yabancıyı ağırlamayı başarmıştı. Ani bir fırtına gibi güçlü ve şiddetli bir şekilde üzerine çöktü.

'Aman Tanrım, Noah! Ağlıyor musun? Kristen'ın sesi ailesinin geri kalanının tartışmalarını bastıracak kadar yüksekti.

"Ne?" Aceleyle gözlerini sildi. "Hayır. Neden ağlayayım ki?"

"Çünkü bizi seviyorsun ve özlüyorsun!" diye zafer çığlıkları attı kız kardeşi.

"Kapa çeneni," dedi ama yüzündeki gülümsemeye engel olamadı. Bu gülünç insanları seviyordu ve inatçı gururunun onu uzun süre uzak tutmasına izin vermişti.

Belki de eve dönmek o kadar da kötü bir şey değildir.

Oceanof PDF.com

Yirmi Yedinci Bölüm

Mac's bir Perşembe akşamı için, özellikle de bir doğum günü partisi için şüpheli derecede boştu. Bardaki birkaç müdavim dışında yemek salonu sessizdi. Noah içeri girer girmez Annie'nin kıkırdamalarının ve Hazel'in sesinin duyulduğu köşedeki kabin dışında sessizdi.

Onu almayı teklif etmesine rağmen Hazel'la burada buluşmayı kabul etmişti. Teknede geçirdikleri o günden beri birbirlerini görmemişlerdi ve o günden beri geçen iki gün boyunca başka hiçbir şey düşünmemişti. O zamandan beri beyni yirmi dört saat boyunca hiç durmadan Hazel'ı düşünüyordu. Dudaklarının hissi, kıyafetlerinin içinde nasıl göründüğü, kahkahası, ona güvenme şekli, tadı, Tanrım, tadı. Toplumun zar zor işleyen bir üyesi olabilmişti ve bu da ancak bol kahve ve günde iki kez soğuk duş sayesinde mümkün olmuştu.

Ama ikisi de meşguldü. Adamın beklenmedik birkaç sezon sonu turu, ayrıca tatil-kira planlarını düzene sokmak için tüm ev ödevleri vardı ve Hazel da kendi deyimiyle yeni 'ürkütücü sezon' kitaplarını çıkarmakla meşguldü. Ve birinin iş yerine girip ona aşkını ilan etmek pek uygun görünmüyordu. Logan için işe yaramış olsa da...

Bu yüzden partiye bırakmayı teklif etmiş ve yolda konuşabileceklerini ummuştu ama Hazel bu planı da bozdu. O sadece

onunla orada buluşacaktı. Yani tüm önemli açıklamaları parti sonrasına kadar beklemek zorunda kalacaktı. Masaya doğru giderken odaya şöyle bir göz attı. Şu anda pek de parti havasında değildi.

"Hey, millet.

"Hey, Noah! Jeanie gülümsedi. "Biz de tam senin hakkında konuşuyorduk.

"Uh oh. Bakışları Hazel'ın parlayan yüzüne takıldı ve Hazel ona sırıttı.

Annie kaşlarını kaldırarak, "Hazel az önce bize hayatını nasıl kurtardığını anlatıyordu," dedi. "Oldukça üzücü bir hikâyeydi.

Noah'nın gülümsemesi büyüdü, bakışları Hazel'ın yüzünden hiç ayrılmadı. "Ah, şu. Evet, güzel bir gündü.

Hazel'ın yanakları pembeleşti ve Noah Logan'ın inlediğini duyduğundan emindi ama arkadaşına bir bakış bile atmadı.

Jeanie, "Hazel'e göre yirmi metrelik dalgalar ve şiddetli rüzgârlar varmış," diye ekledi.

"Tekne sallanıyordu ve sen su alıyordun! Annie araya girdi. 'Hazel

neredeyse köpekbalığı istilasına uğramış sulara düşüyordu. Olabilirdi Eğer tekneyi tam zamanında güvenli bir yere götürmeseydin.

Annie ve Jeanie kıkırdama krizine girerek neredeyse

birbirlerinin üzerine düşeceklerdi. Hazel omuz silkerek,

"Biraz abartmış olabilirim," dedi. "Sadece biraz," diye güldü

Noah. "Senden iyi bir balıkçı olurdu.

Hazel'in gülümsemesi büyük ve parlaktı. Doğum gününde etrafı arkadaşlarıyla çevriliydi ve Noah HANSOF'un görevini tamamladığını biliyordu. Bu geceden başka bir şey çıkmasa bile en azından Hazel'a yirmili yaşlarına istediği maceralı uğurlamayı yaptığını biliyordu.

"Birer içki daha alacağım," dedi Hazel, çoktan kabinden çıkmıştı. "Noah, bana yardım etmek ister misin?

"Eminim sana pek çok konuda yardım etmek ister! Onlar uzaklaşırken Annie neredeyse bağırıyordu.

"Tanrım," diye mırıldandı Hazel. "Annie'ye maden suyu yapmak zorunda kalabilirim.

Noah kıkırdadı. Kızın koluna çarptı ve kulağına fısıldamak için eğildi. "Mutlu yıllar, Haze.

Yanakları kızarmış bir halde ona baktı. "Teşekkürler. Kırmızı bir gömlek elbise giymişti, kıvrımlarını ortaya çıkarmak için belinden büzgülü, önü baştan çıkarıcı bir sıra küçük beyaz düğmeyle tamamlanmıştı. Güzel, şaşırtıcı ve mükemmel görünüyordu. Bunu ona söylemeliydi. Eskiden bu tür şeylerde iyiydi. Bunun ne zaman olduğunu unutmuştu.

Amber bardaydı. "Bir tur daha," dedi Hazel ona. "Bir tane de Noah için ekle.

"Elbette. Amber ona küçük bir sırıtış attı, sanki onun eskiden farklı olduğu zamanları hatırlıyordu ve şimdi onda tam olarak neyin değiştiğini görüyordu. Ve nedenini de.

İçkileri beklerken bara yaslandılar ve Noah'nın söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki kelimeler boğazında düğümlendi. "K a z a r a sana aşık olmuş olabilirim çünkü sen nazik, tatlı, güzel, komik ve benim için mükemmel birisin ve sorumsuz bir aptal olmama rağmen bir gün senin de beni sevebileceğini umuyorum" diye mi başlamalıydı? Yoksa böyle bir şey mi yapmalıydı? Belki de sadece, nasılsın? Ya da seni özledim mi? Ya da ne okuyorsun, bana anlatır mısın?

Nereden başlayacağını kendi kendine tartışırken, önce Hazel konuştu.

"Sana bildiğimi söylemek istedim," dedi yanakları pembeleşerek.

"Um... Ne? *Biliyor muydu?* Biliyordu! Ona deli gibi aşık olduğunu biliyor muydu? Dehşete düşmüş ya da iğrenmiş görünmüyordu, bu da muhtemelen iyi bir başlangıçtı.

'Yani, sen olduğunu biliyorum ve bunun gerçekten çok tatlı olduğunu düşünüyorum ve bu gece için başka ne planladığından emin değilim, ama şunu bil ki bunu gerçekten takdir ediyorum ve ben...' Kaşlarının arasında bir endişe kırışıklığı belirdi

söylediklerinin farkına varınca Nuh'un kafası karıştı. Yüzündeki ifade kafasının ne kadar karışık olduğunu ele veriyor olmalıydı.

Hazel'ın yüzü düştü. "Kahretsin. Düşündüm de... kahretsin.

Oh, hayır. Oh, hayır, hayır, hayır...

"Haze, bekle, dinle--

'Hayır, bu benim hatam. Hemen sonuca vardım ve gideceğini söylediğinde bunun sen olamayacağını anlamalıydım.

"Gitmiyorum. Yani, gidiyorum ama sadece birkaç aylığına, en fazla. ..'

"Noah, gerçekten, sorun değil, rol yapmana gerek yok. Kız ondan uzaklaşıyordu, gülümsemesi soluyordu ve Noah bundan nefret e d i y o r d u . Bunu düzeltmek zorundaydı.

"Haze, açıklamama izin ver.

Elini uzattı ama tam o anda babaları, kucağında birbiriyle uyumlu kazaklar giyen iki köpek taşıyan bir kadın, Dream Harbor Kitap Kulübü'nün tamamı, Hazel'ın kitabevi çalışanları, fırından George ve Noah'ın tanımadığı yarım düzine sakin daha kapıdan içeri doluştu.

Belediye başkanının elinde dev bir balon demeti

vardı. Frank'in pastası vardı.

Köpekler de papyon takıyorlardı.

Kitap kulübü "Mutlu yıllar!" diye bağırıyordu.

Bu onun partisiydi. Ve Hazel partiyi onun düzenlediğini düşünmüştü. Bütün yazı onun için planladığını düşünmüştü ama gerçekte hiçbir şey yapmamıştı.

Kahretsin.

Noah, Hazel'ın yüzünde hızla titreşen duyguları izledi. Şok, şaşkınlık, hayret ve Hazel'ın yüzüne mutlu bir gülümseme yerleştirmeden önceki hayal *kırıklığı* anını da kaçırmadı.

Baba, anne, Frank! Bu da ne böyle?'

"Mutlu Yıllar, Fındık! Belediye Başkanı Kelly, Hazel'e doğru yürürken ışıl ışıldı. 'Seni iyi yakaladık, ha? Tersine bir sürpriz parti gibi!

"Sizi şaşırttım mı?" diye sordu Hazel ve Belediye Başkanı kaşlarını çattı. "Hayır, hayır, kastettiğim bu değildi.

Hazel güldü. "Şaka yapıyorum baba. Anladım. Bu çok harika. Teşekkür ederim.

Belediye Başkanı Kelly, kızına sarılabilmesi için balon demetini Noah'ya doğru itti. Noah, yüzünde balonlar ve zihninde dönüp duran Hazel'ın sözleriyle donmuş bir halde orada duruyordu.

"Küçük ipuçlarımız hoşuna gitti mi?" diye sordu uzaklaşırken.

Hazel'ın bakışları babasına dönmeden önce Noah'ya kaydı. "O sen miydin?" diye sordu ve Noah bakışlarında duyduğu incinmişlik hissinden nefret etti. Hayal kırıklığı. Utanç.

"Evet. Onları saklamak için yardım aldım. Kitap kulübü üyelerinden birkaçı kitapları seçmeme yardım etti ve yeni tatlı çalışanınız Lyndsay, sanırım, çok yardımcı oldu. Onları bizim için sakladı. Belediye Başkanı Kelly gülümsedi. "Bunun sizin için eğlenceli bir çöpçü avı olacağını düşündük.

"Baban bunun eğlenceli olacağını düşündü. Köpekli kadın sarılmak için yaklaştı. "Envanterin için kızacağını düşünmüştüm.

"Teşekkürler anne.

"Kitapların parasını ben ödeyeceğim! "Biliyorum, baba.

"Hepsi gördüğüm rüyadaydı, ama sanırım içinde bir yerde hazine vardı ve kesinlikle korsanlarla ilgili bir şeydi. Pete başını salladı. "Her neyse, bu bana bir çöpçü avı için harika bir fikir verdi.

"Biliyoruz, Pete. Hazel'ın annesi olan kadın onun kolunu şefkatle okşadı. "Ve bakın, mükemmel bir şekilde sonuçlandı.

Noah her şeyin tam olarak mükemmel gitmediğini iddia etmek isterdi ama bu kesinlikle hiçbir şeye yardımcı olmazdı. Gerçi Hazel'ın yüzüne bakılırsa o da aynı şekilde hissediyordu.

"Teşekkürler Frank. Hazel diğer adama sarıldı, iki köpek şimdi Noah'nın bacaklarının etrafında dönüyordu. Şık kıyafetlerine rağmen hiç terbiyeli değillerdi ve Noah'nın ayakkabılarını agresif bir şekilde kokluyor, özellikle ilginç bir şey kokladıklarında küçük heyecanlı homurtular ve hufflar çıkarıyorlardı. Köpek teftişi ve balonlar arasında sıkışıp kalmıştı.

Konukların geri kalanı şimdi etrafta toplanmış, doğum günü kızını kucaklıyor ve barın üzerine hediyeler bırakıyordu. Mac arka taraftan çıkmıştı ve Amber'ın içki siparişlerini doldurmasına yardım ediyordu. Ve Hazel ondan gittikçe uzaklaşıyordu.

Amber balonları onun avucundan aldı. Ona baktı ve balonları bara bağlarken bilmiş bir sırıtışla karşılaştı.

"Ona karşı kötü hislerin var, ha?

En yakın tabureye çöktü. Köpekler koklayacak başka birini bulmuştu. "Evet.

"Batırdın mı?

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Belki mi? Henüz emin

değilim.' "Hmm.

"Ne?

"Noah. Sesi kızgındı. "Ne?

Amber iç çekti. "Bugün onun doğum günü. Ona gerçeği söyle.

"Doğru. Hazel'ın misafirlerini selamlamasını, gülümsemesini ve onlara teşekkür etmesini izledi ama yüzündeki hüzün ifadesi kaybolmamıştı. Bunu gülümsemesinin gerginliğinde, kaşlarının çatıklığında görebiliyordu. Belki de henüz her şeyi berbat etmemişti. Belki de gerçekten denememişti.

Belki de bunu yapmasının zamanı gelmişti.

"Gerçek," diye tekrarladı. Ama Amber gitmiş, parti konuklarına hizmet ediyordu. Gerçek şuydu ki Hazel Kelly'ye aşıktı ve bunu ona söylemesinin zamanı gelmişti.

"Seni burada bulacağımı düşünmüştüm.

Hazel Mac'in önündeki banktan başını kaldırdığında Logan'ın başında dikildiğini gördü. Ayaklarını inceliyordu, keşke çantasını da yanında getirseydim diye düşündü. İçinde bir acil durum defteri vardı.

Logan'dan sonra müzik ve kahkahalar bardan dışarı taştı, kapı kapandıktan sonra bile sessiz gecede kaldı. Dışarısı son derece serindi; partinin sıcağından sonra hoş bir rahatlama oldu.

Hazel, Logan'ın gölgesi üzerinde belirene kadar sokak lambasından gelen sarı ışık havuzunda oturdu. *Yakalandı.*

"Kendi partinden mi saklanıyorsun?" diye sordu, onun yanına oturarak. "Hayır.

"Haze... Adam kolunu onunkine çarptı ve Haze onun tanıdık sıcaklığına yaslandı.

İç çekti. "Sadece küçük bir molaya ihtiyacım vardı. "İyi niyetli olduklarını biliyorsun.

"Biliyorum.

"Ve seni seviyorlar.

"Biliyorum.

'Kasaba gerçekten çok güçlü bir şekilde ortaya çıktı. Oradaki insanların yarısını tanımıyorum bile.

Hazel bir kahkaha attı. "Bazıları Krav Maga sınıfımdan. "Ah! Bu her şeyi açıklıyor.

"Neyi açıklıyor?

'Son zamanlarda daha güçlü olduğunu biliyordum, Jeanie konusunda aptallık ettiğimde beni itip kakıyordun. Küçük bir ninja gibi. Adam tekrar ona çarptı ve kadın gülümsedi. "Peki gerçekten neden buradasın?

Hazel bir kez daha iç geçirdi ve kendi partisinden sakladığı tüm nedenleri bir araya getirmeye çalıştı. Ve pek çok sebep vardı. Birincisi, büyükleri sevmiyordu.

partiler. Çok gürültülü, çok kalabalıktı ve hiç kimseyle gerçekten vakit geçirebildiğini hissetmiyordu. İkincisi, onun için ipuçlarını bırakanın, bu eğlenceli yazı düzenleyenin babası olduğu gerçeğini hâlâ sindirmeye çalışıyordu. Bu da üçüncüsü, en kötüsü, şu anda ya da belki de hiçbir zaman kabul etmeyeceği, bunun aslında Noah'nın büyük 'aslında sana aşığım' jesti olmadığı gerçeğine yol açtı. Partisi kapıdan içeri girmeden hemen önce Noah'nın yüzündeki şaşkın ifadeyi düşünmek bile Hazel'ın yanaklarının yeniden kızarması için yeterliydi.

Logan sessiz, sabırlı ve sağlam dururken, o bunu açıklamanın bir yolunu düşünüyordu. Sonunda bulduğu tek şey, "Her şey çok... utanç verici." oldu.

Şarkı söylemekten mi? Bir doğum günü partisinde herkesin size şarkı söylediği kısımdan hep nefret etmişimdir. Herkes sana bakıyor. Bu düşünce onu ürpertti.

Hazel güldü. "Biliyorum. On altıncı yaş gününü hatırlıyorum, büyükannen pastayı getirdiğinde odadan çıkıp gitmiştin.

Logan ofladı. "Ona şarkı söyleme kısmını istemediğimi söyledim.

'Şarkı söylemekten değil. Bilmiyorum...' Omuz silkti. "Bütün kasabanın, "Kimin gerçekten daha fazla dışarı çıkması gerekiyor biliyor musunuz? Hazel Kelly. Onu o kitapçıdan çıkarıp dünyanın içine sokmak için ipuçlarıyla dolu bir iz bırakmalıyız. Tozlu, sıkıcı yaşlı Hazel.'"

"Hazel Rainbow Kelly. Logan'ın sesi ciddi ve sertti, sanki başı dertteymiş gibiydi.

"Eğer Annie'ye gerçek göbek adımı söylersen, seni öldürürüm.

"Bundan şüphem yok, ama kimsenin senin hakkında düşündüğü bu değil.

"Sanırım," dedi, her ne kadar hiç ikna olmamış olsa da. İnsanlar neden böyle düşünmesin ki? O da kendisi hakkında böyle düşünüyordu. Ya da en azından Noah ona belki de sandığından daha eğlenceli olduğunu göstermeden önce böyle düşünüyordu. En başta o lanet ipuçlarını takip etmesinin nedeni de buydu.

"Baban biraz eğlenmeni istedi. Bir doğum günü çöpçü avı. Bu çılgın kasaba da ona yardım etti. İşte bu kadar. Kimse senin sıkıcı olduğunu düşünmüyor. Özellikle de Noah.'

Hazel yüzünü buruşturdu. "Ah, Tanrım. Bütün kasaba onun bana yardım ettiğini biliyor, değil mi?'

Logan, Hazel'ın kesin bir evet olarak algıladığı bir ses çıkardı.

Kadın inledi. "Bu durumu daha da kötüleştiriyor.

Neden Noah'ya, tam da lanet olası partisi kapıdan girerken tüm bunları onun planladığını düşündüğünü itiraf etmek zorundaydı ki! Eğer otuz saniye daha çenesini kapalı tutsaydı, Noah gerçeği asla öğrenmek zorunda kalmayacaktı. Her şeyi onun planladığına dair gizli umutlar beslediğini asla bilmek zorunda kalmayacaktı. Gizli doğum günü dileğinin, onun için sadece bir yaz kaçamağından daha derin duygular beslemesi olduğunu.

"Senden hoşlanıyor.

"Arkadaş olarak. Yoksa takılmak için mi?'

'Hayır. Hayatta olmaz. Bir arkadaş değil.' Logan kaşlarını çattı. 'Kesinlikle bir ilişki değil. Sana karşı kötü hisleri var, Haze. Onu daha önce hiç kimse hakkında böyle görmemiştim. Bu yaz çok farklıydı. Şu anda içeride babanla o eski sahil kulübeleri için hazırladığı kısa dönem kiralama planı hakkında konuşuyor. Sanki bir iş teklifi varmış gibi.'

"Gerçekten mi?

Logan başını salladı.

"Prefrontal korteks sıkılaşıyor olmalı. "Ne?

"Boş ver.

"Tek bildiğim," diye devam etti Logan. "Senin hakkında ciddi

olduğu. "Ama ben gideceğini sanıyordum.

'Görünüşe göre kız kardeşine birkaç hafta yatak istirahati yapması söylenmiş. O da yardım etmek için eve gidiyor. Eğer babana açıkladığı ayrıntılı plan bir gösterge ise, kesinlikle geri dönecek.

"Oh.

Hazel bu bilgiyle ne yapacağını bilmiyordu ama bu bilgiye sahip olduğu için memnundu. Daha sonra işlemek için zamanı olduğunda kullanmak üzere dosyalayacaktı. O

Noah'nın ilk başta düşündüğünden çok daha fazlası olduğunu zaten biliyordu, ona karşı gerçek hisler beslemesi çok mu şaşırtıcıydı?

'Oh, ve Jeanie seni ipuçlarının arkasında Noah'ın olduğuna ikna ettiği için gerçekten çok üzgün. Belli ki baban bu küçük plan hakkında bizi bilgilendirmemiş.

"Jeanie'ye kızgın değilim.

"Tamam, güzel. Noah'a da kızma.' "Evet, tamam.

"Ya da babalarınız.

"Peki.

"Ya da tüm bu çılgın kasaba.

'Ah, bu konuda en çok senin benimle birlikte olman gerektiğini hissediyorum ama olsun. Kimseye kızgın değilim ve aşırı gelişmiş utanç duygularımı geride bırakmaya çalışacağım.

"Çok iyi.

Ona, en eski arkadaşına yaslandı. "Bir dakika daha benimle oturur musun?

"Tabii ki.

"Teşekkürler, Logan.

"Mutlu yıllar, Gökkuşağı.

"Seni öldüreceğim.

Eğildi ve başının üstüne bir öpücük kondurdu. "Ben de seni seviyorum.

Oceanof PDF.com

Yirmi Sekizinci Bölüm

Hazel'ın otuz yaşında bir genç olarak ilk tam günüydü ve geç kalıyordu. Alex bu sabah dükkânı açmıştı ve Hazel'ın öğlene kadar gelmemesi gerekiyordu; dün geceki büyük sürpriz partiden sonra bu sabah ona kadar uyuduğunu düşünürsek bu iyi bir şeydi ama yine de programın gerisinde kalmıştı. Bunun başlıca nedeni, sabahın büyük bir bölümünü duş almak ve çay içmek arasında telefonunu eline alıp sonra hemen yerine koymakla geçirmiş olmasıydı.

Noah'dan mesaj yok. Arama yok. Ve o bile yeterince çağırmamıştı onunla partisinde konuşmaya cesaret edemedi. Eğer Noah aralarındaki ilişkiyi bitirmeyi planlıyorsa, bu konuşmayı partisinde yapmak istemiyordu. Kimse doğum gününde terk edilmek istemezdi.

Bunun yerine, etrafını misafirleriyle sarmış ve onunla asla yalnız kalmadığından emin olmuştu.

Noah'ı ona bakarken yakaladığında bile.

Onu eve bırakmayı teklif ettiğinde bile.

Doğum gününde Noah'nın özür dilemesini duymak istemiyordu. Sonunda çok eğlenceli hale gelen partisini, onu asla incitmek istemediğini ve her şeyin sürdüğü sürece nasıl harika olduğunu duyarak geçirmek istemiyordu.

Çünkü görünüşe göre Hazel, seksi ve eğlenceli olduğunu nihayet kabul etmiş otuz yaşında yetişkin bir kadın olmasına rağmen, aynı zamanda

korkak. Arkadaşlarının hepsi Noah'nın gerçekten bu işin içinde olduğunu düşünüyor gibi görünse de, onların fikirleri Noah'dan duyduklarının yerini tutmuyordu. Tüm bu ipucu olayında bir kez yanılmıştı, tekrar yanılma fikrinden hoşlanmıyordu. Ne bu konuda, ne de Noah'ın ona karşı olan hisleri konusunda.

Hayır, bütün bunları bugüne saklamıştı.

Ama bunu düşünmek, bunun için endişelenmek, onu aramaya karar vermek ve sonra aniden onunla bir daha konuşmamaya karar vermek için o kadar çok zaman harcamıştı ki, şimdi işe geç kalmıştı.

"Üzgünüm, Alex! Ben geldim. Aceleyle kapıdan içeri girdi ve tezgâhın arkasında emir subayını buldu.

"Merak etmeyin. Ben hallederim.'

"On ikide geleceğimi söylemiştim ama saat neredeyse buçuk oldu.

"Hazel, sorun yok. Sana söyledim, bugün gelmene bile gerek yoktu.'

Bunu biliyordu. Çalışanları harikaydı. Ama eğer evde kalsaydı, Noah'ın durumundan duyduğu rahatsızlığı daha uzun süre içinde taşıyacaktı ve buna gerçekten ihtiyacı yoktu.

Tezgâhta durdu, kalçasıyla tezgâha yaslandı ve kitapçının aşinalığının içine işlemesine izin verdi. Bu öğleden sonra sessizdi ama birkaç müşteri raflara memnuniyetle göz atıyordu. Ön masa en yeni sonbahar kitaplarıyla donatılmıştı ve Lyndsay, Hazel'in Etsy'den bulduğu renkli yapraklar ve ışıltılı tarçınlı çörekler içeren sevimli sonbahar afişlerini dükkânın etrafına asmıştı. Tarçınlı şeker kokusu havada asılı kalmıştı. Pişmiş şekerleri satmadıkları zamanlarda bile bu koku hiç gitmiyordu, sanki koku duvarların içine işlemişti. Alçak sonbahar güneşi ön pencereden içeri süzülüyordu ve ziyaret için gelen Casper güneş ışığının altında uyukluyordu.

Alex kasadaki yerlerinden ona gülümsedi. Ve

Hazel burayı ne kadar sevdiğini hatırladı.

Burası onun yeriydi ve *burayı seviyordu*.

Ve hiç yabani yulaf ekmemiş ya da hiç yabani yulafı olmamış olması iyiydi. Otuz yaşındaydı ve kim olduğunu biliyordu. Hazel Kelly, kitabevi müdürü, çay tiryakisi, kitap okuyan, battaniyesine sarılan, ev kedisi. Ayrıca isterse eğlenceli, flörtöz ve seksi de olabiliyordu. Bazen sıkılabilir ya da huzursuz olabilirdi ve bu da sorun değildi ama Hazel buradaki yerini seviyordu. Memnun olmasına izin vardı. Bundan daha fazlasını istememesine izin vardı.

Çünkü bir insanın iyi arkadaşlar, iyi kitaplar ve arada sırada tarçınlı çörekten başka neye ihtiyacı olabilirdi ki?

Aklına kumral saçlı bir balıkçı geldi ama Hazel bu düşünceyi nazikçe bir kenara itti. Bununla daha sonra ilgilenecekti. Ya da asla. Hâlâ karar verememişti.

"Eğlenceli bir gece geçirdin mi? Alex

sordu. "Aslında eğlendim.

"Şaşırmış gibisin.

"Şaşırdım. Hazel

gülümsedi.

"Ben de çok eğlendim. Alex kaşlarını muzipçe kaldırdı. 'Ben ve Joe...'

"Yok artık!

Alex'in gülümsemesi büyüdü. Aylardır The Pumpkin Spice Café'deki Joe'yu arzuluyorlardı.

"Evet, öyle.

"İyi bir partiydi. Ve öyleydi de. Noah'dan ne pahasına olursa olsun uzak durmak dışında, Hazel dans etmiş, gülmüş ve ailesi ile arkadaşlarının sevgisinin tadını çıkarmıştı. Sonunda babasının onu pusuya düşürmüş olmasından memnundu ve hatta onun ipuçlarıyla dolu yazından memnun olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı. Ne de olsa yirmili yaşlarının son iki ayını harika geçirmişti.

Başka bir şey çıkmasa bile, en azından buna sahipti.

"Artık buradayım," dedi tezgâhı okşayarak. "Eşyalarımı bırakayım, sen de molaya çıkabilirsin. Aceleyle arka ofise gidip

Paltosunu ve çantasını bıraktı, Mac'in dün gece ortadan kaybolduğu saatlerde şüpheli bir şekilde ortadan kaybolan Annie'ye hızlı bir mesaj gönderdi. Yani ya birlikte olmuşlardı ya da içlerinden biri öldürülmüştü. Hazel bunun her iki şekilde de olabileceğini düşündü.

Yaşıyor musun?

Evet.

Cevap hemen geldi. Annie telefonundan hiç uzaklaşmazdı.

Mac nasıl?

Nereden bilebilirim ki?

Hazel kendi kendine gülerek çantasını, telefonunu ve ceketini kanepeye fırlattı. En iyi arkadaşıyla barmen arasında her ne oluyorsa, şu anda bunu araştıracak zamanı yoktu.

Başını kaldırdı ve masasının üzerinde tehlikeli bir kitap yığını buldu. Bu da neydi böyle? Alex kitapları burada asla böyle bırakmazdı. Hele hele böyle yığılmış ve devrilmek üzere olanları hiç. Hazel kaşlarını çattı.

"Hey, Alex," diye seslendi ofis kapısından başını uzatarak. "Bu kitap yığını da ne?

Alex, 'Bunlar bu sabah sizin için bırakıldı,' diye karşılık verdi. "Kim tarafından?

"Ah... pek sayılmaz... Alex'in sesi kayboldu. "Bir müşterim var!

Hmm. Ofise geri döndü ve yığına göz attı. Hepsi de masasının ortasına yığılmış farklı tür ve boyutlardaydı. Yığından ilkini aldı.

Kulak izi olan bir sayfa vardı.

Kalp atışları hemen hızlandı.

Kitabı açtı ve altı çizili bir satır buldu.

Bu yaz bir kızla tanıştım.

Masum. Masum. Ve yine de...
Bir sonraki kitabı aldı.

Öpücük yakıcıydı. Tüm vücudunun alevler içinde k a l d ı ğ ı n a yemin edebilirdi.

Biraz abartılı ama Hazel bu duyguyu biliyordu.

Bir tane daha kaptı ve yığından aşağı doğru ilerledi. Her kitabın işaretlenmiş bir sayfası ve vurgulanmış bir satırı vardı. Her kitap kalbinin daha hızlı atmasına neden oluyordu. Bu olamazdı...

Cazibe: isim: birisine veya bir şeye karşı ilgi, zevk veya hoşlanma uyandırma eylemi veya gücü.

Sözlüğü bıraktı ve bir sonraki kitabı aldı. Resimli bir kitap.

"Benim en iyi arkadaşım olur musun?" diye sormuş tilki tavşana. "Ama biz çok farklıyız," demiş tavşan. "İşte bu yüzden senden hoşlanıyorum.

Bilimsel bir dergi:

Yale'de Dr. Monica Hunter liderliğindeki bir grup bilim insanına göre romantik aşk üç kategoriye ayrılabilir: şehvet, cazibe ve bağlanma.

Raflarda uçuşan bilim-kurgu romanı:

Onu hayata döndürdü, orijinalinden daha iyi bir versiyona dönüştürdü. Ve yaşadığını hissetti. Canlıydı. Gerçekti.

Nuh'un gemide okuduğu fantezi serisinin son kitabı:

Vahşi deniz kuşları gökyüzünden üzerlerine çullandı ama o onları geri püskürttü. Prensesi korumak için her şeyi yaptı.

Bunun üzerine ağzından kaçan kahkahaya engel olamadı. Bir sonraki kitap küçük ve yıpranmıştı; çantada saklamak için mükemmel boyuttaydı. Ellerinin ne zaman titremeye başladığını bilmiyordu.

Başını kadının kalçalarının arasına daldırdı ve cenneti buldu.

Bunu aceleyle kapatırken Hazel'ın yanaklarında sıcaklık alevlendi ve ön yüzünde yarı çıplak bir korsan görünce hiç şaşırmadı.

Sırada geçen yıl sürpriz bir şekilde en çok satanlar listesine giren YA romanı vardı.

Tek düşündüğüm sensin. Tek istediğim sensin. Sonuna kadar sen ve ben.'

Oh, Tanrım. Bu...

Sondan ikinci kitap. Başka bir romantizm. Tabii ki.

Onu sevdiğini ve muhtemelen başından beri sevdiğini fark etti. Ama en başından beri mükemmel olmasına rağmen bu bir şekilde gözünden kaçmıştı.

Hazel kitabı öyle sıkı kavradı ki, sayfalar parmaklarının altında buruştu.

Bunun sayfanın altında bir not vardı. Not değil aslında. Sadece birkaç kelime.

Bu sefer benim,

~Noah.

Son kitap aslında bir kitap değil, haftalık bir ajandaydı. Bugünün tarihi daire içine alınmış ve kutunun içine birisi kalemle bir şeyler karalamıştı:

Benimle su kenarında buluş. Bu

gece. 8:00. Vay anasını.
Büyük final.

Noah kumda o kadar çok ileri geri volta atmıştı ki küçük bir çukur oluşturmuştu. Hazel ortaya çıkmazsa belki kendini içine gömebilirdi. Bu, mevcut kaynaklarını iyi bir şekilde kullanmak olurdu.

Hayır, bu iyiydi. O iyiydi. Hazel onu istemese bile. Olurdu.
... Tamam. Bu kızı kesinlikle sevdiği ve daha önce hiç kimseyi sevmediği için oldukça yıkılmış olacaktı ve kızın onu reddetmesinin canını çok acıtacağından emindi ama hayatta kalacaktı. Muhtemelen.

Sahildeki küçük kulübelere baktı. Cliff'in yardımıyla elektriği uygun hale getirmeyi başarmış ve her birine beyaz parıldayan ışıklar asmıştı. En uçta yer alan ve şu anda yıkılmaya yüz tutmuş olanın bile bir dizi beyaz ampulü vardı. Bu kesinlikle diğerlerinden daha fazla çalışma gerektirecekti ama dün gece Hazel'ın izini bir an için kaybettiğinde Belediye Başkanı Kelly ile konuşmuş ve adam ona ilerlemenin bir yolu olduğu konusunda güvence vermişti.

Bunun ne olduğu konusunda çok net değildi ama Pete ona her şeyi çözeceklerinden emin olduğunu söyledi. Önemli olan Noah'nın ona planını anlatması ve belediye başkanının da bunu beğenmesiydi.

Ve Noah evdeyken babasından her şey hakkında tavsiye istemeyi bile düşünüyordu ki bu onun için oldukça büyük bir şeydi. Gerçekten büyük.

Sahile giden patikadaki hareketlilik gözüne çarptı ve Noah siperinde donakaldı. Ta ki patikanın patika olmadığını hatırlayana kadar ve sonra Hazel'ın inmesine yardım etmek için acele etti.

"Hey, Noah," dedi yaklaştığında ve kalbi göğsünde tekledi. O kadar güzeldi ki, karanlıkta bile sadece şekli bile güzeldi. Bukleleri bu gece yüzünün etrafında gevşemişti ve dudaklarını tereddütlü bir gülümseme süslüyordu.

"Hey. Bu konuda gerçekten daha iyi ve hızlı olması gerekiyordu. "Dur sana yardım edeyim. Biraz tehlikeli.'

Kız onun elini tuttu ve adam da onu pürüzlü kaldırımdan kuma doğru götürdü. Ona tutunmak istedi ama tutması gerekip gerekmediğinden emin değildi, bu yüzden parmaklarını onunkilerden ayırdığında onu geri çekmedi. Kız evlere bakıyordu, adam da ona.

"Babanla konuştum," diye ağzından kaçırdı ve kadın ona doğru döndü, evlerden gelen ışıklar gözlüklerine yansıyordu. Onu daha iyi görebilmeyi diledi. Neden bu noktayı seçmişti? Rüzgâr şiddetini artırmış, Hazel hırkasını daha da sıyırmıştı ve Noah planının hızla çözüldüğünü hissetti.

"Evler hakkında ve bu işi yürütebileceğimizi

düşünüyor. "Bu harika, Noah-

"Babamla da konuştum. Aslında tüm ailemle ve sanırım beni affettiler ve kız kardeşim yatak istirahatindeyken eve gidip yardım edeceğim ama sonra geri döneceğim. Senin için hep geri dönecektim Haze. Bunu söylemeliydim. Birçok şey söylemeliydim. Oh, ve Şükran Günü'ne davetlisin ... Yani eğer istersen... Yani eğer biz...'

Başını salladı, hızla akan düşüncelerini toparlamaya çalışıyordu. "Bence çıkmalıyız. Yani gerçekten, ipucu olsun diye falan değil. Ben sadece... Senden biraz daha genç olduğumu biliyorum, ama bunun önemli olduğunu düşünmüyorum ve sadece birlikte iyi olduğumuzu düşünüyorum...'

"Noah, dur.

Gözlerini kırpıştırdı, Hazel tekrar odaklandı. Rüzgâr saçlarını ve kazağının uçlarını çekiştiriyordu. Kollarını kendine dolamıştı. Üşümüştü. Onu içeri götürmeli, çay yapmalı, yatağına yatırmalı ve asla gitmesine izin vermemeliydi.

"Ne yapıyorsun?" Kadının sorusu onun telaşlı düşüncelerini yarıp geçti.

"Uh... Ne yapıyordu? Ona olan aşkını itiraf etmeye çalışıyor ve
Görünüşe göre batırıyorsun?

"Neden hala beni buna değdiğine ikna etmeye çalışıyorsun?

'I...' Noah sertçe yutkundu. Yaptığı şey bu muydu? "Sadece bilmeni istedim, bazı şeyler üzerinde çalışıyorum... kendim üzerinde. Senin için... iyi olmak istiyorum.

Muhtemelen beyni dönüp durduğu ve onu bu soğuk, rüzgârlı sahilde tamamen terk ettiği için fark etmeden bir şekilde yaklaşmıştı.

"Noah.

Öyle mi?

"Bana dev bir şapka ve böcek ilacı

getirmişsin." "Bu sadece sağduyuydu.

"Bana doldurulmuş dev bir penguen kazandın.

O ne yapıyordu? "Yani, bunu herkes yapabilirdi.

"Bana güzel ve seksi olduğumu gösterdin, hayatımı kurtardığından
bahsetmiyorum bile.

"Hazel...

"Noah. Sesi ciddi ve sertti, sanki şu anda kendisiyle tartışılmayacakmış gibiydi. 'Bana daha önce birlikte olduğum herkesten daha fazla özen gösterdin ve düşündün. Sen benim için iyisin.

Başını iki yana salladı. "Ben sadece sana hak ettiğin her şeyi veriyordum. "Bana gizli kitap mesajları bıraktın. Dudakları köşeden yukarı doğru kalkmıştı.

ve diliyle şeklinin izini sürmek istedi. Onu yakalamak istedi ve

Ona sarılmak, yüzünü saçlarına gömmek ve onu içine çekmek istiyordu ama bu çok önemliydi, bu sözler çok önemliydi.

"İkinci seferde, evet yaptım. Özür dilerim...'

'Noah.

Öyle mi?

"Sana aşığım.

"Oh. Sesi karnına yumruk yemiş gibi çıktı, bir soluk, bir nefes, boğuk bir şaşkınlık sesi. Hazel geniş gözlerle ona baktı, kaşlarının arasında küçük bir kırışıklık vardı. Göğsüne bir şey sıkıştırmıştı. Bir dosya mı? Umurunda değildi. Tek önemsediği onun sözleriydi.

Yüzünü ellerinin arasına aldı, başparmağı yanağında gezindi ve alnını onunkine bastırdı. "Tanrı'ya şükürler olsun.

Bir kahkaha attı, sesi küçük ve tatlıydı. "Ben

de seni seviyorum Haze.

"Öyle mi?

Evet. Tabii ki seviyorum. O kadar uzun zamandır seviyorum ki Hazel, ne zaman başladığını bile bilmiyorum. Sırf seninle daha fazla vakit geçirebilmek için o kitapçıdaki bütün kitapları okumaya hazırdım.

Gülümsedi, yavaşça ve muzipçe, ağzını onunkiyle birleştirmeden önce. O zaman onu yakaladı, kollarını etrafına doladı ve onu kumdan kaldırdı. Kız şaşkınlıkla ciyakladı ve adam dudaklarından çıkan sesi yaladı.

"Bekle!" dedi. 'Sana bir şey getirdim. Kırıştırıyoruz.'

Adam isteksizce onu yere bıraktı ve kadın elindeki dosyayı adama doğru itti. "Al.

"Teşekkür ederim.

Hazel öfkeyle içini çekti. "Açmadın bile. Karanlıkta

gözlerini kısarak dosyayı açtı.

'Doldurmanız ve kasabaya ve eyalete sunmanız gereken her şey burada. Sanırım bir emlakçıyı atlayıp siz ve kasaba arasında doğrudan bir satış yapabiliriz, ancak bankanızla iletişime geçmeniz gerekecek ve yapısal değerlendirmeler için bir müteahhit ve kesinlikle bir mimar tutmanın kötü bir fikir olacağını sanmıyorum. Açıkçası, bunu kiraya vermeden önce denetlenmeleri gerekecek...'

"Haze.

"Öyle mi?" Durdu ve gözlerini kırpıştırarak

ona baktı. "Teşekkür ederim.

Gülümsedi. "Bir şey değil. Ama bilmenizi isterim ki bu evler gerçekten umurumda değil.

"Umurunda olmayan biri için çok fazla araştırma yapmışsın.

'Hayır, demek istediğim bu işi yapman ya da balıkçılık turlarına katılman ya da Mac'te barmenlik yapman ya da aklına gelen diğer planları yapman umurumda değil. Bana hiçbir şey kanıtlamak zorunda değilsin, Noah.

Boğazındaki beklenmedik duyguyu yuttu. "Ah.

Yaklaştı ve parmak uçlarına doğru eğildi. Adamın burnunun ucuna bir öpücük kondurdu. "Evet, *oh*. Ve Şükran Günü'ne gelmeyi çok isterim.

Noah sırıttı. "Kız kardeşlerim aklını kaçıracak. Hazel

güldü. "Sabırsızlanıyorum.

"Hadi içeri girelim.

"Evet, lütfen.

Elini tuttu ve onu eve götürdü. Onun için bir hediye gibi yakmıştı. Sanki buna değdiğine dair bir kanıta, Hazel için yeterince ciddi olduğuna dair bir kanıta ihtiyacı varmış gibi, ama Hazel'ın buna hiç ihtiyacı yoktu. Sadece ona ihtiyacı vardı.

Muhtemelen bunu tahmin etmeliydi.

Hazel'in yarın kitapçıyı bırakıp şehri terk etmek ve bir sirk göstericisi olmak istemesi umurunda değildi. Kafasını tıraş edebilir ya da

kaya tırmanışı yapmak istediğine karar verirse, o da ona katılırdı. Hazel onun işi, bukleleri ya da sevimli düğmeli bluzları değildi. O, dilindeki yaban mersininin ekşi kıvılcımıydı, o tuzlu hava ve yağmurlu günlerdi, o mükemmel bir kitaptı. O öpücükler ve gizli gülümsemelerdi. O her şeydi. Sadece *ona* ihtiyacı vardı.

Ve onun da kendisi için aynı şeyleri hissetmesi, her şeyi yapabileceğini düşünmesine yetiyordu. Sanki ayakları artık kuma bile değmiyordu. Onun peşinden yarı bitmiş projesine doğru süzüldü ve uzun zamandır ilk kez kendine güvendiğini hissetti. Kendini yeterli hissediyordu.

Kapıyı açtı ve soğuk rüzgârdan ve çarpan dalgalardan uzaklaşarak içeri yuvarlandılar. Onu kapalı kapıya doğru bastırmadan önce nefesini tutmasına izin vermedi. Kolları boynuna dolanmış, dudakları onunkilerin üzerindeydi. "Seni seviyorum," diye mırıldandı ve adam ona karşı gülümsemekten kendini alamadı.

Ağzında, göğsünde parlak ve keskin bir mutluluk

patlaması. "Ben de seni seviyorum, Hazel Kelly.

Adam onu kendine doğru çekerken küçük, mutlu bir iç çekiş yaptı ve şimdiye kadar okuduğu tüm mutlu sonlar sonunda anlam kazandı. İşte buydu.

Mutlu.

Sonsuza

kadar.

Bundan emin olacaktı.

Oceanof PDF.com

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Noah, onu yatağa çekerken elindeki belge dosyasını küçük bir masanın üzerine attı.

"Bunlar üzerinde sabah çalışırız.

"Ne kadar çok yastık var," diye dalga geçti rahat yığının içine geri dönerken.

Noah'nın yanaklarında gerçek bir kızarıklık oluştu. Ona söylediği iğrenç şeylerin hiçbiri itirafı gibi bir tepkiye neden olmamıştı. "Onlar senin için.

"Ne?

Yatağa onun yanına sürünerek girdi, aralarında bir santim bile olmasına dayanamıyormuş gibi onu kendine doğru çekti, ki bu iyi bir şeydi çünkü en azından önümüzdeki yirmi dört saat boyunca ya da her şey gerçekmiş gibi hissedene kadar ona doğru bastırılmak istiyordu. Noah ona aşıktı. O da ona aşıktı.

Bu...

Akıl almaz. İnanılmaz. Beklenmedik.

Belki de bunun geldiğini görmeliydi. Belki de Noah'nın bakışlarının gerçekte ne anlama geldiğini, onunla zaman geçirmek istemesinin gerçekte ne anlama geldiğini başından beri görmeliydi, ama hiç kimse böyle bir şey bulacağına gerçekten inanır mı? Birinin onları gerçekte oldukları gibi seveceğine?

Mükemmeldi. Ve Hazel bunu beklemiyordu.

Ama artık ona sahip olduğuna göre, iki eliyle birden tutunacağından emindi. Kelimenin tam anlamıyla.

"Onları senin için aldım," diyordu Noah, parmağıyla pembe yanaklarının çizgisini takip ederken.

"Bana yastık mı aldın?

Gülümsedi, orantısız ve tatlı ve Hazel'ın midesi kirişlerden sallandı. "Sonumuz buraya varırsa rahat olmanı istedim.

"Vay canına.

"Senin için kötü şeyler

hissediyorum, Haze. Sırıttı.

"Öyle mi?" "Aynen öyle.

"Ben de senin için kötü hissediyorum.

Gülümsemesi büyüdü. "Ve şuna bakın, hayaller gerçekten gerçekleşiyor.

Hazel, Noah'nın ona bunu en son söylediği anı hatırlayınca vücudu ısınırken bile güldü. O gece mutfaktaydı, üzerinde külotundan başka bir şey yoktu ve adam kalçalarının arasında diz çökmüştü. İçinden bir ürperti geçti ve ona daha sıkı sarıldı.

"Soğuk mu?

'Hayır, üşümüyorum. Aslında bence ikimiz de çok fazla kıyafet

giyiyoruz. Gülümsemesi korsanca bir sırıtışa dönüştü. "Katılıyorum.

Noah tişörtünü başından çekiştirirken Hazel kazağını çıkarıp bir kenara fırlattı. Kendi gömleği de yığına katıldı ve sonra onu tekrar üstüne çekti.

"Bu biraz daha iyi," dedi adam boynundan aşağı öperken, teninin sıcaklığı onunkini kavuruyordu.

"Çok," diye mırıldandı, dudakları göğsünde ve göğüslerinin kabarıklığında gezindi. Ellerini arkasına koyduğunu fark edemeden sütyenini çözmüştü. Adam yalamak ve emmek için başını eğdiğinde kadın sütyeni itti.

"Pantolon," diye soludu Hazel, kot pantolonunun belini çekiştirerek.

Parmakları bel kemerinin altına indiğinde inledi. "Beni acele ettiriyormuşsun gibi hissediyorum, Haze.

"Pantolon. Lütfen, Noah,' diye inledi. 'Daha sonra yavaşça yapabiliriz ya da nasıl istersen, sadece böyle ihtiyacım var ... Sadece *sana* ihtiyacım var. Şimdi.

Bakışları onunkilerle buluştu, karanlık ve sabit. 'Böyle mi istiyorsun? Hızlı mı? Başını salladı, alt dudağını ısırdı. "Hızlı. Ve sert. Lütfen, Noah.'

Yutkundu. Boğazının çalışmasını izledi, pürüzlü nefesini dinledi. Çenesinde bir kas kıpırdadı. Onu daha önce hiç bu kadar hareketsiz, bu kadar sessiz görmemişti; sanki konuşmadan, hareket etmeden önce kendini toparlıyordu.

Hazel bekledi, isteğinden utanmıyordu, Noah'nın bunu kabul edeceğini ve onu güvende tutacağını biliyordu. Şu anda ona karşı nazik olmasını istemiyordu, tatlı olmasını istemiyordu. Noah'nın onu bu ana sabitlemesini istiyordu. Bu sefer, şu anda hissettiği kadar çiğ hissetmek istiyordu, sanki tüm duyguları vücudunun dışındaydı, nazik dokunuşlara ihtiyaç duymayan sinirleri açıktaydı.

Geçtiğimiz dört ay inanılmaz bir ön sevişme olmuştu ama şimdi Noah'nın onu bu yatağa bastırmasına ve ona inanmasını sağlamasına ihtiyacı vardı. Bu gerçekti. Kız onun olmuştu. O da onun. Onun kendisini bir kez ve sonsuza dek ikna etmesine ihtiyacı vardı.

Ve onun bakışlarını, sevgisini, arzusunu ve hâlâ boğazında düğümlenen, tüm bunların geçip gideceğine dair o küçük korkuyu tutarken, sadece onun bunu anlamasını umuyordu.

Bana durmamı söylemelisin. Tamam mı? Durmamı istiyorsan, söyle. Sesi sertti, kayaların üzerindeki dalgalar gibiydi.

Hazel başıyla onayladı.

"Kelimeler, Hazel.

"Tamam. Sana anlatacağım. Söz veriyorum.'

Pantolonunun düğmelerini açmış, kalçalarına doğru kaydırıyordu.

"Pantolon," dedi, dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. Hazel hemen onun emrini yerine getirdi ve Noah'nın boxer'ının kot pantolonunun yolunu takip etmesini izlerken pantolonunu çıkardı. Noah yüzünde aç bir ifadeyle onu izlerken o da düz beyaz bir çift olan iç çamaşırını indirdi.

Bu adam onu istiyordu.

Bu düşünceyle içinden hiç geçmemesini umduğu bir heyecan geçti.

"Yuvarlan," diye homurdandı.

Kendisine söyleneni yaptı ve bunu yaparken Nuh'un yumuşak iniltisinin tadını çıkardı. Bir elini kalçasında gezdirdi. Onu biraz sıktı.

"Tamam mı?

"Evet.

Prezervatif ambalajının yırtılma sesini duydu, adamın prezervatifi takmasını bekledi ve sonra adamın elleri kadının kalçalarındaydı, onu kendine doğru çekiyordu.

Kendini hiç bu kadar korunmasız, savunmasız hissetmemişti.

Başka bir insana hiç bu kadar güvenmemişti.

Noah'nın eli bacaklarının arasına geldi ve onu daha da açtı. Zaten çok ıslak ve ağrıyan bacaklarıyla biraz oynadı.

"Noah, lütfen. Daha fazla dayanamadı, bacakları titremeye başlamıştı bile.

Adamın eli gitmiş, kızın kalçasına geri dönmüştü ve adam tek bir yumuşak hamleyle kızın içine girdi.

Açı çok... derindi.

Hazel'ın nefesi kesildi. Kalbi sıkıştı. Beyni sıkıştı.

Ve sonra Noah her yerdeydi. Kolları onun etrafındaydı, bacakları onunkileri sarıyordu ve vücudu onunkinin o kadar içindeydi ki nefes alamıyordu.

"İyi misin?" diye fısıldadı, dudakları omzundaydı, sözleri kulağındaydı.

"Evet," diye nefes nefese kaldı. "Daha fazla.

"Hazel. Adamın sesi de en az onun hissettiği kadar

yıkılmıştı. "Daha fazla.

Parmaklarını onunkilerle birleştirdi, elleri yatağa bastırılmıştı. Diğer eli Hazel'ın kalçasındaydı ve adam yarı yolda çekilip tekrar içeri girerken onu sabit tutuyordu. Hazel'ın alnı yastığa bastırılmıştı ve Noah'nın nefesi boynunda sıcaktı.

"Bir daha," diye talep etti ve o da yerine getirdi. Bir daha. Ve tekrar, Noah ona çarptı, içindeki acı gittikçe artıyordu. Kadın adamın parmaklarını kendi parmaklarında sıktı ve adam durdu, vücudu kadınınkinin derinliklerine gömüldü. Onu omuzlarından öptü, bu his kalçalarının amansız itişiyle o kadar çelişiyordu ki Hazel gözlerinin yaşardığını hissetti.

Dudaklarından irkilmiş bir hıçkırık

döküldü. "Hazel?

"Ben... sadece...

"Duracağız.

"Hayır! Umutsuzca, saygıyla elinin tersini öptü. Yatağa sabitlenmiş pozisyonundan ulaşabildiği tek parçası buydu. "Durma. Ben sadece... bu gerçek. Sen gerçeksin. Sen gerçeksin. Ve seni seviyorum.

Alnının kürek kemiklerinin arasına bastırdığını hissetti.

"Bu gerçek," dedi, sesi onun hissettiği kadar kırıktı. 'Sen ve ben. Söz veriyorum.

Başını salladı, yanağını onun çok sayıdaki yastıklarından

birine dayadı. "Seni şimdi boşaltacağım, tamam mı?

Hazel sulu bir kahkaha attı.

"Evet. Tamam.'

Noah onun omzuna bir öpücük daha kondurdu ve sonra parmaklarını yavaşça onunkilerden ayırdı. Kalçalarını tekrar yukarı kaldırarak açıyı değiştirdi ve Hazel bunu hemen hissetti.

"İyi mi?

"Tabii ki.

Noah'nın kıkırdaması kısa süreliğine Hazel'ın en sevdiği sesti, ta ki Noah'nın iniltisi onu takip edene kadar. Hazel inledi, parmakları

Çarşaflar.

"Kendine dokun, Haze.

Ve o da yaptı. Şu anda onun söylediği her şeyi yapardı. Söylediği her şeyin ona zevk vereceğini biliyordu.

Adam onun içine dalarken kendine dokundu, gözlerinin geri dönmesine ve ayak parmaklarının kıvrılmasına neden olan bir yere çarptı ve acı şimdi o kadar derindi ki, hayatta kalıp kalamayacağını bilmiyordu.

"Devam et," dedi, parmakları kalçalarına batıyordu ve o da devam etti. O da aynı şeyi yaptıkça daha hızlı ve daha sert, o ağrı artıyordu ama güvendeydi. Noah ile güvendeydi. Güvendeydi, isteniyor ve seviliyordu.

İnledi, gözyaşları tekrar gözlerine doldu, hıçkırıkları tekrar boğazına düğümlendi. Ve kırıldığı anda hıçkırıklarını serbest bıraktı.

Titredi, ağladı ve sarsıldı. Ve Noah onu tuttu.

"Noah," diye inledi yastıklara, onu rahat ettirmek için aldığı yastıklara ve kolları tekrar ona sarıldı, vücudu yatakla aynı hizadaydı, elleri iç içe geçti ve Noah dudaklarını onun omzuna bastırarak zevkini buldu.

"Hazel," diye mırıldandı, üstünden yuvarlandıktan sonra bile adını tekrar tekrar söyledi. Temizlenip yatağa döndükten ve ona sarıldıktan sonra bile. Onu öperken ve ona sarılırken adını mırıldandı. Sanki o da inanamıyormuş gibi.

Ama doğruydu.

Ve bu uzun süre anlatacakları bir hikayeydi. En azından bir kısmını. Bazı kısımları özeldi.

Oceanof PDF.com

Otuzuncu Bölüm

İki Ay Sonra

"Mutlu Dostluk Günleri! Jeanie kollarını iki yana açarak eski çiftlik evinin kapısını açtı. Noah hemen adaçayı, soğan, tarçın ve zencefil kokularına maruz kaldı. Midesi homurdandı. Hazel bu sabah bir kase mısır gevreği ve yolda atıştırdığı yarım paket şekerlemeden fazlasını yemesine izin vermemişti. Gerçi dürüst olmak gerekirse, başka şeylerle meşguldüler. Banka kredisi başvurusuyla başlayan ve Hazel'ın mutfak masasına külotundan başka bir şey giymeden uzanmasıyla sona eren birkaç başka şey. Yani belki de sadece mısır gevreği ve şekerleme yememişti...

"Hey, Jeanie. Noah sabahki anılarını hızla bir kenara bırakarak Jeanie'nin kendisini kucaklamasına izin verdi.

"Tekrar hoş geldin, Noah! Onu sıktı ve sonra Hazel'a doğru ilerledi.

Hazel, Jeanie'nin kollarının arasından, "Bizi ağırladığınız için teşekkürler," dedi.

"Bunu yapmaya karar verdiğimiz için çok mutluyum. Jeanie, Noah'dan şarap dolu poşetleri ve Hazel'ın patateslere eklemek için getirdiği şekerleme poşetlerinin geri kalanını aldı ve onları içeri buyur etti. "Yılın çok yoğun bir dönemi, hep birlikte bir araya gelebildiğimiz için çok mutluyum.

Noah birbirlerini neredeyse her gün gördüklerini söylememeye karar verdi, özellikle de artık geri döndüğü ve sezon boyunca tam zamanlı olarak Mac'in yanında çalıştığı için. Sürekli birbirlerinin dükkânlarına girip çıkıyorlardı ama Jeanie'nin ilk resmi Arkadaş Günü'ne ev sahipliği yapacağı için heyecanlı olduğunu biliyordu, bu yüzden dilini ısırdı ve onu içeri kadar takip etti. Koridorun hemen dışındaki oturma odasında ocakta çıtırdayan ateşle birlikte sıcak ve davetkâr bir ortam vardı. Jeanie ve Logan yemek odasından oturma odasına uzanan birkaç masayı bir araya getirmişlerdi. Ortada mumlar ve su kabakları uzanıyor, annesinin seveceğinden emin olduğu bir sofra manzarası oluşturuyorlardı.

Evde geçirdiği altı hafta uzun ve zorlu geçmişti ama en çok da kız kardeşi için. Yeğenleriyle oynamaktan ve yeni ıstakoz teknesinde mürettebatla gezmekten büyük keyif almıştı. Hatta babasıyla kiralık mülk planlarını gözden geçirmek için zaman bile harcamıştı.

Ve her gece Hazel'la konuşmak kesinlikle yardımcı oluyordu. Ama Rachel'ın doktoru tarafından tekrar ayağa kalkmasına izin verilmesiyle Noah, Rüya Limanı'na geri dönmüştü. En azından şimdilik. Hazel'ı üç gün içinde eve götürecekti ve ailesiyle tanışacağı için gergin bir enerji topuydu. Ama heyecanlı bir gerginlikti, korkulu bir gerginlik değil, bu yüzden bunu bir ilerleme olarak kabul ediyordu.

"Oh, bakın kim sonunda ortaya çıkmaya karar vermiş! Annie elinde şarap kadehiyle mutfaktan çıktı.

"Geç kalmadık. Hazel saatine baktı. "*O kadar* da geç kalmadık. Yanaklarında bir kızarıklık belirdi ve Noah onun tam olarak neden geç kaldıklarını düşündüğünü bilerek sırıttı.

'İğrenç, çocuklar. Yani, gerçekten,' dedi Annie, Hazel'ın yüz ifadesini de ustalıkla okuyarak.

Hazel gözlerini devirdi, rastgele bir adam Annie'yi girişe kadar takip ettiğinde bir karşılık vermeye hazırdı.

"Um... merhaba," dedi Noah, Hazel'ın dikkatini Annie'den alıp arkasında rahatsız bir şekilde duran adama çekti.

"Oh, bu Trent.

"Trent mi? Hazel'ın sesi kuşkuyla yükseldi.

'Hey, tanıştığımıza memnun oldum...'

"Arkadaş Günü'ne birini mi getirdin?" diye sordu Hazel.

"Kesinlikle öyle," diye cevap verdi Mac oturma odasının köşesinde oturduğu yerden. Noah onu orada görmemişti bile. Trent ayaklarının üzerinde kaydı. Zavallı piç kurusu.

Annie Mac'i görmezden geldi ve Hazel'a döndü. 'Trent yeni bir arkadaş. Onu davet etmek hoşuma gitti.

Jeanie elinde birkaç tepsi peynir ve krakerle mutfaktan aceleyle çıktı. "Ne kadar çok o kadar iyi," dedi kaşlarını kaldırarak, sanki ona ve Hazel'a çok önemli bir mesaj iletiyormuş gibi. Kimsenin onun Arkadaş Günü'nü dramayla mahvetmemesi gerektiğine dair bir mesaj.

"Hmm. Hazel'ın konuşmaya tek katkısı onaylamadığını belirten küçük bir ses çıkarmak oldu.

"Tanıştığımıza memnun oldum Trent. Noah elini uzattı ve adam rahat bir nefes aldı. "Annie'yle nasıl tanıştınız?

"Kurabiyelerini denedim ve daha fazlasını almak zorunda kaldım.

Hazel hiçbir şey söyleyemeden boğuldu, kekeledi ve öksürdü. Noah kendi kahkahasını bastırarak onun sırtını sıvazladı. Mac'in Annie'nin kurabiyelerinden uzak durmakla ilgili bir şeyler homurdandığını duymuş ya da duymamış olabilirdi ama Trent'in geri geri konuşmasından bunu duymak zordu.

"Ah... onun fırınından. Çikolata parçacıklı. Biraz almaya gittim ve konuşmaya başladık. Demek istediğim buydu.

Noah kıkırdadı. "Evet, o en iyisi. Annie'ye göz kırptı ve Annie de onun koluna şakacı bir şaplak attı.

"Vay be, teşekkürler. Tamam, artık hepimiz tanıştığımıza göre, güzel bir gün geçirmeye devam edelim.

Mac'in köşesinden daha fazla homurdanma.

Mutfaktan çıkan bir sonraki kişi Logan'dı ve Noah orada daha kaç kişinin saklandığını merak etmeye başlamıştı. Arkadaşı

üzerinde dev bir hindi olan bir önlük giyiyor.

Hazel, Annie'yi atıştırmalıklar için yemek odasına kadar takip ederken sırıtarak, "İyi görünüyorsun, dostum," dedi.

Logan önlüğüne baktı ve sonra kaşlarını çatarak Noah'ya döndü. "Teşekkürler. Kız kardeşin nasıl?'

"Çok daha iyi, benim sayemde değil ama en azından çocukları meşgul ettim. "İyi adam.

Noah ona doğru eğildi. "Daha yapmadın mı?" diye fısıldadı.

"Şşşt! Logan onu kolundan yakaladı ve mutfağa geri sürükledi. "Delirdin mi sen?

Noah kolunu ovuşturdu. "Özür dilerim. Tanrım.'

Logan kaşlarını çattı. "Özür dilerim. Sadece sürprizi mahvetmek istemedim.' "Yani henüz yapmadın mı?

"Hayır.

"Yıl sonuna kadar dediğini sanıyordum..."

"Hâlâ zaman var.

"Hey, bisküvileri kontrol ettin mi? Jeanie mutfağa geri döndü ve Logan haince bir şey yaparken yakalanmışlar gibi neredeyse Noah'dan uzaklaştı. Jeanie onlara şüpheyle baktı. En iyi arkadaşı *kesinlikle* sürprizi mahvedecekti.

"Ah, evet. Birkaç dakikaya daha ihtiyaçları var.'

Jeanie onun yanına sokuldu ve Logan bir kolunu onun omzuna attı. Başının üstüne bir öpücük bıraktı.

"Hazel'la işler nasıl gidiyor?" diye sordu Noah'ya.

'Sana her şeyi anlatmıyormuş gibi davranma,' dedi gülerek. 'Her şeyi değil! Ayrıca, senden duymak hoşuma gidiyor.

Noah yüzündeki gülümsemeye engel olamadı. Hazel ile olanları düşündüğünde bu kaçınılmazdı.

"Hazel'la her şey harika. Harika, inanılmaz, tüm varlığının en iyi iki ayı, önemli bir şey değil.

Jeanie sırıttı.

"Burada yardıma ihtiyacınız olan bir şey var mı?

'Hayır. Her şey kontrolümüz altında. Ocakta bir şey fokurdarken omzunun üzerinden baktı, sıvı sıcak brülöre çarptıkça tıslıyordu. 'Çoğunlukla. Her neyse, belki Annie ve Mac'in kendi köşelerinde kalmalarını sağlayabilirsin.

'Hepsi bu mu? Belki oradayken dünya barışını da çözebilirim.

Jeanie sobaya doğru geri dönerken güldü. 'Teşekkürler, Noah!
Sen en iyisisin.'

"Evet, evet," diye mırıldandı oturma odasına geri dönerken.

Annie ve Hazel peynir ve krakerlerle karınlarını doyurmakla meşgulken, Trent ve Mac bir tür bakışma yarışının ortasındaymış gibi görünüyordu. Bir süre sonra George, NFL'deki erkek arkadaşı bugün Teksas'ta oynayacak olan Jacob ve Crystal ile birlikte gelmişti. Üçü de Logan'ın kurduğu küçük bar arabasında içki karıştırmakla meşguldü.

Nana ve Büyükbaba Henry kış için Florida'da olduklarından ortalıkta yoklardı ama çok geçmeden Alex ve Joe da grubu tamamlamak için geldiler. Hazel'in doğum gününden beri bir dargın bir barışıktılar ama görünüşe göre bugün birlikteydiler. Noah, herkesin içmeye başladığı bu Arkadaş Günü'nün hızla kötüye gittiğini hayal edebiliyordu ama bunun olmaması için elinden geleni yapacaktı. Mac'in yanındaki koltuğa yerleşti ve adama içi kraker dolu küçük bir tabak uzattı.

"Muhtemelen bir şeyler yemelisin. Noah, Mac'in elindeki boş viski bardağına baktı.

Mac homurdandı ama ağzına kraker tıkıştırmaya başladı. "Onu neden getirdiğini bilmiyorum.

Noah, Trent'in Annie'nin yanında durduğu ve ona tatlı tatlı baktığı yere baktı.

"Belki de ona iyi davranıyordur.

Mac alay etti. "Ona iyi

davranıyorum. "Doğru.

Daha fazla homurdanma. Daha fazla kraker yeme. "İyi olmayan o.

"Sesinizin bir anaokulu öğrencisi gibi çıktığının farkındasınız, değil mi?

"Farkındayım.

"Tamam, güzel. Aynı sayfada olduğumuz sürece.'

Hazel elinde küçük tabağı ve bir kadeh şarabıyla onun yanına oturdu. "Hey, Mac.

"Hazel.

"Bilgin olsun, ben Mac

takımındayım. "Mac diye bir

takım yok. "Hmm.

Noah güldü ve Hazel'a doğru eğildi. "Bugün çok huysuz. "Onu suçlamıyorum," diye fısıldadı.

"Seni duyabiliyorum. Mac bardağını yeniden doldurmak için ayağa kalktı ve Noah Hazel'ın sandalyesini kendi sandalyesine yaklaştırdı.

"Bütün gün beni aç bıraktın ki, tırnak içinde söylüyorum, "kendimizi ziyafete saklayabilelim" ve şimdi şu haline bak. Kraker, peynir, çeşitli kurutulmuş etler, turşu ve kuru meyvelerle dolu tabağını işaret etti.

"Bir şarküteri tabağına karşı koyamam. Ayrıca, şu anda buradayız, bu da ziyafetin bir parçası sayılır.

'Oh, kural bu mu? Güzel.' Kadının tabağından bir incir kaptı ve ağzına attı.

"Hey! Kendin al! Kadın adama doğru döndü ve adam kadının yüzünü tuttu. Yanakları odanın sıcaklığı ve şarap yüzünden pembeleşmişti. Gözleri gözlüklerinin arkasından mutlulukla parlıyordu.

Logan'ın aylardır cebinde taşıdığı yüzüğü düşündü. Kendisinin de bir tane istediğini düşündü. Bir gün. Yakında. Yakında istiyordu.

Kız, adamın aklından geçenleri okuyormuş gibi kaşlarını çattı ve adam masada onu hızlı ve tatlı bir şekilde öptü.

"Bu ne içindi?" diye sordu.

Omuz silkti. "Sadece bu yıl senin için minnettar olduğumu düşünüyordum.

'Çok tatlısın ama bunu daha sonraya saklasan iyi olur. Eminim Jeanie bize etrafta dolaşıp neye şükrettiğimizi söylememizi isteyecektir.

Noah kıkırdadı. "Tamam, not edildi.

Hazel'ın bacağı masanın altında onunkine

çarptı. "Ben de senin için minnettarım.

"Bunu duyduğuma sevindim. Masanın altında kızın kalçasını buldu ve elini kızın eteğinin altına giydiği taytın üzerinde gezdirdi.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldandı.

"Hiçbir şey," dedi, parmakları daha da yükselirken bile ona en masum gülümsemesini verdi.

"Noah," diye uyardı.

"Evet?" diye fısıldadı, tekrar ona doğru eğilerek. Eteğinin kenarını buldu ve parmaklarını yukarı ve altına doğru kaydırdı.

Hazel'ın nefesi kesildi.

İfadesini nötr ve sakin tutarak daha yükseğe tırmandı.

"Ne yapıyorsun?" diye tekrar sordu, kalçaları onun için ayrılırken bile.

"Sadece biraz pervasızca eğleniyorum.

Kadın adamın bakışlarını tuttu ve adam ona göz kırptı. Kız küçük bir kahkaha attı. "Ah, gerçekten mi?

"Mmm-hmm. Uyluklarının tepesine ulaştı ve bir parmağını önünden aşağı kaydırdı. Hazel ürperdi.

"Yemek zamanı. Logan içinde dev bir hindi yığını olan tabağı önlerine devirdi. Hazel öksürdü ve Noah elini onun eteğinden çekti.

"Sonra," diye fısıldadı diğer elini patates püresi kasesine uzatmadan önce. "Biri et suyunu uzatabilir mi?" diye sordu hiç vakit kaybetmeden. Hazel onun yanında soluk soluğa bir kahkaha attı ve arkadaşları toplanıp yerlerini alırken göz göze geldiler. Ona gülümsedi ve odanın kaosunun etraflarında dönmesine izin verdi.

Hazel her şeyin merkezinde, fırtınanın içindeki sakinlikte oturuyordu. Onu buraya neyin getirdiğini gerçekten bilmiyordu; son birkaç yıldır pek çok yere yanaşmıştı ama Rüya Limanı aklından çıkmamıştı. Ve bu ana gelmesine neden olan her şey için minnettardı. Her hata için. Denizdeki her zor gün için. Ailesiyle, kendisiyle yaptığı her kavga. Hepsi onu buraya getirmişti.

Burada olması gerekiyordu.

Onunla birlikte.

Hazel lanet Kelly. Hayallerindeki kız. Ve

bunun için minnettardı.

Oceanof PDF.com

Sonsöz

Altı ay sonra

Hazel kabinin gölgesinde uzanıyordu. Gölgede bile kocaman şapkasını ve uzun kollu tişörtünü giyiyordu, çünkü bu güneşin şakası yoktu. Yine de yandığından oldukça emindi.

Aruba'daydılar ve neredeyse bir haftadır oradaydılar. Bu Hazel'in hayatı boyunca çıktığı en uzun tatildi ama Hazel biraz izin istediğinde Melinda iki hafta kalması için ısrar etmişti.

"Bunu hak ettin, sevgilim!" demişti telefonda. "Tabii ki biraz izin almalısın.

Ve öyle de yaptı. Noah'nın ikna çabaları, Alex'in her şeyin tamamen kontrol altında olduğuna dair verdiği güvence ve Annie ile Jeanie'nin birkaç günde bir kitapçıyı kontrol edip rapor vereceklerine dair verdikleri sözlerle. Sonra sadece bir kez Niagara Şelalesi'ne gitmek için kullandığı pasaportunun tozunu almış, çantasını hazırlamış ve bir ada macerası için Noah'nın peşine takılmıştı.

Aruba'da geçirdikleri bu haftanın ardından Dream Harbor'a dönmeden önce Noah'nın yeni yeğeni Michael'ı ziyaret edeceklerdi. Noah bebeğe o kadar aşıktı ki, küçük adam doğduğundan beri bu ziyaret onun beşinci ziyareti olacaktı.

Mart ayında. Ve tabii ki Hazel, Noah'yı kucağında bir bebekle görmeye bayılıyordu. Bu neredeyse onun fırtınada teknesini yanaştırması kadar seksiydi.

Ama tatil evleri için yaptığı onca işten sonra o da bir molayı hak ediyordu. Babasının yaptığı yatırımın ardından kasabaya satış gerçekleşmişti. Noah bir mimar ve bir inşaat ekibi tutmuş ve kış boyunca evleri konuklara hazır hale getirmek için çalışmıştı. Çok ilerleme kaydetmişti ama hâlâ yapılması gereken çok iş vardı.

Hazel küçük, düzenli sahil evlerini seviyordu ama en çok da Noah'nın onlarla gurur duymasını seviyordu.

Meyveli içeceğinden bir yudum aldı ve plaj sandalyesinin yanına kadar sokulmuş olan iguanaya baktı.

"Bu kadar yaklaşmalarından hoşlanmıyorum. Noah kertenkeleyi kabinden uzaklaştırmaya çalışırken o da bacaklarını vücuduna yaklaştırdı.

Küçük yeşil canavar ona sadece göz kırptı, elini çırpmasından hiç etkilenmemişti.

Noah sandalyesinde arkasına yaslandı. "Daha fazla yaklaşacağını sanmıyorum.

Hazel ofladı pufladı. "Yani sadece martılarla mı dövüşüyorsun?" diye alay etti.

'Eğer o şey uçarsa, hemen harekete geçeceğimden emin olabilirsiniz.

Plaj sandalyesine yayılmış, bronz göğsünü sergiliyordu. Hazel elini uzatıp yeni dövmesini, kalbinin üzerinde yer alan ve içinde HK+NB harflerinin yazılı olduğu küçük kitabı incelemekten kendini alamadı.

Noah onun elini tuttu ve parmaklarını dudaklarına götürdü. Hazel gülümsedi. "Bu benim en sevdiğim tatil.

Noah küçük, mutlu bir ses mırıldandı. Hazel bu sesin elinin hâlâ durduğu göğsünde titreştiğini hissedebiliyordu.

"Eve döndüğümüzde anlatmak için iyi bir hikâye ne olur biliyor musun?" diye sordu, gözleri hâlâ kapalıydı.

"Ne? Zaten epey bir liste hazırlamışlardı: Hazel'ın bir köpekbalığı filosu barındırdığından emin olduğu gemi enkazının tepesinde şnorkelle yüzmek ve muhtemelen

Birkaç hayalet korsan, ağırlıklarınca karides yemek, Noah'nın pelikanla girdiği kavga, yelken gezilerinde tavsiye edilenden daha fazla 'happy punch' içmek. Odadan hiç çıkmadıkları gün gibi kimseye anlatamayacakları tüm hikayelerden bahsetmiyorum bile...

"Eğer buradayken evlenirsek. Bekle.

Ne?

"Evli mi?" diye ciyakladı Hazel.

İguana bile şaşırmış görünüyordu.

Noah başını ona doğru çevirdi, yüzünde muzip bir sırıtış vardı. "Evet, evliyim.

"Noah...

"Karım olacağını söyle, Haze.

Güneşte gözlerini biraz kısmış, gözlerinin yanında kırışıklıklar oluşmuştu. Saçları bakır ve altın renginde parlıyor, gülümsemesi parlaklık için yarışıyordu. O kadar güzeldi ki kalbi sızladı.

Karısı.

'Eğlenceli olacak. Söz veriyorum.' "Noah, ben...

Ayağa kalktı, bacaklarını sandalyenin kenarına doğru salladı ve onun ellerini avuçlarının içine aldı. 'Ve bazen eğlenceli olmayacak. Bazen sıkıcı olacak ve bazen sen bana kızacaksın, bazen de ben sana kızacağım. Ama Haze, sen ve ben olacağız. Sonsuza kadar. Bunu istiyor musun?'

Yaramazlık, sırıtış, sırıtış, Noah'nın çok iyi yaptığı o rahat şakacılık artık yoktu. Şimdi ciddi, tatlı ve ciddiydi. Bunlarda da iyiydi.

Bunu istiyor muydu?

Onu sonsuza dek istiyor muydu?

Bir macera partneri ve okuma arkadaşı.

'Evet. Tabii ki istiyorum. Evet.'

Noah, iguanayı ve yakındaki birkaç güneşleniciyi korkutacak kadar yüksek sesle kükredi ve kızın yüzünü ellerinin arasına alıp onu sert, güçlü ve gerçek bir şekilde öptü.

Adam uzaklaştığında kadın hem gülüyor hem de ağlıyordu.

'Bir yüzük alacağız. Ne istersen,' diyordu. 'Ve tüm evrak işlerini hallettim, Haze. Apostil yaptırdım, o kelimenin ne anlama geldiğini öğrendim ve istersen burada, sahilde evlenebiliriz.

Yüzü hâlâ ellerinin arasındaydı ve yanaklarındaki gözyaşlarını sildi. Gözleri heyecan, sevgi ve mutlulukla parlıyordu.

Ve Noah ile olan hayatının güzel hikâyelerle dolu olacağını biliyordu. Bu kesinlikle en sevdiklerinden biri olacaktı. En iyi arkadaşıyla tropik bir adada evlendiği ve onu sonsuza dek seveceğine söz verdiği zaman.

Yenmek zor olacaktı ama denemek için bir ömürleri vardı.

Oceanof PDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.